DOMŽALE, 25. SEPTEMBRA 1997 • ŠT. 9 • LETNIK 36

SLAMNIK

GLASILO OBČIN DOMŽALE, LUKOVICA IN MORAVČE

Srečo ima govorec, ki si zna čas vzeti za to, kar bo povedal, ne zdrdra pripravljeni vzorec na vratih kakor hišni prodajalec v strahu, da se bodo vrata vsak hip nejevoljno zapahnila. Spoštuje svoje besede in jim odkaže častno mesto v času, ki mu je odmerjen za govorjenje. Zato lahko pričakuje, da bodo njegove besede poslušalci spoštovali.

ZDRAVKO ZUPANČIČ: Mali vedež retorike

FOTO: BOGDAN OSOLIN

SPOROČILO ZA VSE UDELEŽENCE V PROMETU

Spoštovani udeleženci v prometu

V prvih septembrskih dneh so se odprla vrata osnovnih ter srednjih šol in na naše ulice ter ceste so se vrnili šolarji. Brezskrbne in razigrane bomo srečevali na njihovih vsakdanjih šolskih poteh, zato vas prosimo, da ne le v prvih dneh novega šolskega leta, temveč vse leto vozite previdno in strpno ter posebno pozornost namenite njihovi varnosti v prometu.

Z zmanjševanjem hitrosti pri srečevanju z njimi, s previdno vožnjo na posebej označenih poteh do šol ter pred prehodi za pešce bomo vsi skupaj zagotovili, da bo pot naših šolarjev še varnejša.

CVETA ZALOKAR ORAŽEM,
županja Občine Domžale

Podpredsednik KS Ihan Janez Hribar izroča priložnostno darilo dr. Rodetu. (FOTO: ROK MAJHENIČ)

Dr. Franc Rode je obiskal ihansko faro

Pisala se je nedelja, 24. avgusta, leta Gospodovega 1997. To nedeljo so Ihančani v svoji fari lahko pozdravili nadvse imenitnega gosta. Obiskal jih je namreč dr. France Rode, slovenski nadškof in metropolit. To je bil njegov prvi uradni obisk Ihana, odkar je prevzel to svojo častno in odgovorno dolžnost.

Najprej se je dr. Rode ustavil pri spomeniku svojega strica, znanega jezikoslovca, dr. Antona Breznika, čigar spomenik stoji ob glavni cesti v Ihanu. Tu so mu Ihančani pripravili tudi slovesen sprejem. V imenu Krajevne skupnosti Ihan ga je pozdravil podpredsednik KS Ihan, g. Ivo Hribar, pozdravni nagovor pa je imel tudi predsednik Gasilskega društva Ihan. Ob tem sta oba dr. Rodetu izročila priložnostni darili.

STRAN 19

BRDO PRI LUKOVICI

Osrednja proslava ob 100. obletnici smrti Janka Kersnika

Izzveneli so še zadnji takti serenade Benjamina Ipavca in v čudovito lepem ambientu grajskega parka sta v soju luči spregovorila povezovalca prireditve Nataša Dolenc, ki je s svojim enkratnim glasom in nastopom pritegnila vso pozornost zbrane množice in ob njej čudoviti Slavko Cerjak, ki je dopolnil vrhunsko podobo lahko rečemo, spektakla.

6. septembra, ko se je proslava pričela, pa so se končale dolgotrajne priprave, ki so trajale v presledkih kar celo leto. Rezultat je bil viden, saj je vse potekalo domala brezhibno in ušklajeno. Organizacijo, ki je bila zadolžitev Odbora za počastitev jubilejnega leta, je vodil predsednik Odbora in podžupan Matej Kotnik, ki ni ničesar prepuščal naključju. Že dneve prej je gradbeno podjetje Križnar začelo graditi odre in splav, urejala se je okolica gradu. Gospod Franc Kersnik, ki je z velikim razumevanjem prenašal direndaj po prostoru, je tudi sam kot član odbora prevzel veliko zadolžitev in s svojimi sorodniki opravil veliko dela pri pripravi prostora. Ko so delavci Elektro Skočaja priklopili še poseben elektrovod se je, začelo zares. Zasvetila se je pravljična svetloba v izvedbi JAM ozvočenja in strokovnjakov razsvetljave, mojstrov KUD Miran Jarc iz Škocjana. Glasbeno opremo in tonsko tehniko je priskrbel Dominik Krt. Vse dogajanje okrog prireditvenega prostora so imeli v svojih rokah gasilci Gasilske zveze Občine Lukovica, ki so že prej pripravili in naslednji dan tudi pospravili prostor za gledalce.

FOTO: RADO GOSTIČ

STRAN 12

SKD

V nedeljo, 28. septembra bo v Postojni na prireditvenem prostoru pred Postojnsko jamo

8. TABOR SLOVENSKIH KRŠČANSKIH DEMOKRATOV

Z mislijo na jutri

Program:
11.00 - sv. maša, ki jo bo daroval postojnski dekan msgr Vladimir Pirih
12.00-14.00 - kosilo (furmanski golaž) in zabavni program ob zvokih ansambla Lojzeta Slaka, družabne igre in športni program
14.00 - slavnostni govor in kulturni program
15.00-17.00 - Regije se predstavijo (stojnice) ob zvokih ansambla Kingston

Ogled Postojnske jame - 50% popusta

Pred Postojnsko jamo vas vse vabi Občinski odbor SKD DOMŽALE!

Sončni zahod na pacifiški obali pred Los Angelesom (foto: Janez Stibrič)

Kalifornija in zlati ameriški zahod

STRAN 24

SIBON

CENTER ZA TUJE JEZIKE

PREVAJANJE, SODNO TOLMAČENJE
TEČAJI TUJIH JEZIKOV

Vpisuje v jezikovne tečaje AN, NE, IT, FR, ŠP in RUŠČINE.

Informacije po tel.: 722-901 od 10. do 18. ure

Človek zaupanja

Človek v stiski se obrača na vse mogoče ustanove. Največkrat se zgodi, da niti ne vemo, kam bi se obrnili, komu zaupali. V tem norem svetu je tako malo ljudi, ki dajo priznanje človeku, da je človek. Še manj jih je, ki so ti pripravljeni prisluhniti in po svojih močeh pomagati. Imela sem neverjetno srečo, da sem naletela prav na takšnega človeka, na g. Alojza Senčarja.

Od kod ste prišli v naš kraj?

Odraščal sem v kmečki družini v okolici Ljutomera. Štirje otroci smo bili. Sam sem izredno rad bral in prebil veliko časa na podstrešju, kjer je bila prava zakladnica znanja. Zelo pogosto sem tudi obiskoval šolsko knjižnico. Ko sem prebral vse knjige, sem jih začetek kupovati. Poleg dela, ki ga na kmetiji nikoli ne zmanjka, nam je otrokom vselej ostalo tudi nekaj časa za potepanje po bližnjem gozdu, za plezanje po drevesih in za nogomet na travniku. Za to je znala naša mama dobro poskrbeti. Sploh je bila čudovita ženica, skromna, verna, poštena. Zelo rada je brala. Ko sem jo izgubil v svojih najstniških letih, se je v meni nekaj prelomilo. Izgubil sem mamo. To spoznanje je strašno. Ni krutejše stvari za otroka, kot je to. Mama - kako topla beseda. Ubogi tisti, ki tega ne znajo ali ne morejo čutiti.

STRAN 9

Uredništvo glasila Slamnik obvešča vse bralce, da lahko oddajo svoje prispevke najkasneje do 10. dne v mesecu.

Organizatorje raznih prireditev pa prosimo, da nam do navedenega datuma sporočijo datum, kraj in čas prireditve.

Uredniški odbor se je tokrat sestal na kmetiji odprtih vrat Pri Lukatijevih z namenom, da bi predstavniki občine Moravče ocenili naše delo.

31. SEJA OBČINSKEGA SVETA OBČINE DOMŽALE

Občinski svet sprejel tudi sklep o številu elektorskih mest za volitve v državni svet

Na nadaljevanju 31. seje Občinskega sveta Občine Domžale, ki je bila 22. 9. 1997, je bila sklepčnost pri odločitvah v nenehni nevarnosti.

V odsotnosti predsednika Občinskega sveta je v ponedeljek vodil nadaljevanje seje podpredsednik Marko Vresk, pomagala pa sta mu drugi podpredsednik Vinko Okršlar in tajnik Lovro Lončar.

Na nadaljevanju seje je bil navzoč tudi novinar »provladnega« Dela Janez Petkovšek, ki se je med sejo zaklepetal s svetnikom Pavletom Pevcem iz ZLSD. Ni kaj, politična naveza je očitna! Županje ni v bližini, ker je s spremstvom zopet odpotovala, menda v Francijo.

Na Odlok o ustanovitvi javnega zavoda Center za mlade Domžale je največ amandmajev vložil svetnik Jure Berlot, SLS, ki mu je med odmorom uspelo najti skupen jezik z Uršo Ilič Vidergar, načelnico Oddelka za splošne zadeve Občine Domžale. Njun usklajevalni pogovor je budno spremljala Kristina Slapar, Oddelek za družbene dejavnosti. Foto: Rok Majhenič

Po dveh mesecih se je na svoji 31. seji v sredo, 17. septembra 1997, sestal Občinski svet Občine Domžale. Po poletnih dopustih je bila to prva seja in člane Občinskega sveta je v predlogu dnevnega reda čakalo za obravnavo 17 točk dnevnega reda, predhodno pa je o gradivu potekala tudi razprava na seji kolegija predsednika Občinskega sveta, ki jo je predsednik dr. Miha Brejc sklical pred sejo.

Na začetku so člani Občinskega sveta v skladu s Poslovnikom Občinskega sveta sprejeli okvirni delovni program sveta, ki predvideva v drugem polletju 1997 štiri seje Občinskega sveta z obsežnimi dnevnimi redi.

Zaradi hitro bližajočih volitev v Državni svet so morali člani Občinskega sveta sprejeti akt, s katerim se določa način določitve kandidatov za člane Državnega sveta ter predstavnikov Občine Domžale v volilno telo volilne enote. Pri letošnjih volitvah se bomo prvič srečali s posrednim načinom volitev prek elektorjev, katere bo izvolil Občinski svet, elektorji pa bodo izmed kandidatov za člane Državnega zbora v volilnem okraju izvolili novega člana Državnega sveta. Lokalne skupnosti, t. j. občine, volijo v 22 volilnih okrajih 22 predstavnikov lokalnih skupnosti. V volilnem okraju skupaj z Občino Domžale so še Občine Kamnik, Mengeš, Lukovica, Moravče in Litija. Do naslednje seje Občinskega sveta morajo po sprejetih pravilih svetniške skupine kandidirati elektorje in kandidate za člane Državnega sveta. Volitve v Državni svet bodo imeli elektorji 26. novembra 1997.

V skladu z Zakonom o zavodih in Zakonom o vrtcih so člani Občinskega sveta v drugi obravnavi sprejeli Odlok o ustanovitvi javnega vzgojnovarstvenega zavoda Vrtec Urša in Odlok o ustanovitvi javnega vzgojnovarstvenega zavoda Vrtec Domžale. Da bosta na območju občine Domžale sedaj organizirana dva vrtca, je posledica Zakona o vrtcih, ki določa, da se javni vrtec lahko ustanovi, če je zagotovljena vključitev vsaj 10 oddelkov otrok, ne sme pa presegati 30 oddelkov.

V nadaljevanju so člani Občinskega sveta sprejeli stališča do pripomb in predlogov iz javne razgrnitve in javne obravnave osnutka zazidalnega načrta območja T 3 Trzin Center. Na osnutek odloka je bilo podanih nekaj pripomb, do katerih je moral Občinski svet zavzeti svoja stališča. Med pomembnejšimi pripombami so bile pripombe Sveta KS Trzin. Zato je bil sprejet tudi dodatni sklep, da ob pripravi predloga ZN T3 Trzin Center pripravljalec gradiva upošteva sklepe, ki jih je v zvezi s prostorsko ureditvijo obravnavanega območja sprejel Svet KS Trzin na svoji 13. seji dne 16. 9. 1997 in da naj pripravljalec gradiva Občinski svet obvesti o tem, kako je upošteval pripombe in predloge z omenjene seje Sveta KS Trzin.

Članom Občinskega sveta je bilo predloženo v obravnavo tudi poročilo o realizaciji proračuna Občine Domžale za obdobje I.-VII./97 in poročilo o realizaciji finančnega načrta Sklada stavbnih zemljišč nove Občine Domžale za obdobje I.-VII./97, katerega so sprejeli brez pripomb.

Člani Občinskega sveta, g. Franc Mušič, g. Franc Reiter in g. Anton Peršak so članom Občinskega sveta predložili v obravnavo gradivo v zvezi z obravnavo in sprejemom sklepa o pobudi o izločitvi dela občine Domžale in ustanovitvi nove občine Trzin. Gradivo oz. predlog je predstavil g. Anton Ipavec, predsednik Sveta KS Trzin. Poudaril je, da je razlog za omenjeni predlog predvsem statutarnega značaja, saj po Statutu Občine Domžale Svet KS nima nikakršnih odločujočih pristojnosti, daje lahko le neobvezujoča mnenja, kar krajevni skupnosti pri več kot 4000 prebivalcih in investicijski gradnji ne omogoča vplivanje na razvoj kraja po željah krajanov. Drugi razlog naj bi bil finančnega značaja, saj sredstva, dodeljena s proračunom občine, nikoli niso enaka resnično porabljenim sredstvom za KS in so porabljena sredstva tako minimalna, da to ne zadostuje za zadovoljevanje niti minimalnih potreb na vseh področjih od športne do kulturne dejavnosti in drugih. V razpravi so člani Občinskega sveta predstavili svoja mnenja glede predlaganih sklepov. Ob tem so se pojavljala razna vprašanja o proceduri postopka v okviru Državnega zbora, o obsegu gradiva in podatkih, potrebnih za odločitev, in o zakonskih pogojih, ki jih mora vsaka občina izpolnjevati za ustanovitev. Člani Občinskega sveta so menili, da se na osnovi gradiva in razprave na seji ne morejo odločiti o predlaganih sklepih, ki bi podprli pobudo o izločitvi dela občine Domžale in o ustanovitvi nove občine Trzin, zato so obravnavo točke prekinili do naslednje seje Občinskega sveta.

V nadaljevanju so se člani Občinskega sveta seznanili z informacijo o postopkih za iskanje lokacije odlagališča komunalnih odpadkov za potrebe občine Domžale. V gradivu so se seznanili z dosedanjimi aktivnostmi v zvezi z reševanjem problema odlaganja odpadkov in z možnostmi odlaganja odpadkov po zaprtju deponije v Dobu. Ob tem so člani Občinskega sveta sprejeli sklep, s katerim se bo pričel postopek pridobivanja pismeno verificiranih stališč ostalih treh občin na območju bivše občine Domžale do realizacije in financiranja skupnega odlagališča komunalnih odpadkov za potrebe vseh štirih občin na teritoriju bivše občine Domžale. Če bo stališče ostalih Občinskih svetov do predhodnega predloga negativno, bo občinska uprava za decembrsko sejo pripravila program izvdebe postopka pridobitve lokacije za izgradnjo nove deponije na območju sedanje občine Domžale, ki bo služila samo potrebam nove občine Domžale, na podlagi katere bo mogoče odločati o dokončni izbiri lokacije. Pri tem je potrebno upoštevati tudi morebitne pozitivne učinke poskusne predelave odpadkov.

V skladu s Poslovnikom Občinskega sveta je bila seja po obravnavi te točke zaradi časovne dolžine seje prekinjena, z delom so člani Občinskega sveta nadaljevali v ponedeljek, 22. septembra 1997.

Občinski svet se je s postopki izvedbe projekta plinifikacije že srečal na seji spomladi letos, ko je obravnaval predinvesticijski program plinifikacije občine Domžale. Na tokratni seji so se člani Občinskega sveta seznanili z nadaljnjimi postopki izvedbe tega projekta, kjer je bila izvedena dodatna obdelava Predinvesticijskega programa plinifikacije, občinska uprava se je povezala tudi s Fakulteto za strojništvo v Ljubljani, časovno so bile članom sveta predstavljene določene aktivnosti v prihodnosti v zvezi s projektom. Člani Občinskega sveta so soglašali s časovno dinamiko in vsebino predloženega načrta realizacije projekta plinifikacije do podpisa koncesijske pogodbe, ki nekako v maju 1998 predvideva podpis koncesijske pogodbe z izbranim izvajalcem.

Aprila letos so se člani Občinskega sveta seznanili s poročilom Komunalno-stanovanjskega podjetja Domžale za leto 1996 in načrtom poslovanja podjetja za leto 1997. Takrat so sklenili, da bodo poročilo in načrt podjetja sprejeli po obravnavi na ostalih treh občinskih svetih, hkrati pa počakali še na revizorsko mnenje. Ker so bili zahtevani pogoji izpolnjeni, so člani Občinskega sveta sprejeli načrt in poročilo podjetja ter se seznanili z revizijskim mnenjem o poslovanju podjetja, občinska uprava pa mora za naslednjo sejo pripraviti predlog konkretnih ukrepov za preprečevanje nadaljnjega zmanjševanja obsega obračunane amortizacije.

Prostorska problematika vrtcev je v občini Domžale pereč problem, saj je bilo letos odklonjenih pri vpisu v vrtec 500 otrok. Med načini, kako omiliti prostorsko problematiko, se je kot možnost pokazala tudi izgradnja novega vrtca Radomlje v okviru gradnje objekta SPO Mlin Radomlje, katerega investitor je Razvojni zavod Domžale. Člani Občinskega sveta so predlog občinske uprave, da je problematiko potrebno nujno razreševati, odločno podprli, saj so z njo seznanjeni, vendar so imeli pri sprejemu sklepa, ki določa način zagotavljanja potrebnih finančnih sredstev za gradnjo vrtca Radomlje, pomisleke. Od predlagatelja so zahtevali natančnejše podatke o obliki soinvestitorstva in ceni m^2 vrtca, ki jo bo gradnja zahtevala, in sprejem sklepov preložili na naslednjo sejo.

V skladu s sklepom Občinskega sveta je bil članom Občinskega sveta predložen v zvezi z vzdrževanjem Hale komunalnega centra Domžale predlog idejne zasnove prenove hale v treh etapah. Najemnik hale je Košarkarski klub Domžale, ki je bil tudi predlagatelj idejne zasnove prenove. Člani Občinskega sveta so predlog prenove podprli, s tem, da se za eno naslednjih sej pripravi finančno ovrednoten načrt prenove hale Komunalnega centra, ki bo izhodišče za planiranje sredstev v proračunih naslednjih let. V okviru prenove se mora izvesti tudi energetska sanacija objekta ter pridobiti zemljiško knjižni izpisek hale.

Na prejšnji seji Občinskega sveta so člani prejeli v drugo obravnavo in sprejem Odlok o ustanovitvi javnega zavoda Center za mlade Domžale. Tik pred obravnavo je bilo na besedilo odloka vloženih 20 amandmajev, ki so bistveno posegali v njegovo vsebino in predlagatelj odloka o njih ni mogel takoj zavzeti stališča. Zato so z obravnavo odloka člani Občinskega sveta nadaljevali na tej seji, kjer so prejeli tudi pisna stališča občinske uprave do vloženih amandmajev. Po premoru med sejo, v katerem so še potekala usklajevanja med predlagateljem amandmajev g. Jurijem Berlotom in občinsko upravo, je bila večina amandmajev umaknjenih. Člani Občinskega sveta so nato ob glasovanju nekatere amandmaje sicer sprejeli, na koncu pa je bil sprejet tudi odlok. Tako je sedaj ustanovljen zavod za opravljanje in koordinacijo svetovalne, preventivne in kurativne dejavnosti s področja interesov mladih na območju občine Domžale.

Pred zadnjo točko dnevnega reda so člani Občinskega sveta sprejeli še sklep, s katerim soglašajo s podpisom Sporazuma o sofinanciranju rekonstrukcije magistralne ceste M10/294,295 Domžale-Črnuče.

S sporazumom se urejajo medsebojna investitorska razmerja med državo in občino pri omenjenem projektu. Gre za dela, vredna 1.585,297.178,00 SIT, od tega naj bi Občina Domžale sofinancirala 147.401,936,00 SIT. Po novem Zakonu o javnih cestah mora občina sofinancirati investicijske posege tudi na magistralnem in regionalnem cestnem omrežju. Sporazum predstavlja pomemben uvodni obligatorni pravni akt, ki določa medsebojna razmerja in odnos obeh soinvestitorjev do projekta, saj se s tem tudi nadaljujejo priprave na fizično gradnjo štiripasovnice. Po predvidevanjih bo po podpisu pogodbe z izbranim izvajalcem del vzporedno potekala fizična izvedba projekta in nadaljevanje pridobivanja zemljišč v tistem delu, kjer do takrat to še ne bo opravljeno.

V obvezni zadnji točki Vprašanja, pobude in predlogi članov sveta so člani Občinskega sveta podali pet tovrstnih vprašanj oz. zahtev.

Naslednja seja Občinskega sveta bo predvidoma 15. oktobra.

LOVRO LONČAR

Zadnja točka

Pod rubriko »Zadnja točka« ste bralci »Slamnika« do sedaj lahko prebrali predvsem vsebino vprašanj in pobud svetnikov občine Domžale, ki so jih ti posredovali občinski upravi v okviru »Zadnje točke« dnevnega reda posameznih sej Sveta občine Domžale. Ker smo odgovore občinske uprave na ta vprašanja posredovali le občasno in to ponavadi v naslednji številki glasila »Slamnik«, je prihajalo do nepreglednosti, saj bralci v isti številki glasila niste mogli prebrati celotne vsebine vprašanja in odgovora občinske uprave.

Zato bomo v bodoče poskušali hkrati objaviti vsebino vprašanja oziroma pobude posameznih članov občinskega sveta ali svetniških skupin in tudi odgovor občinske uprave na to vprašanje oz. pobudo.

g. Jože NEMEC, svetnik ZELENIH SLOVENIJE, je na 29. seji (04. 06. 97) občinski upravi podal naslednji predlog:

»Po navedbah prizadetih občanov v času razstave cvetja v Volčjem potoku z upravo Arboretuma ni možno skleniti ustreznega dogovora o povračilu škode, ki nastaja zaradi neorganiziranega parkiranja in hoje po obdelovalnih kmetijskih zemljiščih oz. o taki ureditvi motornega prometa, da ne bi bila povzročena škoda.

Predlog: Pristojna služba Občine Domžale z upravnim aktom ob vsakoletni prireditvi predpiše prometno ureditev in parkiranje ter urejanje medsebojnih odnosov med prirediteljem in občani«.

Na njegovo pobudo je odgovoril podžupan, g. Simon MAVSAR, načelnik oddelka za gospodarske javne službe, ki pravi takole:

»V prvih letih prirejanja razstav cvetja v Arboretumu se s Krajevno skupnostjo Radomlje, s prebivalci okoliških naselij, Turističnim društvom Radomlje in prireditelji razstave praktično nismo usklajevali glede prometne ureditve, parkirnih površin in odgovornosti za nastale posledice med razstavno prireditvijo in po njej. Število obiskovalcev je že ob prvi razstavi presenetilo prireditelje, s tem pa so bile povzročene mnoge težave, ki so jih skušali tekoče odpravljati.

Ob vsaki ponovitvi je razstava cvetja pritegnila mnogo obiskovalcev, vsakokrat pa smo se s prireditelji, predstavniki turističnega društva, krajevno skupnostjo in prebivalci okoliških naselij skušali bolje pripraviti in odpraviti pretekle napake. Komunikacija je med nami stekla po razstavi pred dvema letoma, kjer je bilo v okviru programa prireditev predvideno tudi mednarodno konjeniško tekmovanje v preskakovanju zaprek. Vremenske razmere so tekmovanje preprečile, tekmovalci pa so s konji in opremo kljub temu prišli v Volčji potok. Dostop do prireditvenega prostora je bil možen po običajni poti skozi park, zaradi razmočenosti tal pa so se prireditelji konjeniškega tekmovanja odločili za alternativno možnost skozi naselje Hudo. Obupani poskusi uvoza s težkimi tovornjaki so se brezuspešno končali, posledice pa so se pokazale v obliki uničenega zemljišča zasebnikov (travniki in dvorišča) in velikim nezadovoljstvom prizadetih ter okoliških prebivalcev.

Oddelek za gospodarske javne službe je nastalo stanje dokumentiral, štirikrat pa so ocenili povzročeno škodo. Prav ta dogodek je spodbudil medsebojno komunikacijo, zato je ob zadnji razstavi nastalo zgledno sodelovanje na področju organizacije prometa, določitve parkirišč, vnaprej so se dogovarjali glede odgovornosti za negativne posledice ter odnosov z lastniki zemljišč, ki so med razstavo začasno namenjene parkiranju. Razgovore smo izkoristili tudi za vsebinsko sodelovanje v programu razstave.

Organizator takratnega konjeniškega tekmovanja je bil g. Tabernik iz Mengša. Večkrat smo ga pozvali, da sodno ocenjeno in dokumentirano škodo, ki je bila povzročena zasebnim lastnikom zemljišč, tem povrne. Dogovora ni bilo in upali smo, da bomo ob letošnji razstavi uspeli doseči povrnitev škode. Tokrat g. Tabernika ni bilo med prireditelji konjeniškega dela prireditve. Zato bomo začeli s postopki, ki bodo ob koncu zagotovili povrnitev škode vsem prizadetim.

Oddelek za gospodarske javne službe v okviru svojih pristojnosti izdaja tudi odločbe za začasne ureditve prometa med gradbenimi deli, prireditvami ali drugimi posegi na prometne površine. V skladu s temi pristojnostmi - in na podlagi pripravljenega elaborata ureditve prometa in parkirišč - smo tudi za prireditev razstave cvetja izdali takšno odločbo. Pred izdajo pa smo - zaradi navedenih razlogov - še posebej natančno preverili obstoj in način urejanja odnosov z lastniki začasno uporabljenih zemljišč.«

Na problematiko Savske ceste v Domžalah je na 29. seji (04. 06. 97) opozoril g. Vinko OKRŠLAR, svetnik SLOVENSKIH KRŠČANSKIH DEMOKRATOV; občinsko upravo sprašuje naslednje:

»Zanima me, kdaj se bo končno pričela reševati problematika Savske ceste v Domžalah, na katero sem že večkrat opozarjal. Odgovor v obliki prenašanja odgovornosti z občine na državo in obratno ne prinaša rešitve. Poleg že naštetih problemov smo krajani vsakodnevno izpostavljeni hudi nevarnosti, da povzročimo prometno nesrečo pri izsiljevanju prednosti ob vključevanju v promet s stranske ceste na glavno cesto.

Zadeva postaja nevzdržna, kar lahko pripelje do dejanj državljanske nepokorščine v obliki cestne zapore oz. vključevanja medijev v razreševanje te problematike.«

Tudi odgovor na to vprašanje je pripravil podžupan, g. Simon MAVSAR, vsebina odgovora pa je naslednja:

»Savska cesta je na odseku od uvoza v Študo do križišča z Ljubljansko v izredno slabem stanju, ki izrazito ogroža njene uporabnike in prebivalce ob njej. G. Okršlar, predstavniki KS Simon Jenko in posamezni občani že dolgo opozarjajo na prometne razmere, ki se s povečevanjem količine prometa še poslabšujejo.

Predmetna cesta ima status regionalne ceste v pristojnosti Republike Slovenije. Ob sprejemu Zakona o javnih cestah se to stanje statusno ni spremenilo, zato še naprej govorimo o regionalni cesti z oznako R 371 Šentjakob - Kamnik. Oddelek za gospodarske javne službe je vsa opozorila prenesel na Direkcijo Republike Slovenije za ceste (DRSC) in Družbo za državne ceste (DDC); ki v formalnem smislu odgovarjata za raven vzdrževanja državnih cest. Opozarjali smo tudi upravljalca predmetne ceste - Cestno podjetje Ljubljana, kar pa je sadove obrodilo v minimalnem obsegu del, ki so se opravljala v mesecu aprilu. Po naših podatkih so bili popravljeni oz. stabilizirani štirje kanalizacijski jaški. Glede na problematiko smo pričakovali bistveno več, ukrepi pa bi morali biti storjeni tudi glede nadziranja in omejevanja prometa ter lažjega vključevanja prometnih udeležencev s stranskih cest in poti.

Zaradi nastalega stanja in skromno opravljenih del (ki bi naj bila odgovor na vsa dosedanja prizadevanja) bo po 20. septembru sestanek vseh pristojnih; tu nam bo pomoč občanov še posebno koristila. O sestanku boste svetniki s področja mesta Domžale in mestne krajevne skupnosti pisno obveščeni«.

Svetniški skupini SOCIALDEMOKRATOV SLOVENIJE IN SLOVENSKIH KRŠČANSKIH DEMOKRATOV sta na 30. seji (02. 07. 97) gospe županji zastavili naslednje vprašanje:

»Na osrednji občinski proslavi ob Dnevu državnosti v Dobu ni bilo županje in tudi ne predstavnikov ZLSD. To nas posebno ne preseneča glede na to, da so organizatorji žalostink za bivšo Jugoslavijo. Gospa županja ima čas za ekskurzijo na »Mauritius«, za državno proslavo pa ne. Tudi članov občinske uprave, razen nekaj izjem, ni bilo moč zaslediti.

Z ozirom na izredno slabo pripravljen plakat (slabo odziven v primerjavi s plakatom, ki je vabil na prireditev Adam Ravbar) nas zanima naslednje:

- kdo je zasnoval plakat?
- višina dejansko porabljenih sredstev za prireditev?
- koliko vabil je bilo poslanih posameznikom in društvom?
- delitev vabil in plakatov po KS (koliko)?
- zakaj se županja ni udeležila omenjene proslave?«

ŽUPANJA OBČINE DOMŽALE, ga. Cveta ZALOKAR ORAŽEM, jim je na njihovo vprašanje odgovorila takole:

»Osrednje občinske proslave ob Dnevu državnosti v Dobu in maše za domovino se žal nisem mogla udeležiti zaradi zelo neprijetnih zdravstvenih težav. Menim, da je očitek neprimeren, saj ves čas svojega mandata izpolnjujem vse protokolarne obveznosti, seveda če mi to dopuščata čas in zdravje«.

Dodaten odgovor na to vprašanje pa je svetnikom v imenu odbora »Za občinska priznanja, proslave in prireditve ter obeležja občinskega pomena« posredoval predsednik tega odbora g. Franc REITER, ki navaja naslednje:

»V skladu s Sklepom o ustanovitvi Odbora za občinska priznanja, proslave in prireditve ter obeležja občinskega pomena (Ur. vestnik Občine Domžale, štev. 18/95) in Sklepom o proslavah in prireditvah občinskega pomena v letu 1997 (Ur. vestnik Občine Domžale, štev. 1/97) je osrednjo občinsko proslavo ob Dnevu državnosti organiziral Odbor za občinska priznanja, proslave in prireditve ter obeležja občinskega pomena v sodelovanju z nosilci posameznih prireditev v okviru praznovanja (KS Dob, Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Domžale in Društvo za raziskovanje jam Simon Robič Domžale).

Odbor je imel pri tem vlogo koordiniranja organizacije in organizacijo obveščanja javnosti o praznovanju. S sklepom 15. seje odbora je bilo za organizacijo tiskanja vabil in plakatov zadolženo Tajništvo Občinskega sveta. Osnutek plakata in vabila je pripravil tajnik Občinskega sveta. Osnutek je bil predstavljen tudi članom odbora na 15. seji, pred tiskom pa so ga pregledali in dali na njegovo obliko soglasje še predsednik odbora, g. Franc Reiter, g. dr. Marko Starbek kot predstavnik KS Dob, g. Dominik Grmek iz Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Domžale in g. Stane Stražar iz Društva za raziskovanje jam Simon Robič Domžale.

Po predhodnem dogovoru je bilo v Fotokopirnici in tiskarni Marko Ravnikar s. p. naročenih:

- 1450 vabil na mehkejšem papirju v obliki prepogibank
- 250 vabil na tršem papirju, namenjenih osebnim vabilom, v obliki prepogibank
- 135 plakatov.

Od natisnjenih vabil in plakatov je Krajevna skupnost Dob prejela 40 plakatov, 450 vabil na mehkejšem papirju in 30 vabil na tršem papirju, namenjeno razdelitvi na območju Krajevne skupnosti Dob.

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Domžale je prejelo 25 vabil, tiskanih na tršem papirju, in 30 plakatov, namenjenih razdelitvi po ostalih treh občinah, zastopanih v združenju (po 10 plakatov za občino Mengeš, občino Lukovica in občino Moravče).

Društvo za raziskovanje jam Simon Robič Domžale je prejelo 65 plakatov, 1000 vabil (prepogibank), tiskanih na mehkejšem papirju, in 30 vabil, tiskanih na tršem papirju. Društvo je bilo zadolženo za razdelitev plakatov in vabil po območju celotne občine Domžale (razen KS Dob).

Tajništvo Občinskega sveta je posameznikom, političnim strankam, krajevnim skupnostim, društvom in drugim organizacijam v občini po pošti razposlalo 140 vabil, hkrati pa poskrbelo za objavo vabila na Radiu HIT (v nedeljo, 22. 06., ponedeljek, 23. 06. 1997 in torek, 24. 06. 1997 2 x dnevno).

Dogovor na seji odbora je bil, da bodo skupna vabila in plakati zaradi manjših stroškov organizacije praznovanja edini, ki bodo opozarjali oz. vabili na praznovanje, vendar je Društvo za raziskovanje jam Simon Robič v lastni organizaciji pripravilo in izobesilo še plakate, ki so vabili izključno na prireditev Adam Ravbar na Gorjuši. Stroški Občine Domžale ob praznovanju ob Dnevu državnosti so naslednji:

- Krajevna skupnost Dob je za organizacijo proslave v Dobu prejela 200.000 SIT
- Društvo za raziskovanje jam Simon Robič je za ognjemet prejelo 300.000 SIT
- Tisk plakatov in vabil 42.360 SIT
- Objava vabil na Radiu HIT 34.965 SIT.

Celotni stroški praznovanja Dneva državnosti so iz na-

ALEŠEVO SRCE ŠE VEDNO BIJE

Na praznik luči je Verica prvič zagledala dan z novim srcem

V enem od zvonikov farne cerkve je zazvonilo Ave Marijo, ko je Aleš še zadnjič skrbno pregledal svoje kolo. Ko se bo vračal domov, bo že trda tema, zato mora biti oprema pri kolesu brezhibna. Tako so jim stalno govorili v šoli. Cesta proti Moravčam je zaradi klančkov in nepredvidljivih ovinkov nevarna. Hladen večerni zrak zadnjega januarskega dne ga je rezal v lica, ko je poganjal svoje kolo proti šoli v Moravčah. Po poti je premišljeval o bodočem poklicu. Star bo petnajst let, še pol leta, pa bo zaključil osnovno šolo! Treba se bo odločiti, kam naprej. Toda nič ga ni posebno veselilo. Vsi sošolci iz razreda so že vedeli, kam bodo krenili po končani šoli, le on se ni in ni mogel odločiti.

Košarkarska tekma v telovadnici je bila zelo zanimiva in Aleš je bil med navdušenimi navijači. Užival je v družbi svojih sošolcev, saj se je zavedal, da ne bodo več dolgo tako skupaj. Tudi ta šola bo kmalu le še kraj spomina na preživeto otroštvo. »Lahko se pelješ z menoj, Aleš«, ga je ob koncu tekme povabila učiteljica, s katero sta se dobro razumela. »Hvala vam, imam kolo.«

Tako se je na svojem kolesu bližal domači vasi. Noč je bila jasna in zrak oster. Še malo, pa bo doma na toplem. Za njim so zasvetili žarometi, zato se je umaknil na skrajni rob ceste. Nenadoma pa - kot da bi se v soju svetlobe sesul svet - je od zadaj začutil močan udarec, ki ga je vrgel naprej. Kolesa ni bilo več, ničesar se ni dalo oprijeti, kot da bi lebdel med nebom in zemljo. Nato pa tema, nepremostljiva tema... V tistem trenutku se je Aleševa duša preselila na prag večnosti, kakor zvezda, ki je pravkar zasijala na nebesnem oboku in ugasnila. Vse, kar se je dogajalo potem, je bilo zunaj njegovega čutnega zaznavanja: reševalec, policija, kup ljudi ob cesti in šok, ki so ga ob strašni novici doživeli njegovi domači. Nato pa brezup in žalost ob besedah: »Bodite pripravljeni na najhujše, ni veliko upanja«.

Naslednjega večera je v negotovost in žalost, ki sta zagrinjala Aleševo dom zazvonil telefon. Pričakovali so kruto resnico. Toda ob njej je bila tudi prošnja: »Ali dovolite, da bi Aleševo srce pomagalo živeti komu drugemu?« Če je za njihovega sina upanje dokončno izgubljeno, zakaj ga ne bi prižgali nekomu drugemu, so takoj pomislili Aleševi starši. Nekaj minut za tem se je oglasil telefonski zvonec na drugem koncu Slovenije v Velikih Laščah, ki so po svoji gričevni pokrajini in cerkvi z dvema zvonikoma nenavadno podobne Moravčam. »Doktor Zorman pri telefonu...« Jožici se je zatresla slušalka v roki, kajti takoj je vedela, kaj pomeni ta klic. Pomislila je na svojo sestro Verico. Pri štiriindvajsetih letih je njeno srce tako zelo oslabelo, da je v resni življenjski nevarnosti. Bolezen je prišla nenadoma, pred nekaj meseci. Preiskave v bolnišnici so potrdile diagnozo - nepovratno močno oslabelost srca. Edina rešitev zanjo bi bila presaditev. Od takrat je bilo vedno slabše. Ni mogla več hoditi po stopnicah, zato ji m je mož za silo uredil stanovanje v kleti. Njeno življenje je bilo iz dneva v dan bolj na nitki. Sedaj pa se je prižgala iskrica upanja.

Ko je Jožica odložila slušalko, je bil njem mož že oblečen, kajti po reakciji svoje žene je vedel, za kaj gre. Odšla sta do Vide, druge sestre, in nato vsi skupaj k Verici. Vse se je odvijalo zelo hitro in na videz umirjeno, čeprav so v sebi čutili nemir in strah. Naslednje ure bodo zelo odločilne za Veričino življenje. V petinpetdesetih minutah so bili vsi skupaj v Kliničnem centru. Slovo je bilo z malo besedami, saj se ni dalo izraziti vseh občutkov. Le pogled in stisk roke sta povedala najpomembnejše: pogum, Verica, samo pogum in ??

V nedeljskem dopoldnevu 2. februarja, na praznik Luči, je Verica prvič zagledala dan z novim srcem. Telo in misli so bili preveč utrujeni, da bi bila zaznala kaj več kot le to, da živi. Srce, ki je za trenutek nehalo biti v mladem telesu, je razumelo svojo novo nalogo. Tega so se razveselili vsi njeni: mož in sestri ter njeni hčerkici, ki v svojih otroških glavicah še nista vsega doumeli.

Po štirinajstih dneh so Verico odpustili iz bolnišnice. Takrat je že lahko prehodila pet nadstropij stopnic in po dveh mesecih deset kilometrov.

Življenje teče normalno, tako kot pred boleznijo. Le srečanje z Aleševimi domačimi je za trenutek ustavilo čas. Toda skozi solze so kot blagodejen obliž na skelečo rano delovale besede Aleševe sestre Petre: »Sedaj imam polsestro«.

Zakaj je ugasnilo mlado življenje, nadaljevalo pa se je drugo, se s človeškim razumom ne da razložiti. Lahko pa ne bi bilo tako, če Aleševi domači kljub hudi žalosti ne bi zmogli pomisliti na stisko drugih.

Aleš sedaj živi v drugem, zanj boljšem svetu, v mislih in spominu vseh, ki so ga imeli radi, v drobnem soju svečke, ki jo bo Verica vsako leto prižgala na njegov rojstni dan. Njegovo srce zvesto bije in ohranja življenje, ki je bilo še pred kratkim v nevarnosti, da ugasne. Na poseben način povezuje duše in ljudi, pa tudi oba slovenska kraja, ki jima sedaj nista več skupni samo gričevna pokrajina in farna cerkev z dvema zvonikoma.

MARIJA STRITAR

Otrok spada v središče

Posrečena napisa nad cesto »Otroci nimajo zavor« in »Spet smo tu« sta nas ob začetku šolskega leta opozorila na večjo previdnost in pozornost do otrok. Spet so sedli v šolske klopi, spet so tudi na cesti, po pločnikih, prehodih za pešce... Vsako leto je veliko napisanega o njihovi varnosti, žal vse prevečkrat zaman, saj vsako leto samo pri nas umre pod avtomobilskimi kolesi za cel razred otrok.

Zato ne bom pisal o prometu, ampak o tem, **kakšen je nasploh naš odnos do otrok.** Nekaj najbogatejših misli si bom sposodil pri svojem nekdanjem profesorju govorništva Mirku Mahniču, ki je bil dolga leta tudi lektor v Ljubljanski Drami. Leta 1976 je za redno zbirko Mohorjevih knjig napisal delo Knjiga o našem vedenju. V njej se s hvaležnostjo spominja ljudi, ki so mu vlivali ljubezen do domače besede in do vsega lepega na tem svetu.

Med učitelji in vzgojitelji mu je posebej ostal v spominu kaplan gospod Kambič. »V svojem dosedanjem življenju nisem mimo njega srečal nikogar, ki bi bil lepšega vedenja do ljudi in sploh do vsega, kar je prišlo v stik z njim. Nikogar, ki bi se tako srečno ujel z ljudmi in jih imel tako samoumevno in tako preprosto rad«, se spominja prof. Mahnič in nadaljuje:

»Stopil je v naš razred. Šel je pred nas in nas gledal. Ves obraz se mu je razlezel v nasmeh... Kako smo ga gledali, kako poslušali, radi imeli! **Da bi on koga okregal, koga udaril! Zmeraj je božal naše kuštrave glave.** Dva dni pred smrtjo mi je dejal: ‚Oh, Mirko, otroci, otroci, lepšega ni. Še zdaj te vidim, kakšen si bil, ko si bil majhen. Vseh se vas spomnim. Oh, kakšne dušice. Zaradi vas sem še bolj verjel v Boga. Ni bilo zmeraj lahko. **Ampak kaj tako lepega lahko da samo Bog.** Kolikokrat sem si želel, da bi imel svojega otroka. Pa sem se potolažil: saj ga imaš, ne enega, vsi so tvoji. Oh, kakšna lepota!‘.«

Z otrokom se moraš pogovarjati

Pisec nato pripoveduje, kako je gospod Kambič ljubil in spoštoval otroke. Z njimi je govoril naravno, kot enak z enakim. Vedel je, da otroci razumejo vse, vidijo vse, bolje opazujejo kot odrasli in natanko vedo, kaj je dobro, kaj zlo. **Nikoli ni prezrl otroka. Zmeraj ga je pozdravil, mu rekel vsaj nekaj besed.** Z otrokom se moraš pogovarjati in mu pripovedovati - dogodke, zgodbe, povesti. Moraš ga voditi v naravo, k živalim, mu odpirati svet, življenje, človeka, dom, domovino.

Gospod Kambič je otroke učil iz verouč**ne knjige, še** več pa iz pravljic. **Pravljice so najboljši katekizem.** Ali ni v njih najlepše povedano vse o grehu in grdobiji in o človeških napakah pa o čednosti, o kesanju in pokori, o zmagi dobrega nad zlim, o deveti deželi in paradižu, kjer ni več krivic in bolezni, ampak večno uživanje lepote? In ali niso v njih skrite vse najglobljе resnice življenja in skrivnost človeške usode?... Spretnost pripovedovanja pravljic je že od nekdaj zaupana dedkom in babicam in mladi kaplan je zmeraj trdil, da so stare mame in dedi njegovi najboljši pomočniki in najboljši oznanjevalci vseh božjih in človeških resnic.

Kar naprej je bil z otroki, a je zmeraj znova odkrival nove skrivnosti njihovih duš. Od vsega pa ga je zmerja najbolj ganila njihova žalost, tista huda, grenka, globoka, ki je odrasel človek ne pozna tako hude... **Otroci ne smejo biti sami.** Nadnje pogosto pride strašna tesnoba in kaj bi takrat brez naročja, brez rok, ki jih stisnejo v objem? Bal se je časa, ko bodo ljudje puščali otroke ob strani, ko se ne bodo več mogli ali hoteli dovolj zanimati zanje.

Otrok, ki se starši premalo menijo zanj, je na slabšem kot ptičji mladič, ki izgubi starše. Mladiček umre, zanemarjen otrok pa postane nesreča sebi in drugim. In vendar je v vsakem otroku za cel svet darov, pa mora, če je ostal brez podpore in varstva, končati v trpljenju in mraku.

Rad je povedal: **»Če nas otroci nimajo radi, pomeni, da nič ne veljamo.«** Bili so njegovi. In prek otrok so bili njegovi njihovi starši in dedi in stare mame, tudi vsi tisti od njih, ki niso hodili v cerkev (M. Mahnič, Knjiga o našem vedenju, Celje 1976, 37-39).

Jezusova ljubezen do otrok

Ob tem hvaležnem in spoštljivem opisu ni težko uganiti, kje se je omenjeni duhovnik navdihoval in zgledoval v svojem globoko krščanskem odnosu do otrok. Kje drugje kot v evangeliju, pri Jezusu, ki je apostolom rekel: »Pustite otroke, naj prihajajo k meni, in jim ne branite, kajti **takšnim je namenjeno božje kralještvo«** (Mr 10,14). Spet drugič je pred apostole, ki so se menili o tem, kdo izmed njih je največji, postavil otroka in rekel: **»Če se ne spreobrnete in ne postanete kakor otroci, ne pojdete v nebeško kraljestvo«** (Mt 18,3). Ob tej priložnosti je izrekel tudi nadvse resne besede svarila: »Kdor pohujša enega teh malih, ki vame verujejo, bi bilo zanj bolje, da mu obesijo mlinski kamen na vrat in se potopi v globino morja« (Mt 18,6).

Kako zelo pomemben je otrok v Jezusovih očeh! Evangelij je skoz in skoz prežet z resnico o otroku, je v nekem smislu »evangelij otroka«. To se vidi iz Jezusovih besed: »Če se ne spreobrnete in ne postanete kakor otroci, ne pojdete v nebeško kraljestvo«. Mar Jezus tu ne postavlja otroka za zgled tudi odraslim? V otroku je nekaj, kar nikakor ne sme manjkati tistemu, ki hoče priti v nebeško kraljestvo. Za nebesa so namenjeni tisti, ki so preprosti kot otroci, in kot oni polni zaupljive predanosti, dobrote in čistosti. Samo takšni morejo v Bogu najti Očeta in postati - po Jezusovi zaslugi - tudi sami božji otroci.

Ko so se apostoli nekoč prepirali med sabo o tem, kdo izmed njih je največji, najpomembnejši, prvi, **je Jezus vzel otroka, ga postavil v sredo mednje, ga objel** in jim rekel: »Kdor sprejme katerega izmed takih otrok v mojem imenu, mene sprejme (Mr 9,37).

Pomenljivo je ravno to: Jezus je otroka postavil v sredino. Ali ni hotel s tem reči, da **otrok spada v sredino, v središče naše pozornosti, ljubezni, zanimanja, skrbi, prizadevanja.** Otrok v središču družine. Otrok v središču, ko oblikujemo in izbiramo radijske in televizijske programe. V središču skrbi za prometno varnost. V središču vseh socialnih pobud, razmišljanj in odločitev glede porodniškega dopusta in tolikih drugih vprašanj. Ali je mogoče, kar sem nekje prebral, da nekateri delodajalci zahtevajo od žensk in deklet, ki se želijo zaposliti, podpis, s katerim se obvezujejo, da v naslednjih toliko in toliko letih ne bodo imele otrok?

Ali nam je otrok nekaj svetega?

Otrok je sveta stvar (Puer res sacra), so rekli že stari Rimljani. Četudi niso poznali Kristusovega nauka in niso vedeli za božje otroštvo, so že po naravi, kljub nekaterim poganskim navadam, imeli otroka za sveto bitje z nedotakljivim dostojanstvom.

In kakšno mesto ima v današnji slovenski družbi ljubezen do otroka, spoštovanje njegovega nedotakljivega dostojanstva in prihodnosti, ki je vanj položena. Za ogledalo si danes vzemimo Prešerna, na katerega vsi prisegamo in prepevamo njegovo Zdravljico. V pesmi Nezakonska mati slišimo pretresljivo vprašanje mlade matere, ki se je vsi sramujejo in so jo pustili na cedilu:

»Kaj pa je tebe treba bilo,
dete ljubo, dete lepo,
meni mladi deklici,
neporočeni materi?«

Odgovor na to tesnobno vprašanje najde mati v otrokovih očeh, v katerih sluti odsev nebes, odsev Boga:

»Meni nebo odprto se zdi,
kadar se v tvoje ozrem oči,
kadar prijazno nasmeješ se,
kar sem prestala, pozabljeno je.«

Končno zaupa otrokovo usodo Bogu, in ne meneč se za to, kako jo vsi obsojajo, sama zase sklene:

»Al' te je treba bilo al' ne,
vedno bom srčno ljubila te.«

Nezakonska mati je po Levstikovih besedah **»ena najlepših pesmi na svetu«** in zagotovo najbolj vzvišen spomenik svetosti materinstva, vsakega materinstva.

Spričo današnje miselnosti in ravnanja, v katerem je materinstvo tako omalovaževano, tako malo cenjeno, če ne naravnost razvrednoteno, imam vedno nelagoden občutek, ko slišim peti Prešernovo Zdravljico. Kako smo ob vsem priseganju nanj daleč od njegovega duha! Ali morda našo socialno zakonodajo, predvsem pa naše ravnanje in javno mnenje, navdihuje ljubezen do otrok? 55. člena naše ustave pač nista navdihovali ljubezen in spoštovanje do otrok, ampak vse kaj drugega. V njem in **v naši samouničevalni miselnosti, v naši kulturi smrti, pač ni Prešernovega duha, njegovega spoštovanja materinstva,** pritrjevanja življenju in veselja nad življenjem.

Spet bom navedel prof. Mirka Mahniča, ki je zapisal: **»Prešernove pesmi bi morale biti vzgojna knjiga Slovencev.** Prešernove pesmi so najodličnejša knjiga o vedenju. Eden najmanjših narodov v Evropi smo. A lahko bi bili veliki, če bi sledili Prešernovemu oznanilu...«

BOGDAN DOLENC

slova proračuna Občine Domžale tako znašali 577.325 SIT.«

g. FRANC HERLE, svetnik LISTE OBRTNIKOV IN PODJETNIKOV, je na 30. seji (02. 07. 97) ponovno posredoval vprašanje v zvezi z »deteljico« ob magistralni cesti M-10) Njegovo vprašanje pa se glasi takole:

»Ponovno zastavljam vprašanje:

Cesta v t. i. »deteljici« ob magistralni cesti M-10 ne zdrži dvosmernega prometa in so ljudje ob vožnji skozi v stalni nevarnosti. Kdo dovoljuje takšno stanje, naj se v zvezi s tem vendar nekaj ukrene!«

Tudi tokrat se je z odgovorom potrudil podžupan, g. Simon MAVSAR, načelnik oddelka za gospodarske javne službe:

»Deteljica ob magistralni cesti M-10 sodi v pristojnost in upravljanje državnih institucij. Občina Domžale je na problematiko večkrat opozarjala, vedno pa tudi ob razgovorih, ki smo jih imeli glede bodoče ureditve križišča regionalne ceste R-371 (Domžale - Kamnik) z magistralno cesto M-10 (aktualna problematika stabilnosti nadvoza).

Kljub prizadevanjem se doslej ni nič premaknilo. Res je, da so vzdrževalci nekajkrat nasuli bankine in s tem začasno in zasilno rešili problem, ki pa je po nekaj dneh ponovno »zacvetel« v vsej svoji razsežnosti.

Sogovorniki prihajajo od istih institucij (DDC, DRSC, CP Ljubljana), ki bodo z našim sodelovanjem morale razrešiti problematiko Savske ceste. Z njimi imamo načeloma dogovorjen sestanek po 20. septembru in takrat bomo obenem zahtevali takojšnjo sanacijo deteljice do tiste mere, ki bo omogočala varen in nemoten promet. Po naši oceni tehnično poseg ni zahteven in ga je možno hitro izvesti. O zaključkih sestanka (glede Savske in deteljice) bomo svetnike in svetnice posebej obvestili.«

Odgovor na svoje vprašanje je dočakal tudi svetnik SLOVENSKIH KRŠČANSKIH DEMOKRATOV, g. Bogdan OSOLIN; na 29. seji (04. 06. 97) ga je zanimalo naslednje:

»Zanima me, kdaj se bo v Osnovni šoli Preserje pri Radomljah zgradilo osem novih učilnic, ki bodo omogočile šoli takšne prostorske razmere, da bo končno lahko pričela z enoizmenskim poukom?«

Odgovorila mu je ga. Irena GRIČAR, načelnica Oddelka za družbene dejavnosti; v odgovoru navaja:

»Na podlagi Analize prostorskih možnosti za izvajanje vzgojno-izobraževalnega programa v občini Domžale je urejanje prostorskih razmer tudi za potrebe devetletnega šolanja v OŠ Preserje pri Radomljah predvideno prioritetno.

To pomeni, da bo OŠ Preserje pri Radomljah zagotovo prva osnovna šola, kjer bodo gradili dodatne učilnice. Trenutno je investicija v izdelavi idejnega projekta.«

Ob pomoči tajništva občinskega Sveta
ZBRAL IN UREDIL: MARTIN GROŠELJ

Urednikovi prebliski

V začetku septembra je prispelo v naš družinski poštni nabiralnik »težko« (ne)pričakovano prvo anonimno pismo. Na srečo je bilo prijazno, saj se je začelo: Spoštovani gospod Bogdan OSOLIN! Približno v istem času je namreč g. France Cerar, član uredništva Slamnika, prav tako prejel anonimko, vendar z vsebino, ki je ne bi bil vesel niti moj najhujši sovražnik (Lucifer). Po mojem mnenju samo s popolnim ignoriranjem, ki je najboljše orožje proti negativnim anonimnim sporočilom, običajno najhitreje premagaš strahopetnega pošiljatelja. Zakaj bi se človek sploh zmenil za bolestne dopisovalce?!

No, pismo, ki sem ga jaz prejel in večkrat prebral, je spodbudil člančič v rubriki Zadnja točka (Slamnik, št. 8), ki je nosil naslov »Ležeči policaji tudi v Dobu«. Bralec Slamnika, tako se je namreč na koncu podpisal, meni, da grbin v Šolski ulici ni predvsem zato, ker »nekaterim motoriziranim divjakom« iz KS in sveta KS ni povšeči, da bi morali zaradi grbin in s tem varnosti šolarjev na poti v šolo, počakati na naslednji zeleni semafor za izhod na Ljubljansko cesto...« Zanj so to »dejstva, na podlagi katerih bi bilo že v letu 1996 možno postaviti grbine v Šolski ulici«. Res škoda, da se pošiljatelj zanimivega pisma ni podpisal s pravim imenom in priimkom, kajti njegove navedbe v pismu bi šele takrat dobile pravo težo. Sedaj pa jih lahko razumemo samo kot zlobno natolcevanje nekoga, ki pa je v resnici tudi zainteresiran, da se v Šolski ulici v Dobu čimprej postavijo »ležeči policaji«. Neimenovanemu piscu vseeno objubim, da se bom še naprej po svojih skromnih močeh prizadeval »za postavitev grbin v Šolski ulici v Dobu«.

Še se spominjam neke nekdaj popularne popevke, pevca ali pevko sem že pozabil, melodija in delček besedila pa še poznam. »Nostalgija, u nama uvijek živi...« Na to popevčico sem pomislil tistega petka, ko sem se zvečer na ploščadi pred Halo komunalnega centra v Domžalah na Etno rocku pogovarjal s Pavletom Pevcem o starih domovinskih (jugoslovanskih in partizanskih) pesmih. Začutil sem njegovo močno in otožno željo po nekdanjih časih, po Jugoslaviji, Titu in vsezveličavni komunistični partiji. Verjamem mu, da mu je bilo težko, ko se je moral »ločiti« od tistih starih časov, vendar sem prepričan, da bi to svojo nostalgijo lahko izražal v svoji samotni kamrici, ne pa na hrupni etno rock sceni v družbi z več generacij mlajših mladcev, ko se je prepevala njegova »rajnka« Jugoslavija, ki je ne more oživiti ne »rdeči škof« v Majčevem dvoru ne »kontinuiteta« ZLSD in ne oblastiželjna LDS. Mislim, da sodi »jugonostalgija« že nekaj let, vsaj od osamosvojitve Slovenije naprej, v zaprašeno ropotarnico preteklosti.

Moja najdražja meni, da staviti ni lepo, vendar bom kljub temu ponudil vsem hazarderjem in vsevednim političnim poznavalcem t. i. politično stavo: Stavim za... (po dogovoru) DEM, da bo novi, oprostite »stari«, predsednik RS Slovenije spet Milan Kučan. Prepričan sem, da v naši preljubi Sloveniji ni dovolj močnega protikandidata oziroma (političnega) nasprotnika, ki bi mu uspelo na volitvah knokavtirati in spraviti na kolena dosedanjo prvo veličino naše v skoraj vseh ozirih »žalostne« domovine. Slovenskim volivcem se sprte t. i. pomladanske stranke že smilijo, ker v njihovi »družini« vlada samo prepir in ena sama želja po dokončni ločitvi. Seveda na to nečedno zdraharstvo nenehno prilivajo olja (za dodatek in posladek) naši »provladni« mediji, ki si želijo še naprej z vladajočo garnituo ribariti v kalnem do »državnega« potopa. Opozicijskega časopisa in TV pa še vedno od nikoder. Še Slamnik je nekako pozicijski (glede na domžalske politične razmere)! Kdo bo prvi stavil z menoj? O tem preberite v oktobrski številki Slamnika, ki je eden izmed najboljših lokalnih časopisov v Sloveniji! Če ni res, pa mi pokažite boljšega in nikar ne recite, da se Lastna hvala pod mizo valja. Vsaka medalja ima namreč dve plati.

BOGDAN OSOLIN

Sosedi in soseščina

Dober sosed je več vreden kot devet stricev, pravi slovenski pregovor. O sosedih je tudi veliko rekov v slabšalnem pomenu. Skoraj vsi ti pregovori pa so navezani na medsebojno pomoč v materialnem svetu ter za vpliv in nasvete v duhovnem pogledu.

K temu pisanju me je spodbudil prijazen, dober in pameten sosed. Nekega večera se je ustavil na kratek klepet - res pa je bil v stanju, v katerem se govori resnica. Med drugim je dejal: »Veš, sosed France, vse sorte napišeš v časopis - da bi pa kaj opisal svoje in naše skupne probleme s sosedo Papirnico Količevo, si pa ne upaš in se jih bojiš, kajne?! Mevža si, reva ali pa šleva, kar ti bolj paše. No, da ne bom pretiraval, navaden cagavec si pa čisto zares. Vsem nam ropota in noč in dan živeti v tekem kravalu, bučanju, šumenju in splošnem hrušču - vam pa po vrhu še piska in cvili - vse to je. No, kajne, ali ni čisto zares tako?«

»Da o tem čisto nič ne napišem, ne bo držalo,« sem mu oporekal. »Velikokrat sem že pisal prošnje in pritožbe, in to na vse mogoče naslove. V teh petnajstih letih smo trikrat zbrali podpise prizadetih. Vsakokrat pa je bilo izrečenih le veliko obljub. Obljuba pa naj bi pri ljudeh, ki jih imaš za resne, nekaj veljala.«

V besedo mi je segel spet sosed: »Daj no mir, obljuba in dana beseda?! Kdo pa danes na to še kaj da? Ali predsedniki - no, je samo kakšna častna izjema. Povprečno sta danes ta dva pojma na psu, da veš. Ali niso danes besede JUTRI BOM PLAČAL vsakodnevno tisočkrat prelomljene? Prav zaradi tega ti napiši órng', vse z imeni! Naj ljudje zvedo za botre, ki so odgovorni za prostor in okolje.«

Potem ko so nas sosede pred gradnjo velikega gradbenega objekta KS III poklicali v tovarno in nam pokazali gradbene načrte, sem dal pismeno pripombo in zahtevo, da mora biti celoten objekt za petnajst metrov odmaknjen proti jugu in za toliko proti zahodu, to je Bistrici - da imajo za to dovolj prostora. Kaj pa bi bilo to v primerjavi s tolikimi hektarji celotne površine, ki jo ima tovarna. Vse skupaj da bo preblizu stanovanj in da bomo sosedje zaradi tega preveč obremenjeni s hrupom in z vsemi mogočimi posledicami, kot so para, smrad, senca in podobno. Danes pa ne vedo, kaj bi z velikanskim prostorom in starimi objekti.

Najhuje je bilo okrog leta 1980. Le dvajset metrov stran od stanovanjskega bloka je leto dni noč in dan hrumel in ropotal velik zračno hlajeni kompresor. Da se je bolje hladil, da so v severni steni (tik pred stanovanji) izkopali dober meter veliko lino. Vsa okolica se je tudi tresla. Med šipe spalničnih oken smo vstavljali vsemogoče izolacijske materiale, a vse skupaj ni nič pomagalo. Prošnje in pritožbe s podpisi bližnjih stanovalcev niso nič zalegle. Nazadnje je prišel republiški sanitarni inšpektor in napisal odločbo. Ravno takrat so pa že prišli v tovarno štirje vodno hlajeni kompresorji. Ti so dajali od sebe manj ropota. Ves drug hrup s tresljaji vred pa je ostal. Občasni občinski merilci hrupa po merjenju povedo, da hrup ne presega dovoljene meje »zelo veliko«. Na to, da splošen hrušč in trušč (bučanje, brnenje, šumenje, tresenje, drdranje, ropot ventilatorjev in drugo - posebno divji in desetkrat preglasen je občasen izpust pare) presegata, pa se vsi okoljevarstveniki, občinski in tovarniški, kot izgleda, požvižgajo, ali pa še »niso jemali« - in to navkljub pohvalnim evropskim certifikatom za varstvo okolja.

Še hujše pa je že več let trajajoče piskanje in disonančno zavijajoče cviljenje zavor na previjalnih strojih. Včasih je zelo grobo, kdaj nihajoče, pa spet divje. Kakšne dni je tiho, potem pa spet izbruhne. Včasih je piskanje zelo fino in tenko (kot ob poskusih pri zdravniku za uho), to pa še bolj mučno vrta v ušesa.

Kadar je to ponoči, je spalnično okno treba zapreti ter odpreti vežo in druge prostore, da se vsaj za silo zrači.

Ljudje, ki prihajajo na obiske, pravijo: »Ja, kako pa morete vse to trpeti in prenašati?«

Zaradi prevelike bližine strojev se nam stanovanjske stavbe tresejo. Pred leti še ni bilo za to zakona in predpisov. Zdaj vse to imamo. Upamo, da bo prišlo do meritev, koliko preveč je tresenja.

Najbolj nerazumljivo ali že kar osupljivo pa je še to, da v vseh 18 letih, odkar se pritožujemo zaradi pretiranega hrupa, cviljenja in tresenja, v tovarni ni bilo junaka, ki bi prišel med ljudi, da bi se po človeško pogovorili. Tako delajo po svetu. Če se zgodi kaj hujšega, povzročitelji pridejo, da se s prizadetimi zmenijo na kraju samem. Tu pa oškodovanci iz leta v leto nasedamo obljubam, kot je na primer takale: »Ja, spet bo treba kupiti inozemske zavore oziroma ferode, ker naše le preveč cvilijo.« Ali pa pomirjevalno: »Pomislite, saj naši delavci tudi trpijo...«

Kakorkoli že, sredi avgusta 1997 sem pritožbo zaradi celotnega hrupa dal na KS Radomlje. Upam, da bo tokratna oblast bolj uspešna, kot so bile prejšnje.

In še to. Iz ust predstavnika današnje škrjanške tovarne je prišlo na dan, da je bilo mednarodno posojilo, ki so ga prejeli, namenjeno izgradnji nove kanalizacije in za protihrupni zid ob severni steni. Kanalizacija je bila zgrajena in odprta z velikim pompom, kako tovarna skrbi za okolje. Zato je v tej situaciji edina rešitev: ob vsej dolžini zgradbe KS III je treba zgraditi visok in debel protihrupni zid. S tem bi skrili tudi odprta okna, nekatera kar s pobitimi šipami ali brez okvirov. Po gradbenem načrtu in projektu se okna v tej severni steni ne bi smela odpirati, vrata pa bi morala biti samo varnostna. Celotno obratovanje v KS III bi morali urediti tako, da tresljaji, ki obremenjujejo okolico, ne bi presegali dovoljene stopnje.

Okoliški prebivalci pa trpimo tudi duhovno. Marsikatera tovarna v naši občini ima ograjo tudi za okras. To lahko vidimo pri Tosami, Heliosu in Induplati. Tu pa je severna tovarniška ograja v pravo turistično sramoto. Da ograjo že od samega začetka ne vzdržujejo, drevje, hosta in visoki plevel, ki jo zaraščajo in preraščajo. Nekatera drevesa, ki rastejo skozi ograjo, so spodaj debela že skoraj petnajst centimetrov. Rastejo pa različne vrbe, jeseni, bezeg, dren, javor, trepetlike, divje jablane ter mirabele in še in še. Visoke koprive, stare in nove trave ter slak kar tekmujejo z bujnim srobotom. Vse skupaj pa je idealen prostor za rejo rdečih polžev, ki potem lazijo po vsej okolici. Pravi mini arboretum v predrazvojni dobi - in to ob cesti, ki drži na teniško igrišče. Majhen napis TENIS je prerasla hosta. Menda se na to igrišče vozijo tudi tujci. Ne vem, če v tej ograji vidijo kakšen delček Evrope, prav gotovo pa velik del Balkana in njegovih vzdrževalcev.

FRANCE CERAR

ŠCRM

Morda ste eden izmed tistih, ki nimajo končane osnovne šole. Z vašo in našo pomočjo bi vam radi omogočili, da pridobite popolno osnovnošolsko izobrazbo.

Zagotavljamo vam:

- da je šolanje brezplačno,
- da vpisani slušatelji obiskujejo pouk po 16. uri ali po dogovoru,
- vpisujemo v 6., 7. in 8. razred,
- dokončanje enega razreda traja en semester
- organiziramo preizkus znanja, če je potrebno.

Prijave zbiramo do 10. oktobra 1997, vsak dan, razen petka, od 10. do 16. ure.

Vabimo vas k vpisu ali na razgovor. Opogumili vas bomo.

Letošnja stanovanjska posojila Občine Domžale že razdeljena

Tudi v letošnjem letu je Občina Domžale v glasilu »Slamnik« (04. 07. 97) objavila javni razpis za pridobitev stanovanjskih posojil. V lanskem letu je občina v okviru proračuna za stanovanjska posojila namenila 42,000.000,00 SIT, v letošnjem letu pa kar 54,750.000,00 SIT. Razpisni pogoji so določali dobo vračanja posojil do 10 let in obresti v višini R+4.

Upravni odbor stanovanjskega sklada Občine Domžale je za samo izvedbo razpisa, oglede na terenu ter dodelitev posojil imenoval posebno petčlansko komisijo, ki je v obdobju od 8. 8. do 14. 8. 97 izvedla vse aktivnosti, potrebne za izdajo odločb za dodelitev posojil - v skladu s pravilnikom in merili občine Domžale, ki urejajo to področje.

V enomesečnem razpisnem roku je na naslov Stanovanjskega sklada občine prispelo 61 vlog za dodelitev posojil, od katerih je komisija tri zavrnila, in sicer - eno kot nepopolno, dve pa zato, ker prosilca nista imela stalnega prebivališča na območju občine Domžale.

Po pregledu vse dokumentacije in ogledih na terenu je komisija na svoji seji dne 28. 8. 97 sklepala o dodelitvi posojil posameznim prosilcem. Od skupaj 54,750.000,00 SIT proračunskih sredstev za stanovanjska posojila je bilo za namene »gradnje in dograditve« razdeljeno 26,300.000,00 SIT (48%), za nakup stanovanj 22,460.000,00 SIT (41%) in za prenovo stanovanj 5,990.000,00 SIT (11%).

Pri dokončnem odločanju o dodelitvi posojil je bilo zavrnjenih 6 vlog, in sicer 4 vloge, ker so prosilci v preteklosti že prejeli ugodna posojila v višini, ki presega določen limit skupnih že prejetih ugodnih kreditov (pretekla občinska posojila, posojila Stanovanjskega sklada RS...), 2 vlogi pa sta bili zavrnjeni, ker bi prosilca v skladu s pravilnikom in merili prejela posojilo manjše od 180.000,00 kar je bil najnižji limit za dodelitev posojila.

Če prejemnike posojil razdelimo v tri skupine - glede na višino prejetega posojila, potem JE posojilo v razponu od 190.000,00 SIT do 700.000,00 SIT prejelo 16 prosilcev, posojilo v razponu od 710.000,00 SIT do 1,500.000,00 SIT prejelo 24 prosilcev in posojilo v razponu od 1,510.000,00 SIT do 3,000.000,00 SIT prejelo 12 prosilcev. Višina najmanjšega dodeljenega posojila je bila 190.000,00 SIT, višina največjega pa je bila 3,000.000,00 SIT.

Predsednik komisije za stanovanjska posojila

MARTIN GROŠELJ

Odsevi...

Mnogi napovedujejo vročo politično jesen. Po precej mokrem poletju bi se malo toplote prileglo, ni kaj, pa četudi v jeseni. Za meteorologe se jesen začne prvega septembra in njihove vremenske napovedi se uresničujejo, saj tako lepega septembra že dolgo nismo imeli. Povsem drugače je v politiki. Za september je napovedanih veliko sej državnega zbora, na katerih bodo poleg zaostalih zadev iz predpoletnih sej poslanci razpravljali še o proračunu, interpelaciji o vladi. Premier dr. Drnovšek je na tiskovni konferenci predstavil javnosti kandidata za slovenskega zunanjega ministra, 61-letnega dr. Borisa Frleca. V dolgi vrsti čaka na obravnavo še kup zakonov, in ne nazadnje, predsednik državnega zbora je razpisal volitve za predsednika republike in volitve v državni svet. Državni zbor bo tako zasedal skoraj vsak dan, prav tako tudi vlada, skratka, politiki bodo to jesen in najbrž tudi zimo preživeli v nekakšnem izrednem stanju.

Če malo pokukamo v politično življenje razvitih demokratičnih držav, vidimo precej drugačno sliko. Parlamenti res pogosto zasedajo, v njih se često odvijajo zelo vroče razprave, politiki se neusmiljeno spopadajo, vendar tisto, kar mora biti storjeno v rokih, določenih z zakoni, je storjeno. V tem je prva razlika. Ali če pogledamo proračun za letošnje leto. Vlada bi morala predložiti proračun za letošnje leto državnemu zboru do 1. oktobra 1996, dejansko pa ga je poslala v državni zbor šele letos poleti, tako da bo razprava o proračunu, ki je ena bistvenih političnih razprav, stekla šele septembra. Ko so vladni ministri končno pripravili predlog proračuna za državni zbor, so ugotovili, da je bilo še največ dela z usklajevanjem že porabljenega denarja, in ugotovili, da so prihodki (710.030 milijonov tolarjev) kar za 27.874 milijonov tolarjev manjši od odhodkov (737.904 milijonov tolarjev). Ker proračun v državnem zboru nikakor ne more biti sprejet pred novembrom, če bo sprejemanje seveda potekalo skladno s poslovnikom državnega zbora, bodo imeli prav tisti, ki pravijo, da pri nas ne gre za proračun ampak preprosto za **poračun.** Da so mediji pri poročanju o tem in drugih dogodkih popolnoma »neodvisni«, pa kaže tudi takratni komentar na TV, saj smo lahko slišali, da je v tistih dneh tudi vlada v ZDA prišla s proračunom v javnost, čisto po naključju pa so TV poročevalci »pozabili« povedati, da je šlo v ZDA za proračun za leto 1998.

Najbrž ni potrebno posebej poudarjati, da so zaradi silno neodgovornega dela Drnovškove vlade mnoga področja, ki so odvisna od proračunskega denarja, v svojem razvoju zastala, da veliko gradenj stoji, da ni dela za tisoče zaposlenih, Drnovšek pa menca kot ponavadi in ponavlja, da vlada deluje uspešno, zakonito itd. Človek bi pričakoval, da bodo vsaj mediji rekli kakšno kritično na račun ignorantskega in nedemokratičnega početja Drnovškove vlade, pa nič. Dnevno časopisje pri nas še naprej brani vse, kar naredi Drnovšek, le redko pa sramežljivo pokritizira delo vlade, s čimer skuša opravičiti svojo »demokratično in neodvisno« držo. Ker se nekaj podobnega dogaja tudi na televiziji, se v javnosti ustvarja vtis tako kot v ranjki jugi, da je vse v redu, kdor pa kritizira, je nergač in nebodigatreba. Zanimivo je tudi, da mnogi navadni ljudje vdano sprejemajo vsakršno odločitev vlade, četudi je zanje neugodna in so celo sovražno razpoloženi do tistih, ki kritizirajo vlado. Prav v tem vidim dokaz, da za demokracijo niso dovolj politične stranke in razne demokratične institucije, niso dovolj zakoni, ki so podobni zakonom demokratičnih držav, ampak so potrebne predvsem spremembe v zavesti ljudi, potrebne so spremembe v medijskem prostoru, pa verjetno še kje.

Ko so poslanci SDS in SKD vložili interpelacijo o delu vlade, se je takoj »vsulo« po njih, češ, vi samo rušite, vi niste konstruktivni, vam bi ustrezalo, da vlada pade, potem pa bi bilo še slabše itd. Jasno, da ne gre za nič od tega, temveč za spoštovanje zakonitosti. Vlada se namreč ne drži niti zakonov niti sklepov, ki jih je sama sprejela. Na primer, zaključnih računov proračunov republike Slovenije za leti 1995 in 1996 kljub popolnoma jasnim rokom vlada ni predložila parlamentu! Vsi vemo, kaj se zgodi s podjetjem, ki ne odda svojega zaključnega računa do roka, ali z državljankami in državljani, ki svoje davčne napovedi ne vložijo v rokih. Plačati morajo zelo visoke kazni. Drnovškova vlada lepo vse to počne, zraven pa še pričakuje, da bodo ljudje pozlatili njeno delo. Nič čudnega, če nam tujci pripovedujejo, da so procesi demokratizacije pri nas zastali predvsem zato, ker nekdanja nomenklatura še naprej vlada.

Za zadnjo ugotovitev je dokaz prav tretja Kučanova kandidatura za predsednika republike. Kučan namreč poosebja preteklost, pa naj danes govori, kar hoče. Navzven se trudi ugajati, dejansko pa ravna tako, kot se je naučil na mnogih položajih, ki jih je imel v Sloveniji in Jugoslaviji. Njegova kandidatura je formalno pravno sporna, kajti dejansko je že dvakrat opravljal predsedniško funkcijo, le da se ji je enkrat reklo predsednik predsedstva, nato pa predsednik republike. Ustava namreč določa, da je nekdo lahko predsednik republike le dva mandata, Kučan pa kandidira tretjič. Tisto, kar je pri vsej stvari najbolj sporno, je prav moralna plat. V ustavi je omejitev zato, da ne bi spet imeli dosmrtnih predsednikov, zato, ker so spremembe na oblasti dobre za razvoj demokracije, ker je to dobro za ljudi. In če sedaj s tega zornega kota, torej z vidika morale in demokracije, pogledamo na Kučana kot kandidata, ki je že več kot deset let v vrhu slovenske politike, je jasno, da ta človek nima niti najmanjšega občutka za demokracijo, kajti če bi ga imel, bi se zaradi spodobnosti umaknil. Tako pa bo še enkrat kandidiral, mediji ga bodo podprli in čez nekaj let bomo tudi Slovenci prišli do svojega Tita...

DADA BREJC

DUDE

Ne čakajte - POHITITE
čas je za vpis v:

- tečaje za predšolske in šolske otroke
- priprave za osmošolce za malo maturo
- priprava za srednješolce za maturo
- tečaje za odrasle na šestih stopnjah
- tečaje konverzacije
- poslovne seminarje

CENTER ZA TUJE JEZIKE

Majhne skupine Konkurenčne cene
Možnost obročnega plačevanja
Izkušeni domači in tuji profesorji
Jutranje, popoldanske in večerne skupine

Pokličite nas na tel. št. 716-913 ali se oglasite osebno na Slamnikarski 1 v Domžalah.

ELEKTRO-KOTNIK s.p.

nudimo izvedbo

- el. instalacij
- el. priključkov
- strelovodov
- alarmov
- meritve

tel.: 735-453, 735-091

- intervencijska odprava napak na vaših elek. instalacijah 24 ur vsak dan

tel.: 041-66-88-37

DRAGE PEVKE IN PEVCI!!!

Pevci Mešanega pevskega zbora **KULTURNEGA DRUŠTVA GROBLJE,** vabijo pevke in pevce k sodelovanju. Vsi, ki bi želeli prepevati v našem zboru, naj se oglasijo na avdicijo, ki bo v **sredo, 1. oktobra 1997** ob **19.30 v šoli Jarše** (podr. OŠ Rodica).

Vabljeni!

DEKLIŠKA PEVSKA SKUPINA »SIRENE«

Vabi na

PONOVITEV LETNEGA KONCERTA

Slovenskih narodnih in črnskih duhovnih pesmi

ki bo v

PETEK, 3. OKTOBRA 1997, OB 20. URI
V ŠOLSKEM CENTRU »RUDOLFA MAISTRA« V KAMNIKU

Dirigentka: Petra Grkman, klaviature: Tomaž Pirnat, bas kitara: Miha Logar, bobni; Fredo Horvat

PREDPRODAJA VSTOPNIC NA ŠTUDENTSKEM SERVISU KAMNIK (pri občini) IN ŠTUDENTSKEM SERVISU DOMŽALE (nasproti blagovnice Vele)

Novi Vir

Izšla je 8. številka Vira, to je štirinajstdnevnika za politiko, ki je glasilo Slovenskih krščanskih demokratov. Od maja 1995 pa do januarja 1996 je glasilo izhajalo pod imenom Dramilo.

V zadnji številki je obilica zanimivih člankov, vendar naj jih zaradi prostorske stiske omenim le nekaj. V uvodniku z naslovom Proračun kot lanski sneg piše poslanec SKD Benjamin Henigman o sprejemanju letošnjega državnega proračuna, v katerem kritizira vlado, ki je zaradi prepočasnega sprejemanja najpomembnejšega vsakoletnega finančnega dokumenta države močno omajala ugled Republike Slovenije doma in v tujini. O letošnjih (državnih) proračunskih postavkah za kmetijstvo na 6. strani Vira razmišlja Ivan Obal. V članku z naslovom Kmetijstvo: za desetino premalo, slabo razdeljeno pisec meni, da je kljub predlogu za povečanje (41% več kot lansko leto) celotne postavke, delež še vedno za okoli 10% manjši, kot bi kmetijstvo potrebovalo in kolikor je znašal predlog prejšnjega ministra prof. dr. Osterca. Spodbudne besede, ki jih je predsednik SKD, Lojze Peterle, izrekel na 5. kongresu stranke v Novem mestu, so objavljene v članku Z(a) jasno besedo.

»Sporočilo tega kongresa za naše člane, volivce, partnerje doma in na tujem, mora biti nedvoumno: krščanska demokracija je v resničnem pomenu besede torej najprej stranka vrednot, stranka kot nosilka novega, drugačnega, stranka slovenskega srca in evropskih obzorij, ki se zaveda ključnih problemov današnje slovenske družbe, naroda in države, ki ima na to prepričljive odgovore,« so temeljna spoznanja predsednika stranke o stranki in krščanski demokraciji. Kako živi in dela SKD po Sloveniji, veliko piše v rubriki IZ NAŠIH KRAJEV. Še veliko zanimivega branja je do zadnje, 20. strani!

Kdor se želi naročiti na VIR, naj piše na tale naslov: SKD, za VIR, Beethovnova 4, Ljubljana, ali pa naj pokliče telefonsko številko (061) 126 21 79. Seveda pa lahko tudi OO SKD Domžale (tel. 711-234)!

BOGDAN OSOLIN

Naša podružnica na taboru SLS v Turiški vasi pri Slovenj Gradcu

Naša podružnica na taboru SLS

Več kot desettisočglava množica je izpričala našo moč. Marjan Podobnik, predsednik stranke: »Z dosedanjim delom v vladi smo zadovoljni in v njej bomo ostali do konca.«

Nedeljski tabor Slovenske ljudske stranke v Turiški vasi pri Slovenj Gradcu (v nedeljo, 17. avgusta) je bil že deveti in hkrati prvi, odkar je SLS tudi vladna stranka. Slavnostni govor je imel predsednik stranke in podpredsednik vlade, Marjan Podobnik, dipl. ing. kmet., med vidnejšimi govorniki sta bila še dr. Franc Zagožen, predsednik glavnega odbora stranke, in dr. Janez Podobnik, predsednik programskega sveta stranke ter predsednik državnega zbora.

Naša podružnica je organizirala brezplačen prevoz za domžalske občane, program pa je bil objavljen v občinskem glasilu »Slamnik«. Po odhodu avtobusa z zadnje naše postaje v Dobu sem pozdravil vse prisotne in zaželel čim prijetnejši dan. Že za prvimi ovinki je za boljše razpoloženje poskrbela »kačja slina«, da pa ne bi temperatura preveč narasla, je skrbela klima naprava v avtobusu.

Avtobus je hitel dalje in na poti proti cilju smo se ob cesti ustavili in podobno kot ob košnji ali žetvi - saj predhodnica naše stranke je Kmečka zveza - poskrbeli za naše želodce in nato nadaljevali pot na Tabor.

Na letališču se je zbralo več kot 13.000 ljudi, kar je veren dokaz našega bogatega vsebinskega dela. »Ne le zato, ker z množičnostjo dokažemo ljudskost naše stranke, temveč tudi organiziranost stranke na vseh slovenskih območjih,« je poudaril predsednik glavnega odbora Franc Zagožen.

Glavni govornik, predsednik stranke, Marjan Podobnik, je med drugimi poudaril: »S svojim dosedanjim delom v vladi smo zadovoljni in bomo ostali do konca. Še naprej se bomo borili proti gospodarskemu kriminalu in korupciji. Stranka bo še naprej zastopala stališče, da bi morale pomladne stranke skupaj zbrati kandidata za predsedniške volitve, da bo na jesenskih volitvah nastopilo več enakovrednih kandidatov.«

O pravilnosti in potrebnosti februarskega vstopa SLS v vladno koalicijo mnoge pristaše pomladnega bloka preveva dvom. Posebno v zadnjih tednih se nekatere kritike krepijo z bolj ali manj skupno obtožbo, da je SLS izdala celotni demokratični blok. Janez Podobnik je med drugimi dejal: »Odgovarjamo s preprostimi in jasnimi argumenti ter z dejstvi, da SLS trdno stoji za svojim političnim programom, ki je danes takšen, kot je bil oktobra 1996 in februarja 1997. V tem programu je bila na prvem mestu vedno odločenost preseči in prerasti politični sistem, ki smo ga v Sloveniji poimenovali sistem kontinuitete in vseh njegovih pojavnih oblik. SLS je želela svoj program uresničevati skupaj s sorodnimi pomladnimi strankami, žal pa do takšnega dogovora ni prišlo. Znotraj okvirov, ki so se izoblikovali na volitvah, izražena volja slovenskih državljank in državljanov, je SLS iskala pot naprej. V kasnejših trdih pogajanjih se je pokazala možnost izvajati program SLS v okvirih sedanje vladne koalicije.« Nadalje je še Janez Podobnik poudaril, da je SLS kot vladna stranka dodala še eno programsko točko, to je odnos do slovenske države, ki med drugimi vsebuje spoštovanje vseh njenih institucij od parlamenta, vlade, do ustavnega sodišča in da SLS želi biti stranka dobrega gospodarja.

Poleg nastopov politikov naše stranke so zbrane udeležence tabora zabavale tudi glasbene skupine, otroški program, kmečke igre ter športne in druge prireditve. Med drugim sta brata Podobnik nastopila na nogometni tekmi politikov proti nogometašicam.

Predsednik SLS podružnice Domžale
MARKO BREGAR, dipl ing.

Minister za okolje in prostor dr. Pavle Gantar na srečanju z vodstvom LDS Domžale

V četrtek, 11. 9. 97 se je minister za okolje in prostor, dr. Pavle Gantar po svojem službenem obisku v Mengšu sestal tudi z vodstvom Občinskega odbora LDS - Liberalne demokracije Slovenije Domžale.

Na srečanju so bili med drugimi prisotni tudi Jože Lenič, poslanec LDS v Državnem zboru RS, mag. Milan Pirman, predsednik občinskega odbora LDS Domžale, Marko Vresk, podpredsednik Sveta občine Domžale in Simon Mavsar, podžupan občine Domžale. V pogovoru z ministrom smo največ pozornosti posvetili problematiki v zvezi z izgradnjo avtoceste preko območja naše občine, začetka izgradnje štiripasovnice od Trzina do Črnuč in problematiki v zvezi z zakonodajo, ki ureja prostorske plane, izdajo lokacijskih ter gradbenih dovoljenj. Opozorili smo ga tudi na nezadovoljstvo občanov zaradi predolgega čakalnega roka ob pritožbah na odločbe za lokacijska in gradbena dovoljenja, ki jih na drugi stopnji rešuje Ministrstvo za okolje in prostor. Minister je povedal, da se na področju urejanja prostora že pripravlja nov zakon, ki bo v parlamentarno proceduro poslan predvidoma v novembru letos. Ta zakon naj bi v marsičem poenostavil in pospešil reševanje problemov v zvezi z občinskimi akti, ki zadevajo prostorsko problematiko in izdajo odločb za lokacijska in gradbena dovoljenja.

LDS - Liberalna demokracija Slovenije
Občinski odbor Domžale

Minister Gantar (tretji z desne) z vodstvom OO LDS Domžale

Občinski odbor SDS Domžale

Ustanovili Odbor za gospodarske javne službe

Občinski odbor SDS Domžale je ustanovil Odbor za gospodarske javne službe. Prva seja je bila 10. 7. 1997. Trenutno sestavlja odbor 7 članov. Za predsednika so izvolili Karla Narobeta.

Odbor je bil že na prvi seji kritičen do nekaterih gradenj v občini Domžale. Lokalne ceste gradijo drago in površno. Nadzor nad gradnjo je slab.

Tudi novi semafor v Trzinu je napaka stroke. Namesto da bi načrtovalci povezali naselje Trzin in industrijsko cono s cesto in naredili samo en izhod na magistralno cesto, so rajši naredili še en semafor, s tem pa še večji zastoj na magistralni cesti M 10. Cvetka vsega pa je domžalsko pokopališče. Ker sem član Odbora za izgradnjo pokopališča v Domžalah, sem s tem seznanil tudi odbor pri SDS. Kot član še do danes nisem videl celotnega projekta. Med projektiranjem sta se zamenjala tudi odgovorna projektanta (Kaj bi bilo, če bi se med operacijo zamenjali zdravniki?). V glavnem se ljudje ne strinjajo s to gradnjo, zato sem na odboru predlagal, naj bo pokopališče urejeno z več zelenja, klopcami, bolj prijazno za krajane. Prva faza gradnje se je iz prvotnih 36 milijonov SIT povišala na 56 milijonov brez odkupa zemljišča. Kaj bo z nadaljnjo gradnjo, vedo samo tisti, ki so to kašo skuhali.

SDS
SocialDemokrati Slovenije

Vse to nas je vodilo, da ustanovimo odbor, da opozarjamo na nepravilnosti, da s pametnimi rešitvami bolj racionalno tržimo denar davkoplačevalcev.

Zato prosimo tudi krajane Domžal, če imajo kakšne pametne rešitve in pobude za izboljšanje stanja v Domžalah, naj nam pišejo na naš odbor, mi pa bomo prek naših svetnikov skušali to uresničiti.

KAROL NAROBE

Tri pesmi

Čas

Minilo je.
Minilo je veliko stvari.
Čas prehiti vse ljubezni.
Čas prehiti mene
in tebe.
Čas uniči.
Čas hiti, hiti, hiti...
mimo naju beži.
Pušča naju sama.
Samo spomini so.
Ostali bodo v nama.

Morje se je ohladilo

Morje se je ohladilo.
Sonce je obstalo.
Danes sem spet sama.
Ostajam na pomolu,
kjer ni več zvezd -
ni vzhoda, ni zahoda
sonca.
Prazna sem-
nočem več trpeti,
sanjati, upati, dajati.
Odšel si.
Nič si postal.
Jutra so hladna -
ni te - ne maram te.
Ne želim več upati.
Morje je utonilo -
tako veliko je.
Ne, nočem te.
Ne morem peti hvala.
Konec - konec je
neke neuslišane ljubezni.

Saj so le sanje

Ko noč na krilih dneva
se spusti -
nizko na senco mojih oči -
mislim na dan,
ki je za mano.
Presanjam ga,
kot da me ni nikjer -
lebdim v tem trenutku -
v vseh morečih odtenkih,
ki se odbijajo,
lezejo vame.
Ne maram nikogar -
Nihče hočem biti -
Saj so le sanje -
O, bog -
samo sanje - le upanja ni.

META

Kdo je bil in kdo je napreden?

V pogovoru, pri poslušanju ali branju naših medijev, predvsem pa na pogrebnih poslovilnih govorih slišimo, da je bil ta in ta v svojem času NAPREDEN. Če se to zgodi ob odprtem grobu partizana, ki se je boril samo proti okupatorju in za svobodno Slovenijo, je lepo in prav, da se mi izreče tudi ta beseda.

Kadar nekateri govorci s to besedo posegajo v čase stare Jugoslavije, pa se stvari že zapletajo. Še bolj nejasni pojmi v zvezi s tem se pojavijo po drugi svetovni vojni, ko je v našo deželo prihrumela nacionalizacija. Zanjo so takrat po dolgem in počez trobili, kako da je napredna. Odvzete in podržavljene so bile vse večje zasebne posesti, stavbe, tovarne, trgovine in obrti. Zaprti in uničeni so bili tudi navadni mlini in žage, kovaške, mizarske in celo krojaške delavnice. Razlaščenci, tovarnarji, obrtniki, trgovci in drugi posestniki pa so bili prikazani kot sovražniki in izkoriščevalci ljudstva. (Danes je za to rečeno, da je bila napaka, kar z jezika jim pa ne more, da je bil to zlo-čin). Dva ali trije rodovi so imetje »skupaj spravljali«, čez noč pa je bilo rečeno: »To ni več tvoje ali vaše.«

Do tedaj so se delavci vedno borili za boljše plače. Eni so uspeli, drugi ne. Med njimi so bili tudi delomrzneži, ki so obljubljali, da bodo spremenili svet, da bo raj na zemlji, da ne bo treba veliko delati, predvsem pa da ne bo treba plačevati nobenih davkov. Ob vsem tem so se imeli celo za zelo napredne. Njim podobni pa še danes mislijo, da jim samo zato, ker so nekoč kakšno rekli čez vero, duhovnike in Cerkev, že pripada vzdevek napreden.

Kaj naj danes rečemo za nekatere na novo pečene zasebnike, ki postajajo še bolj brutalni kapitalisti kot tisti iz stare Jugoslavije? Čez noč so obogateli. Iz česa - ali na osnovi česa - ali mogoče predvsem iz žuljev »širokih ljudskih množic«?! Včeraj so se še pridušali na proletarstvo in svojo komsomolščino. Z ideološko dediščino, s komolščino in prevarantstvom pa so prišli do bogastva. Strinjam se z g. Lebanom, ki je (6. IX.) zapisal, da so to vrinjeni »komunisti, ki bi za mastno provizijo prodali tudi lastno mater« in »s temi provizijami danes kupujejo propadla podjetja, ki so jih sami uničili in okradli.« Ali za vse take podjetnike kdo danes lahko reče, da so napredni?!

Naj se vrnem na začetek. V sosednem kraju imam prijatelja. Kadar se pogovarjava o medvojnem času, vedno poudari, da so bili takratni sokoli napredni. Nekoč sem mu na to trditev pripomnil; »Današnja zgodovina uči, da je bila stavka v Bonačevi papirnici na Količevem leta 1935 napredna, narodnostno in ekonomsko, ter da so stavkajočim pomagali vsi okoliški delavci in kmetje. Kako, da te stavke sokoli takrat niste podprli?« »Drži,« mi je odvrnil prijatelj, »stavke pa nismo podprli zato, ker smo izvedeli, da je vse skupaj vzela v roke komunistična partija. Beseda komunist pa je bila takrat za naprednega sokola huda žaljivka.«

Kdo pa je danes napreden? Človek, ki živi od svojega dela in sposobnosti, je priden in pošten; izumlja, ustvarja, organizira, se navdušuje za red in disciplino, zagovarja izvajanje dobrih zakonov, deluje v različnih društvih ter ljubi svoj rod in spoštuje materin jezik, podpira dobrodelne ustanove (od svetopisemske drahme do milijona). Obenem pa onemogoča grabežljivost, kriminal, slabosti, napake in hudodelstva, krajo in utajevanje davka ter vsakršno izkoriščanje sočloveka in kakršnokoli okoriščanje. Dela naj javno ter v dobro vseh, ki niso tako nadarjeni in talentirani, kot tudi vseh, ki so zaradi zdravja ali invalidnosti za vse to prikrajšani. Vse to pa lahko počne tudi v katerikoli stranki ali brez nje - kot dober vernik ali pošten komunist, saj naj bi za oba veljalo deset božjih zapovedi. Nanje so se sklicevali tudi na TV omizju o splavu in citirali peto zapoved, ki naj vodi vse ljudi po svetu, to je: NE UBIJAJ.

Spoštovani bralci. Če ste v Magu prebrali intervjuja z direktorjem Krke in predstojnikom brezjanskega samostana, verjetno za oba lahko rečemo, da sta NAPREDNA. Ko bi le imeli še več takih Slovencev. Ta vzdevek pa bomo prisodili tudi ciganu, ki je prek Krke pošteno prišel do dragega avtomobila.

FRANCE CERAR

Zveza kmetic Slovenije na kongresu CEA v Luissanu v Švici

Congres of evropean agriculture (CEA) je letos potekal v Luissanu v Švici. Našo državo je v okviru delegacije Slovenije kot predstavnica Zveze kmetic Slovenije zastopala ga. Katarina O. Smrkolj. V CEA so vključene vse države EU ter države srednje in vzhodne Evrope, kar v številkah pomeni tristo organizacij iz tridesetih držav.

Razvijanje podeželja in vloga ženske-kmetice je za vse evropske državnike izrednega pomena; v CEA so si zadali nalogo, da se pridelava hrane, glede na lakoto, ki jo čutijo ljudje drugod po svetu, v Evropi najmanj podvoji. Države v EU imajo posebno, njim lastno politiko in skrb do kmetijstva, kot primarne proizvodnje in do kmeta zlasti zato, ker kmetovanje obravnavajo kot zelo pomemben poklic. Vsemu temu je prilagojena njihova državna kmetijska politika.

Vse udeleženke je pozdravil predsednik CEA g. Hans Jonson. Po njegovem mnenju je vloga ženske na kmetiji zelo pomembna, zato je zahtevam in potrebam kmetic potrebno slediti in jih upoštevati.

Ob pomoči kmetici s strani države, oziroma lokalne skupnosti bo kmetstvo lahko napredovalo in se razvijalo; kakšno pomoč ženske na kmetiji potrebujejo, pa morajo z lastno aktivnostjo v svoji organizaciji pokazati in povedati same.

Katarina O. Smrkolj

Slovenska zveza kmetic je v CEA preko Sindikata Slovenske kmečke zveze vključena že tretje leto. Prav preko CEA imajo naši kmetje kakovostne povezave s kmeti in z njihovimi organizacijami v Evropi.

Prihodnje leto bo kongres CEA potekal v našem glavnem mestu, v Ljubljani. Naša država bo gostila šeststo delegacij kmetov iz držav EU, srednje in vzhodne Evrope. Verjetno jim bomo lahko pokazali marsikaj zanimivega.

M. Z.

Prejeli smo • Prejeli smo • Prejeli smo • Prejeli smo •

Trzinci bi radi svojo občino - odgovor predsedniku Občinskega sveta dr. Mihi Brejcu

Spomnim se, kako sem ob svojem prvem srečanju z g. Miho Brejcem nerodno izjavil, da bi želel intervju z njim kot drugim najpomembnejšim človekom v domžalski občini. Dr. Brejc me je takoj popravil, da njegova funkcija ni druga najpomembnejša, temveč da ima prav on kot predsednik občinskega sveta najvišje pristojnosti v občini. Če to drži, ima predsednik občinskega sveta tudi največjo odgovornost za razmere v občini, kajti to naj ne bi bila le častna funkcija! Če letijo kritike na delo občine, še zlasti če so upravičene, g. Brejc ne bi smel biti užaljen. Moral bi se zamisliti. Menim, da imajo v tem primeru pravico do užaljenosti le Trzinci.

Če želijo Trzinci zapustiti občino, potem nekaj v občini ni v redu. Predsednika sveta občine bi moral problem zanimati. Trzinci so se o tem želeli pogovoriti z vodstvom občine. G. Brejc je v odgovoru na moje pisanje zapisal, da se je vodstvo KS s predlogom za pogovor o tej problematiki obrnilo nanj. Ali je g. Brejc ocenil, da sta predsednik sveta KS Trzin, g. Tone Ipavec, in član občinskega sveta iz KS Trzin, g. Franc Reiter, prišla k njemu na pogovor o osamosvajanju Trzina kar tako, na lastno pest in da sta skušala predstaviti le svojo idejo? Verjetno sta mu povedala, da je svet KS Trzin, v katerem so izvoljeni predstavniki Trzincev, soglasno sprejel sklep o začetku postopka za osamosvajanje KS Trzin. **Ali se g. Brejcu ni zdelo potrebno, da o tem razpravlja občinski svet?** Predsednik občinskega sveta naj bi imel možnost, da lahko uvrsti kako tematiko na dnevni red sestankov občinskega sveta tudi po svoji presoji. Kakšna merila pri tem uporablja?

Večkrat izgovarja besedo demokracija. Ali naj ne bi šlo pri tem za vladavino demosa - ljudstva? **Ali ni zahteva vodilnega človeka kakšne KS, ki se obrne na predsednika Sveta občine s predlogom sveta KS, da bi v vodstvu občine obravnavali pereč problem posameznega kraja, zadostno močan argument za uvrstitev te problematike na sejo občinskega sveta?**

G. Brejc pa se je raje odločil za že videno politično taktiko: »Ljubi Trzinci, svojo željo mi argumentirajte z elaboratom, potem pa se bomo o tem pogovarjali!«

Za elaborat je bilo treba zbrati celo kopico podatkov, do katerih bi morali brez večjih težav priti tudi na občini, vendar so bili **za trzinsko KS naenkrat zaprti vsi dostopi do teh podatkov.** Kaže, da so na občini v žepih držali fige, ko so sporočili, da bodo o trzinskih zahtevah razpravljali, ko se bodo ti na občini prikazali z elaboratom. Trzinci so namig razumeli, zato so šli po daljši in napornejši poti. Potrebne podatke so zbrali na republiški ravni. Ker je to terjalo zelo veliko naporov in časa, niso želeli klečeplaziti okrog z nepopolnimi podatki. Več ali manj je bilo jasno, kaj bi lahko pričakovali od občine. Vseeno pa bi bil zanimiv odgovor na vprašanje, **kdo je zavrnil predlog g. županje, da bi se s trzinskimi predstavniki pogovarjali vsaj na ravni kolegija predsednika Občinskega sveta?** Prepričan sem, da bi takšen sestanek lahko odpravil marsikako sporno vprašanje in mogoče Trzince celo odvrnil od odcepitvenih idej.

G. Brejc pa v odgovoru na moje pisanje nazorno prikazuje, koliko časa in pozornosti je v sedmih mesecih namenil trzinskim zahtevam. Vse skupaj mu ni moglo vzeti dveh ur časa. »Ja, saj sem vas čakal, da mi prinesete vsaj tri strani gradiva, da bi bilo o njih mogoče razpravljati!« Gre za golo sprenevedanje in poskus usmerjati pozornost od bistva problema. Tudi Poncij Pilat z umivanjem rok ni lepo zapisan v spominu zahodne civilizacije. **Najpomembnejši mož v občini se je dolžan v večji meri posvetiti življenjsko pomembnim problemom občine in njenih delov.** Žal tega ne opravičujeta izpisa 50. in 51. člena poslovnika občinskega sveta, ki ju je tajnik SO, verjetno po naročilu predsednika, poslal na KS Trzin. **Še vedno trdim, da je odgovor tipično birokratski,** saj v njem piše:

50. člen Poslovnika določa, da zadeve oz. točke dnevnega reda seje lahko predlagajo:
- predsednik sveta,
- vsak občinski svetnik,
- župan,
- delovna telesa in
- najmanj 5% volivcev v občini

51. člen Poslovnika določa, da mora predlog, da se določena zadeva uvrsti na dnevni red seje, vsebovati naslednje podatke:
- naslov zadeve, s katerim mora biti označena obravnavana problematika,
- namen in cilj, ki ga želi doseči predlagatelj s predlaganim aktom,
- pravna podlaga za obravnavo in sklepanje o obravnavani problematiki,
- navedbo predlagatelja in poročevalca na seji sveta in delovnih teles sveta,
- obrazložitev akta oziroma gradiva, ki bo predmet obravnave,
- ocena finančnih posledic, ki bodo nastale zaradi sprejema predlaganega akta oz. sklepa,
- predlog sklepa.

Dokler niso izpolnjeni pogoji iz 50. in 51. člena Poslovnika občinskega sveta, predsednik Občinskega sveta ne more predlagati uvrstitve zadeve na dnevni red seje Občinskega sveta.

Nihče me ne bo prepričal, da takšen odgovor ni prepisan iz učbenika za kronane birokrate in precej daleč od demokracije. Ali ni zapisano, da je predlagatelj posamezne točke lahko tudi predsednik sveta in ali ne govori svet trzinske KS v imenu 5% prebivalcev občine? **Ali posamezna KS potem sama ne more predlagati kake problematike za obravnavo na občinskem svetu?** Višek licemerstva pa je zame zahteva po oceni finančnih posledic osamosvajanja posamezne KS, če občina po drugi strani ne da podatkov, ki bi bili potrebni za takšno oceno. Ko človek bere zahteve po uvrščanju posameznih točk na dnevni red občinskega sveta, se nehote vpraša, ali res vse točke, ki jih svet obravnava, izpolnjujejo vse zahtevane pogoje? Ali ima svet sploh kaj dela?

Nehote se mi ob tem vsiljujejo še druga vprašanja. Za Trzince, verjetno pa tudi za večino drugih občanov občine Domžale, je eno najpomembnejših vprašanj ureditev prometnih tokov v občini. **Koliko je svet naredil za pospešitev reševanja teh težav?** Trzinci ne verjamemo več, da bomo obvoznico dobili v doglednem času, nanjo pa so občinski načrtovalci in urbanisti navezali rešitve vse preveč za prebivalce Trzina življenjsko pomembnih zadev. Dograditev odseka avtoceste proti Mariboru, ki teče prek naše občine, pri DARSu že postavljajo v leto 2.002. Avtocesta bo zaradi »najrazličnejših lokalnih interesov in pritiskov« prej končana na vrsti odsekov, ki naj bi jih po prvotnem načrtu dokončali kasneje. **Ali domžalski interesi niso zadosti dobro izraženi, pritiskov verjetno tudi ni prav močnih?** Odkar je stara občina razpadla, se vleče problem delitvene bilance. Ta je tudi za Trzin še kako pomembna, še zlasti ko gre za nedokončanje že plačane urbanistične ureditve OIC Trzin. Koliko je občinski svet naredil za čimhitrejšo rešitev tega vprašanja? Podobnih vprašanj bi lahko zastavil še več. **Tudi to so problemi, ki so pripeljali Trzince do tega, da so začeli razmišljati o tem, da bi se z vsakodnevnimi življenjskimi težavami verjetno lažje spopadali, če bi bili samostojna občina.**

Prav bi bilo, da bi se v občini ob kritikah zamislili in se vprašali, če so mogoče res upravičene. Trkanje po prsih in govoričenje o demokraciji ne prepriča, če birokratski odnos vodstva zavira reševanje za več kot 5% prebivalcev zelo pomembnih vprašanj.

MIRO ŠTEBE

Zakaj tako?

Ko je Svet KS Trzin januarja letos sklenil, da prične s postopkom za ustanovitev lastne občine, je to storil iz nemoči kakorkoli vplivati na dogajanja v svojem ožjem kraju, saj pristojnosti, določene za Svete KS v Statutu Občine, ne omogočajo odločanj niti o pomembnejših zadevah, ki prizadenejo krajane, lahko pa poda le neobvezujoče mnenje. Odločitev ni bila lahka, vendar nismo videli druge poti. Od Občine Domžale smo pričakovali vsaj minimalno pomoč pri pripravi elaborata za DZ, namesto tega pa smo bili deležni kvalifikacij kot *»separatisti«* (Domžalske novice št. 13, Uvodnik), *»folkloristi«* (Odsev št. 4), *»razpihovalci sovraštva«* (Domžalske novice št. 14) in pravni pouk odn. razlago Zakona o lokalni samoupravi. Najbolj zaboli prav kvalifikacija *»razpihovalci sovraštva«*, saj s svojim dejanjem nismo želeli nikogar prizadeti, niti nismo želeli sejati sovraštva do drugače mislečih. Kaj pa gospa županja, če je bilo naše dejanje izraz obupa in nemoči vplivati na dogajanja v okolju, v katerem živimo? Sicer pa je sovraštvo slepo in manj nevarno, obup in nemoč pa...

Z velikim upanjem smo pričakovali iz Urada županje napovedani sestanek v mesecu marcu ali aprilu (60 dni dolg rok), prosili smo, da bi nam določili bolj točen datum. Želeli smo čimprej sestanek, kajti z Elaboratom nismo smeli zamujati, pa še odgovora nismo dobili. V vsem tem času (minilo je že več kot sedem mesecev) nas ni nihče iz Občine niti vprašal, zakaj za vraga pa Trzinci hočete svojo občino (izjema je bil le g. Miha dr. Brejc, ki nas je kot predsednik OS dvakrat sprejel in nam posvetil kar nekaj časa, dal pa nam je na razpolago tudi svojega tajnika, g. Lončarja; ta nam je pravno pomagal sestaviti predlog točke dnevnega reda za sejo Sveta). S to navedbo se tudi obema iskreno zahvaljujem za izkazano pozornost in pomoč. Zato se upravičeno vprašamo: ali je res vsem na Občini jasno, ali pa je bilo s tem izraženo ponovno omalovaževanje volje Sveta KS Trzin, ki je bil demokratično izvoljen od krajanov. Po naših raziskavah predstavljajo ti več kot 4000 prebivalcev, čeprav uradne statistike govore o bistveno manjši številki. Ta Svet je bil izvoljen večinsko, poimensko in ne po strankarskih listah. Dragi bralci, sploh veste, da Svet KS nima niti po Statutu Občine niti po Poslovniku Občinskega Sveta pravice predlagati točko dnevnega reda seje OS, pač pa to poleg drugih stori posamezni član OS, ki pa predlaganje lahko odkloni, saj je bil izvoljen na strankarski listi in odgovarja za svoja dejanja predvsem svoji stranki. Kako majhne pristojnosti ima Svet KS, vedo najbolje tisti, ki delajo po posameznih KS in po vsej verjetnosti razmišljajo o smiselnosti tako urejenih KS.

Kar pa se tiče tako opevane enakopravnosti obravnavanja posameznih KS, pa le to: kar je v proračunu planirano, še ni realizirano in običajno vsaj pri KS Trzin močno odstopa in menimo - da nas na tem delu Občina Domžale močno zapostavlja. Sicer pa pripravljamo pregled planiranih in realiziranih postavk Proračuna za nekaj let in bomo take pavšalne trditve v prihodnje z argumenti izpodbijali.

O razlogih za odločitev za samostojno občino bi se dalo napisati še mnogo več, vendar ne želim povzročati nepremostljivega prepada med Občino Domžale in za sedaj še KS Trzin, povedal pa bi le še to: sklep zadnje junijske seje Sveta KS je bil, da se nadaljuje s prizadevanji za ustanovitev lastne občine, tako da bomo za to delali prizadevno še naprej. Vendar so odprte tudi druge možnosti, ki so hitreje uresničljive, vendar za zdaj želimo ostati v tesnih povezavah z Občino Domžale.

TONE IPAVEC

Bomo šli Domžalčani v Butale po nasvet, kako priti do večje športne dvorane

V Domžalah je košarka že desetletja šport, ki vabi stare in mlade. Mlade k aktivni igri, izkušenejše k organizaciji in drugačnemu sodelovanju. V športu brez navdušencev ne gre. Pred petintridesetimi leti Sašo, Boris, Bore, Mitja; sedaj so imena drugačna, navdušenje med gledalci, igralci in klubom pa ostaja. Igralci Heliosa so se z žogo pod koši srečevali že v predšolskem obdobju. V klubu pa dobro skrbijo za mladi rod, ta skrb kaže na to, da bomo na košarkarskih tekmah v Domžalah še gledali domiselne kombinacije, kako spraviti žogo skozi nasprotnikov obroč.

Letos smo v mesecu avgustu na že šestem tradicionalnem košarkarskem turnirju Zavarovalnice Triglav po zaslugi gospoda Boštjana Dobrovoljca, direktorja TEN-TEN d.d. imeli kaj videti. Gospoda Dobrovoljca nisem uspela povprašati, koliko korakov je potrebnih, da pridejo sredi avgusta v Domžale take košarkarske veličine. Naše mesto postaja v evropskem športu vedno bolj znano. Do letošnjega poletja so se vsi turnirji odvijali na stadionu v TEN-TENU. Imeli so poseben čar. Vedno je igralce in gledalce presenečal dež. Narava se je odločila pretekle turnirje primerno zaliti in jim dati dobre možnosti za nadaljnjo rast. Veliko tehničnih priprav je bilo potrebno, da so se na parketu v TEN-TENU pod streho, ki to ni bila, pomerile znane evropske košarkarske ekipe. Gledalce nas je večkrat bolj hladilo kot ne, igralci pa so imeli v izobilju svežega zraka, le parket ni bil zadovoljen z vlago, ki se je je med turnirjem nalezel.

Zaradi težav z vlago je gospod Dobrovoljc letos turnir preselil v stoprocentno suho dvorano sredi Domžal. Pokazalo pa se je, da s svojimi cca 850 sedeži ne more nuditi dovolj prostora in zraka gledalcem, še manj pa športnikom; nebo se je letos odločilo za sonce in pravo poletno vročino. »Hala«, kot jo imenujemo, je bila pravi velikan med izgradnjo, sedaj pa je postala pravi »palček«. Zlasti za finalno tekmo je v trenutku postala premajhna, preozka, prenizka, verjetno vsi bralci veste, da je bilo v tej stavbi več kot 2000 gledalcev. Dosegla je svoj rekord. Rekord pa so presegli igralci, dobesedno brez zraka so bili sposobni izvajati vse mogoče vragolije z žogo in jo vedno večkrat potisniti skozi nasprotnikov koš. Domžalska mladež je bila navdušena in prav je tako, dajmo mladim športni zgled, nudimo jim športne užitke, zasvojimo jih s športnim načinom življenja - šport pa zahteva trdo delo in disciplino. Tako pa morajo ravnati vsi tisti mladostniki, ki sami ne vedo, kam s svojim prostim časom.

V TEN-TENU je prostora na pretek, svež zrak, obilica parkirišč, vendar žal objekt nima take strehe, ki bi gledalce, tekmovalce in »parket« obvarovala pred mokroto med poletnimi nevihtami. O lastništvu TEN-TENA »se tudi ne ve nič«; zemljišča zanj smo morali lastniki prodati po prenizki ceni.

Ideja, ki jo g. Dobrovoljc razvija in vsako leto obogati, je čudovita; taka gigantska stavba z eno samo veliko letno prireditvijo (Slovenian open) pa tudi ne more opravičevati svojega obstoja.

Hala je premajhna, da bolj ne more biti, niti svežega zraka zaradi zastarele tehnologije tehnična ekipa pod izkušenim vodstvom g. Janeza Prelovška ni mogla zagotavljati v zadostni količini; ljudje pa so si hoteli športno poletno zanimivost ogledati.

Kaj torej storiti? Pojdimo po pomoč v Butale. Obesimo suknje ob zunanji strani hale in po tekmi poglejmo, za koliko se je hala povečala! Kdo si upa poizkusiti? Nihče!

Kolikor nam poizkus res ne uspe, naprošam v imenu prijateljev domžalskega športa in vse domžalske mladine, naj v občinskem proračunu namenijo sredstva za streho športnemu lepotcu, ki bi nam pravilno pokrit s svojo akustiko nudil poleg športnih tudi kakovostne glasbene prireditve; Domžale pa bi imele dve poletni gledališči. Eno v gozdnitravniški idili ,Poletno gledališče na Studencu in drugo, malo drugačno, sredi mesta, česar nimajo v večjih evropskih središčih. Domžale prav s športom korakajo v Evropo in svet.

M. K.

Žalostna Matka iz Moravč

Letos, 28. 7. 1997, je praznovala moja draga, skromna in dobra mama 100-ti rojstni dan. Na njeno željo smo jo peljali k sveti maši v domačo cerkev. Dogovorili smo se z g. župnikom, ki jo vsak mesec po prvem obišče, da bi bila sv. maša darovana za njeno zdravje in v čast njenemu prazniku.

Sporočila sem sorodnikom, da bo za našo mamo darovana sv. maša in jih povabila, naj se je udeležijo. Prišli so iz Zagreba, Štajerske, Primorske, Ljubljane, Domžal in seveda iz Moravč. Prvo razočaranje smo doživeli ob oznanilu, kjer je bilo zapisano, da bo sv. maša darovana za 100 let življenja, ne pa, za koga.

Ko se je sv. maša pričela, je k oltarju pristopil nam nepoznani župnik. Mama me je vprašala: **Kje so pa naš gospod..?** Kako bolečino je doživela moja mama za 100 let verskega življenja!! Namesto da bi šla do sv. maše vesela in zadovoljna, je šla s poveseno glavo in solzami v očeh. Čeprav vsi vedo, kakšne bolečine ima v nogi, se niso spomnili, da bi ji ponudili stolček, na katerem bi poravnala nogo. V cerkvi njej osebno ni bila namenjena niti ena beseda, kaj šele voščilo. Če bi g. župnik zbolel ali sporočil, da ga ne bo, bi razumeli, tako pa...

Vsi, ki so bili pri sv. maši, so se zgrozili in se vprašali, če je to mogoče doživeti po 100 letih življenja.

Bolečino in razočaranje so ublažili pevci Moškega pevskega zbora, saj so ji pred cerkvijo zapeli nekaj pesmi, Pihalna godba iz Moravč pa jo je počastila s svojim igranjem. Čestitali so ji in ji voščili še veliko lepega.

Za 50-letnico poroke mama ne more pozabiti, kako lepo je bilo v cerkvi, ko ju je g. župnik Mrvar poročil. Zapeli so pevci, prižgale so se luči, cerkev je bila okrašena, župnikov govor pa tako lep in ganljiv, da je privabil solze sreče v oči.

Še vedno tolažim mamo: Mama, ne bodi žalostna! Bog je pravičen sodnik, ki dobro plačuje in hudo kaznuje.

MARI GRILJ

Gasilsko društvo Vir je bilo ustanovljeno 11. junija 1922.

SLOVESNO IN DELOVNO

75 let Gasilskega društva Vir

»Ob koncu se še enkrat prav lepo zahvaljujem vsem, ki ste kakorkoli pripomogli, da danes z uspehom praznujemo, posebno zahvalo pa izrekam vsem krajanom. Krajevni skupnosti in sponzorjem. Hkrati pa se obvezujemo, da bomo krajanom in vsem, ki so potrebni pomoči, pomagali v nesrečah. Mladi rod naj ceni in spoštuje to, kar smo ustvarili, in uspešno nadaljuje naše delo,« je na osrednji slovesnosti ob 75-letnici Gasilskega društva Vir dejal njegov predsednik g. Vlado Mrdjenović.

Iz zgodovine

Za ustanovitev društva je najbrž dal spodbudo leta 1921 požar v kurilnici pri lokomotivi, ki se je razširil na strojnico in žago Franca Majdiča. Ker je zagorelo zunaj tedanje občine Dob, je moral Majdič v Dob poslati konje, da so pripeljali gasilno orodje in gasilce. Ob tem velikem pogorišču in ogromni škodi je Majdič sklenil: »Nič več ne bomo čakali na pomoč od drugod.« To lahko preberemo v knjigi Staneta Stražarja Županija Dob skozi stoletja. V njej tudi izvemo, da so leta 1922 na pobudo Franca Majdiča ustanovili Gasilsko društvo Vir, Franc Majdič pa je za društvo kupil tudi prvo brizgalno; o tem govori najstarejši znan pisni vir 27. maja 1922.

Načelstvo in odbor društva so izvolili na občnem zboru 11. junija 1922, ustanovna slovesnost z blagoslovitvijo brizgalne in gasilnega orodja pa je bila 20. junija 1922 na dvorišču Krmpotičeve kartonažne tovarne na Viru (sedanje TOSAME). Majdič je kasneje podaril tudi zemljišče za gasilski dom. Dogradili so ga 10. maja 1925. Zgodovina društva je zelo pestra in razgibana. Zanimivo je še to, da so prvi v kamniški župi vključili dekleta in da so poleg rednih veselic naštudirali tudi več dramskih del, ustanovili pa tudi tamburaški zbor.

Novi dom

Ena izmed prelomnic je tudi leto 1979, ko je bil položen temeljni kamen za novi dom; gradnjo so končali v letu 1992. Tedaj je bila izdelana fasada in vsi notranji prostori, 70-letnico uspešnega dela pa so zaradi tedanjih vojnih razmer praznovali v tihem in nato vse do letošnjega leta nadaljevali urejanje doma. Tako so uredili stopniščno ograjo, uredili okolico doma, hkrati pa izdelali tudi prostore nad garažami in jih oddali v najem. Pred začetkom letošnjih praznovanj pa so tlakovali tudi dvorišče pred domom, tako da je sedaj to resnično lep objekt.

Praznovanje

Sredi avgusta so virski gasilci pripravili večdnevno praznovanje ob 75-letnici uspešnega dela. Slovesnosti so se začele z veliko sektorsko vajo, na kateri je sodelovalo več kot 70 gasilcev, nadaljevale pa s slavnostno sejo. Na nji so ob prisotnosti sosednjih društev in krajanov ter petju Okteta TOSAMA podelili tudi priznanja in odlikovanja.

Še posebej slovesno pa je bilo v soboto, 16. avgusta 1997, ko so ob 75-letnici obstoja društva odprli nov gasilski dom, prezveli nov gasilski avtomobil ter odkrili sliko sv. Florijana in obnovljeno spominsko ploščo vsem preminulim članom v drugi svetovni vojni. Vse nove pridobitve je blagoslovil župnik g. Vladimir Pečnik. Botra novega gasilskega kombija sta bila zakonca Burger, ki sta slovesno izročila ključe vozniku novega kombija. Med številnimi obiskovalci je bil tudi predsednik Gasilske zveze Domžale, g. Marjan Slatnar, častni predsednik, g. Aleksander Rihtar, predstavniki občine in krajevne skupnosti, pa tudi predstavniki pobratenega društva iz Koprivnice. S prisotnimi so se veselili novih pridobitev Gasilskega društva Vir. Po končani uradni slovesnosti so gasilci na lepo urejenem prostoru ob novem domu pripravili tradicionalno vrtno veselico.

Gasilcem z Vira iskrene čestitke ob jubileju ter uspešno delo tudi v prihodnje!

V.

Zakonca Burger sta bila botra novemu kombiju, s katerim bodo virski gasilci še uspešnejši pri svojem človekoljubnem delu.

Novi pridobitvi ob 75-letnici: dokončan GASILSKI DOM in nov kombi. (foto V. S.)

SODELOVANJE DVEH DRUŠTEV IN DVEH ŽUPANJ

Na obisku v Izoli

Pred kratkim so na volitvah novega župana v Občini Izola za županjo izvolili gospo Bredo Pečan. Ker smo v Sloveniji tako dobili še četrto županjo med skoraj dvesto župani, je bilo srečanje med domžalskim društvom invalidov in izolskim društvom invalidov lepa priložnost tudi za srečanje polovice slovenskih županj.

Sodelovanje Društva invalidov Domžale z Društvom invalidov iz Izole ima že več kot desetletno tradicijo. Člani obeh društev se redno srečujejo, izmenjujejo izkušnje in skupaj spoznavajo naravne in kulturne znamenitosti območij, kjer sicer živijo in delajo. Vsakoletno srečanje obeh društev, ki so ga Domžalčani svojim prijateljem letos pripravili v okolici Krumperka, je vedno težko pričakovano, zato lahko predsednikoma Ediju Završniku (Domžale) ter Zmagu Višnjevcu (Izola) verjamemo, da je kandidatov za dva avtobusa, ki navadno odpeljeta k prijateljem vedno veliko preveč.

Tudi letošnje srečanje v Izoli je bilo sestavljeno iz dveh delov: obiška VINA KOPER in prijetne vasice KUBED v bližini Izole ter družabnega srečanja v gostišču Jasna, kjer je za dobro voljo, predvsem pa za plesalce, skrbel znani slovenski narodnozabavni Ansambel Otavia Brajka.

Gostitelji so skoraj 100 Domžalčanom, ki so se v Izolo pripeljali skupaj z županjo Cveto Zalokar Oražem, pripravili prisrčen sprejem; tega sta popestrila dva harmonikarja in dobrodošlica v obliki toplih besed in prisrčnih stikov rok starih dobrih prijateljev, ki se vedno radi srečajo. Za večino je bil obisk Vina Koper prvo srečanje z ogromno vinsko kletjo, v kateri kraljuje 41427 l velik sod.

VINO KOPER, ki so ga pred leti že skoraj pokopali, kot je povedala prijazna gostiteljica gospa Marjana, letos praznuje 50-letnico. Njihovi osnovni sorti sta refošk in malvazija; z nekaterimi drugimi sortami ju pridelujejo na 420 ha vinogradov. Zaposlujejo 130 delavcev, pridelajo pa 70% rdečih vin. Ogledali smo si njihovo klet; ta sprejme do 7 mio litrov vin, letno pa pridelajo od 4 do 5 mio litrov vin, ki ga zelo dobro prodajajo. Ga. Marjana je spregovorila tudi o letošnji letini, povedala je, da je količinsko in kakovostno zelo dobra. Po kratki degustaciji smo se z gostitelji odpeljali do primorske vasice KUBED ter prisluhnili zgovornemu domačinu; ta nas je seznanil z bogato zgodovino tega območja. S posebnim zanimanjem smo si ogledali petstranični zvonik ter ruševine nekdanjega gradu.

V gostišču Jasna se je gostom iz Domžal pridružilo približno enako število gostiteljev in v prijetni senci so stekli pogovori in oživeli spomini na dosedanja srečanja. Tu se je zbranim pridružila tudi izolska županja, ga. Breda Pečan, in v pogovoru z našo županjo, go. Cveto Zalokar Oražem, hitro našla veliko skupnih stičnih točk med obema občinama.

Prijetno druženje, ki pa je bilo mnogo več kot to, je za kratek čas prekinil uradni del srečanja, ko je g. Zmago Višnjevec, predsednik Društva invalidov Izola, izrekel dobrodošlico vsem, posebej pa obema županjama in njunim domačim ter zaželel prijeten dan v pobrateni Občini Izola. Poudaril je, da bi morda v sodelovanju obeh društev našli tudi osnovo za tesnejšo povezanost obeh občin na drugih področjih. Njihovi pobudi se je pridružil g. Edvard Završnik, predsednik Društva invalidov Domžale, ki se je hkrati zahvalil gostiteljem za res prisrčno dobrodošlico in celodnevno prijaznost. Do besede sta prišli tudi obe županji. Zahvalili sta se društvoma, ker sta jima dali priložnost za prvo srečanje, in obljubili vso pomoč tako pri delu posameznega društva kot pri sodelovanju obeh občin v prihodnje. Strinjali sta se s predlogom, da se med obema občinama stkejo vezi prijateljstva in sodelovanja tudi na drugih področjih. Županja Cveta Zalokar Oražem je ob tej priložnosti izročila izolski županji knjigo Oj ta slamnik ter pravi slamnik, simbolično darilo pa so prejeli tudi člani društva iz Izole. Županji sta tudi obljubili, da se zanesljivo srečata zadnjo soboto v Domžalah, ko bo tradicionalni dan domžalskih invalidov.

Prijetno druženje se je končalo pozno zvečer z dogovorom, da se sodelovanje tudi v prihodnje nadaljuje v skrbi, da se članom obeh društev tudi skupaj pripravi veliko aktivnosti, ki jim bodo lepšale njihov vsakdan.

Društvo invalidov Domžale pa tudi sicer v letošnjem letu nadaljuje z izvajanjem svojega programa, v katerem so posebno skrb namenili tudi hudo prizadetim invalidom, ki jih skušajo vključevati v čimveč aktivnosti. V ta namen bodo kupili tudi primeren kombi, ki bo omogočil, da bodo v prihodnje za hudo prizadete invalide organizirali še več dejavnosti. Vodstvo društva se redno sestaja in že razmišlja o pripravah na dejavnosti ob koncu leta, ko bodo obdarili vse hudo prizadete in starejše invalide.

Županja Cveta Zalokar Oražem se je društvoma invalidov občin Izola in Domžale na njunem tradicionalnem srečanju v Izoli zahvalila za priložnost, da se je prvič srečala z go. Bredo Pečan, županjo Občine Izola. Na fotografiji sta tudi oba predsednika društev, g. Edvard Završnik (levo) ter g. Zmago Višnjevec.

PODPISANA KONCESIJSKA POGODBA

Urejeno področje javne razsvetljave

Občina Domžale je na osnovi veljavne zakonodaje, vseh predpisanih postopkov ter javnega razpisa za pridobitev koncesionarja podpisala koncesijsko pogodbo za izvajanje gospodarske javne službe »JAVNA RAZSVETLJAVA«. Z njo je Elektrovodu Instalacije iz Ljubljane podelila koncesijo za opravljanje gospodarske javne službe na področju javne razsvetljave.

S pogodbo so bili določeni pogoji in načini izvajanja gospodarske javne službe »javna razsvetljava.« Koncesionar je dolžan s skrbnostjo dobrega gospodarja in strokovnjaka opravljati vse storitve s tega področja v naslednjih petih letih, za kolikor je sklenjena koncesijska pogodba, v rokih, na način, pod pogoji in ob upoštevanju standardov, določenih z državnimi predpisi. Koncesionarno dejavnost bo opravljal član zadruge EIS Milan Skočaj, v pogodbi pa je tudi določeno, da bo koncesionar vzpostavil in vodil kataster objektov in naprav javne razsvetljave.

V.

Županja Cveta Zalokar Oražem ter direktor ELEKTROVOD Instalacije, Miro Miloševič, sta se na slovesnem podpisu koncesijske pogodbe dogovorila, da bo koncesionar v jeseni pripravil pregled stanja na področju javne razsvetljave ter predlog varčevalnih ukrepov na tem področju.

TISKOVNA KONFERENCA

»Jesenske teme«

V začetku septembra 1997 je županja Cveta Zalokar Oražem povabila novinarje na tiskovno konferenco in na njej predstavila nekaj tem, ki nas bodo zaposlovale to jesen.

Najprej so novinarjem Pavle Pevec, predsednik Komisije za turizem Občine Domžale, ter člana glasbene skupine Janez ter Urh Vrenjak predstavili prvi ETNO ROCK FESTIVAL v Domžalah. Ta naj bi popestril jesenska glasbeno-družabna dogajanja v občini ter hkrati pomenil obogatitev kulturne ponudbe v naši občini.

Županja je novinarje seznanila z zaključkom letošnjih razpisov kreditov za obrt, podjetništvo in kmetijstvo. Za prisotne je bil najbolj zanimiv podatek, da od letošnjih kreditov pričakujemo blizu 150 novih delovnih mest.

Tudi naslednja tema: prvo zbiranje posebnih odpadkov v občini Domžale je prinesla zaključno poročilo, v katerem sta bila najbolj zanimiva dva podatka: prvi: zbrali smo več kot sedem ton posebnih odpadkov; drugi: z akcijo bomo nadaljevali. G. Janez Repnik, tehnični vodja Komunalno stanovanjskega podjetja Domžale, je novinarjem pojasnil, da so skupaj z Občino Domžale in Kemis želeli zbirati posebne odpadke že maja, vendar proizvajalec opreme tudi zaradi pridobitve vseh potrebnih atestov v dogovorjenem roku ni dobavil posebnega kontejnerja s pripadajočo opremo. Zato je po njegovem mnenju čas dopustov morda vplival na skromnejši odziv občanov na akcijo, ki pa je bila prva v Sloveniji izvedena povsem v skladu s higienskimi in sanitarnimi predpisi. Vse zbrane odpadke so primerno predelali. Županja je novinarje zaprosila predvsem za pomoč pri obveščanju občanov o tem, da se bodo akcije nadaljevale, zato naj občani posebne odpadke primerno shranjujejo, da jih bodo ob naslednji akciji lahko oddali na zbirna mesta. Komunalno stanovanjsko podjetje Domžale in občina bosta proučila možnost, da se zbiranje posebnih odpadkov »pridruži« vsakoletni spomladanski čistilni akciji, podobno, kot poteka kosovni odvoz. Novinarjem je bil predstavljen tudi okrepljen komunalni nadzor. Občina ga je uredila na osnovi pogodbe z Varnost Mengeš in zagotavlja nadzor vse dni v tednu.

Glede reševanja prostorske problematike otroškega varstva v Občini Domžale je novinarje najbolj zanimalo, ali predlagane rešitve in ukrepi pomenijo dokončno rešitev te zadeve v Občini Domžale. Zvedeli so, da vse predlagane rešitve predstavljajo blizu 250 novih mest v vrtcih, kar pomeni, da še vedno precej predšolskih otrok ostaja zunaj vrtcev. Problem otroškega varstva bo morda rešen po letu 2000, ko bo uvedena devetletka.

Košarkarski klub Domžale je posredoval predlog obnove hale Komunalnega centra Domžale, katere prva stopnja že poteka, saj je najnujnejša ureditev dvorane pogoj za nadaljnje nastopanje Košarkarskega kluba Helios v mednarodni konkurenci. Županja je novinarjem predstavila finančne možnosti za letošnje leto ter povedala, da Občinska uprava predlaga, naj Občinski svet na eni izmed naslednjih sej obravnava finančno ovrednoten celovit načrt prenove hale, ki bo izhodišče za planiranje sredstev v prihodnjih letih.

Novinarje je zanimalo tudi reševanje problema načrtovane rekonstrukcije magistralne ceste M-10. Županja je posredovala informacijo o sestanku vodstva Občine Domžale z ministrom za promet in zveze g. Bergauerjem; na njem so bili tudi predstavniki DARS in DDC. Domžalčani so ponovno opozorili na problem glede pridobitve potrebnih parcel, saj nekateri lastniki (obiskali so jih tudi do štiridesetkrat) še vedno ne soglašajo z odstopom zemljišč za bodočo štiripasovnico. Županja je tudi povedala, da so le za kilometer trase (od skupaj štirih) bodoče štiripasovnice soglasja povsem pridobljena, zato upa, da se bo vsaj na tem odcepu spomladi 1998 začelo z razširitvijo ceste.

Ob koncu tiskovne konference so novinarji zvedeli o srečanju pihalnih godb v Poletnem gledališču na Studencu.

V.

Takole je iz zraka videti razširjen Prodajni center Jarše. Obisk nekaj tisoč m² notranjih površin zadovolji še tako zahtevnega kupca, zato dobrodošli! (FOTO: M. R.)

ŽUPANJA NA OBISKU

Napredek - nove skladiščne in prodajne površine

»Konkurenca bo vsak dan večja, delo zahtevnejše, možnosti za pridobitev ustreznega zaslužka manjša, saj se bomo vse bolj in bolj vključevali v evropske integracije, kjer je ponudba blaga še večja kot pri nas. Če hočemo v takih razmerah uspešno delati, potem se je potrebno stalno strokovno izpopolnjevati, vsak bo moral stoodstotno izpolnjevati svoje delovne naloge in delati bomo morali tako zavzeto, kot če bi bili individualni lastniki firme. Menim, da bomo potem uspeli, saj se moramo zavedati, da smo večinski lastniki svoje firme, in da je samo od nas in našega dela odvisna njena prihodnost,« je ob 45-letnici največjega preskrbovalca v naši občini, ki so jo slovesno praznovali lani, povedal g. Stane Skok, direktor NAPREDKA d. d. Tudi v letošnjem letu nadaljuje s prenavljanjem in širjenjem svoje trgovske mreže.

Največ se dogaja v okviru pravega grosističnega in diskontnega centra v JARŠAH, tu je bila v decembru 1992 odprta posebna diskontna enota, ki so ji iz leta v leto sledile novosti. Letošnje leto NAPREDEK zaokrožuje celovito razširitev in prenovo Prodajnega centra Jarše in njegove okolice, kar bo predvidoma zaključeno v februarju naslednje leto. Tako bo urejenih blizu 8000 m² pokritih površin ter nekaj manj m² zunanjih površin, ki bodo omogočile hitrejši in bolje organiziran pretok blaga, kupcem, ki jih je vsak dan več, pa večjo preglednost nad tisoči artiklov in prijaznejše nakupe, kar bo omogočilo tudi večje število blagajniških mest ter popolno računalniško obdelavo. Vrednost naložbe, ki jo bodo zaključili v prihodnjem letu, je v celoti več kot 800 mio SIT.

Predstavitev te naložbe ter pogovor o nadaljnjem razvoju in sodelovanju z občino so bile teme, o katerih sta na srečanju konec avgusta spregovorila županja ga. Cveta Zalokar Oražem ter g. Stane Skok, direktor NAPREDKA, d. d. in si tudi ogledala razširjen Prodajni center Jarše. Ob tej priložnosti je g. Skok županjo seznanil tudi z nadaljnjim razvojem tega centra, ko bodo uredili hladilnice in drugo potrebno opremo za meso, mesnine, sire, namenili pa tudi več skrbi sadju in zelenjavi, kar vse bo omogočilo še pestrejšo in kvalitetnejšo ponudbo.

V razgovoru je g. Skok posebej poudaril skrb za stalne kupce, za katere načrtujejo uvedbo kartic ter drugih različnih ugodnosti. Ob Prodajnem centru Jarše pa je NAPREDEK od VEKTORJA odkupil tudi ca 10.000 m² površin. Na njih je delno že urejena grosistična prodaja kamp opreme in posode, v prihodnosti pa bi se želeli specializirati in na tem mestu urediti sodobno urejen diskontni center.

To je le ena izmed usmeritev delniške družbe NAPREDEK Domžale, ki pravkar prenavlja tudi trgovino v Preserjah in s tem nadaljuje posodabljanje svojih poslovalnic. Načrtov pa je še kar nekaj in za uresničitev vseh teh je županja g. Skoku in 600-članskemu kolektivu NAPREDEK d. d. ob koncu obiska zaželela veliko uspehov, hkrati pa se jim zahvalila za njihovo pomoč, tako pri aktivnostih za lepšo podobo naše občine kot za sponzoriranje prireditev in dejavnosti posameznih društev.

V.

Nov pastoralni center na Viru

Na Veliki šmaren, 15. avgusta 1997 se je na Viru pri Domžalah zbrala več stoglava množica. Vsi so imeli en sam namen. Prišli so, da bi bili priče ustanovitvi novega pastoralnega centra. V pičlih treh tednih je na dvorišču začasne kapele, v kateri so poučevali tudi verouk, zrasla lepa in prostorna kapela. To kaže, da hočejo imeti prebivalci Vira svojo cerkev in svoje versko središče. To njihovo željo je potrdil tudi ljubljanski nadškof in metropolit dr. Franc Rode, ko je prišel blagoslovit novo kapelo in mazilit oltar, na katerem se daruje najsvetejša daritev.

Pastoralni center

Duhovni vodja novega pastoralnega centra je gospod Jože Tomšič. Njemu je sedaj zaupana vsa duhovna skrb za vse prebivalce Vira. Pastoralni center po svoji naravi vedno teži k svoji uresničitvi, ki je živa Cerkev. V svojem govoru je nadškof metropolit dr. Franc Rode orisal in poudaril pomen cerkve v našem času. »To dokazuje, da tukaj je vera. To dokazuje, da tukaj živi veren narod, ki hoče tudi v prihodnosti ostati zvest izročilom svojih prednikov.« Cerkev kot zgradba je tista, ki kakšnemu kraju daje dušo. Ni težko zgraditi cerkve kot stavbe, težje je zgraditi Cerkev kot živo telo, kot občestvo vernikov. Vendar pa ta dvom odpade, kakor hitro se zazremo v oltar in ambon.

Oltar

Iz teh dveh plošč se zopet dviga dvanajst stebrov, ki predstavljajo dvanajst apostolov. Na teh dvanajst stebrov je zopet položena enovita lesena plošča, na kateri se bo darovala najsvetejša daritev. Razlaga kombinacije, ki jo arhitekt sporoča, je čisto preprosta. Dvanajsteri so bili prvi, ki so prisostvovali najsvetejši daritvi in tudi sedaj bodo poleg vernikov njene priče.

Srednji dve plošči, med seboj ločeni, sta povezani s križem. Leseni medaljon, na katerem je upodobljen simbol križa, je z dvema verižicama vpet v daritveno ploščo.«

Nadškof dr. Franc Rode razlaga zbranim vernikom, kakšen pomen ima ustanovitev pastoralnega centra.

Ambon

»Ambon je nekoliko višji od oltarja in je namenjen branju božje besede ter oznanjevanju. Tudi pri njegovi izdelavi je arhitekt uporabil močno sporočilno govorico.

Štirje stebri, na katere je položena zgornja plošča, predstavljajo štiri evangeliste. Zunanja dva stebra sta pomaknjena naprej, mednju je vdelana lesena plošča, v katero so izrezljani simboli štirih evangelistov. Ti simboli so: Evangelist Matej ima človeka, Marko leva, Luka vola, evangelist Janez pa orla.«

Tako močna in slikovita ikonografija, kakršna je videti v kapeli, ne daje slutiti nič drugega kot poglobljeno in zavzeto resnost prebivalcev Vira, da nadaljujejo po zastavljeni poti. Središče vsakega pastoralnega centra in s tem tudi vsake župnije je oltar, na katerem se daruje najsvetejša daritev. Preden pa se na njem daruje prava daritev, ga je potrebno izvzeti iz njegove svetne rabe.

Kaj to pomeni? Dva izmed duhovnikov prosita v litanijah vseh svetnikov za njihovo pomoč in varstvo. Ljudstvo pa jima odgovarja. Po litanijah škof blagoslovi krizmo, ki jo bo zlil na oltarno mizo. Z njo škof nato mazili celotno oltarno ploščo, na kateri se bo darovala maša. S tem dejanjem maziljenja je oltarna miza izvzeta iz splošne rabe in namenjena samo za bogoslužne namene. Po maziljenju s sveto krizmo dva duhovnika z belo platneno krpo obrišeta daritveno ploščo in jo pregneta z belim prtom.

Kot vsaka stvar, ki je namenjena bogoslužju, ima tudi ta oltar svojo sporočilno vrednost.

»Oltar je sestavljen iz dveh delov. Spodnji del ali temelj oltarja je iz enovite plošče, na katero je postavljeno dvanajst stebrov. Ti stebri predstavljajo dvanajst Izraelovih rodov.

Na polovici višine oltarja je arhitekt zopet položil leseno ploščo in jo prežagal po horizontalni osi oltarja. Tako sta iz ene same plošče nastali dve. Plošči ponazarjata dve starozavezni tabli, na katerih so zapisane desetere božje zapovedi. S tako oblikovanim spodnjim delom arhitekt nehote in nevede sporoča tisto resnico, ki jo vsebujejo rabinski viri.

ŠTEFAN ROZMAN

Del množice, ki se je zbrala k ustanovni maši novega pastoralnega centra. Primer prodornega Virskega katoličtva. (foto Rok Majhenič)

Kip fatimske Marije v domžalski dekaniji

Fatima je bila pred Marijinimi prikazovanji skromno mesto v osrčju Portugalske. Ime Fatima je arabskega izvora. Ljudska legenda izvira iz časov, ko so v deželi prebivali še Arabci. Ime mesta je povezano z lepo zamorsko deklico Fatimo, hčerko maverskega vezirja Alcácer do Sal. Ker se je hotela poročiti s svojim izbrancem, je morala prestopiti iz islamske vere v katoliško. Izvoljenec jo je na njeno prigovarjanje najprej ugrabil, kasneje pa se je dala sama krstiti. Pri krstu je dobila ime Oureana.

Možev oče je bil kralj v tisti pokrajini in je mladoporočencema za poročno darilo dal mesto Abdegas. Kasneje so to mesto preimenovali v Ourem, ki leži šest kilometrov od Fatime.

Nevesta je kmalu po poroki umrla in njen mož je od žalosti stopil v benediktinski samostan; še prej pa je nad grobom svoje žene sezidal majhno Marijino cerkev, ki je še danes ohranjena. Zaradi priljubljenosti, ki jo je bila deležna mlada žena, je kraj dobil ime Fatima.

Videnja so trajala od 13. maja 1917 do 13. oktobra 1917. Izjema je bil samo 19. avgust 1917. Takrat so bili očividci zaprti v mestni hiši. Prvi očividci Marijinih prikazovanj so bili: Lucija Santos in njena bratranca Frančišek Marto in Hijacinta Marto. Od vidcev je danes živa samo še Lucija; ta je leta 1948 s papeževim dovoljenjem stopila v redovno skupnost karmeličank v mestu Coimbri. Ta najstrožji ženski red je Lucija zapustila samo dvakrat: prvič leta 1967, ko je Fatimo obiskal papež Pavel VI., in drugič leta 1982, ko je Fatimo obiskal sedanji papež Janez Pavel II.

Prikazovanje je spremljalo več čudežnih znamenj. Med najbolj odmevna spada sončni čudež.

V teh prikazovanjih je bila očividcem sporočena trojna skrivnost: Prva je videnje pekla. Druga skrivnost je napoved druge svetovne vojne. Tretja skrivnost pa še ni v celoti objavljena. Sporočilo, ki ga je Marija dala trem otrokom, se glasi: molite rožni venec za spreobrnitev človeštva in zmanjšanje kazni.

V svojih prikazovanjih Marija napoveduje prihodnost, ki se zdi zelo temačna in boleča. Vendar pa se v teh napovedih predpostavlja človekova želja po poboljšanju. Marija vedno izpostavlja željo po pokori.

Fatimska Marija v domžalski dekaniji

Domžalska dekanija je bila ena prvih, ki jih je obiskal kip fatimske Marije. V vseh župnijah, v katerih so kip sprejeli, so pripravili krajši kulturni program. Najlepši sprejem pa so pripravili v dobski župniji.

Na križišču pri Bezjaku so dobski farani iz rok prebivalcev Vira sprejeli kip Fatimske Marije. Po krajšem pozdravnem govoru župnika Vlada Pečnika so prisotni zapeli Marijino pesem. Procesija, s kipom Marije na čelu, je krenila proti cerkvi. Med procesijo so imeli ljudje prižgane sveče, prepevali so Marijine pesmi, peli litanije Matere Božje in molili rožni venec. Na cerkvenem dvorišču je Marijinemu kipu izrazil dobrodošlico član župnijskega sveta. Med petjem so Marijin kip nesli v cerkev, v njej je bil krajši kulturni program. Ob polnoči je bila maša v čast Marijinemu kipu, po njej pa celonočno češčenje do jutranje maše.

Tudi slovo iz dobske župnije je bilo nekaj svojevrstnega. Uro pred predvidenim odhodom kipa iz župnije je župnik povabil prisotne k molitvi rožnega venca. Vendar to ni bil čisto navaden rožni venec. Ljudje so pristopali do kipa in molili. Po molitvi pa so svojega predhodnika prijeli za roko. Po tem je petdeset molivcev sklenilo krog okrog Marijinega kipa. Po župnikovih besedah je ta krog predstavljal živo povezanost faranov okrog Marije. Tudi med molitvijo rožnega venca so verniki prepevali Marijine pesmi.

Trenutki, ko je bila Marija med nami, so bili res nekaj posebnega. Nima vsak možnosti, da bi odšel na romanje v Lurd ali Fatimo. Vendar pa lahko te sprejeme primerjamo s procesijami v teh središčih. Marsikatere oči so se med Marijinim obiskom orosile.

ŠTEFAN ROZMAN

Kipec Marije iz Fatime v domžalski cerkvi (foto Rok Majhenič)

ISKRENE ČESTITKE!

Zlatoporočenca Minka in Stane Lajevec

V prijazni hišici, podobni tistim iz pravljice, s palčki in prijaznimi mucami na dvorišču, na Bobovniku, uradno Zgornje Koseze 16, živita zakonca Minka in Stane Lajevec, prijetna človeka, ki rada poklepetata in sta srečna, ker sta zdrava, ker ju imajo njuni najbližji in prijatelji radi in ker sta 21. junija praznovala zlato poroko. V tihem. Iz petih desetletij skupne poti nista želela delati »velikega pompa«. Praznovala sta skupaj z najbližjimi, ki so ju presenetili s poletom z letalom nad Slovenijo, s spomini, ki ju vežejo na mladost, na leta vojne, dni, ko sta se spoznala, odločila za skupno življenje in prehodila skupno življenjsko pot, ki se je začela 21. junija 1947.

Gospod Stane Lajevec se je rodil 31. 8. 1918 na Bobovniku kot osmi otrok očetu Nikolaju in materi Jožefi, roj. Majdič. Oče je bil kovač, ki je iskal priložnostna dela v sosešči, mati je gospodinjila. Ko je bil Stane star tri leta, mu je umrl oče in mama je sama skrbela za številno družino. »Dva otroka v koš, dva za roke in je »letela« po vasi, hodila je v »tabrh« in se trudila, da bi kljub revščini živeli lepo,« se drobne ženičke rad spominja g. Stane in mi pokaže njeno fotografijo ter se v mislih pomudi ob njenem prizadevanju, da bi vsi njeni otroci, večkrat lačni kot siti, prišli do boljšega kruha. Zato je po končani šoli na Brdu odšel v Smlednik, da bi se izučil za mizarja. Skoraj štiri leta je ostal pri »majstru«, vozil »cizo« iz Smlednika v Vižmarje in po končanem uku odšel v vojsko. Spomina se, kako je Rupniku delal devet mesecev na Blegošu bunkerje, ob kapitulaciji pa na Novi gori dezertiral in po nekaj dnevnem beganju prišel na Bobovnik, kjer so ga takoj našli Nemci in ga odpeljali najprej v Kamnik nato pa na »arbajt« v Dravograd, kjer je delal barake za vojsko. Ko bi moral v vojsko, se ji je izognil s poškodbo in končal v bolnišnici, kmalu pa je bil zaradi pomoči dvema prijateljema aretiran. Nemci

so ga pretepli in ker »slovenski pes« ni bil »za ubit«, je bil za taborišče Dachau, kjer je ostal do konca vojne. Po vojni je bil leto dni pri »policajih« v Lukovici, 21. januarja 1946 pa začel delati v STOL Kamnik, kjer je ostal vse do upokojitve novembra 1972. Po vojni pravega prevoza v Kamnik ni bilo, v službo je odhajal peš, včasih s konji, s kolesom, kasneje tudi s kakšnim tovornjakom, pa z motorjem; navadno brez prave malice, »pobral sem kakšno jabolko«, se spominja, včasih je bil malica fižol, kava, prava malica šele veliko kasneje. Vsa leta je v STOLU čistil, »šlifal in limal stole«.

Gospa Minka se lahko pohvali, da ima kar dva doma. Prvi je v sv. Andreju, kjer je 27. januarja 1921 prišla na svet kot hči matere Ane, ki se je kasneje poročila v Domžale. Minka je ostala pri stari mami in dveh tehta, ki so bile njene zveste spremljevalke vso mladost. Okoli hiše je bilo (in je še) nekaj zemljice tako »za kravco in dva prašička«, zato po končani šoli v Moravčah ni odšla od doma, ampak je ostala pri stari mami in tetah ter skrbela za dom. Za nadaljevanje šole ni bilo časa (če bi bila še enkrat mlada, bi zanesljivo šla v šolo), zato je obiskovala šiviljski in kuharski tečaj, svoje izdelke tudi razstavljala, iz tega obdobja pa so tudi spomini na petje v pevskem društvu, na nastopanje v igrah. Posebej rada se spomni nastopa v Sleherniku, kjer je sodelovalo več kot 50 mladih igralcev. Leta 1939 se ji je rodil sin Štefan Korošec, ki še danes skupaj z družino živi na domu pri sv. Andreju. Potem je bila vojna in gospa Minka se spominja sreče in veselja ob njenem koncu.

Skupaj se spominjamo njunega prvega srečanja, ko je bila pri sosedu ohcet. Ženila sta se Komparejeva in gospa Minka je pomagala v kuhinji, gospod Stane pa je bil eden od svatov. Poznanstvo, katerega del so bili obiski pri brhki Minki iz sv. Andreja, vožnje s kolesi in druga srečanja sta 21. junija 1947 »kronala« s poroko. Cerkveno ju je v Moravčah poročil župnik Franc Vrolih, po uradni žegen pa sta se v Kamnik odpeljala s konji. Le prijateljici Ivanki Brodar, ki je »zrihtala pike«, se lahko gospa Minka zahvali za lepo črno poročno obleko, enaka je bila tudi obleka ženina, izmenjala sta srebrni »rinki«, ki ju nosita še danes. Po ohceti pri sv. Andreju se je gospa Minka preselila na Bobovnik, hkrati pa skrbela tudi za svoj dom. Pri hiši so bili tudi rejenci: Minka in njen sin, ki sedaj živi na Dolenjskem, pa Lojze in Vlasta, vsi radi pridejo na Bobovnik.

Njuno skupno življenje je bilo prijetno, pestro in vsake pridobitve sta bila posebej vesela. Tako sta elektriko dobila 1970. leta, vodo, do tedaj so imeli le kapnico, dve leti kasneje, letos sta se razveselila telefona. Rada imata izlete, zato sta si življenje lepšala z obiski hribov, znanih slovenskih krajev, do katerih sta se popeljala z motorjem, ki je velika ljubezen gospoda Staneta. Danes mu je sicer malo žal, ker ni nikoli naredil izpita za avto, ampak potovanja z motorjem so imela svoj čar in še danes se rada spominjata, kako včasih nista uspela dobiti prenočišča in ju je jutranje sonce našlo pod kakšnim kozolcem. Pa še na dve stvari, ki ju spremljata v življenju, ne smem pozabiti: včasih sta bila nepogrešljiv par v narodnih nošah, ki ju še sedaj hranita in se spominjata, od kod vse sta dobila posamezne dele. Tako je marela od nekdanjega Tajča, hlače je sin Štefan prinesel iz Nemčije, klobuk je bil od Universale in še kaj. Posebej slovesno je bilo ob otvoritvi Moravške ceste pred skoraj tremi desetletji. Spominjata se obiskov novih maš, različnih proslav in drugih slovesnosti, obujata spomine nanje, kjer nikoli nista manjkala. G. Stane je četrt stoletja praporščak ZZB NOV Lukovica in bo še, dokler mu bo zdravje služilo. Z zdravjem je pa tako, pravita: »Kar gre, ampak pri teh letih je kar normalno, da te kaj vščipne.« G. Stane, ki je včasih rad plesal, še vedno rad obišče različne slovesnosti, morda bo nekoč obiskal tudi Dachau, gospa Minka je raje doma, ampak izleta v Rim, Vatikan in Padovo ne bo nikoli pozabila, prijetno se je spominjati tudi tega, kolikokrat je bila botrica. G. Stane je včasih redno obiskoval Banjole, sedaj pa si zdravje krepita z obiskom toplic in z delom.

Delo je zakonca Lajevec spremljalo od zgodnje mladosti in tudi danes jima ga nikoli ne zmanjka. Gospod Stane postori vse okoli hiše, rad gre v gozd. Če dela ni, si ga poišče, trdi gospa Vlasta, moj sogovornik pa se le nasmehne in o tem noče preveč govoriti. Rad posedi pred hišo, odide v gozd, se z mopedom zapelje do Moravč, potem pa spet poišče kakšno delo. Okolica hiše je urejena, enako tudi cesta, ki jo redno pometa in je sploh vedno zaposlen. Mama Minka brez svoje njivice pri sv. Andreju, kjer pridela vse, kar potrebuje, ne more, kot ne more brez prijateljev, ki jih ob tem srečuje. Do trgovine SPINA, kjer najdeta vse, kar je potrebno, ni daleč in gospa Minka jo obišče spotoma. Vse drugo, vključno z obiski v uradih v Domžalah uredita sin Štefan ali vnuk Stane, tako da avta nič ne pogrešata. Veselita se obiskov svojih najbližjih, med katerimi je zlasti dobrodošel sin Štefan, dva vnuka in pravnuka, nekdanji rejenci, prijatelji in znanci, vsi ti so velikokrat gostje prijetne domačije »pri Slavcu« na Bobovniku.

Seveda nismo mogli mimo njunega prvega poleta z avionom, s čimer ju je presenetil sin Štefan. Ni ju bilo preveč strah, pa se je gospa Minka vseeno trdno držala moža Staneta, da ne bi »dol padla«, ampak kljub temu se je le odločila, da letijo le nad Bohinjem, ne pa nad Triglavom, za kar je bilo tudi po mnenju pilota malce preveč vetrovno. Vnuk Stane je vse posnel in rada se pogledata po televiziji, še enkrat ne bosta šla več, morda pa - ob naslednji zlati poroki - se smejeta in povesta, da jima je pilot obljubil, da ju bo tedaj peljal zastonj. Rada se spominjata tudi svečanega kosila, obiska zbiljskega jezera, po katerem se je gospod Stane popeljal s čolnom, gospa Minka pa gledala labode. Bil je tudi piknik in sploh je bilo nepozabno, predvsem pa nepričakovano!

Vsakodnevno življenje zakoncev Lajevec je prijetno, v njem je veliko dela, narave in prijaznosti. Jesta v glavnem domačo hrano, po kosilu malo počijeta in zvečer gledata televizijo: dnevnik, oddaje o živalih in o naravi. Gospod Stane večkrat ponoči pogleda kakšen dober film na avstrijski televiziji, rad tudi kaj prebere, precej časa mu vzame tudi moped, ki je kljub častitljivi starosti še kot nov.

Ko pogledata življenjsko pot, sta zadovoljna. »Nisva bila razvajena,« pravita, in če bo zdravje, bo v prihodnje lepo tudi samo ob moževi pokojnini. »Če eden mal' dobr' obrne, se da tudi marsikaj prišparat,« pravi gospa Minka, ki hvali domačo hrano in zmerno življenje, hkrati pa oba skupaj vsem ljudem želita veliko denarja, in da bi, podobno kot onadva, dočakali zlato poroko, saj je to res nekaj lepega, nepozabnega.

Spoštovana zlatoporočenca, Minka in Stane Lajevec, želimo vama, da bi bilo tudi na vajini nadaljnji življenjski poti veliko prijetnih presenečenj ter lepih in nepozabnih dogodkov!

VERA VOJSKA

Človek zaupanja

(Nadaljevanje s prve strani)

Postali ste policist in komandir Postaje milice Domžale. Vaša človeška nota in vaš poklic mi ne gresta najbolj skupaj.

Želel sem ljudem pomagati. Sicer je bil tudi stric v tem poklicu. Pogled na njegovo uniformo me je nenehno mamil in odločil sem se. Med leti šolanja sem se vselej vključeval v dejavnosti, ki so bile povezane z naravo. Pohodi do 35 km so bili normalna stvar. V pravo veselje mi je bilo to »peš raziskovanje« Slovenije. Na dopust tako v naših krajih nismo šli, na izlete pa tudi ne. To je bila res enkratna priložnost, da sem spoznal to našo lepo domovino.

Kaj se vam zdi v vašem poklicu najtežje?

Največ energije gre, ko moraš prav krmariti med direktivo nadrejenih in lastnimi občutji, željami terena in posameznika. Tolaži me vendarle to, da vselej, kadar moram komu vzeti osebno svobodo, poskušam to prej s pogovori preprečiti. Opozarjam in, če le ni posluha, potem moram ukrepati. Mislim, da dobro delamo, vendar ni pravega učinka, saj so kazni izrečene šele po več letih. Tudi to dejstvo je zame težko sprejemljivo. Sicer pa so stalni spremljevalci mojega poklica stresne situacije.

Ste bili kdaj na kraju hujše prometne nesreče ali ob kakšni drugi situaciji, kjer je bil udeležen vaš znanec?

Na srečo ne, vendar pa me je nek drug udeleženec spremljal še mnogo noči po tem dogodku. Pri nesreči je bil vklesčen in je z glavo visel navzdol. Držal sem ga dvignjenega, dokler ga niso rešili pločevine. Bil je pri zavesti in njegove muke so mi segale globoko do srca še zelo zelo dolgo.

Tudi dogodek, ko je oficir JLA namenoma ustrelil mojega dobrega prijatelja, je pustil svoje rane.

Družinski umor in samomor v Mostah pa me je pretresel, ko sem ugotovil, da je bilo umorjeno dekletce ravno toliko staro kot moja hči. Določene asociacije so včasih obremenjujoče za zasebno življenje.

So se vam kdaj prestopniki tudi zasmilili in ste jim pomagali?

Prijeli smo dva otroka, ko sta kradla salame. Stara sta bila deset in enajst let. Ob pogovoru sem zvedel, da sta bila lačna. Starejšega so starši pustili samega v Ljubljani in odšli za dva tedna v sosednjo državo. Pustili so mu le majhno vsoto denarja. Fant še nikdar ni imel opravka z denarjem, zato je bil kmalu lačen. Kupil sem živila, da se je najedel. Otroci se mi že od nekdaj smilijo, če so žrtve nespameti odraslih.

Kaj bi storili, če bi bil odvisen vaš otrok?

To sem se velikokrat spraševal. Upam, da do tega ne bo prišlo, saj imam že skoro odraslo dekle. Veliko sem se o tem pogovarjal z njo. Tudi šok terapija je po mojem mnenju koristna zadeva. Pokazal sem ji postopke umiranja na obroke in predočil dejstvo, da starih narkomanov ni. Osnovno vsemu pa je, da ti otrok zaupa, da mu znaš prisluhniti, da se obrne nate, ko je v stiski. Če starši to zmorejo, potem bodo uspešni tudi pri zdravljenju odvisnikov, saj se bodo otroci oprli nanje pri izhodu iz dna. Treba pa je najti vzrok, zakaj smo otroka izgubili.

Pridružujem se vaši želji, da bi veliko staršev znalo pomagati svojim otrokom. Zaslužijo si to. Tako otroci kot njihovi starši. Življenje je tako kratko in tako težko, če so eni ali drugi s svojimi težavami sami.

DARINKA GRUM

DRUŠTVO IZGNANCEV DOMŽALE

Več kot polovica rešenih vlog

Poletje je minilo in Društvo izgnancev Domžale je že začelo uresničevati svoj program za jesenske dni. Še najbolj veseli člane najnovejši podatek o reševanju njihovih vlog, saj je doslej v okviru Upravne enote Domžale že rešenih dobra polovica od več kot 1000 vloženih zahtevkov za priznanje pravic žrtev vojnega nasilja. Če so člani društva lahko zadovoljni z reševanjem vlog na prvi stopnji, pa še vedno zelo počasi poteka reševanje njihovih vlog na drugi stopnji v okviru pristojnega ministrstva. Društvo izgnancev upa, da se bodo zadeve čimprej premaknile.

V juliju se je več kot 70 nekdanjih izgnancev in njihovih sorodnikov ter prijateljev napotilo na prijeten izlet po Gorenjski. Po obisku božje poti Brezje smo se ustavili pred Prešernovo rojstno hišo v Vrbi in skupaj odrecitirali enega najbolj znanih sonetov O, Vrba, srečna, draga vas domača. Znali smo ga vsi in se po kratkem postanku napotili na Bled. Tu je bilo dovolj časa za sprehod ob jezeru, kratko okrepčilo in že smo se odpeljali na Pokljuko, kjer je bilo že vse pripravljeno za velik shod naslednji dan. Obiskali smo grobišča in prisluhnili dvema doživetima recitacijama dveh izgnank, v spomin na padle pa smo prižgali sveče.

Naša naslednja postaja je bil Bohinj, tu nas je pričakalo nekaj kapelj dežja, kar pa ni pokvarilo prijetnega razpoloženja udeležencev. Nato smo se odpeljali proti Begunjam do Drage, kjer smo med spominskimi ploščami poiskali talce z našega območja. Marsikatera solza sorodnikov se je zasvetila v očeh sorodnikov in prijateljev, ko so obujali spomine na čase pred desetletji. Po kratkem postanku pri gradu Kamen, na katerega so se povzpeli le najpogumnejši, smo se odpeljali do Muzeja Begunje, po njegovem ogledu pa si vzeli čas za obisk Avsenikove domačije.

Prve dni avgusta smo se izgnanci zbrali na spominski svečanosti v Zlatem polju, tu smo počastili spomin na izgnane in požgane zlatopoljske vasi, Koreno, Hrastnik in druge kraje, iz katerih so med drugo svetovno vojno odpeljali ljudi v izgnanstvo v Nemčijo in drugam.

Društvo izgnancev Domžale bo svoje člane v oktobru popeljalo na obisk Ptuja in ptujskega gradu, obiskali pa bomo tudi druge kraje v tem delu Slovenije.

Častniški klub - srečanja vsako tretjo sredo v mesecu v stekleni dvorani Oranžerije v Mengšu.

OBMOČNO ZDRUŽENJE ČASTNIKOV DOMŽALE

Občni zbor stanovske organizacije

Združenje slovenskih častnikov je prostovoljna samostojna vojaškostrokovna interesna in stanovska organizacija. V njej je včlanjenih 14.800 podčastnikov in častnikov, ki delujejo v skupno 59 območnih ter občinskih združenjih. Člani območnega Združenja slovenskih častnikov Domžale (79) so podčastniki in častniki slovenske vojske, ki prebivajo na območju občin Domžale, Lukovica, Mengeš in Moravče, pripadniki stalne sestave Slovenske vojske pa tudi tisti, ki so brez vojaške razporeditve. Osemnajstega junija so se sestali na območnem zboru v sejni sobi občine Domžale; tu so sprejeli statut, program dela in izvolili vodstvo ter organe območnega združenja. Na občnem zboru sta bila navzoča tudi polkovnik Miha Butara, predsednik ZČS, in Janko Ljubič, sekretar ZČS.

Ko so izvolili delovna telesa občnega zbora in sprejeli poslovnik o delu občnega zbora, so določili vsebino statuta in ga tudi soglasno potrdili. Temeljne naloge združenja so sodelovanje in vključevanje v razprave o strokovnih vprašanjih o obrambnem sistemu in sistemu zaščite ter reševanja, organiziranje in izvajanje strokovnih posvetov in seminarjev pa tudi sodelovanje z ustanovami, enotami in poveljstvi Slovenske vojske. Poleg tega bodo člani območnega združenja sodelovali tudi pri drugih dejavnostih, ki prispevajo k utrjevanju obrambne pripravljenosti na območju občin. Izjemno pomembno je tudi reševanje statusnih in socialnih vprašanj (ZČS nam organizirano pisarno pravne pomoči), popularizacija vojaškega poklica ter varovanje ugleda podčastnikov in častnikov. Med dejavnosti pa sodita še športnorekreativna dejavnost ter kulturno in družabno življenje.

Iz programa dela združenja velja omeniti strokovna predavanja o Natu in njegovi preobrazbi, o civilnih vojaških razmerjih, sodelovanje z območnim poveljstvom Slovenske vojske Domžale in drugimi enotami MORS, strelska kondicioniranja, oglede bojnih tehnik in opreme tujih oboroženih sil (člani združenja so si že ogledali ameriško letalonosilko USS John F. Kennedy, ko je bila na obisku v Kopru 25. junija) in oglede vojaških vaj ter tehniških zborov Slovenske vojske.

V juliju so se člani združenja udeležili pohoda na Triglav, jeseni pa bodo odšli na pohod po »Spominskih poteh vojne za Slovenijo« v občinah Domžale, Mengeš, Lukovica in Moravče.

Vsi zainteresirani podčastniki in častniki z območja občin Domžale, Lukovica, Mengeš in Moravče se lahko vpišejo v ZSČ na sedežu združenja, Ljubljanska 36, Domžale. Redna srečanja s programom pa so v Častniškem klubu, vsako tretjo sredo v mesecu v stekleni dvorani Oranžerije v Mengšu.

Besedilo in slike SAŠO NOVAK

Za predsednika območnega združenja slovenskih častnikov Domžale je bil soglasno izvoljen **Dominik Grmek,** *za podpredsednika* **Anton Železnik,** *za sekretarja* **Franc Anžin,** *za člane* pa **Janez Kušar, Igor Kuzmič, Sašo Novak, Marko Trampuž, Anton Vahtar** in **Marjan Žagar.** *Člani nadzornega odbora* so **Tomo Marc, Lado Goričan** in **Stane Kokalj,** *člani častnega razsodišča* pa **Janez Otrin, Martin Planko** in **Branko Žebovec.**

SPOMINI, KI NE ZBLEDIJO

Spominsko srečanje v Zlatem polju

Nemška okupacijska oblast je v letih 1941-1945 v imenu »utrjevanja nemštva« sistematično, z oboroženim nadzorom in z množičnimi transporti preseljevala iz Slovenije v tuja okolja, največ v nemško, več desettisoč Slovencev; med njimi je bilo veliko izgnancev in taboriščnikov tudi z območja nekdanje občine Domžale. Prve izgnance s tega območja so že v začetku okupacije odpeljali v Srbijo, kasneje pa so največ ljudi odpeljali v nemška taborišča.

Z našega območja so izselili iz naslednjih krajev: Koreno, od koder so 8. julija 1942 odgnali mnogo vaščanov v taborišča, 16 domačinov pa pometali v gorečo vas; Hrastnik, od tam so 20. julija 1942 vse vaščane odpeljali v izgnanstvo, vas pa do tal požgali; zlatopoljskih vasi, kjer so 2. avgusta 1942 Nemci izvedli največje požige in izgone na našem območju, saj so v taborišča odpeljali več kot 200 krajanov, požigali in uničili pa več kot 120 poslopij. Vseh teh žrtev in drugih izgnancev, internirancev, beguncev ter vseh žrtev vojne so se ob 55-letnici največjih zločinov nemških okupatorjev na našem območju spomnili na spominski slovesnosti v Zlatem polju v začetku avgusta 1997.

Slovesnost je bila namenjena tudi srečanju nekdanjih borcev Kamniškega bataljona in Šlandrove brigade; med številnimi udeleženci je bilo največ nekdanjih pregnancev. Ti so prisluhnili slavnostemu govorniku g. Rajku Hafnerju. Spomnil se je vojnih dni in poudaril pomembnost, da se spominjamo narodnoosvobodilnega boja, saj je pomemben del borbe Slovencev za samostojnost. V imenu nekdanjih izgnancev se je oglasil g. Jožef Kveder, spregovoril je o trpljenju izgnancev med vojno, pa tudi o njihovih prizadevanjih, da bi končno dobili moralno in materialno zadoščenje, saj jim nihče ne more vrniti brezskrbne mladostne zagnanosti, moči srednjih let, starševske ljubezni in umrlih svojcev. Zbrane sta pozdravila tudi g. Anastazij Živko Burja, župan Občine Lukovica, ter predsednik g. France Cerar, predsednik Sveta KS Lukovica.

V prisrčnem kulturnem programu so poleg Godbe iz Moravč nastopili pevci Moškega pevskega zbora Kulturno umetniškega društva Janko Kersnik Lukovica, recitatorji Kulturnega društva »Priden možic« iz Kamnika, učenci bližnje Osnovne šole Janko Kersnik Brdo, za prijetno razpoloženje pa so poskrbeli tudi številni harmonikarji in prizadevni člani domačega športnega društva.

Prijetno srečanje je minilo v obujanju spominov nekdanjih borcev, izgnancev in drugih žrtev vojne na obdobje druge svetovne vojne, na prestano trpljenje pa tudi veselje ob vrnitvi na domove, ki jih je bilo treba nanovo zgraditi. Spomnili so se skupaj preživetih dni, mesecev in let v različnih taboriščih in na različnih bojiščih. Vse te spomine pa je prevevala ena sama želja, da se časi iz let 1941 - 1945 ne bi nikoli več ponovili.

V.

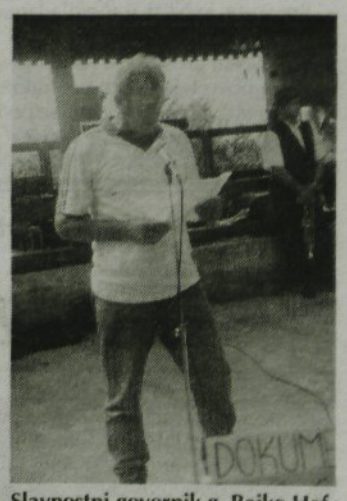

Slavnostni govornik g. Rajko Hafner.

Spomine na leta izgnanstva je obudil g. Jožef Kveder, predsednik Društva izgnancev Domžale. (foto: J. Novak)

RDEČI KRIŽ SLOVENIJE

Območna organizacija RDEČEGA KRIŽA DOMŽALE
Ljubljanska cesta 36

ISKRENA HVALA

Območna organizacija Rdečega križa Domžale je na prošnjo Zavoda za transfuzijo krvi iz Ljubljane tudi v mesecu avgustu organizirala krvodajalsko akcijo. V poletnih mesecih, ko je čas dopustov, namreč Zavodu večkrat primanjkuje te dragocene tekočine.

Na povabilo Rdečega križa Domžale so se odzvali krvodajalci iz naslednjih podjetij: TOSAMA DOMŽALE, HELIOS DOMŽALE, FARMA IHAN, LEK MENGEŠ, SARIO KOLIČEVO IN TRAK MENGEŠ.

V akciji je sodelovalo več kot 200 krvodajalcev, ki se jim iskreno zahvaljujemo za njihovo humano pomoč, hkrati pa hvala tudi vodstvom omenjenih podjetij, ker so omogočili odsotnost iz podjetij.

Še enkrat: ISKRENA HVALA!

Območna organizacija Rdečega križa Domžale

Spominska proslava v Zlatem polju

V začetku meseca avgusta je minilo 55 let od požiga Zlatopoljskih vasi in Korena. V spomin na ta tragični dogodek je bilo v Zlatem polju spominsko srečanje tamkajšnih krajanov, izgnancev, borcev Šlandrove brigade, Kamniškega bataljona ter drugih udeležencev NOB. Povabilo je bilo namenjeno tudi vsem ljudem dobre volje.

Iniciativni odbor sta vodila g. Srečo Strehar iz Šentvida in g. Rajko Hafner s Prevoj. Š. D. Zlato polje sta zaprosila za pomoč in sodelovanje pri organiziranju prireditve. Že takoj po prvem sestanku so menili vsi, da s skupnim delom pripravimo in izpeljemo to proslavo oziroma srečanje. Z veliko delavno vnemo smo se lotili priprav. Teh ni bilo malo. Delo smo si porazdelili in z veseljem postorili vse potrebno. Že teden dni pred slovesnostjo smo postavili visoke smrekove mlaje; ti so naznanjali bližajoči se praznik v spomin na žrtve in tragične dogodke teh vasi pred petimi desetletji, nam, mlajšim rodovom, pa so lahko v opomin in razmišljanje, saj sta svoboda in mir poleg zdravja največji dar in bogastvo. Treba ju je ohraniti in varovati. Člani društva smo se trudili, da po svojih močeh omogočimo čimboljše počutje gostov. V prijetni družbi smo bili priče prenekateremu stisku rok in srečanju po dolgih letih.

K boljši gostinski ponudbi so svoj delež prispevale tudi nekatere gospodinje iz teh vasi, saj so pripravile in ponudile pravi domači kruh, sladice in vrsto drugih domačih dobrot. Naj omenim, da nam je priznano gostišče Kovač iz Količevega omogočilo kuhanje in pripravo izvrstnega domačega golaža. Ob tej priložnosti naj poudarim, da so prav vsi, ki so sodelovali pri delu za proslavo, zaslužili pohvalo.

Lepo vreme je pripomoglo, da se je spominske slavnosti udeležilo veliko ljudi, iz raznih krajev naše domovine, organizatorjem pa omogočilo lažje delo.

za Š. D. Zlato polje T. HABJANIČ

NOVICE IZ OBČINE LUKOVICA

NEPOVRATNA SREDSTVA

Razpisi ministrstev za dodelitev nepovratnih sredstev

Poleti, med počitnicami, sta bila v Uradnem listu RS objavljena dva javna razpisa. V mesecu juliju je Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano objavilo razpis za zbiranje zahtevkov za dodelitev nepovratnih sredstev iz naslova intervencij za celostno urejanje podeželja in obnovo vasi za leto 1997. Občina Lukovica je prijavila šest projektov, in sicer: izdelava projektne dokumentacije za kulturni dom in ureditev okolice v Krašnji, priprava dokumentacije za kanalizacijo v Krašnji ter ureditev trga pred cerkvijo sv. Tomaža v Krašnji. Drugi projekti se navezujejo na rekonstrukcijo lokalnih cest: Zlatenek-Gabrje, Krašnja-Konj, Obrše-Mala Lašna in Javorje-Log. Odbor za oživitev Lukovice pa je pripravil dokumentacijo o sanaciji naselja Lukovica.

Območje Krašnje je vključeno v uvajalni del projekta celostnega razvoja podeželja in obnove vasi. Sprejet je bil tudi sklep občinskega sveta o imenovanju projektnega sveta za izdelavo razvojnega projekta CRPOV in o sofinanciranju izdelave razvojnega projekta CRPOV za vas Krašnja. Za ostala območja žal ta projekt še ni bil izveden. Tak projekt, ki bi predvideval ureditev in oživitev hribovskih območij, bi bil zelo dobrodošel. Zavedamo se namreč, da je ohranitev prebivalstva na demografsko ogroženem območju izrednega pomena.

V mesecu avgustu je bil objavljen javni natečaj za dodelitev sredstev za spodbujanje razvoja demografsko ogroženih območij v Republiki Sloveniji za leto 1997. Na ministrstvo je Občina Lukovica vložila pet projektov, od tega tri s področja obnove lokalnih cest (Zlatenek-Gabrje, Obrše-Mala Lašna in Javorje-Log), po enega pa s področja telekomunikacijskega omrežja (TKKO Blagovica) in vodovodnega sistema (vodovod Zlato Polje, II. faza).

Oba razpisa imata stično točko v nudenju finančne pomoči demografsko ogroženim, zapostavljenim, socialno-ekonomsko zaostalim območjem v Sloveniji. Težnja države je namreč zmanjšati lokalne in regionalne razlike v demografskem in ekonomskem razvoju. Na drugi strani tudi lokalne skupnosti, ki se lotevajo reševanja številnih razvojnih problemov, pričakujejo pomoč države. Ob tem pa se postavlja vprašanje, kako bosta ministrstvi razporedili svoja sredstva oziroma katere občine bodo, glede na izdelana merila, dobile večji kos skupne pogače.

TATJANA S.

DEMOGRAFSKO OGROŽENI

Obisk Zlatega Polja

Zlato Polje je naselje pod Malolašenjsko planoto in kot širši zemljepisni pojem zajema vse vasi na planoti. V nekdanji domžalski občini je bilo območje, podobno kot vsi odročni kraji zapostavljeno. Posledica je današnja demografska ogroženost njegovih vasi. Šele nova lokalna skupnost je na območju Črnega grabna začela skrbeti za razvoj višje ležečih in teže dostopnih krajev. Dela so se pričela na izgradnji komunalne infrastrukture, ki bo pripomogla k ohranjanju prebivalstva, predvsem pa k nadaljevanju kmetijske dejavnosti in s tem kulturne krajine. Zavedati se namreč moramo, da imajo danes tudi prebivalci podeželja potrebo po modernem, urbanem načinu življenja, ki ga ponavadi uspešno prilagajajo podeželski socialno-ekonomski strukturi.

Prve učinke prizadevanj za izboljšanje življenjskih razmer opazimo, ko se peljemo po lepi asfaltirani cesti do Zlatega Polja. Cesta se dvigne do 700 m nadmorske višine. Območje je hribovito in zelo razgibano, zaradi česar so življenjske razmere težje. Da bi prebivalcem čim bolj olajšali življenje, so predstavniki občine, v tesnem sodelovanju z domačini že v letu 1995 začeli z velikopotezno investicijo, to je izgradnjo enotnega vodovodnega sistema. Lahko bi se ironično izrazili, da je bil že skrajni čas, kajti vodovod v današnjem času predstavlja osnovno življenjsko dobrino. Poleg tega je voda iz obstoječih vaških vodovodov največkrat neurejena in morda celo kakovostno oporečna. Na osnovi hidroloških raziskav in razpoložljivih podatkov o zajeti vodi iz karbonatnega vodonosnika, ki je v tektonskem stiku s klastiti, so izdelali vrtino do globine 150 m. Projektant, Hidroinženiring d.o.o. iz Ljubljane, je izdelal projekt vodooskrbe KS Zlato Polje. Projekt izvajajo v dveh fazah. V prvi, ki je že končana, so vodo napeljali do naselja Mala Lašna, v drugi pa se dela nadaljujejo v naseljih Preserje, Obrše, Trnovče, Podgora, Zlato Polje in Brezovica. Za drugo fazo je že pridobljeno gradbeno dovoljenje, izvedli so tudi javni razpis za izbiro izvajalce za oskrbo s pitno vodo, objavljen v Uradnem listu RS. Nanj so se prijavili štirje ponudniki, med katerimi je bil izbran kot najugodnejši, Utrip d.o.o. iz Trzina.

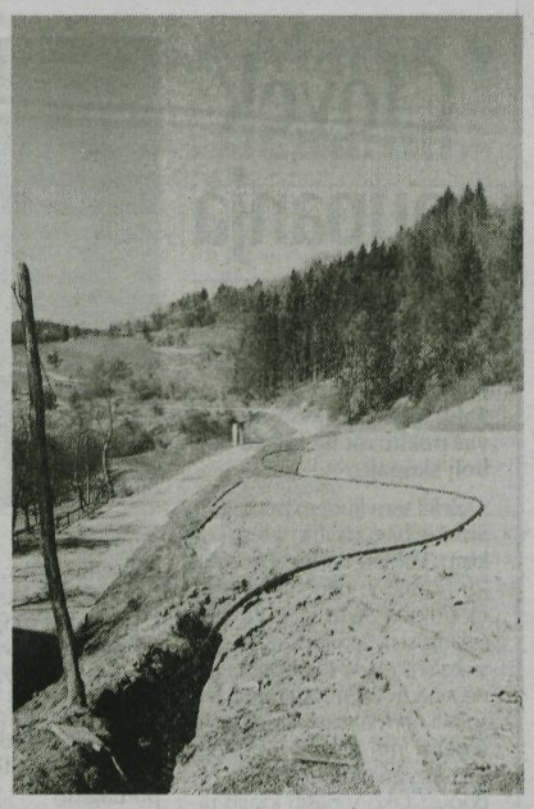

Izvajalec je do danes napeljal glavni cevovod od vodohrana 100 m³, v vsaki vasi stoji tudi hidrant za požarno vodo. Vodovod je dolg 4,5 km, zmogljivost pa znaša 5 l/s vode. V jesenskem času načrtujejo izgradnjo hišnih priključkov v nekaterih vaseh. Vseh gospodinjstev, ki čakajo na priklop, je 73. V letošnjem letu naj bi bila dela končana okoli 80%. Investicija bo predvidoma zaključena v prihodnjem letu. Skupna vrednost investicije v II. fazi je 37 milijonov, od tega bodo v letošnjem letu porabili okoli 70%, v letu 1998 pa še ostalih 30% sredstev. Poudariti je treba, da to niso samo sredstva občinskega in republiškega proračuna, temveč tudi krajanov, ki so zavzeto sodelovali tudi z lastnim delom.

Ko človek odhaja iz zlatopoljskega konca Črnega grabna, dobi občutek, da se v te odmaknjene kraje zopet vrača živahno življenje. Največ zaslug za to imajo posamezniki, katerim zaostajanje v razvoju domačega kraja najbolj seže do srca in jim zato nobeno skupno delo ni odveč. Želimo si lahko le, da bi bilo takšnih akcij v bodoče še več. Prebivalci posameznih vasi se morajo zavedati, da bo le lastna iniciativa obrodila sadove.

TATJANA S.

TELEFONIJA

Telefoni za območje blagoviške centrale

V teh dneh so na območju Občine pričeli kopati in polagati telefonski kabel, in sicer je to telefonska centrala Blagovica. Predvideno je, da se krajevno omrežje obnovi po vseh vaseh srednjega dela občine, to je od Krašnje pa do Petelinjka. Do konca leta bo omrežje položeno. Če bo vreme služilo izvajalcu in bo vse normalno, bodo telefoni za novo leto zazvonili po domovih vseh zainteresiranih občanov. Torej bo zadovoljena ena od potreb sodobnega načina življenja tudi v teh krajih, ki so bili vedno pozabljeni. Vsak bo imel možnost uporabljati telefon, saj je v današnjem času nepogrešljiv. S tem bomo uredili telefonijo in se približali evropskemu povprečju. Trenutno je pokritost s telefoni tako slaba, da ni vredno omembe.

Začetek del pri polaganju telefonskih kablov ob cesti Blagovica-Češnjice foto T. C.

Kot veste, je bil že v spomladanskem času zgrajen nov objekt v Blagovici. Nekaj prostora je namenjenega za novo telefonsko centralo; ta je že nabavljena. Torej gre vse po planu in Telekom spoštuje medsebojne dogovore že iz preteklega leta, ko je bilo vse to načrtovano. Nič več ne bo težav za pridobivanje informacij in podatkov tudi za te občane. Vsak bo lahko samo dvignil slušalko in že pozdravil prijatelje, sorodnike, pridobil od njih novo informacijo in v nujnih primerih poklical pomoč. Poudarjam tudi, da smo za območje naše občine pridobili izvajalca, ki bo hkrati pričel izvajati dela na kabelski televiziji. To dela in financira območje iz svojih sredstev. Po izgradnji bo možnost priklopa na kabelsko televizijo. TV signal, ki je v Črnem grabnu slab, bo s to pridobitvijo rešen. Več o tem vas bomo še obvestili.

Predsednik komisije za izgradnjo telefonije: TOMAŽ CERAR

Vzdrževanje hudournikov

V letošnjem letu so v strugah hudournikov sanirali nekatere kritične odseke. Večje vode so ob nalivih divjale po strugah, uničevale brežine in s tem prizadele škodo na kmetijskih površinah kot tudi infrastrukturi. Podjetje za urejanje hudournikov iz Ljubljane, ki je zadolženo kot upravljalec hudournikov v Črnem grabnu, je del sredstev iz svoje dejavnosti namenilo za obnovitev na kritičnih delih. Na področju urejanja hudournikov in vodotokov je še veliko neurejenega in nevzdrževanega. Vendar so sredstva omejena, zato ni možno zadostiti vidnim potrebam.

Potrebno bo tudi uvesti nekatere ukrepe za preprečevanje odmetavanja odpadkov v struge hudournikov. Do takšnega početja občani nimamo nobene pravice. Varstvo narave je temelj našega bivanja, zato nimamo pravice, da to bogato dobrino uničujemo našim prihodnjim rodovom.

ODDELEK ZA KOMUNALO

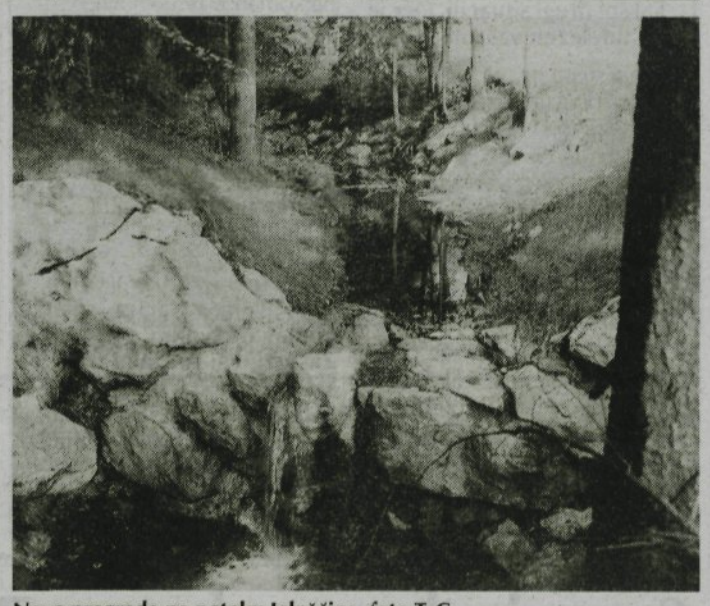

Nove pregrade na potoku Jelnščica, foto T. C.

ODDELEK ZA KOMUNALO OBVEŠČA

Vzdrževanje javnih cest

Med košnjo brežin na Vrhu nad Krašnjo foto T. C.

Verjetno ste občani opazili, da se je v letošnjem letu nekaj dopolnilo pri delu vzdrževanja cest. Občina se je namenila nabaviti traktorsko bočno kosilnico, katera je namenjena za vzdrževanje brežin, z njo je možno pokositi tudi nekatere kanale ob cesti, pa tudi meteorne kanale ob cestah in melioracijske kanale. Letos so prvič izvajali temeljito košnjo in kosilnica - mulčar je tako močna, da seka tudi grmovje ob cesti. Naslednje leto bo lažje in še bolje opraviti delo.

Zato naprošam vse lastnike zemljišč in gozdov ob občinskih cestah, da ne puščajo preblizu cest raznega lesa in materiala, ker s tem otežujejo košnjo in povečujejo možnost, da se stroj hitreje pokvari.

Danes je promet na naših cestah vedno gostejši in hitrejši. Občina je dolžna vzdrževati ceste. Osnovni pogoj so varne ceste, kajti življenje je največja vrednota.

V občini imamo več kot 120 km aktivnih cest, po katerih se odvija lokalni promet.

Gorjača hvali

Previdnost ni nikoli odveč. Zato pazite! Foto: V. P.

ODVOZ KOSOVNIH ODPADKOV

Komunalno stanovanjsko podjetje Domžale bo v mesecu oktobru odvažalo kosovne odpadke iz gospodinjstev v občini Lukovica dne 27. in 28. 10. 1997.

Med kosovne odpadke iz gospodinjstev ne sodijo: odpadni gradbeni material, veje in posebni, oziroma nevarni odpadki.

Odvozi bodo opravljeni na dan rednega odvoza komunalnih odpadkov v okviru navedenega termina.

KSP p.o. DOMŽALE
OBČINA LUKOVICA
OBČINSKA UPRAVA

KUD AGITATOR

Poletni festival

Ob zaključku poletnih počitnic za osnovnošolce in srednješolce smo pripravili manjši festival, v katerega smo vključili ples v petek in šport v soboto. Vse skupaj naj bi potekalo v naravi (Rokovnjaški gozdiček in igrišče na Brdu), vendar nam je vreme v petek tako ponagajalo, tako da je ples potakel v kulturnem domu Lukovica.

Ob koncu bi lahko rekli še ena uspešno izpeljana prireditev, če bi ne bilo čisto na koncu prišlo do incidenta. Tega pa niso povzročili tukajšnji mladi obiskovalci, temveč skupina »turistov« iz Blagovice. Ti so obmetavali deejay-a s pločevinkami, zaradi tega je bil ples tudi prekinjen za nekaj minut. Ob koncu zabave, ko so se vsi že odpravili domov, so se vrnili in zopet grozili s pretepom, razbili več steklenic, tako zunaj kot znotraj dvorane. Nazadnje so si »sposodili« še nekaj pijače in hrane za popotnico, kot da bi že ne bili dovolj vinjeni. Res so se lepo predstavili in pokazali vso svojo surovost. Zopet se je izkazalo, da vaška ljubosumnost ne pozna meja in se uspešno prenaša iz roda v rod. Tradicija naj se torej nadaljuje, pa čeprav za ceno razvoja Črnega grabna. Najbolj žalostno pa je, da jo zaradi takšnih posameznikov skupijo tudi nedolžni. Pa pustimo sedaj to, saj ni vredno izgubljati besed, in se vrnimo k festivalu. V soboto smo popoldan pripravili turnir v malem nogometu in košarki, ki pa ni bil tako obiskan. Morda je krivo dejstvo, da so bili vsi po zabavi prejšnji večer še v posteljah ali pa ni bilo zvenečnih nagrad. Ljudje pač nismo več vajeni tekmovati zgolj za slavo, temveč le še za denar. Naj živi materializem! Medtem ko se je za »slavo« potegovalo nekaj košarkarskih ekip, je edina ekipa (poleg ekipe našega društva) izginila neznano kam. Ker smo o teoriji, da so se nas ustrašili, zaradi našega (ne)znanja nogometa močno dvomili, smo še nekaj časa zrli v nebo in se spraševali, ali niso imeli morda prstov vmes »Sivci«. V košarki je tako zmaga odšla v Lukovico. Andraž Divjak, Grega Čuričija in Tomaž Gabrovec pa so dokazali, da so trenutno najboljši. Tako se je ta festival(ček) končal in upamo, da nam ne bo treba reči: »prvi, zadnji in nikoli več!«

Za konec naj se še zahvalimo vsem, ki so omogočili, da smo prireditev sploh lahko izpeljali.

Sponzorji: GOSTINSKO PODJETJE TROJANE, Gallus Carniolus, Gostilna Bevc, Lesna glanaterija Hrovat, Gostilna Furman, Študentski servis Domžale, Pizzeria Kapra, Karmen d. o. o., Varnost Mengeš.

HVALA VAM!

člani kulturnega društva Agitator

OPRAVIČILO!

Med plakatiranjem prireditve poletni festival je prišlo tudi do manjšega spodrsljaja. Zaradi površnega pogleda na datum plakata Gradiščanov sem mislil, da je prireditev že mimo in nekaj teh plakatov prelepil. To pa ni bilo storjeno nalašč, kot bi nekateri radi prikazali. Kriv sem zgolj za malomarnost pri pregledu datuma. Za to se iskreno opravičujem prirediteljem iz Gradišča. Ker nočem, da za to krivite društvo Agitator, odstopam s funkcije predsednika kulturnega društva Agitator.

GREGOR ZDOVC l. r.

Mešani pevski zbor Šentviški zvon

vabi k sodelovanju moške in fante, ki jih veseli zborovsko petje.

Vašega obiska bomo veseli, če nas boste obiskali

v ponedeljek ob 20. uri v OŠ Janko Kersnik na Brdu.

Obvestilo

Občanom na območju ATC Blagovica, to je telefonskega območja blagoviške telefonske centrale, sporočamo, da so se pričela izvajati operativna dela. Telekom tako izpolnjuje pogodbene obveznosti na tem območju; to pomeni, da bo telefonsko omrežje zgrajeno do konca letošnjega leta.

Vsi, ki ste še zainteresirani za telefonski priključek, imajo možnost, da se oglasite na Občini Lukovica in z njo sklenejo pogodbo o sofinanciranju telefonskega omrežja.

Pedsednik komisije za izgradnjo telefonije:
TOMAŽ CERAR

Potujoča knjižnica spet med vami

V mesecu septembru vas je spet začela obiskovati potujoča knjižnica. Urnik je nekoliko spremenjen. Želimo, da bi bili še vedno tako pridni bralci in da bi se »starim« pridružili novi.

Že v mesecu septembru lahko rešite knjižno uganko, ki jo dobite na izposojevališčih in rešeno ob ponovnem obisku vrnete. Potrudili se bomo, da bo knjižnih ugank skozi vse leto dovolj.

Novost naše potujoče knjižnice bodo ure pravljic za otroke od 4. do 7. leta starosti. Organizirane bodo enkrat mesečno tam, kjer bodo imeli starši dovolj velik interes. Obiskovanje ure pravljic bo brezplačno. Prijave za ure pravljic zbiramo v mesecu septembru v potujoči knjižnici.

VERA BEGUŠ
BOŽA POŽAR

Vozni red potujoče knjižnice

PONEDELJEK:

15.00	PREVOJE	16.00
16.15	ŠENTVID	17.00
17.15	SP. KOSEZE	17.45
18.00	GRADIŠČE	18.45
19.00	LUKOVICA	19.45

TOREK:

15.00	KRAJNO BRDO	15.30
15.45	VRH NAD KRAŠNJO	16.00
16.15	VOŠCE	16.45
17.00	BLAGOVICA	18.00
18.15	KRAŠNJA	19.15

ČETRTEK:

15.00	ZLATO POLJE	15.30
15.45	(PŠAJNOVICA)	16.15
16.30	ČEŠNJICE	17.00
17.15	BLAGOVICA	17.45
18.00	ŠENTOŽBOLT	18.20
18.30	TROJANE	19.15
19.30	ZG. LOKE	20.15

PETEK:

15.30	RAFOLČE	16.30
16.45	LUKOVICA	17.45
18.00	KRAŠNJA	19.00

vozna pot
PREVOJE-ŠENTVID-SP. KOSEZE-GRADIŠČE-LUKOVICA
postajališča:

PREVOJE:	gostilna GAŠPER
ŠENTVID:	parkirišče v bližini cerkve
SP. KOSEZE:	v bližini križišča med naseljema
GRADIŠČE:	križišče
LUKOVICA:	pri občini

vozna pot
KRAJNO BRDO-VRH-VOŠCE-BLAGOVICA-KRAŠNJA
postajališča:

KRAJNO BRDO:	pri kapelici
VRH:	pri kapelici
VOŠCE:	križišče sredi vasi
BLAGOVICA:	pakirišče med pošto in šolo
KRAŠNJA:	pred trgovino

vozna pot
ZLATO POLJE-PŠAJNOVICA-ČEŠNJICE-BLAGOVICA-ŠENTOŽBOLT-TROJANE-ZG. LOKE
postajališče:

ZLATO POLJE:	pri cerkvi v Podgori
ČEŠNJICE:	pri šoli
BLAGOVICA:	parkirišče med pošto in šolo
ŠENTOŽBOLT:	v središču vasi
TROJANE:	pred trgovino
ZG. LOKE:	na dvorišču pri Mlakarjevih

vozna pot
RAFOLČE-LUKOVICA-KRAŠNJA
postajališča:

RAFOLČE:	na dvorišču pri Doberšekovih
LUKOVICA:	pri občini
KRAŠNJA:	pred trgovino

IZ ŠD KRAŠNJA

Brata Vida - odlična modelarja

Brata Vida - krašenjska modelarja iz ŠD Krašnja sta se izkazala kot zelo uspešna na 10. svetovnem prvenstvu v modelarstvu »Naviga 97« v Velenju. V Velenju sta tekmovala od 8. do 13. julija letos. V močni konkurenci 190-ih tekmovalcev iz trinajstih držav sta se oba odrezala odlično; Gregor je s svojim radijsko vodenim elektro čolnom klase M osvojil odlično 2. mesto, brat Simon pa 5.

Družina Vida bi se ob tem uspehu zahvalila Občini Lukovica in Mizarstvu Štolfa za izkazano sponzorstvo.

Mladima rojakoma čestitam in jima želim še veliko podobnih uspehov.

UREDNICA

LOVSKA DRUŽINA LUKOVICA

Naše delo

Rad bi kratko opisal delo lovcev, lovske družine Lukovica, ki je sestavni del Občine Lukovica. Dejavnost naše družine je zelo disciplinirana, pravila te pa so zelo stroga.

Lovci imamo svoje zadolžitve, spoštujemo svojo lovsko etiko in kulturo. Imamo svoje vodstvo, to se sestaja in pregleduje sklepe za nazaj in pripravlja vloge vnaprej. Torej je lovska organizacija živ organizem.

Naše dejavnosti so povezane z Zavodom za gozdove kot tudi z veterinarsko službo, upravno enoto, ministrstvom in z občino. Lovske družine smo povezane z LGO in LZS. Delo nas, lovcev, je sodelovati z lastniki zemljišč - kmeti. Naša osnovna naloga je varstvo, gojitev divjadi, urejanje lovišča in izvajanje lova. Lovci sodelujemo pri kinologiji in naša naloga je sodelovanje pri varstvu narave in okolja.

Konec preteklega leta je naša družina praznova 50-letnico obstoja in ob proslavi smo člani družine dodali trak občine Lukovica in ročaj prapora dopolnili z mladimi člani LD. Pripeli smo spominske žebljičke.

Lovci se deloma ukvarjamo tudi z lovskim turizmom. Naša družina ima torej redne prelive v poslovanju; prihodke in odhodke, kateri so pod davčno kontrolo.

Lovci imamo obvezne prostovoljne delovne ure na lovišču. Članarina in prihodek od prodane divjadi sta glavni postavki pri poslovanju. Vsa sredstva se ponovno vložijo v lovišče za gojitev divjadi in za poravnavo škode, povzročene od divjadi. Z vsem postopnim delom na lovišču si lovec pridobi pravico do lova in še to kot gojitveni strel, torej je načrtovano. Lovci moramo torej dobro gospodariti z lovišči, če hočemo, da bomo imeli pravico do upravljanja s prostorom - loviščem. Lovci imamo tudi petletni lovsko gospodarski načrt, kjer se načrtuje gospodarjenje z loviščem in gojitev divjadi.

Občasno organiziramo strelsko tekmo, na njej se pomerimo med seboj v streljanju z MK puško v tarčo in na glinaste golobe.

Še nekaj o gojitvi male divjadi:

Fazan je ogrožen, ker je zanj vedno manj primernega prostora, zaradi čedalje večjega hrupa v naravi in vedno večjega števila potepuških psov. Tudi raznolikih njiv je vedno manj. Lepo bi bilo, da fazanov ne bi izgubil z našega prostora; s potrpežljivim delom gojimo fazane.

V naši družini gojijo tudi večje število rac mlakaric. Za nekatere lovce, ki so se prostovoljno odločili skrbeti za našo perjad, je njihova gojitev in krmljenje.

Tudi naš gospodar je pripravil biotop za race, kjer redno gnezdijo, in ima lep uspeh, zato se mu lovci zahvaljujemo.

lovec TOMAŽ

Gojitev male divjadi

IZ ŠD KRAŠNJA

Tek in pohod za krof

ŠPORTNO DRUŠTVO KRAŠNJA se tudi letošnjo prvo oktobrsko nedeljo ne bo izneverilo ljubiteljem TEKA in HOJE v naravi, kajti že dvanajstič bo priredilo TEK in četrtič POHOD ZA KROF.

Posebno simboliko tej množični rekreativni prireditvi pa že vsa ta leta in enako bo tudi tokrat, daje GOSTINSTKO PODJETJE TROJANE, ki prav vse udeležence razveseli s pokušino krofov, ki so kar nekakšen »zaščitni simbol« tega marljivega in uspešnega kolektiva.

Pomembno organizacijsko pomoč pa bodo tudi letos prispevali: OBČINA LUKOVICA in ŠPORTNA ZVEZA DOMŽALE kot sopokrovitelji. V smislu tehnične pomoči pa še: ATLETSKI KLUB DOMŽALE in CB RADIO KLUB VRTINEC DOMŽALE.

Tekači in tekačice v članskih in veteranskih kategorijah bodo morali preteči 8500 m precej razgibane poti, najmlajši pa le 2000 m. Pohodniki pa boste krenili na 9500 m dolg pohod, katerega trasa je enaka kot za tekače speljana po prijetnih obronkih gozdov in vaseh KS Krašnja. Majhna novost letošnjega pohoda bodo tudi novi spominski pohodni kartončki; prispevalo in oblikovalo jih bo podjetje EKO PROJEKT iz Novega mesta, sicer bolj poznano po strokovnih priporočilih in distribuciji najrazličnejših merilcev srčnega utripa, brzinomerov itd. - POLAR. Delovanje teh sistemov boste lahko spoznali tudi na prireditvi.

Vsekakor bo zelo zanimivo prebrati tudi osebno misel, zapisano v pohodnem kartončku, ki jo je nalašč za udeležence prireditve v Krašnji zapisal legendarni in še vedno vitalni gospod prof. DRAGO ULAGA.

Vredno jo bo prebrati in v njej najti pravi vzgled v pomenu hoje in druženja z naravo. Tisti, ki se bodo udeležili te tekaške preizkušnje, bodo veseli poklona samostojnega podjetnika gospoda MILANA SKOČAJA (ELEKTROINSTALACIJE s. p.) iz Vira, kajti štartne številke organizatorjem ne bo potrebno vmiti.

Organizatorji skupaj z vestnimi sodelavci se bomo vsekakor potrudili, da boste vsi s prijetnimi vtisi zapustili prizorišče.

Zato pridite v nedeljo, 5. oktobra 1997 v KRAŠNJO. Ne bo vam žal in še posladkali se boste.

ŠPORTNO DRUŠTVO KRAŠNJA

Razpis 4. pohoda za krof

ORGANIZATOR: ŠPORTNO DRUŠTVO KRAŠNJA, 1225 Lukovica
GLAVNI POKROVITELJ: GOSTINSKO PODJETJE TROJANE
SOPOKROVITELJA: OBČINA LUKOVICA IN ŠPORTNA ZVEZA DOMŽALE
DATUM: NEDELJA, 5. OKTOBRA 1997 S ŠTARTI MED 8. IN 9. URO PRI GASILSKEM DOMU V KRAŠNJI
PRIJAVNINA: ODRASLI 300 SIT, OSNOVNOŠOLCI 100 SIT
DOLŽINA PROGE: 9500 m
ČAS HOJE: 2-2.30
KATEGORIJE: POHODA SE LAHKO UDELEŽIJO VSI, KI MENIJO, DA JIM DOLŽINA PROGE IN ČAS HOJE NE BOSTA POVZROČALA TEŽAV.
NAGRADE: VSAK POHODNIK BO PREJEL SPOMINSKI OBESEK, ČAJ IN OKUSEN KROF GOSTINSKEGA PODJETJA TROJANE
OSTALO: Vsak udeleženec nastopa na lastno odgovornost in mora v času pohoda upoštevati pravila varne hoje in paziti na druge udeležence v prometu povsod, kjer poteka lokalni promet.

Vsak pohodnik mora OBVEZNO prehoditi le pot, ki je označena in na kateri bosta dve kontrolni točki za odtis žiga.

Za morebitne izgubljene predmete organizator ne odgovarja. VSE UDELEŽENCE POHODA VLJUDNO NAPROŠAMO, DA VARUJEJO GOZDOVE PRED POŽARI IN POSVEČAJO POZORNOST SKRBI ZA NARAVNO OKOLJE!

Predsednik IO ŠD Krašnja

ŠPORTNO DRUŠTVO KRAŠNJA

Razpis 12. teka za krof

ORGANIZATOR: ŠPORTNO DRUŠTVO KRAŠNJA, 1225 Lukovica
GLAVNI POKROVITELJ: GOSTINSKO PODJETJE TROJANE
SOPOKROVITELJA: OBČINA LUKOVICA IN ŠPORTNA ZVEZA DOMŽALE
DATUM: NEDELJA, 5. oktobra 1997 S ŠTARTOM VSEH KATEGORIJ OB 11. URI
PRIJAVE: OD 9.-10.30 URE PRI GASILSKEM DOMU V KRAŠNJI
PRIJAVNINA: 500,00 SIT (dečki in deklice v vseh kategorijah prijavnine ne plačajo.)
DOLŽINA PROGE: 2000 m za kategorije deklic in dečkov
8500 m za vse članske kategorije

KATEGORIJE:
a) deklice in dečki - letnik 1984 in mlajši
b) deklice in dečki - letnik 1982 in mlajši
c) članice in člani - do 25 let
d) članice in člani - od 25 do 35 let
e) članice in člani - od 35 do 45 let
f) članice in člani - od 45 do 55 let
g) članice in člani - nad 55 let

Organizator je glede na predhodne teke letos konkurenco povečal za tri starostne kategorije.

NAGRADE: Za prvi tri mesta v vsaki kategorij - medalje
Za najhitrejšo članico in člana - spominsko darilo
Za najstarejšo in najstarejšega udeleženca - spominsko darilo
Za najmnožičnejšo udeležbo (klub, KS, šola...) - pokal
Vsi udeleženci teka pa prejmejo: spominski obesek, čaj in okusen krof Gostinskega podjetja Trojane.

OSTALO: Udeležbo na teku priporočamo le redno vadečim rekreativkam in rekreativcem.

Vsak udeleženec nastopa na lastno odgovornost.
Za garderobo organizator ne odgovarja.

Predsednik IO ŠD Krašnja!

ŠOLSKI KOTIČEK • ŠOLSKI KOTIČEK • ŠOLSKI KOTIČEK •

Za večjo varnost šolarjev

Že v šolskem letu 1996/97 so se v občini Lukovica dobro pripravili na začetek novega šolskega leta. Tudi za to šolsko leto so se temeljito pripravili ter po svojih močeh in z razpoložljivimi finančnimi sredstvi poskrbeli za varno pot v šolo.

Poleg letakov, ki so jih razdelili po gospodinjstvih v občini, ter panojih ob cesti, ki voznike opozarjajo na pričetek šolskega leta, so k sodelovanju povabili policijski postaji DOMŽALE in GRIČ, ki naj bi z radarskimi kontrolami ob začetku in koncu pouka upočasnili promet skoz ČRNI GRABEN, sicer pa že sama prisotnost policistov preventivno deluje na udeležence v prometu. Pomladili pa so tudi vozni park. V ta namen so pri servisu Debevc v Mengšu kupili kombinirano vozilo VOLKSWAGEN TRANSPORTER za prevoz oseb in stvari. Poleg šolarjev pa bo verjetno vozil tudi športnike O. Š. na razna tekmovanja. Vsem udeležencem, posebej pa vsem voznikom otrok v šolo, želimo čim večje število varno prevoženih kilometrov.

Komisija za varstvo v cestnem prometu občine Lukovica
DRAGO JUTERŠEK

JUBILEJNO LETO 1997

Kersnik
1852-1897

Podlimbarski
1852-1917

Osrednja proslava ob 100. obletnici smrti Janka Kersnika

(Nadaljevanje s prve strani)

Nešteto podrobnosti je še, toda začelo se je in tudi vreme je bilo vsem skupaj naklonjeno. Po nagovoru župana in podžupana, ki je poudaril pomen praznovanja obletnice smrti pisatelja, je spregovoril slavnostni govornik. Profesor doktor France Bernik, literarni zgodovinar in predsednik Slovenske akademije znanosti in umetnosti, ki je sam tudi zbral in uredil 6. zvezek zbranih del Janka Kersnika korespondenco, je vsem pristopno, enkratno opisal lik pisatelja. S svojim govorom, ki ga je poslušalstvo z veliko zbranostjo poslušalo, je približal to enkratno večstransko osebnost, ki je kot realističen pisatelj postavil velik kamen v mozaiku slovenske kulture.

Predstava, ki se je nadaljevala, je bila izbor pisateljevega dela in osebnosti. Tovrstno izbrano besedilo izpod rok Helene Giacomelli, ki ga je poleg obeh povezovalcev interpretiral v liku pisatelja Kersnika gledališki igralec Boris Kerč, se je pretakalo iz prizora v prizor. Zdaj Rokovnjači - TD Lukovica, čitalnica - Domžalski komorni zbor, pevci v čolnu na jezeru - Kamniški koledniki, Mačkova očeta KUD Janko Kersnik in šarmantni plesalci plesnega centra Fredi iz Ljubljane. Ves scenski prostor je preprosto živel in dihal. Vse dogajanje se je smiselno in domiselno prepletalo. Pri uspehu predstave scenarista in režiserja Alojza Stražarja ni kaj dodati. S to proslavo je samo še potrdil svoje izjemne kvalitete in sposobnosti.

Spet je zazvenela Ipavčeva Serenada in minil je lep večer, poln zanosa in kvalitete. Koliko dela je bilo vloženega v to, vedo le člani in vsi, ki so sodelovali pri pripravi tega za Občino Lukovico velikega projekta.

Vse prireditve, še posebej osrednjo proslavo ob 100. obletnici smrti pisatelja Janka Kersnika, smo bili dolžni pripraviti. Dolžni, do pisatelja, našega rojaka, predvsem pa dolžni storiti to za sebe, ki nam kulturne in narodne zavesti še kako primanjkuje.

Proslavo je poleg drugih pomembnih gostov s svojo prisotnostjo počastil tudi predsednik državnega zbora g. Janez Podobnik. »Minister Školč pa nič...«

Pristojna ministrstva, kot tudi stanovsko Društvo slovenskih pisateljev se na dopise in vabila niso odzvali. Očitno jim razen njih samih ni za nič dosti mar. Škoda. Bo pa kdaj drugič bolje.

Želimo si lahko le, da se bo kdaj ob podobni priliki na Brdu spet kaj dogajalo, saj kraj naravnost vabi.

BENO RAIN

Številne celoletne kulturne prireditve v jubilejnem letu, ki so zaznamovale 100. obletnico smrti pisatelja Janka Kersnika in 80. obletnico smrti pisatelja Frana Maslja Podlimbarskega, so dosegle vrhunec z osrednjo prireditvijo na Brdu in v Krašnji. Razvejen projekt je zahteval veliko osebne zavzetosti številnih občanov, namenska finančna sredstva in veliko moralno odgovornost do slovenske kulture, zato izrekam

JAVNO ZAHVALO

Kulturno umetniškemu društvu Janko Kersnik Lukovica
Turistično olepševalnemu društvu Lukovica
Kulturno umetniškemu društvu Fran Maselj Podlimbarski Krašnja
Osnovni šoli Janko Kersnik Brdo
Udeležencem in organizatorjem 2. Ex Tempora Brdo 97
Slovenski akademiji znanosti in umetnosti in njenemu predsedniku dr. Francetu Berniku
Likovnemu zgodovinarju prof. dr. Gregorju Kocijanu

Posebno zahvalo in priznanje izrekam Odboru za počastitev jubilejnega leta in g. Alojziju Stražarju ter vsem Kersnikovim sorodnikom.

Iskrena hvala vsem organizatorjem in vsem, ki ste kakorkoli neposredno ali posredno sodelovali in pripomogli k dostojni podobi kulturnozgodovinske identitete občine.

Hvala vsem ljubiteljem in podpornikom kulture!

Vse te dejavnosti so nas povezovale, človeško zbliževale in potrdile našo domačijsko in narodno zavest.

Vaš župan
ANASTAZIJ ŽIVKO BURJA

V ZNAMENJU JUBILEJNEGA LETA

Rokovnjaški tabor '97

(Nadaljevanje iz prejšnje številke)

Napotil sem se v obnovljen in povečan rokovnjaški brlog, ki je med drugim nudil odličen rokovnjaški golaž ter odojka, ki ga je na ražnju mojstrsko vrtel gospod Jože Josipovič z Doba. Tik pred vhodom v brlog je v improvizirani stari kovačiji kovač gospod Božo Limoni, prav tako iz Doba, ravnokar pripravil podkev in pričel kovati konja, ki pa se je ob vsakem strelu francoskega topa v primerjavi s kozami tako vznemiril, da ga je mojster skupaj z rokovnjačem, ki je nogo držal, le stežka umiril in podkoval. Mimoidočega rokovnjača sem pobaral, ali je mogoče, da v vsem Črnem grabnu ni nobenega kovača, ki bi bil pripravljen podkovati rokovnjaškega konja in za to je moral priskočiti na pomoč kovač iz sosednje, bolj mestne občine. Da jih že imajo, je hudomušno odgovoril menda sam Grogov pomočnik, in to kar več dobrih kovačev, vendar so bili prav ta konec tedna eni službeno zadržani, drugi pa tudi »zadržani« - kar tako.

Počasi sem se vračal proti osrednjemu prireditvenemu prostoru, na katerem je bilo vedno več obiskovalcev. Do zob oborožena francoska vojska v modro belih uniformah se je medtem že dobro utaborila med že omenjenimi kozami in gasilci. Med nastopajočimi skupinami je vztrajno pobirala davek kar v naturalijah in vmes srdito streljala s topom. Poveljeval jim je čokat, napoleonsko nizke rasti zelo prizadeven in nadvse strog poveljnik, ki ga je, kot se za tiste čase spodobi, ves čas spremljala brhka metresa. Vsi Francozi s poveljnikom Silvom Resnikom vred sodelujejo na prireditvi že deset let in so člani turističnega društva »Jelka« iz Spodnjih Lok, imajo pa le eno veliko smolo, da še nikoli niso premagali rokovnjačev. In tudi tokrat kljub sijajni oborožitvi nisem verjel, da bo kako drugače, kajti opazil sem, da so jih ti že ves čas od daleč opazovali. Najbolj drzen pa se mi je zdel tisti rokovnjač, ki se je smukal le nekaj metrov stran od Francozov, za kamuflažo pa je med veselimi pletiljami iz Krašnje nadvse spretno pletel svojo kito... Prepričan sem bil, da je tako spreten in hkrati drzen lahko le sam Groga, pa sem se motil - klicali so ga Gabrovc. V civilu je, kot sem pozneje zvedel, voznik »kambusa«. Vse to je kazalo, da se nekaj kuha in postaja vse bolj nevarno. Zato sem se pričel hitreje vračati.

Mimogrede sem obiskal še pečarja, gospoda Francija Avblja, ta je s svojimi sodelavci pridno izdeloval kahlice za krušne peči in kamine, mimogrede pa še druge izdelke iz ilovice. Pri tem mu je sem in tja pomagala še teta Ančka, ki je sicer žena Cerarjevega Franceta, enega najbolj znanih rokovnjačev - konjenikov iz zgodovine rokovnjaškega tabora. Medtem so košeški fantje in možje neutrudno in v izvrstnem taktu s cepci mlatili žito; kadar pa jim je pošla sapa, so za cepce prijele tudi žene in tako nazorno dokazovale, da mlatenje s cepci ni le moško delo.

GABRIJEL
(Nadaljevanje prihodnjič)

Stric Andrej pa razmišlja o svojem zakladu (slika levo). Nasproti sta si stali dve stranki: hribovska in dolinska (foto R. Gostič)

Po gledališki predstavi Potresna povest

Fran Maselj Podlimbarski. Kdo je bil ta človek in pisatelj?

Črtico Kako sem prvikrat romal (na Limbarsko goro) je napisal Nejčetov Frančišek, Ivan Gorca je pisatelj Gorskih potokov, v zadnjem objavljenem delu Rex Sadomae in kasneje zaplenjenih nadaljevanjih se je skril za ime Jože Vesel, največkrat in že od dijaških let pa Podlimbarski.

Mati je sanjala, da bo kdaj njen France, ki ga je rodila 23. 11. 1852, zapel v krašenjski cerkvi novo mašo. Sam je želel postati profesor. Usoda pa je hotela, da je bil vse življenje vojak. Opravil je izpit za računskega častnika in napredoval vse do stotnika prvega razreda. Služboval je v številnih tujih krajih, bil je kakor ptica selivka, danes tukaj, jutri tam. Neizmerno pa si je želel, da bi prišel domov. V starih zapiskih je zapisal: »Takrat naj bi umrl, ko pridem spet na slovensko zemljo, pokleknem nanjo in jo poljubim.«

V tujini se je pogosto spominjal matere. Ljubezen do nje ga je spodbujala k slovenskemu pisanju: »Največ sem pisal zato, ker sem se bal, da sicer pozabim na tujem jezik, ki mi je sveta zapuščina po materi. Njen govor sem si hotel ohraniti kot drag spomin in zato sem pisal v njem.«

Svojih spisov ni nosil še mokrih v tiskarno in ni bil med tistimi pisatelji, ki so pisali od številke do številke in so jih morali uredniki priganjati za nadaljevanje. Marsikatera povest je ležala več let v njegovi miznici, preden jo je dovolj predelal, da jo je objavil. Kljub temu pa obsega njegova zapuščina črtice, potopise, povesti in roman Gospodin Franjo, zaradi katerega je bil 3. junija 1916 pregnan v Pulkavo.

Pregnanstvo je Podlimbarski zelo težko prenašal. Smel je le 5 km stran od naselja, vsak njegov korak je bil pod tajnim orožnikovim nadzorstvom. Prošnje, da bi se smel vrniti v bližino rojstnega kraja, so bile zavrnjene. Njegovo zdravje je postajalo vedno krhkejše. Istega dne, 19. septembra 1917, ko je umrl, je prispel potni list in dovoljenje, da se sme preseliti v Celje. Vendar tega ni prebral. Zaradi vojne ga niso mogli prepeljati domov. To se je zgodilo kasneje. Pokopan je v Ljubljani. Spominska plošča na Nejčetovi hiši pa je bila odkrita 11. 9. 1921. Ob otvoritvi se je zvrstilo veliko število uglednih Slovencev, med njimi se ga je s toplimi besedami, polnimi spoštovanja, spomnil njegov prijatelj Rudolf Maister.

Osemdeset let po njegovi smrti pa smo se ga Krašnjani spomnili na poseben način. Na prostem pred obnovljeno cerkvijo svetega Tomaža in obnovljenim župniščem smo zaigrali njegovo **Potresno povest.** To je bila krstna uprizoritev, saj jo je dramaturg Jernej Novak dramatiziral za nas.

Veliko časa je bilo vloženega v predstavo, ki smo jo petkrat ponovili. Tudi na zadnji predstavi je bila tribuna polna gledalcev, to pa je potrdilo naše prepričanje, da smo storili prav, ker smo se lotili uprizoritve povesti, ki je naša. Spoznavati življenje naših prednikov pomeni bogatiti sam sebe. Če ne poznaš preteklosti družine in kraja, v katerem živiš, ne boš znal ceniti sedanjosti.

Sama težko ocenjujem predstavo, menim pa, da je bil to za vsakogar, ki jo je videl, dogodek, o katerem je lahko premišljeval, se o njem pogovarjal še potem, ko je odhajal.

Predvsem pa bi se rada zahvalila vsem igralcem, ki so predstavo oblikovali, tudi tistim, ki so brez besede, le z gibi in z baklami dodali predstavi poseben čar. Hvala tudi vsem tistim, ki ste izdelovali kulise, rekvizite, sešile obleke, skrbeli za glasbo, svetlobne efekte, pomagali urejati promet in poskrbeli, da smo se imeli po predstavi prijetno. Procesijo pa je zelo popestrila gasilska godba iz Kamniške Bistrice.

Brez dramaturga Jerneja Novaka in režiserja Petra Militarova pa prav gotovo te predstave v Krašnji ne bi bilo. Obema iskrena hvala, ker sta verjela, da smo v Krašnji pripravljeni sodelovati in izpeljati predstavo do konca.

Krašnjani, noč za nočjo ste tri tedne doživljali potres. Veliko ste zdržali! Hvala vam, ker se niste razburjali in prihajali na vaje, naj damo vendar že mir. Vemo pa, da sta imela najmanj miru gospod župnik in najbližja soseda Milena. Hvala vama za potrpljenje! **Vera Beguš**

»...Ko udari potres in probudi propovednika...«

Te besede je junija 1898 - v času, ko je še snoval »Potresno povest« - zapisal Fran Maselj Podlimbarski. Kritičen do svojega dela je stavek končal s sodbo: tedaj »postane pripovedovanje živeje in bolj zanimivo.«

Znameniti potres na veliko noč 1895. leta je v resnici prebudil pripovednika. Kljub drugačnim načrtom se je Podlimbarski poleti 1895. leta odpravil iz tujine, kjer je služboval, domov: prisluhnil je pripovedovanju domačinov, ki so potres doživeli, zbiral poročila objavljena v Slovenskem narodu, in nato več let skrbno oblikoval »Potresno povest. Delo je objavljal v Ljubljanskem zvonu 1903. leta.

Podlimbarski je potresno nesrečo oblikoval kot središčni dogodek povesti. Vpletel je aktualno temo političnega (strankarskega) boja, zaslepljenega s sovraštvom med dolinci in hribovci, pripoved pa poživil z zabavno zgodbo o skopuhovem zakladu. Potres in zgodbo o zakladu je dramatično in humorno povezal s kritiko praznoverja: do potresa in do zaklada, ki pada s kozolca, se vaščani različno opredeljujejo, in to ustvarja paleto značajev in tipov, razpetih med zdravo kmečko pametjo in zavezanostjo stvarnemu svetu, lahkovernostjo in nagnjenostjo k vražam ter praznoverju. Dobrodušni, humorno obarvani šegavi kmečki gospodar Cijazovec, njegova zadirčno jezikava žena, skopuški stric Andrej, pa berač Devs, tesar Krulčev Peter, kontrabantar Čveljev Marka, frtiški hlapec, baba z ugrizeno nogo, slikovito zgovorni Planjavec so liki, ki »Potresni povesti« dajejo sočnost in dobesedno kličejo k temu, da zažive na odru. Uprizoritvi na prostem namenjeni dramatizaciji »Potresne povesti« je razmeroma trdno oporo ponujala zgostitev dogajanja: z izjemo uvodnega prizora - razkola med hribovci in dolinci - se osrednji del uprizoritve odigra od dopoldneva velikonočne nedelje do dopoldneva velikonočnega ponedeljka. Odrski uprizoritvi v prid govori aktualna tema medstrankarskega boja, prežetega s slepim sovraštvom; »ta kuga strankarstva«, kot Podlimbarski imenuje strankarsko polarizacijo slovenskega naroda, ki se je razplamtela v devetdesetih letih prejšnjega stoletja, nikakor ni preživeta stvar. Zdi se, da je ves slovenski svet podoben gabrovškemu, ta pa je, kot je duhovito zapisal Podlimbarski, takšen, »da sta morali na njem prej ali slej dvigniti glavi dve mogočni stranki.« Avtorjeva pripomba: »Zanimivo in čudno je to, da so se Gabrovčani začeli smatrati za omikance, odkar so se med seboj tako sovražno lasali«, ni zgubila satirične ostrine. Butanje oholih oblastiželjnih glav takšnih in drugačnih veljakov, s koli podkrepljen prepir o tem, kdo bo nosil nebo in bandero, kdo bo glava in kdo rep procesije, v kateri Slovenci korakamo iz stoletja v stoletje medsebojnih razprtij - vse to živo odzvanja v današnjem času. Žal pa v njem ni najti toliko vaških posebnežev, originalov, preprostih ljudi, prežetih z živo domišljijo in svojevrstno vednostjo o rečeh tega sveta, kot jih je v »Potresni povesti« ohranil Podlimbarski. (Kdo ve, morda pa ni pripovednikov, ki bi jim znali prisluhniti in oblikovati njih modrovanja?) Svet je še zmeraj poln praznoverja, le da se to ne hrani več s cekini, ki padajo izpod neba ali pa antikristu iz hlač. Naša prazna vera je, da je svet obvladljiva celota in nam je kot tak na razpolago. S to prazno - domišljavo mislijo živimo in naša prazna vera ne pozna govorice bogatih, živih podob, kakršno govorijo junaki »Potresne povesti«.

Naša predstava se konča v trenutku, ko naj bi ogorčeni gabrovški berač Devs trmasto dokazal, da je svet votel. (Prizor smo si sposodili pri Dragotinu Ketteju in njegovi »Pravljici o potresu«.) Luči našega gledališča so ugasnile in nikoli ne bomo videli, kaj bi se zgodilo, če bi Devs zares udaril z nogo ob tla.

Kdo ve, mogoče pa je naš svet res votel? Mogoče prav zato iščemo zatočišče v oživljenem svetu dobrih starih zgodb?

JERNEJ NOVAK

NA OBČINI LUKOVICA SO VAM NA VOLJO
FOTOGRAFIJE
IN
VIDEOKASETI
Z ODPRTJA RAZSTAVE IN OSREDNJE PROSLAVE,
6. SEPTEMBRA 1997,
NA BRDU PRI LUKOVICI

OŠ JANKO KERSNIK BRDO

Razstava o Janku Kersniku

Proti zapadu se odpira razgled na širno mengeško ravan, v katere daljnem ozadju se bleste gorenjske planine z orjaškim Triglavom: proti severu se dviga Grintavec izza tuhinjskih hribov, na jugovzhodu pa vidiš prijazno Limbarsko goro in lep del krasne moravške doline s temnoobraslo Javorščino v ozadju; in kadar v pozni jeseni in pozimi leži megla zdolaj do srede hriba, sije tu gori gorko, jasno solnce in iz belega meglenega jezera kipe daleč, daleč tja do notranjskega Snežnika le temni vrhunci višjih hribov kakor otoki v morju.

Tako je opisal svoj rojstni kraj, divno brdsko pokrajino, eden največjih slovenskih pisateljev - Janko Kersnik.

Na osnovni šoli Janka Kersnika smo pred osrednjo proslavo ob 100-letnici smrti Janka Kersnika odprli stalno razstavo njegovih del.

Na to razstavo se je naša šola začela pripravljati že v lanskem šolskem letu. Ker vemo, da je Kersnikov rojstni dom uničen in ni nikjer njegove spominske sobe, smo se na pobudo šolskega turističnega krožka pod vodstvom ga. Flisove odločili, da bomo na šoli poskušali urediti stalno zbirko o Janku Kersniku.

Kar veliko časa in truda sva kot slavistki vložili v to, da je nastala to razstava. Preden sva začeli z delom, sva se najprej pogovorili, kaj vse bova naredili.

Janko Kersnik je imel 9 otrok, sin Anton, ki je podedoval grad, pa tudi 9 otrok (Kersnikovi vnuki).

Najprej sva obiskali in se pogovorili s Kersnikovimi vnuki, ki so še živeli v gradu. Kar veliko sva izvedeli pri njih, videli sva tudi nekaj stvari, ki so jih imeli na gradu. Ker so partizani l. 1943 požgali grad, je v njem ostalo še veliko Kersnikovih stvari, ki so izginile ali pogorele.

Ker je bil Janko Kersnik tudi notar in sodnik na Brdu, sva odšli po okoliških vaseh in sva spraševali ljudi, če imajo kakšen notarski zapis, ki ga je napisal, overil in podpisal Janko Kersnik. Dobili sva kar precej teh dokumentov. Zanimivo jih je prebrati in pogledati njegovo pisavo, ki bi bila lahko vzgled vsem nam. Tudi njegovo izražanje je zelo zanimivo, bogato, razumljivo in primerno za današnjo rabo.

Poizvedovali sva tudi o zgodovini gradu pred Kersnikom in po Kersniku. Pomagal nama je g. župnik Andrej Svete s Statusnimi knjigami. Pri zbiranju gradiva iz NUK-a in iz domžalske knjižnice nama je pomagala ga. Danica Juhart.

Najino delo še ni zaključeno. Zaenkrat je to razstava, ki je namenjena samostojnemu ogledu. Če zbrano pregledaš stvari, lahko najdeš marsikaj zanimivega, novega in poučnega, česar ni v današnjih knjigah. Tudi profesor literarne zgodovine, dr. Gregor Kocjan, je izjavil, da je ta razstava do sedaj ena najpopolnejših o Janku Kersniku.

Kar nekaj šol nas je že obiskalo. Odhajali so z različnimi vtisi. Večina je vodstvo po Brdu in ogled razstave pohvalila, nekateri pa so izrazili željo po vodeni razstavi z učnimi listi.

Dopuščava vse možne kritike in potrudili so bova, da stvari, ki so še nedodelane, izboljšava. Skušali bova pripraviti učne liste, ki bodo učence popeljali po razstavi, da jim bo le-ta postala bližja in zanimivejša, ter da bi si od tega tudi kaj zapomnili.

Poleg najine razstave si lahko ogledate zanimiv prikaz fotografij Brdo danes, ki ga je pripravil g. Franc Divjak. Zraven vsega tega pa so tudi otroški likovni izdelki na isto temo. Pripravila in uredila jih je ga. Marina Kajbič. S svojimi umetniškimi slikarmi je g. Jerman popestril otroško razstavo. Med vsemi risbami in slikami pa vas čaka zanimivo branje mladih ustvarjalcev od 1. do 4. razreda. Prav posebno mesto pa je bilo namenjeno našim šolskim glasilom, ki jih je uredila in zbrala ga. Zdenka Pengal.

Vse skupaj pa ne bi uspelo, zato velja vsa zahvala ga. Stani Stopar za finančno pomoč in vso podporo pri najinem delu in g. Marjanu Veselu za tehnično izvedbo.

Zahvaljujeva se še vsem, ki ste kakorkoli pripomogli, da je razstava uspela, obenem pa vabiva vse, ki razstave še niste videli, da si jo lahko ogledate v popolni celoti do 6. oktobra 1997. Razstava je odprta vse dopoldneve in popoldne od 16. do 18. ure.

JANA KOVIČ in **IRENA OREHEK**

NOVICE IZ MORAVŠKE DOLINE

OBČINA MORAVČE

POROČILO S 34. SEJE OBČINSKEGA SVETA

V znamenju pobud in vprašanj

Moravče, 10. 9. 1997

Na dnevnem redu je bilo 8 točk, od katerih so jih svetniki obravnavali 6, dve pa bosta morali počakati na sklic nadaljevanja 34. seje Občinskega sveta. Na seji je sodelovalo 12 svetnikov in ena svetnica. Seja je potekala v znamenju pobud in vprašanj. Veliko časa so svetniki namenili obravnavi poročila Policijske postaje Domžale o varnostni oceni naše občine.

Po poročilu mandatno imunitetne komisije o sklepčnosti Občinskega sveta, se je druga točka, v kateri naj bi svetniki obravnavali in potrdili zapisnik 33. seje, zavlekla v enourno podajanje pobud in vprašanj. Svetnik P. Barlič je opozoril na neupoštevanje Statuta Občine Moravče in Poslovnika Občinskega sveta, saj seja ni bila sklicana več kot dva meseca. Predsednik Občinskega sveta je pojasnil, da za sklic ni bilo gradiva in tudi nobeden od svetnikov ni dal pobude za sklic. Svetnik P. Barlič je tudi zahteval, da se na pobude in vprašanja posredujejo pisni odgovori ter da župan na vsaki seji poroča o pomembnejšem dogajanju v zadnjem obdobju. Svetniki so njegov predlog podprli. Dogovorili so se, da bodo pisno odgovarjali le na pisne pobude in vprašanja ali v primeru, ko bo odgovor preobsežen za ustno podajanje na seji. Glede poročanja o delu župana in občinske uprave se bo v prihodnje na vsaki seji na kratko poročalo, čeprav ima vsak svetnik in občan, ki ga to zanima, pravico vpogleda v času uradnih ur.

Kako varni smo v občini Moravče

Svetniki so za tretjo točko dnevnega reda dobili predhodno obsežno gradivo, ki ga je na prošnjo tajnice občinske uprave S. Vraz pripravila Policijska postaja Domžale. Na seji je poročal komandir Policijske postaje Alojz Senčar.

Na področju kaznivih dejanj (kriminalitete) je občina Moravče varna, saj od vseh kriminalnih dejanj, ki jih raziskuje Policijska postaja Domžale (pokriva področje občin Domžale, Lukovica, Mengeš in Moravče), odpade na našo občino 3.52% vseh kaznivih dejanj ali 26 od 626, kolikor so jih obravnavali v prvih petih mesecih tega leta.

Struktura storilcev je predvsem iz območja občine, tako da je tudi raziskovanje navadno uspešno. K varnosti gotovo prispeva Policijska pisarna v Moravčah, ki jo vodi policist Marko Kladnik. Med bolj izpostavljene glede kriminalitete so uvrščene počitniške hiše na samotnih lokacijah. Varnost se bo povečala, ker bodo nekajkrat mesečno terenske ekipe policijske konjenice opravljale obhode na teh področjih. Policijski postaji so bile večkrat posredovane informacije o razširjenosti drog med mladimi. Policisti so opravili že veliko pregledov, vendar pri nikomer niso odkrili drog niti sledi uživanja. Komandir je opozoril, da imajo pri tem največjo preventivno vlogo starši odraščajočih otrok, saj so prav ti najbolj rizična skupina. Pohvalil je preventivno delo šole, ki je znala prisluhniti in je organizirala roditeljski sestanek na to temo za starše otrok 6., 7. in 8. razreda.

• PROMETNA VARNOST

V prvih petih mesecih se je v naši občini zgodilo še enkrat toliko nesreč kot v preteklem letu. Med njimi je bila nesreča s smrtnim izidom (kolesar). Prometna varnost pa se na žalost še manjša zaradi povečanega prometa in slabe infrastrukture na področju celotne občine. Ugotovljeno je, da se več nesreč pripeti ob koncu tedna, zato opozorilo na večjo previdnost ne bo odveč. Policisti redno opravljajo meritve hitrosti in nadzirajo promet.

• JAVNI RED IN MIR

Policija je zabeležila 18 kršitev Zakona o prekrških in vseh 18 posredovala sodniku za prekrške. Zaskrbljujoč je podatek, da se to dogaja večinoma v zaprtih prostorih in v poznih večernih urah. Poročilo je komandir zaključil z oceno, da so varnostne razmere na območju občine Moravče zadovoljive in z vidika policijskega dela obvladljive.

Svetniki so mu zastavili nekaj vprašanj, na katera je takoj odgovoril. Svetnik K. Svetlin je opozoril na neprimerno postavitev znaka na odcepu za Moravče na Želodniku. Ta cesta še ni tehnično prevzeta, zato bo policija posredovala takoj, ko bo to mogoče. Svetnika R. Novaka je zanimalo, kako lahko posreduje policija, če je nepreglednost cestišča nastala zaradi žive meje, škarpe, neurejene bankine... V takih primerih policija urgira pri cestnem inšpektorju, ki je pristojen za to. Kako lahko policija posreduje in nadzoruje preglasne in za okolico moteče motorje? To vprašanje je zastavil svetnik R. Serianz. Komandir mu je odgovoril, da so tu zakoni preohlapni, ker so vozniki takih motorjev večinoma mladoletni, jih lahko kaznujejo le z ukorom. Svetnik P. Barlič je komandirju predlagal, da bi s priporočilom ustreznim organom lahko bistveno pripomogli k hitrejšemu reševanju problema obvoznice, saj se upravičeno pričakuje povečan promet, ko se bo gradila avtocesta skozi Črni graben. Komandir je pokazal precejšnjo pripravljenost.

Kaj pa telefoni?

Po zakonitem roku za pritožbo po izdanem gradbenem dovoljenju so se dela začela. Trenutno na terenu delata dve skupini. V kratkem se jima bo pridružila še tretja. Nastale pa so težave na terenu, ker nekateri posamezniki in na žalost so med njimi tudi takšni, ki so telefonski priključek dobili prioritetno, ne dovolijo prekopati parcel. Če bodo vremenski pogoji za terensko delo ugodni, bodo dela v določenem roku končana. Izvajalec del je Tegrad. Po kakšnem vrstnem redu se bo gradilo lokalno omrežje, pa občina nima podatkov, ker Telekom še ni posredoval podrobnega načrta.

Županove čestitke svetniku R. Serianzu na okroglo praznovanje rojstnega dne.

Pobude in predlogi

Svetnik K. Svetlin je izpostavil problem prevoza šoloobveznih otrok iž smeri Tuštanja in Stegen. Tajnica občinske uprave mu je pojasnila, da Ministrstvo za šolstvo in Šport financira le prevoze za otroke, ki so od šole oddaljeni več kot 4 km ali pa imajo edino pot do šole po prometno nevarni poti. Prav tako je na prošnjo krajanov zastavil vprašanje o hrupu, ki ga povzročajo motorni čolni na industrijskem jezeru podjetja Termit. Problem bi bilo mogoče rešiti, če bi ribiška družina sprejela jezero v upravljanje in z odlokom prepovedala vožnjo z motornimi čolni. Zanimalo ga je še, kako dolgo se sme koristiti mrliška vežica za posameznega pokojnika. Na vprašanje je odgovorila S. Vraz, tajnica občinske uprave, ki se je o tem posvetovala z inšpektorjem za področje zdravstva.

Le-ta je priporočil, da niti iz zdravstvenih in niti iz estetskih razlogov ne priporoča več kot 48 ur za pokojnika. Vsa vprašanja se lahko uredijo z občinskim odlokom (pokopališki red), ki ga mora sprejeti Občinski svet. Večina svetnikov se je zavzela, da bi v vežicah uredili klimatsko napravo in primerno ozvočenje. Občinska uprava pridobi ustrezne ponudbe, da se bodo svetniki lažje odločali o nakupu opreme. Svetnik M. Strmljan je vprašal, koliko je stalo gredenje in mulčenje ob cesti v Veliki vasi, ker je delo slabo opravljeno. Prav tako se je zanimal kdo je odgovorni za prevzem asfaltne ceste proti Ribiču in posebej izpostavil problem pitne vode iz vodovoda.

Svetnik M. Kosmač se je zanimal, kdaj bodo dokončana dela na vodovodu Limbarska gora. M. Bricl, vodja oddelka za komunalno dejavnost, je pojasnil, da še ni izdelan načrt za elektro dela, izvajalec del ne dokončuje, ker dosedanja dela niso v celoti plačana. Na vprašanje, kakšne aktivnosti potekajo za postavitev obeležja zamolčanim žrtvam, je župan odgovoril, da bo obeležje postavljeno ob letošnjem dnevu mrtvih.

Želje nekaterih občanov, da bi grb občine Moravče dali vtisniti na avtomobilske tablice, pa po županovih besedah še niso uresničljive, ker je postopek za vpis v register drag in dolgotrajen. Na to bomo pač morali še nekoliko počakati.

Svetnik P. Barlič je predlagal, da bi KS znova postale pravne osebe. Vendar je predsednik KS Vrhpolje potrdil, da težav z usklajevanjem z Občino ni. Že nekajkrat je predlagal, da bi lastnikom počitniških hiš zaračunavali turistično takso. Zadevo je pojasnila M. Urbanija vodja oddelka za finance. Povedala je, da za tak postopek ni pravne osnove. Morali pa bi poskrbeti, da bi bili vsi lastniki obdavčeni. Zahteval je tudi, da vodja kulturnega doma pripravi finančno poročilo o poslovanju.

Svetniku F. Rotarju se je zdelo nerešeno in pereče vprašanje stališča Občine do podjetja Termit in obratno. Ker je to vprašanje, ki ga na občinsko upravo posredujejo tudi številni občani, je župan predlagal sejo sveta, ki bi obravnavala le to točko dnevnega reda. Poudaril je tudi možnost, da bi to sejo posnela TV Litija in jo tudi predvajala.

Seja se je zaključila z zahvalo svetnika R. Novaka za finančna sredstva iz proračuna za promocijo kraja, ki jih je KID Limbar porabilo za gostovanje v Stuttgartu.

Dve točki dnevnega reda pa bosta morali počakati na nadaljevanje 34. seje, ko se bodo svetniki posvetili vprašanju delitvene bilance med novonastalimi občinami in pregledu del na področju infrastrukture.

MAL

Srečanje starejših krajanov in invalidov

bo 5. oktobra 1997 v Moravčah.

Ob 10. uri bo sv. maša v župnijski cerkvi,

ob 11.30 kulturni program in pogostitev v Kulturnem domu.

Vabijo:
Karitas, Rdeči križ in Krajevna skupnost Moravče

Nova podoba kulturnega doma

Gradbena dela na prizidku Kulturnega doma Moravče, kjer bodo novi prostori za Pihalno godbo Moravče, lepo napredujejo. Končana so dela do prve plošče, zabetonirani so vsi nosilni stebri, pozidano je že prvo nadstropje, tako da se sedaj izvajajo zaključna dela na ostrešju in ni daleč dan, ko bo novi prizidek pokrit.

Čeprav je to začetek in glavna dela do končnega izgleda šele sledijo, je med godbeniki in tudi ostalimi občani neprikrito veselje, da so se začele stvari vendarle premikati. Tako se nam tudi v Moravčah obeta nov napredek, ko bomo imeli nov godbeni dom, ki nam bo gotovo v ponos in prijeten izziv za čim boljše delo na kulturnem področju v naši občini, kakor tudi izven občinskih meja.

MILAN KOKALJ

V nedeljo, 28. septembra 1997, ob 19. uri bo nastop pevske skupine

ABANA BA STELA
(Otroci jutranje zarje)

iz Zambije, ki jo vodi slovenski misionar v Zambiji, pater Miha Drevenšek.

Petje, glasba, ples - doživite drugačnost kulturnega izročila črne celine!

Vstop je prost, lahko darujete prostovoljne prispevke.

KOMUNALNA DEJAVNOST

Kaj je novega?

• V naši občini se z velikimi koraki lotevamo razreševanja komunalne problematike, ki je bila dolga leta zapostavljena.

V mesecu avgustu so bile **obnovljene talne označbe na cestah in pločnikih,** ki naj bi zagotavljale varnost pešcev, predvsem naših otrok.

• V Moravčah je bilo **obnovljeno avtobusno postajališče,** ki nudi zavetje pred dežjem čakajočim na avtobus. Upamo, da bo takšno tudi ostalo.

• Največja investicija, ki se je pričela, je vsekakor **izgradnja telefonskega omrežja** v naši občini. Upamo, da bodo dela potekala nemoteno, saj izvajalec del opravlja delo hitro in kvalitetno, tako da skorajda ni videti sledi polaganja telefonskega kabla. Želimo, da se morebitni problemi rešujejo s strpnim dogovarjanjem z izvajalci oz. investitorjem. Le tako bo izvajalec del lahko dela izvrševal v postavljenem roku.

• Postavili smo **nove kažipote in table,** ki označujejo naselja v naši občini. Delo še ni končano, saj nameravamo postaviti nekatere kažipote tudi ob regionalni cesti, v prihodnjem letu pa bomo označili še naselja, ki sedaj niso bila označena.

• Sestala se je tudi **Komisija za vzgojo in varnost v cestnem prometu** in sprejela predlog prehodov preko regionalne ceste na odseku od Zaloga pod sv. Trojico do odcepa ceste za Peče. Predlog je bil posredovan Direkciji za ceste Republike Slovenije, ki je upravljalec regionalne ceste Želodnik - Moravče - Izlake.

Prav tako si je ustrezna komisija ogledala regionalno cesto skozi Moravče zaradi projektiranja hodnika za pešce skozi Moravče. Pridobili smo tudi projekt javne razsvetljave na Marokovi cesti in Cesti heroja Vasje v Moravčah. Pločnik od križišča z Vegovo ulico do Tomanove poti je že v izgradnji.

• Z izvajalci so sklenjene **pogodbe za rekonstrukcije in asfaltiranje cest** v naši občini. Asfaltiranje cest bo izvajalo Cestno podjetje Ljubljana, posamezne rekonstrukcije pa podjetja Martink, Lavaco in Zupančič Marko. Dela so bila razpisana v uradnem listu.

• Na področju **izgradnje kanalizacije** smo zaključili gradnjo B kanala do Nadloga, pripravlja pa se gradnja C kanala, ki obsega zahodni del naselja Moravče.

• Na podlagi plana **vzdrževanja lokalnih cest** in na podlagi dopisa Policijske postaje Domžale smo pričeli s temeljitejšim vzdrževanjem lokalnih cest. Izvajalec del Komunalno stanovanjsko podjetje Domžale je že izvedlo čiščenje bankin na cesti Moravče - Soteska - Negastrn, Peče - Pretrž in Peče - Velika voda. Poseg je za marsikoga preveč radikalen, toda tovrstna dela so nujna, če hočemo, da bo odtekanje vode s cest nemoteno. Nakopičeni material na bankinah namreč ne omogoča odtekanja vode, kar pa poslabšuje varnost na cesti in kvari cestno telo. Na najbolj kritičnih mestih bodo dosute tudi bankine.

• Tudi na **krajevne ceste** je bilo navoženo precej gramoza za posip, nekatere ceste pa bomo posuli še pred zimo in tako zagotovili lažje in temeljitejše pluženje snega.

• Potekajo **priprave na rekonstrukcije vodovoda** na Limbarski gori, Javoršici, Imenjah in na izgradnjo povezave Ples - Marklovec.

Iz navedenega je razvidno, da bo jesen na področju izgradnje komunalne infrastrukture zelo pestra, pričakujemo pa razumevanje občanov in pomoč pri pridobivanju soglasij in podobno.

MILAN BRODAR

Odvoz komunalnih odpadkov

Na območju občine Moravče bo Komunalno stanovanjsko podjetje Domžale odvažalo ***kosovne odpadke iz gospodinjstev v torek, 21. oktobra 1997.*** *Med kosovne odpadke iz gospodinjstev ne sodijo: odpadni gradbeni material, veje in posebni oz. nevarni odpadki.*

Zvonilo jeee!!! Za nas tu zadnjič in prvič, a drugje (foto B. Mal)

Prvič v šolo

Letošnje šolsko leto je prvič prestopilo prag Osnovne šole Jurija Vege 45 prvošolcev na matični šoli, na podružnični šoli Vrhpolje pa 10. Prav tako je z malimi šolarji, ki jih je letos kar 59. Učenci prihajajo v šolo iz različnih vasi, ki so nekatere oddaljene od šole kar nekaj kilometrov. Za varno pot v šolo poskrbi KAM-bus in pa g. Radoš Arsić, ki že drugo leto kvalitetno opravlja šolske prevoze s kombijem.

S prevozi in z g. Arsićem smo zadovoljni učenci, starši in tudi učitelji, saj poleg naloge prevoznika opravlja tudi nalogo vzgojitelja in se nanj lahko zanesemo v katerikoli situaciji, saj vsakogar varno in zanesljivo pripelje do cilja.

OŠ JURIJA VEGE, MORAVČE

ZAHVALA

Ob požaru, ki nas je prizadel dne 31. 7. 1997, se najlepše zahvaljujemo vsem vaščanom, gasilcem, Termitu iz Moravč, g. Srebotnjaku iz Doba, Občini Moravče ter vsem, ki ste kakorkoli pomagali pri odpravi posledic požara.

Družina Trdin
iz Limbarske Gore

Pravljične urice

Dragi otroci, letos vas ponovno vabim na pravljične urice, ki bodo vsak prvi petek v mesecu. Vidimo se torej že 3. oktobra. Kasneje bodo ure pravljic dvakrat mesečno.

Vsi otroci, ki ste se že udeleževali pravljičnih uric, in imate prijatelje (stare od 4 do 8 let), jim povejte, kako ste se zabavali. 3. oktobra pa jih pripeljite kar s seboj!

URŠA LAVRIČ

stran 13

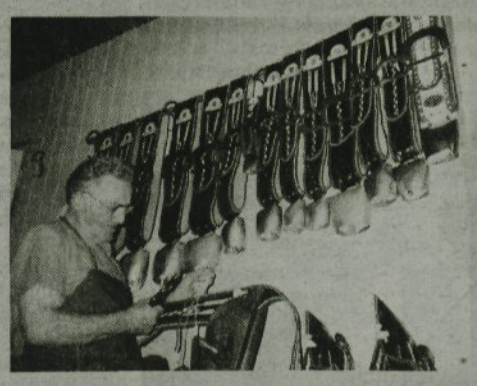

Niso samo brhke mladenke tiste, ki ovenčajo svojo lepoto na različnih tekmovanjih z lentami in kronami. Mojster Milan Kokalj je za septembrsko razstavo plemenske živine na sejmu v Gornji Radgoni izdelal okrasno jermenje z zvonci, s katerimi so bile nagrajene najlepše krave, ki so jih rejci pripeljali na ogled. Poleg različnih pasov, konjske vprege, okrasnega jermenja izdeluje tudi znane konjske komate, ki so jih na Obrtni zbornici Slovenije ocenili in priznali kot **izdelek domače obrti I. kategorije.**

S. V.
Foto: M. K.

Opravičilo družini Vidic

V prejšnji številki Slamnika sta se v članku Njunih skupnih 50 let zgodili dve neljubi napaki in sicer; g. Ivko je imenovan kot Iztok in g. Janez je prišel na pogorišče Hrastnika peš iz Litije in ne iz Italije, kot je zapisano. Upam, da boste moje opravičilo sprejeli z razumevanjem.

BERNARDA MAL
(avtorica članka)

30-letnica delovanja OŠ v sedanji stavbi

Praznovanje 30-letnice delovanja šole v sedanji stavbi bomo zaključili 22. oktobra 1997 z odkritjem doprsnega klpa slavnemu matematiku Juriju Vegi. Kip je izdelala akademska kiparka Saba Skoberne.

Vabimo Vas, da se nam pridružite. Odkritje kipa s kratkim kulturnim programom bo 22. oktobra 1997 ob 17. uri v prostorih OŠ Jurija Vege Moravče.

DRUŠTVO PODEŽELSKE MLADINE

19. kmečki praznik

Podeželski mladini Moravče je v sodelovanju z drugimi društvi znova uspelo izpeljati Kmečki praznik, tokrat pod naslovom Dobrote iz krušne peči. Pričetek je bil ob 15. uri s krajšim kulturnim programom. Poleg pozdravnega govora so nam zapele ljudske pevke s citrarjem Radom Kokaljem ter zaigrala dva odlična harmonikaša Andrej Svetlin in Dušan Cerar.

Nato so se pričele igre, ki so bile - no, vsaj dve - povezane s temo praznika. Pri prvi so tekmovalci ocenili število zrn v valju - bilo pa jih je točno 352. Nato je sledilo prevažanje snopov. Tekmovalci so na eni strani iz kopice naložili snope v samokolnico in vse skupaj srečno - ali pa tudi ne - prepeljali preko ovir na drugo stran.

Nato nas je, na žalost, presenetila kratka ploha, ki pa ni prepodila večine obiskovalcev, ki so se hitro skrili pod dežnike. Ostali pa so se zatekli v Kulturni dom, kjer je že vseskozi potekala razstava dobrot in ostalih stvari, povezanih s krušno pečjo in žitom, ki jo je pripravilo Društvo podeželskih žena. Dež je verjetno še najbolj prestrašil nas, a smo se hitro pomirili, ko smo zagledali prvo jasnino na nebu. Pobrisali smo mize in klopi ter nadaljevali z igrami. Sledilo je skakanje z žaklji, vsem dobro poznana igra, ki navadno požanje predvsem obilo smeha. Nato so se tekmovalci izkazali še v hoji s hoduljami, katerih nekateri očitno še niso pozabili.

Tudi najmlajši so se prav imenitno zabavali pri molži »umetne krave«. Turistično društvo jim je pripravilo še likovno delavnico. Po igrah se je pričela veselica v pravem pomenu besede, s hrano, pijačo in dobro glasbo - ansambla bratov Poljanšek. Za tiste, ki se radi poigrajo s srečo, smo pripravili srečelov in marsikomu je srečo res uspelo ujeti.

V takšnem veselem vzdušju smo nadaljevali še pozno v noč, vse dokler niso odšli zadnji obiskovalci in za njimi še mi, utrujeni, zadovoljni, da nam je, sodeč po zadovoljnih obrazih gostov, uspelo.

Sami smo se malo poveselili naslednji dan, ko smo pospravili in počistili veselični prostor, da nas počaka za naslednje leto, ko bo na vrsti 20. Kmečki praznik. In ker bo le-ta jubilejni, obljubimo, da se bomo še posebno potrudili.

Na koncu bi se radi zahvalili vsem, ki so nam pomagali. Občini Moravče, Turističnemu društvu, Društvu podeželskih žena ter vsem sponzorjem, ki so prispevali za srečelov, še najbolj pa bi se zahvalili - komu? - vsem obiskovalcem namreč, brez katerih še tako dobro organiziran kmečki praznik ne more uspeti.

Vidimo se znova naslednje leto!!!

PETRA JEMEC
Foto: FILIP CERAR

SLS PODRUŽNICA MORAVČE

Srečanje na Svetem Miklavžu

Kdor se je v nedeljo, 14. septembra 1997 podal na sv. Miklavž nad Moravčami, je bil na vrhu prijetno presenečen. Že številni avtomobili pri domačiji Kocjančičevih, po domače pri Mežnarjevih, so nakazovali, da se tu dogaja nekaj nevsakdanjega. Množica ljudi in glas iz zvočnika je vsakogar kar potegnil bližje. Tu so imeli srečanje člani podružnic SLS: Lukovice, Litije, Dol pri Ljubljani, Domžale, Mengeš, Zagorje in Moravče.

Med vidnimi gosti so bili: g. Ciril Smrkolj - minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano z gospo Katarino Ovca Smrkolj - predsednico ženske zveze pri SLS, g. Matjaž Kočar - državni sekretar in župan občine Moravče, g. Franc Rokavc - poslanec državnega zbora in predsednik SLS podružnice Litija, g. Stanko Buser z ženo Vero in ostali predstavniki podružnic SLS.

Zbranim je najprej spregovorila ga. Ivanka Kocjančič -predsednica podružnice SLS Moravče, ki je poudarila, da je namen srečanja na Sv. Miklavžu pobližje spoznati pokrajino Moravške doline in njihove pogoje za življenje. Sledila sta govora g. Matjaža Kočarja in g. Cirila Smrkolja.

Slednji je med svojim govorom omenil zelo slabo cesto, ki pelje do Sv. Miklavža. Nagovoril je g. župana, naj po svojih močeh poskrbi, da bi se na naslednje srečanje lahko pripeljali že po boljši cesti. Tej pobudi je sledil glasen aplavz navzočih.

Sledil je kulturni program. Pevski zbor iz Gore pri Pečah je zapel nekaj pesmi, g. Dušan Cerar pa je zaigral nekaj poskočnih na harmoniko. Sledilo je družabno srečanje.

Vzdušje je bilo prijetno. Sklenila so se marsikatera nova znanstva in ob sproščenem pogovoru z zaupniki so bile odkrite marsikatere želje in problemi, ki včasih ostanejo ob uradnih srečanjih neizrečene. Člani in predstavniki podružnic SLS so si za srečanje izbrali lep kraj, saj je sv. Miklavž eden najbolj priljubljenih svetnikov, znan po usmiljenosti in dobrotljivosti, zato dobri rezultati srečanja skoraj da niso in ne morejo izostati.

MIRA SMRKOLJ

PLANINSKO DRUŠTVO MORAVČE

Planinski tabor na Menini

PD Moravče je v začetku mesece julija organiziralo tridnevni planinski tabor na Menini planini.

23 osnovnošolcev (mladih gornikov) in vodniki Barbara, Janez, Avguštin in Leon, smo se s kombiji odpeljali na Menino planino in že prvi dan začeli spoznavati njene lepote. Drugi dan smo se odpravili na pravo planinsko turo po Menini. Obiskali smo stolp Vivodnik, Globače in Travnik. Popoldne smo se učili delati planinske vozle in graditi bivak. Zvečer nam je g. Matjaž predvajal diapozitive s potovanja po Južni Ameriki, svoj čar pa je večeru dodal tudi kres in vesele planinske pesmi. Zadnji dan smo se po vrvni ograji spustili v jamo Jespo - jamo večnega ledu. Ogledali smo si

njene umetnine iz ledu in se čudili, kaj vse zmore narava. Naša zadnja tura je bila pravzaprav že odhod domov z Menine prek Bibe v Tuhinjsko dolino. V Okgogu so nas čakali kombiji in nas odpeljali domov.

Tabor pa ne pomeni le osvajanja planinskih točk, temveč tudi spoznavanje planinske flore, tehniko hoje in pomeni tudi zdravo, poučno in hkrati veselo preživljanje prostega časa.

Za naše dobro počutje sta poskrbela tudi oskrbnika v koči, saj sta nas venomer razvajala z obilnimi obroki in slaščicami. Ob tem se zahvaljujemo tudi voznikom kombijev iz GD Peče in Moravče ter gospodu Arsiču, da je bila naša vožnja varna in udoba.

Julijus Kugy je zapisal: »Le ljubezni odpro gore vse svoje bogastvo in globino svoje duše. Hočejo celega človeka in popolno predanost, srčnega poguma in resničnega navdušenja. Tedaj tudi vračajo ljubezen z ljubeznijo in kogar ljubijo, ga visoko povzdignejo in ga narede velikega in močnega.«

Košček te ljubezni in moči smo prejeli tudi mi na našem taboru in upam, da jo bomo znali ponesti naokrog ter jo prejemali tudi na planinskem taboru 98.

BARBARA FALE

TABORNIŠKI ODRED RODU MORAVŠKE DOLINE

Tudi mi na zletu

Petek, 1. avgusta. Zjutraj smo se zbrali pred taborniško sobo, od koder nas je odpeljal kombi novim dogodivščinam naproti. Prijavljenih je bilo 15 kandidatov. Na koncu nas je ostalo 9 tistih, ki smo hoteli vedeti še kaj več o taborništvu in doživeti pravi jamboree, o katerem smo dosedaj le slišali in brali. Udeleženci smo bili predvsem vodniki in kandidati za bodoče vodnike, stari od 16 do 19 let.

Polni mešanih občutkov smo stopali med sebi enakimi iz vseh koncev naše domovine in tujine proti vhodu v tabor. Marsikomu izmed nas je začelo srce hitreje utripati, ko smo zagledali velike šotore in mogočne taborniške objekte. Prav posebej je bil veličasten objekt, na katerem so plapolale zastave držav udeleženk.

Razpored po vodih in program smo prejeli že po pošti, tako da smo bili s programom že seznanjeni. Skupaj s Štajerci in Primorci smo bili določeni v del tabora z imenom JANTER. Že med postavljanjem skupnega tabora smo postali dobri prijatelji.

Prvi dan smo si ogledali celotni prostor, se seznanili z vodstvom in dnevnim redom. Srečali smo prijatelje in sklepali nova poznanstva.

Drugi dan je bil čas priprav na slavnostni večer, katerega se je udeležil sam predsednik naše države g. Milan Kučan. Po predstavitvi rodov, slavnostnih govorih in zapeti himni, napisani posebej za ZLET v Velenju, je bil ognjemet, največji in najlepši, kar smo jih doslej videli.

Med 800 udeleženci 11. zleta tabornikov Slovenije v Velenju so bili tudi taborniki RMD

Nadaljeval se je družabni večer z nastopi znanih zabavnih ansamblov.

V nedeljo je bil organiziran prevoz z avtobusi k jutranji maši, popoldan pa so se pričele aktivnosti.

Ponudili so nam pester in zanimiv program: kulturne dejavnosti, ročne delavnice in stara obrt, oglede znamenitosti, pohodništvo, nočna orientacija, radioamaterstvo, predavanja na temo ekologija, aids, droge, duhovnost, preživetje v naravi, zdravilne rastline, potapljanje s pravo potapljaško obleko, vožnjo s kajaki, kanuji in splavom, srfanje, lokostrelstvo... Vsi pa si bomo najbolj zapomnili progo preživetja, kjer smo morali premagovati težke ovire, se spuščati po vrveh, se plaziti po blatu, plavati po vodi. Potrebno je bilo kar veliko taborniške ga znanja in telesne pripravljenosti. Dnevi so hitro minevali, osvajali smo veščine za taborniški obroček z znakom ZLETA. Tisti, ki se je udeležil najmanj 12 aktivnosti, ga je ob koncu prejel.

Znanje in izkušnje, ki smo jih pridobili, bomo s pridom uporabili na taborniških srečanjih, taborjenju in svojem nadaljnjem življenju.

Slovo! Stiski rok, objemi, solze in obljuba, da se vidimo, če ne prej pa na prihodnjem ZLETU.

Kje bo srečanje prihodnjič, se še ne ve!

Če pa bi ga vi mladci in mladenke radi doživeli, se nam pridružite v naši taborniški organizaciji. Prav sedaj vpisujemo nove člane!

VODNIKI RMD

KRATKE ŠPORTNE

Nogometaši v novi sezoni

Nogometni klub Termit Moravče je letošnjo sezono začel bolj odločno, z več energije, ki so jo pridobili na treningih s trdim delom in trudom njihovega trenerja Silva Smolnikarja.

Člani so s svojimi začetnimi rezultati zelo zadovoljni, kar bo, upamo, pozitivno vplivalo tudi na izid vseh nadaljnjih tekem. V treh zaporednih »sobotnih« tekmah so ostali še neporaženi. To pomeni nov elan, novo spodbudo k delu. Prav tako naj bi vse to pripomoglo k pridobitvi novih mladih nogometašev in s tem tudi k doseganju dobrih rezultatov.

P. G.

Prvi z leve Uroš Peterka

Uroš Peterka, drugouvrščeni

V skakalnem centru SK Triglav na Gorenji Savi v Kranju je bila 2. avgusta 97 prva nočna tekma za že 26. tradicionalni pokal Kranja.

Tudi ostala tekmovanja v mesecu avgustu v vseh kategorijah so posvečena srebrnemu jubileju - 25. obletnici izgradnje prve kranjske skakalnice. V tekmovanju članov in mladincev je nastopilo 32 tekmovalcev iz SK Žiri, Tržič in domačega Triglava. Prva mesta so si razdelili domači skakalci, med njimi tudi naš rojak UROŠ PETERKA, ki trenira za SK Triglav, odlično drugo mesto (56,5;56). Med maloštevilnimi gledalci me je s pogledom našel in pristopil h krajšemu pogovoru tik pred razglasitvijo razultatov in ni skrival tihega zadovoljstva ob doseženem uspehu ter veselja, da le ni ostal osamljen brez bližnjih domačih navijačev. Visok postaven fant je odraščal med nami, ko je začel s skoki z lepo vzgojo in tak se je predstavil tudi tokrat. Pohiteti je moral, saj je prvi že stal na zmagovalni stopnički. »Srečno Uroš in pozdravi doma,« so bile hitre besede in hip za tem je že stal na drugi stopnički s pokalom v roki.

Tekst in foto: IZTOK CAJHEN

Na poletnem taborjenju ob Krki

Meseca julija se ponavadi taborniki rodu Moravške doline odpravijo na letno taborjenje. Tudi letos so določili čas taborjenja od 19. 7. do 27. 7. v Bušeči vasi na Dolenjskem. Tako kot lani so se tudi letos veselili Kljunovih toplic.

V petek, 18. 7, so se kolišča rji odpeljali na dogovorjeno mesto in v deževnem dnevu postavili tabor. Naslednji dan so se pripeljali vsi taboreči in življenje v taboru se je začelo odvijati po dogovorjenem dnevnem redu in programu.

Na programu so imeli obisk zeliščarice, ročne spretnosti, ogled vojašnice in letališča, Kostanjeviške jame, Kostanjevice, ribogojnice in vinskih gričev.

Že v soboto je prišla v tabor gospa Jožica, ki se ljubiteljsko ukvarja z nabiranjem zdravilnih zelišč. Vsi taborniki so ji radi prisluhnili, ko jim je pripovedovala o zdravilnih lastnostih rastlin in si jih na krajšem sprehodu tudi ogledali. Naslednji dan so nabrali nekaj zdravilnih rastlin in skuhali čaj. Gospa Jožica je ostala s taborniki ves čas taborjenja in jih na izletih in sprehodih seznanjala z zelišči, spletala venčke za večerne prireditve in se vključevala v vse aktivnosti v taboru.

Sredi tedna sta prišla v tabor dva rokodelca. To sta bila Brane in Tončka. Brane je v taborniških delavnicah učil mlade tabornike rezljati figure iz lesa, Tončka pa je učila oblikovati glino predvsem dekleta. Vsak tabornik je izdelal svoj izdelek in na koncu so naredili razstavo.

Zelo zanimiv je bil ogled vojašnice. Vojaki so jih že pričakovali in jim organizirano razkazali bivalne, učne in vadbene prostore. Spet so taborniki, tako kot lani, najbolj uživali v vožnji s tanki. Ogledali so si tudi letališče in poslušali razlago pilota instruktorja in si ogledali polete vadbenih letal ter helikopterjev.

V spominu jim bo ostal tudi narobe dan. Ta dan je bilo vse narobe. Rok je bil taborovodja in vsi so ga morali ubogati. Taboreče je zbudil že ob 6. uri zjutraj, jih poklical v zbor in jim ukazal, naj gredo spat nazaj. Na drogu je ta dan vihrala brisača. Ta dan je najvišje točke pri ocenjevanju šotorov dobil tisti, ki je imel najbolj razmetan šotor. Nasploh so si nekateri oddahnili, ko je minil dan in je spet zavladal red v taboru. Vsak večer so bile tudi večerne aktivnosti. Pripravili so izbor miss in mistra Krke, taborniški krst in poroko, pekli so palačinke in še marsikaj.

Vsi taboreči so se preizkusili na progi preživetja. Pripravili so jo vodniki in ko si premagal vse ovire, si bil res komaj še živ.

Življenje v taboru je bilo kljub manjšemu številu taborečih zelo živahno. Nepozabni so dnevi in noči, ki so minili. Kolišča rji so postavili tabor v deževnem dnevu in ga v sončnem pospravili. Vse je teklo, kot je treba na zadovoljstvo vseh, še posebno uprave rodu, ki si takšnega taborjenja še želi.

BOJANA DORIČ

Rokodelec med taborniki

Bojan Kos na mega-maratonu

12. septembra 1997 se je začel 1. megatriatlon Slovenskih novic, tekmovanja v štafetnem triatlonu, ki je potekalo do 15. septembra v hrvaški Istri in Sloveniji. Sestavljena je bila iz treh panog: plavanja (40 km) iz Medulina do Pulja in nazaj, kolesarjenja (710 km) od Medulina prek Buzeta v Slovenijo skozi Postojno do Ribnice, Dolenjskih Toplic, Dobrove, Brežic, Celja, Bovca in do Deskel ter teka (250 km) od Deskel skozi Lipico, mimo Trsta, Portoroža do Pulja in nazaj v Medulin. Se pravi skupaj kar dolgih tisoč kilometrov.

Sodelovale so ekipe iz Slovenije, Hrvaške, Italije in Nemčije. Bojan Kos je sestavljal ekipo Novice Extreme, kjer sta sodelovala še Nace Majcen kot plavalec in Marko Dovjak kot tekač. Ekipa je po plavanju in kolesarjenju sicer vodila, žal pa je moral njen tekač Marko Dovjak po 130 km v Bujah odstopiti zaradi hudih želodčnih težav. Kljub temu je za Bojana Kosa iz Moravč to zelo dober nastop, saj je bil najuspešnejši kolesar. Startal je ob 9.50 v Medulinu in kljub slabim vremenskim razmeram prekolesaril dobrih 130 km do Črnega kala že v treh urah in pol. Bojan ima dovolj moči in volje, zato je svojo tekmovalno nalogo uspešno končal.

Zmagovalec letošnjega megatriatlona je bila ekipa G7, ki so jo zastopali Maša Jamnik kot plavalka, Miro Kregar kot kolesar in Dušan Mravlje kot tekač.

P. G.

PA BREZ ZAMERE

Anonimni občani so začeli prebirati celo Uradni list RS in Občino s fotokopijo opozarjajo na razpis za demografsko ogrožena območja. Skrb je vsekakor razveseljiva, čeprav je dokumentacija za ta in druge tovrstne razpise, kjer izpolnjujemo pogoje, že bila odposlana, saj na Občini po službeni dolžnosti prebiramo UL.

Znakov nekaj ob cesti se pojavi.
Pa koj modrujejo občani,
da bolje bi bilo postaviti jih levo bolj,
pa desno in nazaj...
Pa kaj? Vsem se ustreči res ne da,
zato naj znak določeno mesto pač ima.

S. V.

GRAJSKI KULTURNI VEČERI 1997

Uspešno končana 4. sezona

Na zadnjem koncertu letošnje sezone je blizu sto poslušalcev razveseljeval Ljubljanski oktet. Koncert, ki je bil napovedan za prvo septembrsko soboto, je bil izvajan zaradi zadržanosti ansambla teden dni prej. Poznavalci klasične glasbe vedo, da je Ljubljanski oktet eden izmed najkakovostnejših tovrstnih glasbenih sestavov v Sloveniji. Letos so praznovali že 25. obletnico delovanja.

Tudi to potrjuje njihovo kvaliteto. Umetniški vodja Igor Švara svojim varovancem, vrhunskim pevcem, v vsaki sezoni pripravi repertoar, v katerem so zajete najzahtevnejše skladbe in tudi takšne, ki gredo v uho. Na nocojšnjem koncertu so v prvem delu prepevali zahtevnejše umetne skladbe. Drugi del pa so posvetili narodnim skladbam. Poslušalci so z aplavzi dokazali, da je tudi ta večer klasične glasbe v Tuštanjskem gradu uspel in opravičil pričakovanja.

Ob zaključku sezone sem gospodu Petru Pirnatu, organizatorju in lastniku gradu, zastavila nekaj vprašanj.

Vem, da se tudi vi poklicno ukvarjate z glasbo. Zanima me, kako ste se odločili za izbor programa?

Res je, da se poklicno ukvarjam z glasbo. Pojem v Slovenskem komornem zboru, zato klasično glasbo, ki sem jo uvrstil v program Grajskih kulturnih večerov 1997, dobro poznam. Po mojem mnenju takšna glasba sodi prav v ambient, ki ga nudi akustični atrij našega gradu. Program sem izbral tako, da bi ustrezal čim širši publiki.

Za vami je uspešna sezona. Ali razmišljate o tem, da bi v prihodnjih sezonah v program uvrščali tudi druge zvrsti glasbe?

Seveda, pomisleki so, toda sprejel sem odločitev, da ostanem zvest le klasični glasbi. Zavedam se, da je to dolgoročna naložba, ki bo prinesla image in ugled šele čez nekaj let.

Kako ste pokrili stroške, ki so nastali z organizacijo?

Že ko sem pred 4 leti začel prirejati grajske večere, mi je bilo jasno, da se ta zvrst iz vstopnine ne more kriti. Takšne so tudi izkušnje v svetu. Pri financiranju pomagajo prispevki redkih sponzorjev. Ta projekt pa je tudi v interesu Občine Moravče. Nekako se izteče z 0.

Kje vidite razloge za manjšo udeležbo na koncertih?

Koncertov se udeležujejo predvsem poslušalci iz širšega okolja, domačih je res malo. Menim, da je glavni razlog v tem, da je treba poslušalce že vzgojiti za poslušanje klasične glasbe. Tega se ne da storiti čez noč. Rad bi povedal še to, da poslušati klasično glasbo po TV prenosu ni niti senca temu, kar poslušalec doživi ob poslušanju na koncertu. Prepričan sem, da nihče, ki spremlja te koncerte, ni bil razočaran. Morda imajo prav ti lahko velik vpliv na prijatelje, da jih povabijo na koncert.

Kakšni so vaši načrti za ureditev ambienta in drugih dejavnikov, ki močno vplivajo na vzdušje?

Načrti so, vendar pa bolj idejni, ker je realizacija odvisna od finančnih možnost. Atrij bi rad opremil s stoli za poslušalce. Tudi koncerti ob svečah ali baklah mi niso tuji. V prvi vrsti bi rad pokril atrij s pomično ponjavo, da bi se znebil teh večnih skrbi, ali nam bo vreme streglo ali ne.

Lahko v naslednjem letu pričakujemo novo, že 5. sezono grajskih kulturnih večerov?

Dogovori med menoj in glasbeniki že potekajo, vendar pa je odvisno od interesa sponzorjev in Občine Moravče. Koncept ostaja enak. Ne bi pa rad česa že napovedoval.

Kot zvesta poslušalka vseh koncertov vseh štirih sezon se lahko z g. Pirnatom v marsičem strinjam. Čeprav dlakocepci dlako najdejo še v jajcu, povdarjam, da je bolje verjeti lastnim ušesom kot tujim jezikom. Morda se prav v naslednji sezoni kar tako za spremembo odločite in prisluhnete enemu izmed koncertov, da boste začutili, v čem je draž dušne paše, ki jo ponuja klasična glasba.

MAL
Foto krožek OŠ Jurija Vege

Peter Pirnat na prireditvi ob 30-letnici delovanja OŠ v tej stavbi.

KID LIMBAR

Ob sklepu prve sezone

Ne vprašamo, kdo si, kaj si, po znanju,
ne vprašamo, če veš, zakaj živiš.
Si v centru kozmosa, dovolj spoznanju,
da z nami raziskriš se, zagoriš.
(SREČKO KOSOVEL)

Ko sem v enem od prostorov stare Sežanske šole, v kateri se je rodil Pesnik Krasa, brala te njegove verze, mi je bilo, kot da so pisani za tiste, ki sodelujemo v KID Limbar in naše prvo leto prisotnosti na sceni kulturnega ustvarjanja. Koliko igralskih talentov se je letos raziskrilo s komedijo Učenjak (ki bo ponovno uprizorjena na Kopitarjevih dnevih v Utiku pri Vodicah), koliko glasov se je zlilo v glas Komornega zbora Limbar in naletelo na dober odziv pri poslušalcih doma (Žeje, Radovljica 97), pa tudi v tujini (gostovanje v Stuttgartu).

Zdelo se nam je prav, da uspešno prvo sezono delovanja KID Limbar zaključimo z izletom in hkrati izkoristimo zadnje avgustovske (dopustniške) dni. V soboto, 30. avgusta smo se člani igralske skupine, pevskega zbora, ustanovni člani društva in naši prijatelji odpeljali na (mnogim nepoznano) Primorsko. V Sežani, rojstnem kraju pesnika Srečka Kosovela smo si ogledali njegovo spominsko sobo. Nato smo se odpeljali do vhoda v kraško jamo Vilenica in se spustili vanjo. Po ogledu prve dvorane nas je jama presenečala s svojim bogastvom vsak nadaljni meter poti, po kateri nas je vodil prijazni vodič. Stalaktiti, stalagmiti, zavese in stebri različnih barv so v resnici vredni ogleda. Zdaj lažje razumemo, zakaj je ta kraški biser dal ime srednjeevropski literarni nagradi Vilenica, ki je bila v teh dneh podeljena na tem mestu že dvanajstič zapored. Ko smo odhajali v avtobus, je bil marsikdo mnenja, da jama Vilenica po svoji lepoti močno prekaša sicer turistično privlačnejšo Postojnsko jamo. Sledil je kratek postanek v Lipici, nato pa daljši v vasi Štanjel. Tu je mogoče začutiti, kakšno je življenje na Krasu. Odpeljali smo se še v Vrtovin, kjer smo bili prijazno sprejeti pri »domačih ljudeh« in v veselem vzdušju so se pesmi vrstile druga za drugo. Preden smo se razšli, smo se, zadovoljni s programom izleta, zahvalili našima vodičema Anici in Simonu, ki sta nam posredovala mnogo koristnih informacij.

Teden dni zatem pa se je večina članov Komornega zbora Limbar podala v gore. Prva postaja je bila koča na Kriških podih, kjer začasno (delovno) preživlja počitnice ena od naših pevk. Pod vrhovi Razorja, Škrlatice in drugih dvatisočakov petje dobi poseben zven, a pesem »Oj, Triglav, moj dom« pač najlepše zveni - na Triglavu. Drugo jutro smo jo mahnili proti Luknji, pa naprej preko Plemenic do Triglava. Na najvišji ravni smo zapeli nekaj pesmi in krstili tiste, ki so osvojili vrh prvič. Kratko smo se še ustavili na Kredarici, potem pa odšli čez Prag nazaj v Vrata. Kljub naporom smo bili zadovoljni, da je planinski podvig v celoti uspel.

Sedaj je pred nami nova sezona. Upamo, da smo si poleti nabrali dovolj energije in novih idej, da bomo v letošnji sezoni mogli ustvariti še mnogo lepega, tudi s pomočjo novih članov, ki jih (po Kosovelu) z veseljem vabimo k sodelovanju.

BARBARA KUNAVAR

Zahvala Novakove Matke iz Moravč za 100-letni jubilej

Ob 100-letnici moje mame Marije Novak so se je mnogi spomnili in ji prišli voščit. Vsem hvala! Še posebej bi se zahvalila mladim z Limbarske gore za prijazen obisk in voščilo ter za vso pozornost, ki so ji jo izkazali, posebno v letošnjem letu. Posvetili so ji pesem izpod peresa ge. Ane Končar.

Prisrčna hvala tudi predstavnikom občine za obisk, povabilo in sprejem v občinskih prostorih, dar in za ganljiv govor, ki so ji ga posvetili in ga je prebral g. Jože Razpotnik, dne 25. 7. 1997.

Imam prijetno dolžnost, spoštovana Novakova mama, da vas ob vašem visokem jubileju v imenu občine Moravče najlepše pozdravim.

Stoletje! Kako dolga doba za človeštvo, kaj šele za človeka. Zelo malo je ljudi v naši okolici, da ga doživijo.

Toda vam, spoštovana Novakova mama, je dano, da v teh dneh praznujete 100-letnico svojega rojstva.

Koliko žalostnih trenutkov je v tem stoletju moralo iti skozi vas in koliko lepih je v vašem spominu tudi ostalo. To veste samo vi in vaši najbližji. Tudi za nas, ki smo se danes zbrali v tem prostoru občine Moravče, je to izjemen trenutek, saj lahko slovenski materi, ki je dopolnila 100 let življenja, stisnemo roko in čestitamo. Jaz pa imam še posebno čast in dolžnost, da to storim v imenu občine Moravče.

Vse najboljše za rojstni dan in še na mnoga leta, spoštovana Novakova mama!

Marija romarica iz Fatime obiskala Moravče

V četrtek, 4. septembra je množica vernikov pred cerkvijo v Moravčah pozdravila fatimsko Marijo. V lepo okrašenem kombiju jo je pripeljal dekan Vlado Pečnik, dobski župnik. Otroci so pred Marijo, ki so jo fantje so posebnih nosilih nesli v cerkev, posipali cvetje. Bel Marijin kip, ki je bil obdan z rožami, so postavili na poseben prostor ob oltarju, tako da je zrl polno cerkev vernikov.

Najprej so Marijo z recitacijo pozdravili otroci. V uri molitve rožnega venca smo prosili za mir v svetu, kot je naročila Marija trem otrokom v svojem prikazovanju v Fatimi na Portugalskem. Pridigar pri slovesni sv. maši pater Böhm je vernike nagovoril s svojo globoko vero v moč molitve rožnega venca. V svetu, v naši domovini in tudi v družinah je mnogo razprtij in sovraštva, kar prinaša nemir in vojne. Bog pa je svet in človeka ustvaril za Ljubezen. Fatimska Marija je trem otrokom za kratek čas omogočila zrenje v pekel in napovedala 2. svetovno vojno. Ob zadnjem prikazovanju pa so vsi navzoči videli sončni čudež. Otrokom je naročala, naj ljudi vabijo k spreobrnjenju, pokori in molitvi za mir v svetu.

Po petih litanijah in zahvalni pesmi je bila procesija s svečkami okrog moravške cerkve, s čimer se je Marija poslovila od Moravčanov in vernikov, ki so prišli tudi iz drugih župnij, in se napotila na pot proti Dobu.

Verjetno je na svetu veliko bolj umetniških kipov, kot je pet kipov fatimske Marije, ki že petdeset let romajo po svetu, da bi ob njih molili tudi tisti, ki ne morejo v Fatimo. Vendar le malokatera mojstrovina združi toliko ljudi v vroči molitvi za mir sveta, ki je vedno znova ogrožen in nad nami nenehno visi strah pred novo vojno, kot prav Marija romarica. Človek pa je velikokrat gluh in v svoji zaslepljenosti raje posluša hudega duha kot fatimsko ali medžugorsko Marijo. Morda smo se ta večer tudi v Moravčah vsaj za tistih nekaj ur zavedli Marijinih opozoril in naročil, da si bomo bolj prizadevali za mir v družinah, v soseski, župniji, občini in naši državi. Tako kip ni več samo lepo delo človeških rok in mrtvo telo, ampak prinašalec sprave med ljudi.

MILKA NOVAK
Foto: MARIJA ŠTEFAN

Po procesiji se je Marija poslovila od številnih vernikov.

Cerkev na Limbarski gori z novo fasado

Po nekajletnih obnovitvenih delih je romarska cerkev sv. Valentina dobila še novo fasado. Če bo jesen lepa, bodo zidarji začeli obnavljati še streho in fasado na zvoniku.

Ob tej priložnosti se župnijska skupnost zahvaljuje Občini Moravče in Ministrstvu za kulturo, ki sta na pobudo Zavoda za kulturno in naravno dediščino prispevala del finančnih sredstev za obnovo. Zahvaljuje se tudi vsem mojstrom in delavcem ter krajanom, ki so opravljali obnovitvena dela, ter vsem, ki so prispevali denarna sredstva za obnovo tega kulturnega bisera in priljubljene romarske in planinske točke naše doline.

Obnovitvena dela se bodo naslednja leta nadaljevala z obnavljanjem oltarjev, fresk, slik, stopnišča in celotne notranjosti.

MILKA NOVAK

MORAVČE PRI DOMŽALAH

Balinarji s priznanji!

Balinarska sekcija Društva upokojencev Moravče pod vodstvom gospoda Milana Kokalja in Turističnega društva Moravče sta bila organizatorja letošnjega balinarskega »turnirja«, ki se je odvijal v soboto, 21. junija 1997, na novem balninišču pri »KAVKI« v Moravčah. Udeležili so se ga poleg balinarske ekipe iz Moravč, še športno društvo Invalid Domžale, Društvo balinarjev Moravče in Balinarski klub Logatec.

Pravilnost turnirja je spremljal znani sodnik Maks Belcijan. Po končanem turnirju je sodnik ugotovil, da je bila najboljša ekipa balinarjev iz Logatca, druga ŠD Invalidov Domžale, tretja domačini in četrta Društvo balinarjev Moravče. Igrali so v četvorkah, letošnji turnir je bil prvi v Moravčah z željo, da bi takih bilo še več v bodoče, na novem balinišču, katerega lastnik je Lojze CERAR iz Moravč. Naj omenimo, da je bil to »DAN ŠPORTA IN PESMI«, ki so potekala na športnem in glasbenem področju od praznovanju »DNEVA DRŽAVNOSTI« v središču nove občine Moravče v Moravčah. Vsem sodelujočim balinarjem iskrene čestitke za dosežene uspehe pri metanju »kugelj«, dosti uspeha pa še na naslednjih turnirjih balinarjev.

JOŽE NOVAK

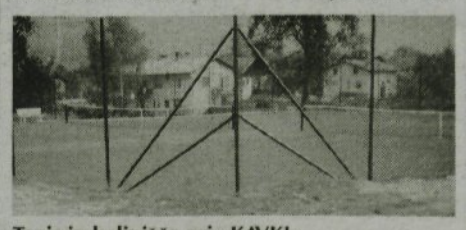

Tenis in balinišče pri »KAVKI«

9. Nagelj na Limbarski gori

Ko zasije jutranja zarja
sonce zlato nam naznanja
to bo res prekrasen dan
z mnogo sreče obsijan.

Vsi hitimo v naravo
na vrh Limbarske gore
tamkaj čaka Nagelj rdeči
mamo, ženo in dekle.

Gor se veseli in poje
od zgodnjih pa do poznih ur
vsak mož razveseli rad svoje
vsaj enkrat žena naj nima nadur.

Da mladi Limbarski krajani
in Smučarski klub Termita
skakalci znani-
le kdo ne pozna zdaj Primoža Peterka

Spoštujejo starejši rod.
Kar dandanes in povsod
povabili za praznik žena in deklet
so najstarejši ženski cvet.

Letos 100-letnico praznuje
zato naj v zraku se raduje
naj ta dan se lepo ima
vsi ji privoščimo iz srca.

Pa prileti jekleni ptič
prinese radost stari mami
100-letni matki iz Moravč
veselje radost podari.

Pogled je krasen iz višin
da še dolgo bil bi ji v spomin
na to prelepo moravško dolino
v ozadju s Kamniško planino.

Slovenski Podokničar
ji nagelj podari
in še zdravja
naslednjih 100 let zaželi.

Na videz skromen dar je slika
vrha Limbarske gore,
a največ, če da ga zlato
krajanov limbarskih srce.

Prisrčen je pozdrav ženice
vsem zbranim, ki jo čakajo,
saj večtisočglava množica
navdušeno jo pozdravlja vsa.

Prelep je dan za vse navzoče
zato naslednje leto
dekleta, mame in žene
spet pridite na vrh Limbarske gore.

Kjer čakal deseti
bo nagelj rdeči
spet prav na vse
dekleta, mame in žene.

ANKA

Kronika centra mladih

Center si vztrajno utira pot med sredino, ki ji je namenjena. To so mladi med 12. in 26. letom starosti vključno s starši, učitelji in vzgojitelji.

Aprila 1996 so se odprla vrata centra v središču Domžal na Ljubljanski 70. Ustanoviteljica je občina Domžale, ki je poleg Urada RS za mladino pri Ministrstvu za šolstvo in šport prispevala sredstva za preureditev prostorov.

Zastavili smo si več ciljev, ki jih skušamo uresničevati. Naš namen je pripravljanje in izvajanje preventivnih programov za področje preprečevanja zasvojenosti med mladimi v naši občini, informiranje mladih o možnostih vključevanja v različne dejavnosti doma in v tujini, animiranje in usposabljanje za prostovoljno delo, spodbujanje sodelovanja med organizacijami, ki se ukvarjajo z vzgojno-izobraževalnim delom mladih, odprtostjo do različnih vsebin, kot so: ekologija, mirovništvo in solidarnost, komunikacija, zanimanje za nove informacijske tehnologije, z velikim poudarkom na medosebnih odnosih in osebnih kvalitetah posameznikov. V centru skušamo ustvariti ozračje, ki mlade spodbuja k pripravljenosti za tveganje, sprejemanje izzivov in k ambicioznosti za doseganje zastavljenih ciljev.

Center izvaja tudi svetovanje, predvsem na področju reševanja težav pri odraščanju, zasvojenosti, zaposlovanja in šolanja. V Centru za mlade namenjamo veliko pozornost marginalizaciji mladostnikov, saj neaktivnost mladih najpogosteje vodi do izgube delovnih navad in delovne discipline. Dr. Uletova v »Prihodnost mladine« ugotavlja: »Če mladi nimajo možnosti za konstruktivne in družbeno priznane poti za doseganje pričakovanega socialnega statusa, potem skušajo doseči alternativni socialni status.« To pa lahko pomeni spopad z obstoječimi razmerami, še pogosteje po vodi v malodušje, brezvoljnost, samodestrukcijo in nasilje.

Dejavnosti v centru vodijo usposobljeni animatorji in prostovoljci, poleg njih pa sodelujejo strokovnjaki za mladinsko problematiko, ki vodijo nekatere projekte. Sicer pa je v Centru za mlade redno zaposlen vodja, preko javnih del pa si pomagamo še z eno osebo. Center za mlade deluje v okviru občine Domžale v Oddelku za družbene dejavnosti, pripravlja pa se reorganizacija v javni zavod, v kar smo prisiljeni zaradi pridobivanja sredstev preko razpisov, ki jih pripravljajo različna ministrstva, fondacije in zavodi, pa nanje ne moremo kandidirati zaradi neizpolnjevanja formalnih pogojev.

V preteklem letu in pol so se v prostorih Centra za mlade zvrstile številne dejavnosti za mlade, precej prireditev pa smo lahko speljali v sodelovanju s pomočjo prijaznih zaposlenih v Knjižnici Domžale, kjer so nam odstopali večnamenski prostor.

Na želje in pobudo mladih je zaživelo kar nekaj delavnic; te so mladi radi obiskovali. Dovolite, da jih naštejem in se obenem zahvalim mentorjem za njihov entuziazem in veselje deliti svoj prosti čas z mladimi. Prof. Estela Podgoršek in Katarina Sonc sta vodili likovno delavnico, dr. Peter Weil konverzacijo iz angleškega jezika, dipl. dramska igralka Jana Habjan filmsko delavnico, študenta Tadej Kokalj in Zoran Arsov astronomsko delavnico, ga. Anka Nastran-Weil okoljevarstveni krožek, literarno delavnico absolventka Melita Lisjak, tehnike učenja gdč. Ana Grmek, angleško delavnico za najmlajše študentka Sabina Bakula in mladinsko delavnico gdč. Melita Lisjak in podpisana.

V času poletnih, jesenskih in zimskih počitnic smo pripravili program »Veselih počitnic«. Povabili smo mlade iz osnovnih šol, vendar nas je presenetil razmeroma majhen obisk. V prostorih domžalske knjižnice smo gostili popotnike Klemena Medjo, Boštjana Leskovška, Sašo Roškar in Boruta Peršoljo, ki so s svojih potovanj prinesli diapozitive in spomine na Južno Ameriko, Mongolijo, Egipt in Skandinavijo. Mladi z OŠ Trzin, Venclja Perka, Rodice in vrtca Urša so skupaj z mentorji ter Mojco in Kaličopkom pripravili 26. oktobra 1996 v dvorani Majčevega Dvora dinamično popoldne za svoje vrstnike.

Ker ugotavljamo, da tovrstnih prireditev primanjkuje, smo animatorji pripravili še pustno rajanje, na katerem je čarovnik iz Cerknice prisotne učil osnove čaranja, dramska skupina Beganos pa je pustne šeme povabila v pravljico in z njimi tudi zarajala.

Imeli smo tudi pesniški večer z go. Pavlino Bračko Rauter. Tej je v prazničnih decembrskih dneh uspelo prebuditi nekaj lepega v nas.

Želimo, da ljudska izročila ne bi odšla v pozabo, zato smo povabili nekaj ljudi, ki so nam predstavili različne ročne spretnosti. Tako so v delavnicah tudi prisotni lahko poizkusili narediti klobuk iz listja, oblikovati šopek iz papirja, izdelati zapestnico za prijatelja itd.

Za starše in učitelje smo pripravili predavanje prof. Pavle Klinar, spregovorila je pod zgovornim naslovom »Zgodnje ušolanje DA ali NE?« Za vzgojiteljice smo organizirali dve strokovni ekskurziji. Jeseni smo jih popeljali na Gorenjsko, kjer so si ogledale vrtec na Jesenicah in dobile vpogled v Sorošev mednarodni projekt, ki ga izvajajo v tem vrtcu. Sledil je še obisk vrtca v Mojstrani, kjer imajo zanimivo otroško igrišče. Maja smo odpotovali v Lendavo, kjer pa je bil poudarek na spoznavanju dvojezičnosti in programu »Zdrav vrtec«.

V KUD Vir smo pripravili dva koncerta kantavtorjev Marka Breclja in Adija Smolarja.

Med mladimi so se priljubile Vesele igre, te smo prvič izvedli na Srečanju rejniških družin v Moravčah in ponovili na športni prireditvi Z vetrom v laseh; organizatorji te smo bili skupaj s Športno zvezo Domžale ob pokroviteljstvu Občine Domžale. Prireditev je bila obsežna, saj je trajala kar tri dni, veseli pa smo tudi zato, ker je tri tisoč mladih dokazalo, da imajo radi šport.

Nekaj naših članov je odšlo na različna študijska izpopolnjevanja vse od Kolumbije, Škotske, Švedske, Avstrije, Francije in Malte. Drugo leto se tudi mi pripravljamo na organizacijo mladinskega tabora v sodelovanju z Uradom RS za mladino in Evropsko platformo mladinskih programov.

Vključili smo se tudi v projekt »Naj pove srce«, ki je potekal na pobudo Urada RS za mladino in Zavoda RS za šolstvo. V Domžalah sta bili predstave in delavnice z Janom Plestenjakom deležni kar dve osnovni šoli, in sicer Rodica in Roje. Z izvajanjem projekta naj bi spodbujali ustvarjalne dejavnosti mladih, njihovo druženje in uveljavljanje v družbi brez uporabe drog.

Največji projekt, ki smo se ga lotili v minulem letu, pa je nosil naslov PREVENTIVNI PROGRAM ZA PODROČJE PREPREČEVANJA DROG IN ZASVOJENOSTI V OBČINI DOMŽALE. V program so bili vključeni vsi osmošolci v občini. Razredi so bili razdeljeni na dve skupini, tako da so se delavnice odvijale v zelo majhnih skupinah. Vsak razred je bil deležen osem ur programa, za starše pa smo pripravili še predavanje z delavnico, saj smo jih želeli informirati o tem, kaj smo posredovali njihovim otrokom. Da smo mlade aktivirali za razmišljanje o sebi in oblikovanju stališč do drog, je razvidno tudi iz nadaljevanja akcije, saj je komisija, ki so jo sestavljali mladi osnovnošolci, izbirala med najboljšimi prispevki kar več ur. Program je financirala Občina Domžale in Urad RS za mladino pri MŠŠ, sponzor nagrajencev pa je bila TOSAMA d.d. Ker je projekt izredno dobro uspel, bomo z njim nadaljevali tudi v tem šolskem letu. Prišlo bo celo do širitve, saj bodo poleg osmošolcev sodelovali še sedmošolci.

Skupaj z ICRO, ki jo predstavlja mag. Marta Vahtar, smo izvedli vseslovensko akcijo za ohranjanje okolja pod naslovom DREVO OBLJUB MATERI ZEMLJI.

1. rojstni dan Centra za mlade smo praznovali delavno. To pomeni, da smo v likovnem razstavišču v Domžalah pripravili pregledno razstavo, preko katere smo predstavili svoje delo.

V tem prispevku smo vam skušali osvetliti vsaj nekaj naših utrinkov.

prof. LILI JAZBEC

Mladi med 16. in 20 letom, pozor!

Center za mlade pripravlja projekt, ki smo mu nadeli ime ***»SLOVENIJA IN DANSKA - NAŠI DEŽELI«.***

Namen projekta je povezava in izmenjava slovenskih in danskih srednješolcev. Naši dijaki bodo spoznavali in raziskovali kulturne in turistične znamenitosti Danske, medtem ko bodo Danci proučevali Slovenijo. Med seboj se bodo tudi spoznali, saj načrtujemo študijski obisk Danske.

Ali te zanima, kako živijo, se izobražujejo in se zabavajo tvoji vrstniki na Himmelev Gymnasium v Roskildeju? Ali bi rad obiskal Dansko in se kaj več naučil o tej lepi deželi?

Če si srednješolec(-ka), star(-a) od 16 do 20 let, se nam pridruži na sestanku, kjer boš dobil(-a) podrobnejše informacije, dogovorili pa se bomo tudi, kako bo projekt potekal.

Ne pozabite! Sestanek bo v sredo, 8. oktobra 1997 ob 17. uri v prostorih Centra za mlade (Ljubljanska 70, nasproti blagovnice Vele).

Prisrčno vabljeni vsi tisti, ki bi radi spoznali in z nami obiskali deželo Dansko!

Center za mlade

Center za mlade v novem šolskem letu

Začelo se je novo šolsko leto in Center za mlade je po krajših počitnicah znova pognal motorje. Vsi smo si nekoliko odpočili in si nabrali novih moči, sedaj pa je čas, da vam zaupamo, kakšne načrte imamo za letošnje leto. Ker je bilo lansko delovanje Centra zelo uspešno, smo se odločili, da bomo ubrali podoben program, z nekaj novimi idejami.

Animatorji Centra za mlade smo se v ta namen 27. avgusta zbrali na sestanku, ki je pomenil začetek našega dela. Dogovorili smo se, kako bo naše delo potekalo in kakšni so naši načrti in s tem tudi cilji. Ugotavljamo, da se mladi vedno manj udeležujejo raznih športnih in drugih dejavnosti, zato jih skušamo pri tem spodbujati in pomagati pri doseganju samozaupanja, samospoštovanja, prijaznosti in veselja, pri iskanju življenjskega smisla ter pri uporabi lastne kreativnosti.

Vabimo vse mlade in malo manj mlade, ki želijo kakovostno oblikovati svoj prosti čas, da se nam pridružijo in obogatijo svoje duhovno in praktično znanje. Vabilo je namenjeno tudi vsem tistim, ki delate z mladimi in za mlade ali pa bi z njimi želeli delati. Čakamo na vaš obisk in klic.

Delavnice:

- LIKOVNA DELAVNICA - mentorji Estela Podgoršek, Katarina in David
- ASTRONOMSKA DELAVNICA - mentorja Zoran Arsov, Tadej Kokalj
- MLADINSKE DELAVNICE - mentorica Melita Lisjak
- FILMSKA DELAVNICA - mentorica Jana Habjan
- ANGLEŠČINA ZA NAJMLAJŠE - mentorica Sabina Bakula
- GLASBENA DELAVNICA - mentorica Zdravka Klančnik
- OKOLJEVARSTVENA DELAVNICA - mentorica Anka Nastran Weil
- ANGLEŠKA KONVERZACIJA - mentor Peter Weil
- SKUPINA ZA VZAJEMNO POMOČ - mentorica Lili Jazbec; v skupini bodo iskali odgovore vsi, ki jih tarejo težave v zvezi z različnimi odvisnostmi, in tudi tisti, ki želijo pomagati drugim, ker imajo sami dovolj energije in morda tudi izkušenj.

Ustvarjalno preživljanje prostega časa:

- KREATIVNE DELAVNICE - V prostorih Knjižnice Domžale bomo pripravili šest četrtkovih večerov, kjer bodo različni umetniki poskušali približati mladim ročne spretnosti in kulturno dediščino. Spoznali bomo: oblikovanje šopkov iz papirja, oblikovanje različnih okrasnih predmetov iz suhega listja, delo z glino in testom, izdelovanje lectovih src in oblanja in slikanje na steklo.
- KONCERTI - Lani smo pripravili večera s kantavtorjema Markom Brecljem in Adijem Smolarjem. Letošnji izvajalci so še skrivnost.
- LITERARNI VEČERI Z MLADIMI UMETNIKI - Vabljeni mladi pesniki, pisatelji, slikarji, fotografi, kantavtorji... Če si med njimi ali koga poznaš, se nam oglasi.
- VOZLANJE ZAPESTNIC - Zapestnice so že stalnica našega programa. Glede na zanimanje bomo pripravili tečaj med počitniškim programom.

Druge oblike druženja:

- »VESELE IGRE« OB TEDNU OTROKA - V Športnem parku Domžale bomo v dogovoru z vodstvi OŠ poskrbeli za animacijo osnovnošolcev občine Domžale.
- POGOVOR O ODVISNOSTIH - V Knjižnici Domžale bomo z vidnimi slovenskimi strokovnjaki spregovorili na temo odvisnosti.
- NAŠ GOST - Pogovorni večeri v Knjižnici Domžale, na katere bomo povabili znane Domžalčane in druge zanimive osebnosti (Primož Peterka, Adi Smolar, Borut Veselko...).
- POTOPISNA PREDAVANJA - Povabili bomo popotnike, ki nam bodo približali bolj oddaljene predele našega planeta.
- »BUS VESELJA« - V sodelovanju s Skalo (skupina za preventivno delo z mladimi) bomo poskrbeli za animacijo mladih. Avtobus se bo enkrat tedensko ustavil v našem mestu. Mladi bodo našli priložnost za učne in prostočasne dejavnosti, kot so izobraževalni tečaji, družabne igre, izleti, ustvarjalne delavnice... Pri svetovalnem delavcu pa bodo lahko našli pomoč pri reševanju življenjskih zank in ugank. »Bus veselja« je namenjen predvsem temu, da se mladi ne bi zadrževali na cesti, ampak bi svoj prosti čas zapolnili s čim koristnejšim.
- MEDGENERACIJSKO SODELOVANJE MLADIH S STARIMI - S Centrom za socialno delo bomo poskrbeli za povezovanje in izmenjavo življenjskih izkušenj.
- PUSTOVANJE ZA NAJMLAJŠE - V Majčevem dvoru.
- POČITNIŠKI PROGRAM ZA ŠOLARJE - Jesenske, pomladne in zimske počitnice prinesejo mladim veliko prostega časa. Poskrbeli bomo, da jim ne bo dolgčas.
- SREČANJA ZA STARŠE IN UČITELJE S PREDAVANJI - V Knjižnici Domžale in na osnovnih šolah bomo imeli predavanja z naslednjimi temami: Otrok in TV, Naporna pota odraščanja, Ozaveščanje glasov - odprava težav začetnega branja, Agresivnost med mladimi, Droge - naš vsakdan?

Draga prijateljica, dragi prijatelj! Če si med napisanimi dejavnostmi našel(-a) tisto, ki bi jo želel(-a) obiskovati ali celo pomagati pri njeni organizaciji in izvedbi, nas obišči v naših prostorih ali pokliči po telefonu in dogovorili se bomo za srečanje.

Na Ljubljanski 70 smo dosegljivi vsak dan do 15,30 in v sredo do 18. ure, naša telefonska številka pa je 713-421.

Veseli bomo tudi novih predlogov, zato ne odlašaj in se nam pridruži.

NATAŠA LIMONI

145 NOVIH DELOVNIH MEST

Ugodna posojila za podjetništvo, obrt in kmetijstvo

Občina Domžale je tudi v letošnjem proračunu zagotovila sredstva za ugodno kreditiranje podjetništva in obrti ter zasebništva v občini, hkrati pa so maja objavili tudi razpis posojil za razvoj kmetij in kmetijskih dopolnilnih dejavnosti. S podeljevanjem posojil občina nadaljuje tradicijo pomoči tem področjem, po katerih smo znani širom po Sloveniji. Hkrati naj zapišemo, da površen pregled dodeljevanja posojil na teh področjih v drugih občinah kaže, da so »domžalska« posojila resnično ugodna, saj je obrestna mera v drugih občinah višja.

Posojila za ugodno kreditiranje podjetništva in obrti ter drugega zasebništva so bila v sodelovanju z LB Banka Domžale razpisana v višini 220.000 mio SIT. Posojila so bila namenjena za:

- uvajanje oz. nadomeščanje proizvodnje ali izdelkov, ki odpravljajo obremenjevanje okolja,
- izdelavi različne dokumentacije za nove proizvodne linije,
- nakupu nove in generalno obnovljene opreme in nadomestnih delov,
- nakupu, urejanju in opremljanju zemljišč ter pridobivanju dokumentacije za gradnjo poslovnih prostorov,
- nakupu, gradnji, prenovi oz. adaptaciji poslovnih prostorov,
- nakupu patentov in blagovnih znamk za opravljanje dejavnosti ter pospeševanju turizma.

Pri dodelitvi posojil so prednostno upoštevali prosilce, ki odpirajo nova delovna mesta, opravljajo dejavnosti, ki dajejo ugodne ekonomske učinke, so izvozno usmerjene oz. nadomeščajo uvoz, uvajajo sodoben, tehnološko in ekološko neoporečen, energetsko varčen delovni proces. Posojila pa so bila namenjena tudi izvajalcem dejavnosti na področju medicine, ki uvajajo nove metode diagnostike in zdravljenja z nakupom nove ali zamenjavo stare opreme.

Šestdeset podjetnikov, obrtnikov in drugih zasebnikov se je na razpis prijavilo z zahtevki v višini 551 mio SIT, krediti so bili podeljeni 47 prosilcem drugi so bili največkrat odklonjeni zaradi pomanjkljive dokumentacije) v povprečni višini 4,7 mio SIT (najmanjše posojilo 0,8 mio SIT, najvišje 15,0 mio SIT) po obrestni meri TOM in 5%, povprečna doba vračanja pa je 4 leta. Največ posojil je bilo podeljenih za gradnjo poslovnih prostorov, nakupu opreme in strojev. Prosilci bodo na osnovi teh posojil zagotovili 145 novih delovnih mest.

Za razvoj kmetij in kmetijskih dopolnilnih dejavnosti v občini Domžale je bilo v sodelovanju s Hranilno kreditno službo Domžale razpisano posojilo v višini 25,2 mio SIT. Krediti so bili namenjeni:

- za gradnjo in adaptacijo proizvodnih in pomožnih objektov, tako v kmetijstvu kot na področju dopolnilnih dejavnosti,
- za nakup opreme, specialne opreme, kmetijskih zemljišč, plemenske živine visoke kakovosti, kmetijske mehanizacije, specialne mehanizacije za vzdrževanje kmetijskih infrastrukturnih objektov in naprav,
- za nakup računalniške opreme za namene kmetijskega planiranja in računovodstva.

Na razpis so se prijavili 4 prosilci z zahtevki v višini 8,9 mio SIT. Podeljena so bila 3 posojila, katerih povprečna višina je 1,88 SIT (najvišje posojilo 4 mio SIT), obrestna mera je TOM in 4%, povprečna doba vračanja pa 5 let. Vsa posojila so namenjena nakupu kmetijskih strojev. Enemu prosilcu posojilo ni bilo odobreno zaradi nepopolne dokumentacije.

V.

KLINIKA ZA MALE ŽIVALI
VETERINARSTVO TRSTENJAK-ZAJC, d.o.o.
Tesovnikova 27a, Ljubljana

Naročila po tel.:
(061) 16 83 700

Vsak delovni dan od 8.-20. ure.
Ob sobotah od 8.-13. ure

Radovan Zajc, dr. vet. med.
mag. Izidor Trstenjak, dr. vet. med.

Kolpa - neodkrit zaklad!

Kot ste bili bralci že obveščeni v prejšnji številki, smo domžalski taborniki bolj po sili kot po želji letos razpeli šotore letnega tabora ob bregu reke Kolpe.

Gotovo veste, da so nas po več kot 30 letih letos vse slovenske tabornike veleumni Bohinjci vrgli iz Bohinja, kruto, kot da so oni poklicani za določanje, kdo bo njihov gost in kdo ne!!! To so storili brez vzroka in obrazložitve, z eno besedo, žaljivo, podcejujoče!

In kam sedaj?

Vodstvo Roda Skalnih taborov je z zelo modro potezo imenitno rešilo problem. »Odkrijmo še kakšen delček naše lepe domovine,« so rekli. Letos so odkrili prav gotovo enega najlepših: čudovito pokrajino ob reki Kolpi, na njenem obrežju.

Kot vedno zadnja leta je bil tabor izredno lepo urejen, odlično komunalno opremljen: priklop na javno mrežo elektrike, vodovoda, v kuhinji moderni plinski štedilniki, kotli, še celo hladilnik smo imeli.

Med najstarejšimi v četrti, veteranski izmeni sem v šali komentiral: »Ja, kje pa je pralni stroj?« »Počasi, Bober, vse bo, tudi tega boš v prihodnosti še doživeli,« so mi odgovorili!

Ja, res pravi hotel v naravi!

Pa ni tabor najbolj navduševal. Izredno čista, tajinstvena, umirjena reka nas je s svojo neposredno bližino vabila, da se okopamo v njej, da se osvežimo, da se s kanuji odpeljemo po njej na 2-3-urne izlete; nekateri so odpluli tja do Župančičeve Vinice.

Možnih izletov na različne konce čudovite Bele krajine je še za deset ali več taborjenj.

Letos smo obiskali nekaj starih, izrednih cerkva, krajinski park Lahinja; po ogledu znamenitosti v vasi Nerajec so nas kar z vozom - lojtrnikom in lepim parom konj odpeljali po parku do izvira potoka Lahinja. Čudovito, enkratno, nepozabno!!!

In tako, vsak dan novo doživetje!

Če ne drugod, pa v kuhinji - hrana odlična. Če kdo do sedaj ni vedel, kaj pomeni beseda požeruh, je na taboru videl tudi take ljudi. Bog nam pomagaj!

Naša skupna ugotovitev ob koncu tabora je bila: Bohinj je lep, a lepo je še marsikje v naši domovini.

Ustna anketa je dala na vprašanje, kam pa drugo leto, en sam odgovor: k reki Kolpi.

Tistim veteranom, ki pa so mislili, da je Bohinj nezamenljiv in jih letos ni bilo z nami, pa le kratko sporočilo: LAHKO VAM JE ŽAL, DA STE OSTALI DOMA!!!

Domžalski tabornik iz Portoroža
JANEZ KRALJ

NOMELJ PRI BOHINJU

Kvajdej 1997

Letošnje taborjenje domžalskih izvidnikov in vodnic se bo vpisalo v zgodovino domžalskega skavtstva kot sodelovanje in udeležba na prvem vsegorenjskem taboru izvidnikov in vodnic. Na 12-dnevnem taboru je sodelovalo 250 skavtinj in skavtov iz Breznice, Radovljice, Bohinjske Bistrice, Železnikov, Škofje Loke, Kranja, Kamnika, Homca in Domžal.

Poleg spoznavnega namena tabora smo se na taboru vživeli in prisluhnili Izraelskim molitvam Bogu, Mojzesovi veri in zaupanju ter z njegovim zgledom preživljali taborne dni. Poleg dvodnevne Izraelske vživitve in velike igre so se odvijale tudi druge običajne skavtske dogodivščine: tridnevni skavtski potep, predstavitveni dan vseh krajev udeležencev, kjer smo se Domžalčani predstavili z usnjarsko delavnico in predstavitvenim plakatom, homški sosedje s pritrkavanjem, Bohinjci iz narodnimi plesi, skavti iz Železnikov s kovanjem žebljev in predelavo škrilja, ki so ga nekoč uporabljali za prekrivanje streh,... Poleg tega smo imeli dva dni raznovrstnih aktivnosti (plezanje, jamarstvo, zvezde, gasilci, lokostrelstvo, gozdarstvo, lončarstvo, pletilstvo,...), en dan namenili delovni akciji, s katero smo pomagali okoliškim kmetom pri spravilu sena in ostalih opravilih, očistili pa smo tudi okolico ceste in Save od Nomnja do Soteske. En dan smo posvetili mladim iz Bohinjske Bistrice, katerim smo organizirali športne igre ter se igrali z njimi, nekateri pa smo odšli tudi v krajevni vrtec, kjer smo se pozabavali in obiskali najmlajše.

Sedmi dan so nas obiskali naši starši, ki so se prepričali, da je z nami vse v redu in se spoznali z našimi začasnimi prebivališči. Hvaležni smo vam za obisk in vas ob podobnih srečanjih spet pričakujemo!

Med taborjenjem (razen na dan obiskov) ni bilo zaželeno, da bi program motili obiskovalci z obiski, vendar si nismo mogli kaj, da ne bi medse sprejeli tudi skavte iz Danske, cel avtobus starejših skavtinj in skavtov iz Češke, pa tudi nekaj novinarjev, ki so prišli preverit, če je res, da so skavti veselih in nasmejanih src, dobrih in poštenih misli in vedno pripravljeni, domžalski skavti pa smo bili tudi izredo dobro opaženi, saj smo na »domžalskem« tabornem prostoru slovesno izobesili domžalsko zastavo.

Ob srečnem koncu tabora bi se domžalski skavti zahvalili tudi Občini Domžale za finančna sredstva, ki smo jih že »pretopili« v nujno potrebno opremo. Tako si ne bo treba vedno izposojati nujno potrebne opreme za taborjenje.

Tabor je bogata izkušnja za vsakega skavta, če pa taboriš z 250 prijatelji, ne dobiš le znancev, prijateljev, ampak dobiš bogastvo za celo življenje.

Lepo nam je bilo in znova nasvidenje, dragi gorenjski prijatelji.

četovodja KORAJŽNI ČRIČ

...eni iz Domžal, eni iz Breznice, drugi iz Železnikov, eni iz Kranja, eni iz Radovljice, eni iz Homca - a vsi veseli!

Tudi v vrtcu pričnemo »na novo« 1. septembra

Letošnji začetek šolskega leta smo zaposleni v vrtcu pričakali z večjim veseljem. V veljavo je namreč stopil nov zakon, ki nam je nekoliko zmanjšal normative, ali z drugo besedo - število otrok v skupini se je zmanjšalo, hkrati pa smo pridobili kar štiri nove pomočnice vzgojiteljice - tudi na račun novih zakonov, ki so začeli veljati za področje predšolske vzgoje.

Trenutno se število otrok v naši enoti giblje okrog štiristo. Od tega smo v letošnjem letu sprejeli na novo 42 otrok do dveh let starosti ter nekaj otrok vmesnih skupin, in pa seveda otroke, ki so pričeli obiskovati obvezno pripravo na šolo. Štiri skupine teh otrok obiskuje tako imenovano »malo šolo« dopoldan, ena skupina pa obiskuje skrajšani program (ki se razlikuje po številu ur, ki jih otroci preživijo v vrtcu) popoldan.

Vzgojne programe, ki se izvajajo v vrtcu, naši starši poznajo, tokrat pa smo se odločili, da bomo poskrbeli tudi za tiste, ki vrtca ne obiskujejo. Pripravili smo kar nekaj programov, ki jih bomo izvajali v popoldanskem času in bodo namenjeni le otrokom, ki sicer v vrtec ne hodijo. Osnovni namen teh programov je, da tudi ti otroci spoznajo radosti druženja z vrstniki, hkrati pa seveda pomagamo staršem pri vzgoji in izobraževanju njihovih otrok.

Interesenti tovrstnih programov naj v mesecu septembru pokličejo v vrtec »Urša« tel. 721-834 ga. Darka Bitenc.

Izbirali boste lahko med špotnimi programi, programi, namenjenimi tujim jezikom, uro pravljic, programom iz področja estetske vzgoje, ter programi, kot so letovanje in zimovanje.

Prijave bomo zbirali do konca septembra, zainteresirani starši pa bodo telefonično obveščeni o začetku programov in o drugih zadevah, ki so pomembne za izvedbo.

DARKA BITENC

Poslovili smo se od počitnic ter veselo zakorakali v novo šolsko leto. V vrtcu se ga še posebej veselijo mali šolarji, ki končno niso več »t'mali« ampak »t'glavni«. Ponosni so, da bodo lahko opravljali zahtevnejše naloge ter se aktivno pripravljali na šolo.

Pa srečno!

MARTA GOSTIČ

Letovanja

Območna organizacija Rdečega križa Domžale je tudi v letošnjem letu organizirala letovanje za 158 otrok iz občin Domžale, Moravče, Lukovica in Mengša.

Letovanje je potekalo v 10-dnevnih izmenah v mladinskem zdravilišču Debeli rtič. V desetih dnevih bivanja smo otrokom z vzgojitelji izvajali zastavljeni program (spoznavni večeri, dejavnosti v vodi, zabavni plesni večer, izlet z ladjo v Piran, ogled mesta in akvarija, igre brez meja, karaoke z modno revijo, večer z gostom estrade Vilijem Resnikom, plesni večer s tekmovanjem) in vrsta interesnih dejavnosti družabnih iger, otroških delavnic, likovne delavnice. Otrokom smo nudili 10 dni prijetnih počitnic, v katerih so si nabrali novih moči in spoznanja za odhod v novo šolsko leto.

RK DOMŽALE

Žarek veselja

Na praznik Marijinega vnebovzetja je župnijska Karitas v Domu ostarelih občanov pripravila mašo. Oskrbovancem, ki ne morejo zapustiti doma, je oskrbela, da so lahko prisostvovali evharistični daritvi; to je vodil domžalski kaplan g. Miloš Košir.

V svojem govoru je poudaril pomen tega cerkvenega praznika za naš čas. Pohvalil je tudi delavce, ki se požrtvovalno darujejo in skrbijo za oskrbovance doma. Gospa Meta Zupančič je poskrbela, da je slovesnost potekala lepo. Izbrala je nekaj lepih ljudskih pesmi. Po maši se je uresničilo tudi tisto staro ljudsko reklo, ki pravi: »Kjer je maša, tam je paša.« Za dobrote so poskrbele skrbne in požrtvovalne gospodinje iz bližnje in daljne okolice. »Če boš o tem kaj pisal, povej gospodinjam, da se jim lepo zahvaljujemo,« me je naslednji dan opozorila oskrbovanka. »Nikoli se nisem imel tako lepo kot na ta dan,« me je s solzami v očeh ogovoril starejši gospod, priklenjen na invalidski voziček.

ŠTEFAN ROZMAN

Med dvanajstimi slovenskimi maturanti z največjim možnim številom točk sta bila kar dva s kamniške gimnazije

Odkar je bila zadnjič prenovljena slovenska gimnazija, so se zvrstile tri mature. Na kamniški gimnaziji pa je letos zaključila šolo štiriinšestdeseta generacija. Iz podatkov po treh zaporednih maturah je mogoče potegniti nekaj zaključkov, šole se lahko primerjajo med seboj, vsaka pa lahko tudi preveri samo sebe in analizira svoje delo in uspešnost.

Kamniška gimnazija je vedno veljala kot dobra. Če pobrskamo po nekaj desetletij starih in tudi mlajših raziskavah, ki so jih med dijaki in študenti opravljale nekdanje šolske inštitucije, lahko razberemo, da so redno izstopali tisti rezultati, ki so pomembni za nadaljnji študij, kot so znanje pri študijsko orientiranih predmetih, splošna kultura in pisnost, usposobljenost za učenje, delovne navade in podobno. Uspešna pa je tudi pri sedanjem modelu gimnazije in mature. Tako je bila po maturitetnih in drugih rezultatih v letu 1995 druga v Sloveniji, na vrhu pa tudi lani. Za letošnje leto še nimamo dovolj podatkov o medsebojnem merjenju šol, zagotovo pa so tudi rezultati letošnjih maturantov zelo dobri.

V letošnji generaciji ni nihče »padel«, le dve dijakinji imata popravni izpit. Pozitivnih jih je torej 98,3%, če upoštevamo še enega priključenega maturanta iz lanske generacije, pa 97,1%, kar je za 13% več kot v vsej državi. Dijaki so dosegli povprečno 19,5 točke ali dobrih 8% več, kot je bilo slovensko državno povprečje. Dijaki, ki v petih predmetih skupno dosežejo 30 in več točk, takih je v vsaki generaciji za dober odstotek, pa prihajajo z gimnazij, ki zmorejo doseči tudi zelo kakovosten pouk. Trije kamniški gimnazijci so letos dosegli tak uspeh, Iva Hafner, Katja Paladin in Mitja Luštrek. Katja in Mitja sta opravljala maturo na višjem nivoju in prav pri vseh predmetih dosegla najvišjo možno oceno ter magični skupni rezultat 34 točk. Takih dijakov je bilo med 8090 slovenskimi maturanti letos dvanajst.

Skoraj 18% kamniških maturantov je na maturi doseglo povprečno oceno pet ali več. Poleg treh, ki smo jih že navedli, so to še: Lenka Tekavec, ki je tridesetico zgrešila za eno točko, elodija Luka Podjed, Simon Berlec, Urška Koce, Marko Štempihar, Aleš Žiberna, Irena Žnidar, Matejka Kalušnik, Boris Gantar, Katarina Hafner, Marta Krumpestar, Barbara Janežič, Helena Kaker, Sneža Mihajlova, Mateja Ocepek, Vesna Puketa in Boštjan Poglajen.

Povprešno število točk na dijaka je na naši šoli znašalo 19,50, v Sloveniji pa 18,25, povprečna ocena kamniškega maturanta je bila torej prav dobro. Zadnji po točkah so dosegli po 13 ali 14 točk (za pozitivno oceno je potrebno imeti najmanj 10 točk).

Če letošnjo maturo primerjamo z lansko in predlansko, lahko ugotovimo, da so dijaki vse boljši pri tujih jezikih, posebno pri angleščini, dvigujejo pa se tudi ocene pri vseh družboslovnih predmetih. Tega smo posebej veseli, saj šola v pouk jezikov vlaga posebno veliko. K maturi na višjem zahtevnostnem nivoju matematike ali angleščine se je prijavil približno po en razred dijakov. Razen enega so vsi odlični ali prav dobri.

Gimnazija pripravlja dijaka na študij. To pomeni, da ga po vpisu čaka še dolga šolska pot skozi srednjo šolo in nato skozi univerzo in še dalje, saj se bo ob delu vse življenje učil. Gimnazija ga mora dovolj dobro opremiti z znanjem, ga z njim zbližati tako, da mu bo pomenilo način življenja in ne morda nujen napor. Ker se bo zaposlil v najboljšem primeru deset let po vpisu na gimnazijo, mora biti usposobljen za sprejemanje vedenja, ki ga danes še ni ali je preobsežno, da bi ga lahko spravili v šolske učne načrte.

V točkah izraženi maturitetni uspeh pa je tudi vstopnica za univerzo, ni pa vse, kar mora tja kot popotnico odneseti bodoči študent. Na kamniški gimnaziji zato dijakov nikakor ne pripravljamo samo na maturitetni izpit, ampak je znaten del pedagoškega dela, to je pouka, interesnih dejavnosti, ekskurzij, tečajev, raziskovalnega in kulturno umetniškega dela, namenjen splošni pripravi na študij, ter splošni in še posebej kulturni rasti mladega izobraženca.

V osrednjem slovenskem dnevniku smo zasledili izjavo predsednika republiške maturitetne komisije dr. Budina, da maturanti nadpovprečne in izjemne ocene dosegajo predvsem na gimnazijah, ki po posebnem selekcijskem postopku pridobijo najboljše ter izjemno uspešne in visoko motivirane osnovnošolce. Tudi pri nas je dobra polovica vpisanih prvošolcev iz vrst osnovnošolskih odličnjakov, druga polovica pa je po uspehu in po rezultatih preizkusov iz matematike in slovenskega jezika precej »pisana«, motivacijo pa je potrebno še močno okrepiti. Rezultati naših maturantov pa so taki ali boljši kot na omenjenih gimnazijah.

Letos so bile povprečne ocene pri vseh predmetih višje od državnega povprečja, pri večini predmetov tudi visoko nadpovprečne: pri kemiji (za 0,75 ocene), pri fiziki (za 0,74 ocene), na osnovnem nivoju matematike (za 0,70 ocene), pri ekonomiji (za 0,57 ocene), pri geografiji (za 0,56 ocene), pri zgodovini (za 0,51 ocene), pri filozofiji (za 0,41 ocene), pri slovenskem jeziku (za 0,37 ocene), pri psihologiji (za 0,32 ocene) ter na osnovnem nivoju angleškega jezika (za 0,21 ocene). Pri ostalih predmetih so bile približno eno desetinko ocene nad povprečjem. Za višji nivo matematike in angleškega jezika pa smo že zapisali, da so vsi dijaki razen enega dosegli eno od dveh najvišjih ocen.

Po posameznih predmetih so imeli največji delež pravilnih odgovorov naslednji dijaki: pri *filozofiji* Marko Štempihar in Sabina Đogić, pri *geografiji* Robert Kržišnik, Urška Koce, Brigita Gregorič in Špela Razpotnik, pri *psihologiji* Boris Kozlevčar, Barbara Janežič in Boštjan Poglajen, pri *zgodovini* Katja Paladin, Marko Štempihar in Katarina Hafner, pri *sociologiji* pa Lenka Tekavec. Pri *naravoslovnih predmetih* so bili pri *fiziki* najboljši Mitja Luštrek, Iva Hafner, Aleš Žiberna in Simon Brlec. Pri *kemiji* je bila najboljša Irena Žnidar, nato Iva in Katarina Hafner, Mitja Luštrek, Helena Kaker in Boris Gantar.

Najboljši maturanti bodo imeli še nekaj sprejemov, tudi pri predsedniku republike, oktobra pa se za vse začenja študijsko leto. Vpisovali so se skoraj na vse smeri, ki jih je mogoče študirati v Sloveniji. Lani se jih je 80% uspelo vpisati po svoji največji želji, letošnje podatke pa še zbiramo. Če so veljala lanska razmerja točk, jih vsaj polovica ne bi smela imeti težav pri vpisu tudi na študije, za katere je največje zanimanje. Želimo, da bi bilo čimveč uspešnih tudi takrat, ko bodo morali med študijem in po njem pokazati tisto, kar jim je dala gimnazija zaradi mature in, kar je še bolj pomembno, izven maturitetnih točk.

Mendoška slovenska študentska skupina na obisku v Sloveniji: Magdalena Grintal, Urška Šmon, Erika Bajda, Natalija Arrigoni, Milena Šmon, Angelca Šmon, voditeljica; v drugi vrsti: Tone Štirn, Vladimir Triep, Ernest Bajda, Daniel Gomez, Argentinec, učitelj argentinskih plesov, Pavle Šmon, Tine Šmon, Marjan Hirschegger in Matija Žumer

Na osnovi 10. člena Pravilnika o štipendiranju nadarjenih učencev in študentov v Občini Domžale (Ur. vestnik Občine Domžale, št. 10/95) Oddelek za družbene dejavnosti Občine Domžale objavlja

RAZPIS ŠTIPENDIJ ZA NADARJENE UČENCE IN ŠTUDENTE ZA ŠOLSKO LETO 1997/98

PREDMET RAZPISA

Občina Domžale za šolsko leto 1997/98 razpisuje **štipendije za nadarjene učence srednjega izobraževanja, študente dodiplomskega izobraževanja ter študente rednega podiplomskega študija,** ki so državljani RS in ki dosegajo:

a) učenci: prav dober ali odličen uspeh
b) študenti s povprečno oceno vseh opravljenih izpitov zadnjega letnika najmanj prav dobro (8)

Kandidati morajo predložiti:

- dokazilo o vpisu v tekoče šolsko leto,
- dokazilo o učnem uspehu zadnjega letnika predhodnega izobraževanja,
- dokumentacijo, s katero kandidat dokazuje posebno nadarjenost (izjemni dosežki na tekmovanjih, bibliografija objavljenih del, potrdilo o sodelovanju pri znanstvenih raziskavah, priporočila,...),
- potrdilo o državljanstvu Republike Slovenije
- dokazilo o stalnem prebivališču v občini Domžale,
- življenjepis,
- vključevanje v delo društev in organizacij,
- dokazila o dohodkih oziroma prejemkih na družinskega člana.

Prednost pri podelitvi bodo imeli kandidati z višjo oceno in višjih letnikov, ob čemer se lahko podeli štipendija učencem od vključno drugega (2) letnika dalje.

Prošnje s prilogami naj kandidati pošljejo najkasneje do **25. OKTOBRA 1997** do 12. ure na naslov: OBČINA DOMŽALE, Oddelek za družbene dejavnosti.

O rezultatih razpisa bodo kandidati obveščeni v roku 15 dni po opravljenem izboru.

OBČINA DOMŽALE
Oddelek za družbene dejavnosti

Študentje slovenskih korenin iz Mendoze na obisku v Sloveniji

V juliju so bili na obisku v Sloveniji, domovini svojih staršev oziroma starih staršev, srednješolci, absolventi dveletne slovenske šole v Mendozi. Bilo jih je dvanajst. Tega sicer zanimivega in za življenje Slovencev v Mendozi spodbudnega dogodka v Slamniku ne bi omenjali, če večina teh študentov, ki bodo v življenje šele stopili, ne bi imela svojih korenin prav v naših krajih, na Prevojah, v Imovici, v Vrhovljah in še kje.

Mendoza je provinca ob vznožju mogočnega vrha Aconcague (6.958 m) na zahodni strani Argentine. Od prestolnice Buenos Airesa je oddaljena 1100 km. Tu živi nekaj več kot poldrugi milijon prebivalcev.

Večina Slovencev se je v Mendozi naselila po drugi svetovni vojni, bilo jih je okoli 400 s številnimi družinami. Najprej so poskrbeli za slovensko nedeljsko bogoslužje, ustanovili so pevski zbor, nato slovensko društvo in mladinske organizacije. Imajo tudi svoj planinski odsek, ki oskrbuje planinsko kočo. Mamice so delavne v Zvezi slovenskih mater in žena. Slovenci v Mendozi so si zgradili prav lep velik nadstropni skupni Dom. V njem je prostoren gledališki oder za dramske, pevske, folklorne in druge nastope. Ob njem je urejeno športno igrišče. V domu ima prostore tudi slovenska šola. Tečaj za slovenske srednješolce traja dve leti, in sicer vsako soboto popoldne, razen prvo soboto v mesecu. Prva učna ura obsega slovstvo, zgodovino, naravoslovje, veroučno vzgojo in oblikovanje, druga pa slovenščino.

Angelca Bajda je skupino vodila in povedala, da je zanimanje za slovensko šolo v Mendozi vedno večje, zlasti odkar je Slovenija postala samostojna. Vsi učenci, ki to šolo končajo, se lahko pogovarjajo in komunicirajo v slovenščini. Šola je dokaj uspešna posebej zato, ker doma v družinah povečini govorijo slovensko. Mnogi študentje bi študij radi nadaljevali v Sloveniji, da bi si slovenščino bolj utrdili.

Slovensko pa bi radi znali tudi drugi, ki imajo kakršenkoli stik s Slovenci. Za vse, ki nič ne znajo slovensko, imajo slovensko šolo organizirano ob četrtkih.

Mendoški slovenski srednješolci so povabilo v matično Slovenijo sprejeli z navdušenjem. Bivanje v Sloveniji, domovini staršev in starih staršev, so jim kot nagrado za uspešno končan dveletni tečaj slovenščine omogočili starši, vzgojitelji, izseljeniško društvo Slovenija v svetu, Vlada Republike Slovenije, dr. Janez Žgajnar, veleposlanik v Buenos Airesu, društvo Slovencev v Mendozi in razni sponzorji, za kar se vam lepo zahvaljujejo.

Za obisk svojih korenin v Sloveniji so študentje pripravili kulturni program, slovenske poezije od Prešerna do sodobnih pesnikov, slovenske in argentinske folklorne plese in pesmi.

Hkrati je bila to izjemna priložnost, da so si mladi mendoški Slovenci ogledali lepote domovine svojih dedov in se jih naužili, saj so bili povečini prvič v Sloveniji. Ob zaključku turneje so preživeli pri svojih sorodnikih. Večja skupina je bila pri Lešarju na Prevojah, kjer je nekaj dni preživela tudi voditeljica mendoške skupine Angelca Šmon.

Z ANGELCO ŠMON
se je pogovarjal STANE STRAŽAR

Aktivnosti Študentskega kluba Domžale

Kljub počitnicam in dolgim poletnim dnem na Študentskem klubu nismo samo počivali, ampak smo izvedli tudi nekaj dejavnosti za naše člane, ki se niso raztepli po plažah od Ankarana prek Krete pa tja do Palme de Malorce.

Tako smo v mesecu juliju skupaj s Študentskim klubom Kamnik organizirali tridnevni kolesarski izlet v Bohinj. Kljub začetnemu slabemu vremenu nas je do Bohinja prišlo kar celih trideset, nekateri zaradi objektivnih okoliščin (dež) tudi z drugimi prevoznimi sredstvi. Ker nam je bilo vreme drugi dan bolj naklonjeno, smo lahko izpeljali celoten program izleta. Poleg kolesarjenja po Bohinju in okolici (kje že?) smo igrali odbojko, v okviru hydrospeeda preizkusili brzice Save Bohinjke, oba večera pa smo ob tabornem ognju pekli ribe, prepevali pesmi ob spremljavi kitare,... in podobne reči.

Od 5. do 7. avgusta smo za naše člane organizirali ogled dirke formule 1 v Monzi (Italija). Kako je tam bilo, si lahko preberete in ogledate pod fotografijo.

V jesensko zimski periodi pa se boste lahko (poleg trdega študija, seveda) udeležili naslednjih aktivnosti Študentskega kluba Domžale:

- Z mesecem septembrom greste lahko po znižani ceni v fitness, igrate squash ali se razgibate na aerobiki.
- V kratkem se bo ob torkih zvečer na valovih radia Hit (95.6 MHz) zopet začel oglašati ŠODR (študentska oddaja domžalskega radia). Vsi, ki želite sodelovati, ste dobrodošli s svojimi idejami in predlogi.
- V sodelovanju s Študentskim klubom Kamnik bomo v začetku meseca oktobra organizirali kolesarsko dirko. Pridno kolesarite, da se je boste lahko udeležili!
- Na osnovni šoli Rodica se lahko vsako sredo udeležiš rekreacije in s svojimi študentskimi sotrpini zaigraš košarko ali odbojko.
- Potopisna predavanja z diapozitivi in glasbo bodo potekala v Knjižnici Domžale in še vedno bodo polna informacij o tujih deželah, kulturah, ljudeh,...
- Že tradicionalno brucovanje bo v mesecu novembru, kjer bomo s polno dvorano spet dokazali, da v Domžalah manjka študentskih zabav.
- V mesecu oktobru bo izšla že druga številka našega - študentskega časopisa ŠTUKLC. Vabimo vse, da aktivno sodelujete s članki, idejami, komentarji...

Kako postati član Študentskega kluba Domžale?

Pri vpisu potrebuješ:

- potrdilo o vpisu
- dve fotografiji
- 1000 sit za članarino
- podpisano pristopno izjavo

Pri vpisu dobiš člansko izkaznico, z njo boš deležen klubskih ugodnosti.

Za vse nadaljnje informacije nas lahko pokličeš na telefon 711-790, ali se oglasiš na Študentskem servisu Domžale - nasproti blagovnice Vele.

V Monzi!

Končno smo se tudi člani ŠKD-ja vpisali med obiskovalce dirk formule 1. Že pred mesecI smo objavili, da bomo obiskali dirko F1 za VN ITALIJE v Monzi. Na dirko smo potovali z agencijo TENTOURS, ŠKD pa nam je omogočil 35% popusta. Že prvi dan, ko smo prispeli v Monzo, so Italijani pripravili pravi show na račun ekipe Ferrari in njihovega dirkača Michaela Schumacherja. Na bazenu poleg dirkališča so postavili vrteči se oder z dirkalnikom Schumacherja, okoli katerega so dekleta ekipe Ferrari izvajala plesne točke. Po končani predstavi pa smo že slišali prvo ropotanje. Začel se je namreč kvalifikacijski trening za nedeljsko dirko. Po eni uri neverjetnega ropotanja in hitrosti smo dobili štartne pozicije, prvo mesto pa je osvojil dirkač Benetton Renualta Jean Alesi.

V nedeljo je bila napetost že večja. Še preden so dirkači štartali, so dekleta Ferrarija zopet pripravila show. Ob 14. uri pa se je začelo zares. Najbolje je štartal dirkač ekipe Mclaren-Mercedes David Coulthard, zaradi dobrega postanka v boksu pa je na koncu zmagal. Najbolj pa je bilo zanimivo, ko je na sredini dirke Damonu Hillu eksplodiral Yamahin motor. Naenkrat se je iz zadka motorja pokadilo, motorno olje pa se je razpršilo in zasmradilo po polovici ciljne ravnine. Za konec bi rad povedal le to: če si še niste ogledali dirke formule 1 v živo, potem se vam niti ne sanja, kaj ste zamudili. Zato vas vse člane našega kluba vabimo tudi drugo leto na eno izmed dirk, kjer boste videli, da je formula 1 »KRDELO HITROSTI ŽELJNIH NAVDUŠENCEV V DIRKALNIKIH IN NA TRIBUNAH«.

Tekst in foto: FRANCI VEHOVEC

SŠ DOMŽALE
Cesta talcev 12, 1230 Domžale, tel./faks: 714-101

Razpisujemo izobraževanje ob delu za poklic IV. stopnje

- **strojništva, pogoj je končana OŠ**
- **usnjarstva, pogoj je končana OŠ**
- **prodajalca (prekvalifikacija),** pogoj je končana IV. stopnja izobrazbe
- **prodajalca (dokvalifikacija),** pogoj je nedokončana šola za prodajalce.

Prijave sprejemamo do 10. oktobra oziroma do pričetka izobraževanja (17. 10.). Podrobne informacije dobite po telefonu 714-101 med 8. in 13. uro.

LIP RADOMLJE

VABI K SODELOVANJU

- **gaterista**
  IV. stopnja, lesar s triletno prakso
- **žerjavista**
  končana osnovna šola, s tečajem za delo na žerjavu
- **delavce za delo na žagi**
  končana osnovna šola

Zaradi povečanega obsega dela je zaposlitev za določen čas, z veliko možnostjo za kasnejšo zaposlitev za nedoločen čas. Za delo nudimo stimulativno nagrajevanje. Pisne prošnje naslovite na Kadrovsko službo podjetja. Dodatne informacije lahko dobite v kadrovski službi na tel. 727-122.

VETERINARSKI ZAVOD DE DOMŽALE
CESTA TALCEV 10

OBVESTILO

KMETOVALCE OBVEŠČAMO, DA BOMO PRIČELI Z OSEMENJEVANJEM SVINJ NA DOMU V MESECU OKTOBRU.

NAROČILA SPREJEMAMO VSAK DELAVNIK OD 7. DO 9. URE PO TEL. 716-194 IN 712-884.

REVIJA ZA PUNČKE IN FANTKE

Polžek

»POLŽEK je namenjen mlajšim, starim od pet do sedem let, med katerimi je največ malih šolarjev in prvošolčkov, pa tudi mlajšim in starejšim punčkam in fantkom, ki ob branju radi tudi kaj narišejo, uganejo, zapojejo, si burijo domišljijo,« pravi o novi reviji za punčke in fantke ga. Tatjana Kokalj, glavna urednica.

V Slamniku ste jo že lahko spoznali kot profesorico, ki ima rada otroke, jih uči in skupaj z njimi tudi skozi svoje literarno delo skuša učenje narediti privlačnejše in bolj pestro. Taka je tudi nova revija POLŽEK, okoli katere so se zbrali vzgojitelji in učitelji, ki se z otroki vrsto let že ukvarjajo in so pri tem svojem delu ugotovili, kaj manjka našim malčkom. POLŽEK. To je namreč revija, ob kateri otrok ves čas dela, ustvarja, opazuje, sam riše in barva, poje, računa, se smeji in zadovoljno razrešuje uganke, na zanimiv način spoznava stvari in je skupaj s starši, ki mu pomagajo pri razumevanju navodil, ustvarjalen. V reviji je le tretjina namenjena literarnim stranem, vse druge strani, kar 50 jih je, so namenjene glasbi, opismenjevanju, telovadbi, naravi in še in še.

Revija (naslov uredništva POLŽEK, p. p. 32, 1233 Dob) je zanimiva, za kar poskrbijo prispevki, kot so: Čudno vozilo, V polžkovi ulici, Mravljinček Tiki, Kakšne barve je svet? (Desa Muck), stripovsko radoživa (Lutkarije in še kaj?), poučna (Spoznavam črke, Poveži, Ali razlikušješ barve, Opazujemo, se igramo in se učimo, Matematika, Igrajmo se skupaj, ipd.). Otroci skozi strani POLŽKA obiščejo domove in gledališče, gredo na izlet, praznujejo rojstni dan, tekmujejo v risanju, spoznavajo pa tudi pesmice, nevarnosti v prometu in delo posameznih vrtcev ter se na koncu lahko na revijo tudi naročijo. Naslov je MISCH, p. p. 4238, 1001 Ljubljana, kjer POLŽKA dobite že za 315 SIT, v prosti prodaji pa je njegova cena 496 SIT. POLŽEK pa je tudi lepa revija, za kar je poskrbela tehnična urednica Branka Schwarz z znanimi slovenskimi ilustratorji.

Revija POLŽEK je po mnenju glavne urednice ge. Tatjane Kokalj, kot majhen otrok, ki je prišla k nam, da nas razveseli. Pa ne le fantke in punčke, temeč tudi mamice, očke in vzgojiteljice v vrtcu. Zaželimo torej vsi skupaj POLŽKU dober dan in srečno med najmlajše bralce!

V.

Dr. Franc Rode je obiskal ihansko faro

(Nadaljevanje s prve strani)

Sprejem so popestrili še pevci in narodne noše, vse skupaj pa je povezoval g. Boris Kopitar. Dr. Rode se je zahvalil za ta prisrčen sprejem, nato pa je vse povabil k sveti maši. Do cerkve na hribčku nad Ihanom se je popeljal z zapravljivčkom.

Po lepem pozdravnem nagovoru, ki ga je v cerkvi vernikom povedal ihanski župnik, g. Franc Zaplata, se je pričela sveta maša. Maševal je seveda dr. Rode. V uvodnem nagovoru je povedal, da se čuti tudi Ihančana. Njegova mama je bila namreč iz Ihana, pisala se je Breznik, po domače pa se je reko »pri Navžarjevih«. Zato je on del svoje mladosti preživel tudi v Ihanu, ne samo na Rodici. Na Ihan ga vežejo še posebno lepi spomini iz njegovega otroštva, ki jih ne bo nikoli pozabil.

Po sveti maši se je slovenski nadškof in metropolit dr. Rode ob sladkih dobrotah, ki so jih spekle ihanske gospodinje, pogovoril z domačini, starimi znanci in prijatelji ter z njimi obujal spomine na svojo mladost, katere del je preživel tudi v Ihanu. Kar prehitro se je iztekel njegov čas, predviden za obisk ihanske fare. Od vseh se je poslovil z obljubo, da se bo zagotovo še vrnil, da to ni bil njegov zadnji obisk Ihana. Še skupinska fotografija z narodnimi nošami in dr. Rode se je že napotil k novim delovnim nalogam in obveznostim. Bog mu daj zdravja in dolgega življenja, so ob njegovem odhodu govorili domačini, enako pa mu lahko zaželimo tudi vsi, ki beremo časopis Slamnik.

JANEZ STIBRIČ

Dr. Rode z ihanskim župnikom ter narodnimi nošami

Pred rojstno hišo mame dr. Rodeta (po domače »pri Navžarjevih«) so ihanski pevci s pesmijo pozdravili svojega rojaka

Ihanski župnik g. Franc Zaplata ter dr. France Rode sta se do cerkve popeljala z zapravljivčkom FOTO: ROK MAJHENIČ

DESETIČ GLASBA TREH DEŽEL

Ko studenec zapoje, je svet kot brez meja

Studenec kot vir je, ki spet oživi, ob glasbi in plesu tu v pesmi smo mi, s poletjem prihaja med nas, s Primorske, Koroške za vas. Ko Studenec zapoje, je svet kot brez meja, je posebej za 10. Glasbo treh dežel v Poletnem gledališču na Studencu zapel pevec Ivan Hudnik. Pa to ni bila edina pesem, namenjena tradicionalni prireditvi, ki je tudi letos pod studenške lipe privabila blizu (ali celo več) kot 1500 poslušalcev. Tradicionalno dviganje vseh treh zastav in predstavitev vseh nastopajočih ob začetku prireditve je namreč pospremila pesem opernega pevca Marka Finka, ki je ob spremljavi domžalskih godbenikov pod vodstvom dirigenta g. Frančka Kuharica zapel pravo odo tradicionalni prireditvi, s katero se je Kulturno društvo Miran Jarc Studenec uveljavilo tudi zunaj meja naše mlade države in z vsako od desetih prireditev posebej dokazalo, da je glasba jezik, ki ne pozna meja. O tem jeziku je govoril tudi g. Simon Mavsar, podžupan Občine Domžale; posebej se je zahvalil g. Lojzetu Stražarju, saj se je v njegovem srcu pred desetimi leti porodila prijetna zamisel o mednarodni prireditvi GLASBA TREH DEŽEL, katere režiser in organizator je vsa leta.

»Naj korajža velja,« so za začetek zapeli in zaigrali Gašperji in pri tem niso pozabili povedati, da »bodimo zdaj veseli vsi, naj misel iskrena živi, pozabimo vse skrbi, korajža moč nam da, zapojmo si to iz srca«. S tem so se strinjali tudi Mengeški folkloristi, saj so vso prireditev prizadevno plesali in igrali na čudovitem odru, ki ga je posebej za to priložnost s sodelavci oblikoval Jože Napotnik. Jubilantov New swing quarteta, ki letos praznujejo tri desetletja uspešnega petja, napovedovalcema Janezu Dolinarju (že devetič) ter Betki Šuhel (avtorica veznega teksta), ni bilo treba posebej predstavljati, enako ne glasbenikov iz Ansambla Grega Avsenika, ki so se predstavili s prisrčno Očka, jaz bi tudi igral (da nekoč bo, o tem nihče ne dvomi) ter občuteno pesem o domačem zvonu, ki vse nas spremlja na poteh v tujino, kjer vedno znova spoznavamo, kaj nam pomeni domovina. Na Glasbi treh dežel je bil vselej prostor tudi za domače izvajalce in tej tradiciji so zadostili GAMSI, katerim smo vsi pritrdili v njihovi skladbi »da še ne bomo šli spat« in marsikdo bi soglašal tudi s tem, da bi s koncerta odšel domov »v rani zori, ko dan se prebudi.« Ob tem smo bili poučeni, da kdor »se ni znal veselit, tudi delat ni znal.«

Veseliti pa se vsekakor znata pevki in plesalki iz skupine M4M, saj sta osvajali in zavajali kot pravi mačkici. Tako ju je namreč poimenoval g. Boris Pangerc, župan Občine Dolina pri Trstu, ki je prinesel pozdrave iz Italije in poudaril, da sanj vseh Slovencev ne more ukrasti ali zbrisati nihče. Hkrati je organizatorjem zaželel najmanj 77x7 jubilejev Glasbe treh dežel in najavil tudi nastop prijateljev iz sosednje države. Posebej prisrčno smo tako obiskovalci zaploskali kitaristu Marku Feriju ter Beneškim fantom, s katerimi bi prepevali od mraka do dne, da bi pesem Beneških fantov, kot že 45 let, vedno znova dokazovala, da je tisto, česar ne moremo sporočiti z besedo, vedno lahko z glasbo, katere pomemben izvir je prav Studenec. Prvi del koncerta, ki sta ga snemala tako Radio kot TV Ljubljana, je bil tako zaključen, zaradi bližajoče »hude ure« pa smo po skrajšanem odmoru najprej še enkrat prisluhnili Domžalski koračnici domžalskih godbenikov, nato pa se je predstavil virtuoz na harmoniki Domen Jevšenak.

Na Studenec je tokrat prišel še en jubilant. 35-letnico letos praznuje tudi veseli Štajerc Alfi Nipič, ki nas je s svojim ansamblom poučil, kako je bilo včasih na Štajerskem, ko so muzikanti špilali in je glasba polnila srca, veter pa nosil njegovo pesem. Poslušalci ga skoraj niso hoteli spustiti z odra, a je moral dati mesto pevcu Ivanu Hudniku, ki nas je opozoril, da je premalo dobrote, lepih, preprostih besed in bil deležen še posebnega aplavza za pesem o Studencu in Glasbi treh dežel. Potem so bili na vrsti prijatelji iz Avstrije, najprej pa vedno prijazni Franc Jožef Smrtnik, ki je prinesel pozdrave od tem, kjer je slovenski pesmi tekla zibelka in posebej poudaril, da je ponosen, ker sta slovenska glasba in pesem najlepši na svetu. Nato pa je skupaj z brati zapel o pevcih in godcih, ki pojejo, ker so prijatelji. Iz Avstrije so prišla tudi tri dekleta (Die Hiafamadlin), ki so se predstavila s pravim jodlanjem, pozdravili pa smo tudi ansambel Korenika. Pred viškom 10. Glasbe treh dežel pa smo toplo pozdravili citrarja Tomaža Plahutnika, ob katerega spremljavi se je predstavil Marko Fink.

In potem je bil z nami Slavko Avsenik, legendarni glasbenik, ki srečo deli z vsem svetom in je vesel, če so veseli ljudje okoli njega. Skupaj z Gašperji je zaokrožil prijeten večer, ob koncu smo prisluhnili najbolj znanim Avsenikom, ki so jih starejši znali na pamet, mlajši pa so z odprtimi očmi in ušesi sprejemali zvoke melodij, ki jih generacije ne bodo nikoli pozabile in so lepe in nepozabne vedno povsod. Slavko Avsenik in njegova harmonika sta nas popeljala na prelepo Gorenjsko, v njegov rodni kraj in rodni krov, pod kostanje in v gozdove v mesečini, pod Golico in bilo je luštno in veselo, čeprav 'mam vsak mesec sam enkrat denar. Ja, ja, ja, kj' luštno smo zapeli iz vsega srca in hvaležno sprejemali vedno nove in nove melodije, pri katerih je Gašperjem in Slavku Avseniku pomagal tudi kitarist sin Grega. Ob koncu so se prireditelji zahvalili nekaterim sodelujočim iz prejšnjih prireditev, še posebej g. Slavku Avseniku, in potem je bila še enkrat Golica in potem smo šli (neradi) domov. Ampak samo za letos, na 11. GLASBO TREH DEŽEL spet pridemo in morda spet na začetku zapojemo:

Na Studencu smo se zbrali
in prijatelji postali,
naj vihra glasba treh dežel sveta,
naj vihra glasba srca.
Pojmo še, pojmo še,
glasba v naših srcih je.
Pojmo vsi, glasba treh dežel in mi.

V. VOJSKA

Operni pevec Marko Fink je z novo melodijo o Studencu, izviru, ki nikoli ne usahne, skupaj z ostalimi nastopajočimi začel letošnjo jubilejno 10. GLASBO TREH DEŽEL.

Vsestranski Slavko Avsenik, legendarni glasbenik, ki srečo deli z vsem svetom, ki je vesel, če so veseli ljudje okoli njega. FOTO: VILI MAJHENIČ

PIZZERIA in ŠPAGETERIA

Prešernova klet
Prešernova c. 19, Radomlje
Tel.: 061/727 284

France dr. Prešeren vabi Vas vse prijat'le zbrane v svojo klet v Radomljah.

Vsak petek prirejamo glasbene večere s pokušino pizz.
Vsak petek drugačna muzika,
vsak petek nova pizza.
V petek? Kam?! Samo ne »dam«.

France Prešernova klet

Delovni čas: vsak dan od 12-23
nedelja od 12-22
torek: zaprto

VIVAT GALLUS '97

Groblje ostajajo središče in srce festivala

Ob koncu letošnjega festivala VIVAT GALLUS '97 sem zaprosila g. Tomaža Boleta, umetniškega in izvedbenega direktorja festivala VIVAT GALLUS za kratko oceno festivala ter usmeritve za naprej.

Kako bi ocenili letošnji Vivat Gallus, s poudarkom na Grobljah?

Če kot umetniški in izvedbeni direktor festivala Vivat Gallus lahko sodim o *njegovi celotni podobi, sem nadvse zadovoljen*, saj smo kljub veliki finančni negotovosti ob začetku in nekaterih organizacijskih težavah glede lokacij vendarle izpeljati festival po načrtih. Še več, namesto prvotno načrtovanih petnajstih koncertov, smo jih ob koncu našteli kar sedemnajst, kar je največ v dosedanji zgodovini festivala. Tudi v Grobljah, srcu festivala Vivat Gallus, smo izpeljali en koncert več, to je šest, na katerih so nastopili poleg Komornega orkestra Domžale Kamnik z dirigentom Aleksandrom Spasićem in solistoma violinistom Markom Županom in kitaristom Jerkom Novakom sami priznani umetniki in ansambli, med njimi tudi svetovno uveljavljeni. Vsekakor se je tudi letos izkazalo, da je bila širitev festivala na nove lokacije v drugih občinah zelo smiselna, saj so bili koncerti lepo obiskani, opazili pa so tudi veliko novih obrazov obiskovalcev, ki jih je koncert v njihovem *okolju tako navdušil, da so prišli potem* poslušat še druge koncerte. Zanimiva in kvalitetna programska zasnova festivala je vzpodbudila tudi nacionalno televizijo in radio, tako da so posneli kar tri koncerte, enega posebej pa še radio. Poseben pečat festivalu pa je dal s **svojim častnim pokroviteljstvom naš predsednik države Milan Kučan,** ki je obiskal tudi koncert naše priznane pianistke, v Münchnu živeče Marine Horakove.

V letošnjem letu smo oblikovali tudi svet pokroviteljev in sponzorjev festivala, *ki mu predseduje g. Ciril Smrkolj*, sedanji minister za kmetijstvo, sopredsednik sveta je g. Lojze Marinček, minister za znanost, člani pa so predstavniki najpomembnejših sponzorjev in pokroviteljev. Prav ob ugledni družbi članov sveta festivala si obetamo tudi odličen razvoj festivala v prihodnosti.

Kako ste zadovoljni z odzivom gledalcev in medijev? Imate morda njihove ocene o uspešnosti letošnjih koncertov?

Kljub temu, da je bil v večjem delu letošnjega festivala sočasno tudi Evropski mesec kulture v Ljubljani in s tem seveda veliko večja koncertna ponudba, so bili koncerti odlično obiskani, še posebej če vemo, da veliko obiskovalcev prihaja tudi iz Ljubljane in kjer marsikdaj koncerti EMK niso imeli prav veliko obiska. Tudi mediji, še posebej nacionalna televizja, Delo, Dnevnik, Gospodarksi vestnik, revija Manager, Gorenjski glas in Radio HIT so *namenili festivalu precej pozornosti* z napovedmi festivala in posameznih koncertov. Kritike so bile pohvalne tako za nastopajoče umetnike in ansamble kot tudi za programsko zasnovo in izvedbo festivala. Ob številnih festivalih, ki so v zadnjih letih zrasli v Sloveniji, je bilo skozi redno medijsko spremljanje festivala vendarle čutiti, da ohranja svoj pomen in primat v slovenskem glasbenem prostoru.

Morda bi ob tem dodal, da je poleg gledalcev in medijev pomembno tudi, kako so zadovoljni sponzorji in pokrovitelji. *Zaenkrat si upam trditi, da smo* izpolnili njihova pričakovanja, saj ima festival že kar nekaj stalnih **sponzorjev: Avto Triglav, Gospodarski vestnik, Delo Tiskarna, Sodexho, CA SKB Leasing, Minolta Slovenija, Oria Computers itd.** Širi se tudi krog **pokroviteljev: poleg Občine Domžale so se vključile še občine Kamnik, Lukovica, Mengeš, Moravče in Mestna občina Ljubljana.** Festival že nekaj let finančno podpirata tudi **Ministrstvo za kulturo in Ustanova Gallus.**

Kateri koncert je bil po vašem mnenju letos vrh festivala?

Festival, v katerem se odvije toliko koncertov, skoraj ne sme imeti samo enega vrha, če seveda sodimo po eminentnosti izvajalcev. Vsak koncert je enkraten tako za izvajalce kot za občinstvo in težko je izpostaviti vrhove. Vendar je pač tako, da velika imena prinašajo ugled tudi samemu festivalu in tako lahko letos zanesljivo izpostavimo otvoritveni koncert z italijanskim Orchestra di Padova e del Veneto, ki redno gostuje po vsem svetu in so z njim sodelovali skoraj *vsi najpomembnejši dirigenti in* glasbeniki današnjega časa. Zato smo bili toliko bolj presrečni, da so bili pripravljeni priti tudi k nam in pod taktirko maestra Antona Nanuta muzicirati z mlado, izjemno obetajočo pianistko Anjo Germanovo, varovanko Ustanove Gallus. Veliki imeni, na kateri smo zagotovo zelo ponosni, da smo ju imeli čast *poslušati na letošnjem festivalu, sta tu*di naša svetovno priznana sopranistka Ana Pusar Jerič, ki je zelo odmevno nastopila v Grobljah s pianistko Natašo Valant, in italijanski kitarist Massimo Scattolin, ki je nastopil kar trikrat, v Ljubljani v dvorani Hermes SoftLaba, v Oranžeriji v Mengšu in v cerkvi sv. Luka v Prapročah pri Lukovici. Scattolin sodi med najbolj iskane kitariste v Evropi in je igral s številnimi pomembnimi evropskimi orkestri in vrhunskimi glasbeniki kot sta Itzak Perlmanin Ricardo Mutti, poleg tega pa stalno poučuje tudi na mednarodni *poletni šoli Mozarteum v Salzburgu.*

Je bil morda XXVII. Mednarodni poletni festival po čem drugačen, kot vsi dosedanji? Če je bil, po čem?

Vsako leto se potrudimo, da dodamo festivalu kaj novega ali kaj posebnega. Kulturna ponudba v Sloveniji je velika in občinstvo postaja vse bolj zahtevno, zato so spremembe in nadgradnje festivala *nujne. Iskanje novih akustičnih koncertnih* prostorov sem že omenil (dvorani Zavoda za zdravstveno zavarovanje in Hermes SoftLaba v Ljubljani, Oranžerija v Mengšu in atrij gradu Tuštanj pri Moravčah). Letos je v okviru festivala prvič imel samostojni recital mladi glasbenik leta, ki ga vsako leto izbirata RTV Slovenije in Ustanova Gallus. Nosilec tega zvenečega naslova za letošnje leto je ljubljanski violončelist Gal Faganel, ki je navdušil občinstvo v dvorani Zavoda za zdravstveno zavarovanje. Koncert mladega glasbenika leta v okviru festivala *Vivat Gallus bo odslej stalnica festivala.* Med posebnosti letošnjega festivala sodi zagotovo tudi to, da je sodelovalo veliko odličnih pianistov, kar tri harfistke in trije kitaristi.

Kaj boste storili, da bo Vivat Gallus tudi v prihodnje ostal vodilni slovenski tovrstni festival?

Naša naloga bo zagotovo zelo zahtevna *glede na to, da se pojavlja vse* več dobrih festivalov. Vendar sem prepričan, da je edino strogo stremljenje h kvaliteti tako glede izvajalcev kot programa, s katerim se bodo predstavljali, tista generacija, ki bo tudi v prihodnje festivalu prinašala vodilno vlogo. Kvaliteta je tudi tisti pogoj, ki pritegne sponzorje in pokrovitelje, da se odločijo za sodelovanje in seveda s tem pripomorejo k večji publiciteti in odmevnosti. Vse skupaj vidim povezano kot krog, v katerem ima vsak del svojo pomembno vlogo in kar na koncu prinese želeni in pričakovani uspeh. Ob tem seveda ne gre brez zahvale Občini Domžale in županji Cveti Zalokar Oražem, ki kot generalni pokrovitelj festivala zagotavlja osnovne pogoje za izvedbo in razcvet festivala.

Bodo Groblje tudi v prihodnje srce in središče tega festivala?

O tem ni nobenega dvoma. Tradicija festivala, čeprav si je v zadnjih dveh letih nadel novo ime, ostaja tudi vnaprej. Ugled, ki ga festival uživa tako v slovenskem kot v mednarodnem prostoru, je zrasel iz stilnih koncertov v cerkvi sv. Mohorja in Fortunata v Grobljah, kar je treba globoko spoštovati. Temu bi lahko rekli, da otrok nikoli ne more ne pozabiti ne zatajiti svoje matere, sam pa mora vendarle odrasti v sebi lastno osebnost. Tako je tudi festival Vivat *Gallus začel pridobivati na novih* razsežnostih, ki dajejo večje možnosti tako organizatorjem kot umetnikom, predvsem pa močnejšo podlago promociji slovenske umetnosti in slovenske kulturne dediščine ob evropskih in svetovnih glasbenih imenih. Hkrati pa je tudi lepa priložnost za razvoj vse bolj pomembnega kulturnega turizma, ki je v tujini že zelo razmahnjen, pri nas pa se ga še učimo. Vendar sem prepričan, da zelo dobro in da bomo kmalu stopili v korak s svetom tudi na tem področju.

Bomo v letu 1998 v okviru festivala Vivat Gallus oz. Groblje '98 lahko pozdravili kakšne svetovno znane glasbenike oz. skupine?

Tudi za prihodnje leto načrtujemo seveda znana imena, vendar je v tem hipu še prezgodaj, da bi jih javno najavljali, ker so pogovori z njim oz. njihovimi managerji še v teku. Veliko je seveda odvisno od tega, koliko sredstev bomo imeli, kajti vrhunski umetniki pač zahtevajo visoke honorarje. Mi pa mora*mo povabiti le tiste, ki si jih lahko privo*ščimo. Vsekakor pa bo generalna usmeritev ostala ista: najboljši možni tuji glasbeniki, vrhunski slovenski in cvet mladih glasbenih talentov. Programsko pa bo festival ostal na skladateljih do 20. stoletja, seveda s kakšno izjemo, še posebej, če bo, kot je že tradicionalno, svojo krstno izvedbo doživela skladba kakšnega sodobnega skladatelja.

Hvala!

VERA VOJSKA
foto: VIVAT GALLUS

Na otvoritvenem koncertu Orchestra di Padova e del Veneto, ki je eden najbolj znanih svetovnih orkestrov, je izvajalce in poslušalce nagovoril tudi g. Ciril Smrkolj, minister za kmetijstvo, ki sicer opravlja funkcijo sveta pokroviteljev in sponzorjev festivala.

Častni pokrovitelj festivala je predsednik države Milan Kučan, ki je v Grobljah prisluhnil priznani pianistki Marini Horak ter se po koncu koncerta zadržal tudi v pogovoru s Tomažem Boletom, umetniškim in izvedbenim direktorjem festivala Vivat Gallus.

Poslušalci so nagradili prav vse izvajalce, toplega sprejema sta bila tako deležna tudi oboist Matej Šarc in harfistka Nicoletta Sanzin.

KULTURNO DRUŠTVO GROBLJE

VABI

NA KONCERT LJUBLJANSKIH MADRIGALISTOV

v petek, 10. oktobra 1997
ob 19. uri
v cerkvi sv. Mohorja
in Fortunata v Grobljah

RIBIŠKA DRUŽINA BISTRICA

Odprto ribiško tekmovanje Črnelo '97

Prelepo je bilo tisto avgustovsko sobotno jutro, ko sva se z znancem Milanom odpeljala proti ribniku Črnelo. Prejšnji večer me je namreč - meni nič tebi nič - pobaral, da bi bil naslednji dopoldan ali z njim in ribiči ob ribniku in jih opazoval pri lovu s plovcem na najtežjo ribo. Na prizorišče v naravi sva prispela nekaj minut čez 7. uro, ko so vrli organizatorji pred čudovito »družinsko« brunarico že začeli zbirati prve prijave za »veliko ribiško prvenstvo«.

Do 8. ure, ko je bil napovedan start velikega tekmovanja, se je prijavilo 64 članov različnih ribiških družin, nekaj »nevključenih» posameznikov in pet mladincev. Z nujnim in malo manj nujnih ribiškim »orožjem« in obvezno z »opremljeno« ribiško palico se je sredi idilične naravne lepote ob bogatem ribniku začel »nekrvavi« lov na najtežjo ribo, kajti vse ujete ribe so ribiči po ulovu vmili nazaj v njihov »dom«. Prvi plen je ob 9.[30] pred nezmotljivo »ribiško« tehtnico in pred pravične ribiške sodnike prinesel 12-letni Jani Kerč iz Doba, (na sliki) ki je iz ribnika potegnil 1,5 kg težkega amurja. Med »lovci« seveda ni manjkal Rajko Bajec, navdušeni predsednik RD Bistrica, s katerim sem se med ribolovom nekoliko zaklepetal. Med klepetom mi je povedal nekaj osnovnih podatkov o »njegovi« ribiški družini, s posebnim veseljem pa je pripovedoval o prijateljskem sodelovanju z drugimi ribiškimi družinami po Sloveniji (Železniki, Tolmin, Tržič, Idrija, Cerknica, Vrhnika itd.) in o letošnjem obisku (17. julija 1997) in nadvse prijetnem srečanju s pobratenim Klubom koroških ribičev v Šentpavlu na Koroškem, ki šteje 40 članov, vendar so žal brez svoje »vode«. Nekako v tem času pa se je zgodilo, da je predsedniku prijela »težka« riba, in dogajanje ob njegovem »lovišču« je postalo izredno napeto, kajti vsi smo nestrpno pričakovali - nepričakovano sem postal naključni »očividec« napetih trenutkov, da bo na »suho« potegnil 5 do 6 kg težkega in približno 82 cm velikega amurja. Žal ga je »ribiška sreča« tik pred srečnim dogodkom zapustila (Ne vem, zakaj so mu nekateri to privoščili. Najbrž zaradi »svetovno znane« slovenske zavisti!), tako da je na koncu zelo dobro organiziranega tekmovanja Rajko Bajec postal le moralni zmagovalec ribiškega »turnirja«. Pravi zmagovalec Odprtega tekmovanja Črnelo 97' pa je postal mladi, 18-letni Bojan Starin, ki je iz ribnika trikrat potegnil »trofejo« in z najtežjim, 205 dag težkim krapom, zasluženo »pre- magal« vse svoje tekmece.

Po svečani razglasitvi najbolj uspešnih ribičev, med njimi žal ni bilo mojih dveh kolegov Milana in Iztoka, se je izkazal še predsednik Rajko Bajec, moralni zmagovalec Črnelo 97' pa je postal mladi, 18-letni Bojan Starin, ki je iz ribnika trikrat potegnil »trofejo« in z najtežjim, 205 dag težkim krapom, zasluženo »premagal« vse svoje tekmece.

Po svečani razglasitvi najbolj uspešnih ribičev, med njimi žal ni bilo mojih dveh kolegov Milana in Iztoka, se je izkazal še predsednik Rajko Bajec, moralni zmagovalec Črnelo 97' in s pijačo počasti »svojo družino«, RD Bistrica Domžale. (Že med tekmovanjem so pridne roke za neumorne ribiče skrbele za jedačo in pijačo.) Tudi mene so seveda postregli...

Tekst in foto: BOGDAN OSOLIN

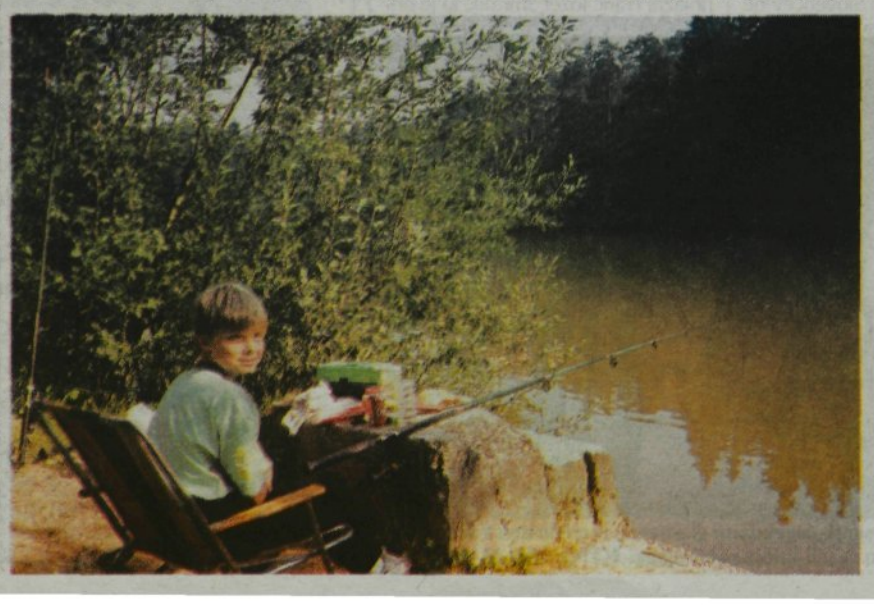

ZA VAS SPREMLJAMO KOMUNALNE INVESTICIJE V OBČINI DOMŽALE

Gradimo in obnavljamo po programu

Gradbena sezona je vsepovsod v polnem teku. Letošnje vreme je kot nalašč za gradbena dela; v posameznih krajevnih skupnostih na našem območju potekajo v skladu s programi in finančnimi možnostmi, ki so bile določene ob sprejemu letošnjega proračuna.

Novo asfaltno prevleko je pred kratkim dobila Wolfova ulica v Srednjih Jaršah. Na osnovi razpisa je delo opravilo gradbeništvo Čamil.

Cesta, ki povezuje Domžale in Ihan ter proti Selu in Dolu, pomeni eno izmed najkrajših povezav do Litije, dolgo je bila posebej prometno nevarna, ker ob njej ni bilo hodnika za pešce in kolesarje. Hodnik je v veliki meri že urejen, prav v teh dneh pa delavci dokončno gradijo hodnik ob cesti Ihan-Selo. (slika zgoraj)

Zadnji dnevi avgusta so bili namenjeni predvsem obnavljanju talne in druge prometne signalizacije na poteh in ulicah, ki vodijo do naših osnovnih šol. Treba je bilo ponovno prebarvati prehode za pešce, postaviti še posebne prometne znake ŠOLSKA POT in hkrati poskrbeti tudi za številne napise, ki bodo udeležence prometa vse šolsko leto opozarjali na posebno previdnost v bližini osnovnih šol in vrtcev.

Mestni park dobiva lepšo podobo

Še nekaj dni in mestni park s paviljonom bo dokončan. Mesto Domžale z njim dobiva prijeten kotiček, saj bo po ozelenitvi predstavljal lepo priložnost za vse, ki radi posedajo v zelenju in prisluhnejo prijetni glasbi godbenikov. Godbeni paviljon prav v teh dneh dobiva dokončno podobo, upamo pa, da bomo prav kmalu lahko prisluhnili tudi njihovim uporabnikom. Pa še eno presenečenje čaka vse nas - v mestnem parku naj bi kdaj v prihodnosti dobili pravo skulpturo. Ali bo to morda fontana ali kaj drugega, bomo še videli, saj naj bi predlog kar kmalu oblikovala posebna komisija, ki jo je imenovala županja Cveta Zalokar Oražem.

Tekst: V. V. Foto: P. T.

Papirniška ulica v Krajevni skupnosti Vir počasi dobiva dokončno podobo, ki ji jo bo dala tudi urejena javna razsvetljava. Po njeni dokončni ureditvi bo tudi Papirniška ulica postala ena izmed bolj prijaznih ulic, teh pa v tej KS ni malo. Napišimo še, da je dela opravila EIS Milan Skočaj z Vira. (slika desno)

Tekst Vera Vojska, foto: Primož Tonkli

DR. FRANC PETERKA, PREDSEDNIK SVETA KS KRTINA

Sedaj je na vrsti kanalizacija

Krajevna skupnost Krtina tudi v sedanji Občini Domžale spada med manjše KS, kjer pa ni nič manj problemov kot v kakšni veliki, nekateri so celo večji. Sproščeno sva začela pogovor s Francem Peterko, predsednikom Sveta KS Krtina, ki v zadnjih letih skokovito napreduje. Kljub številnim investicijam pa v KS še marsikaj pogrešajo in to nameravajo nadoknaditi v prihodnosti.

Prvo leto dela novega Sveta KS, v katerem so poleg vas še Mavricij Grošelj, Franc Kunaver, Marjan Jančar, Franc Orehek, Janez Pirnat in Franc Ramovš, je bilo naporno, saj je bilo realiziranih kar nekaj investicij.

Kljub nekaterim težavam sta bili asfaltirani cesti proti Gmajnici in odsek ceste proti Podkvi, kjer smo uredili tudi javno razsvetljavo. Pričakujem, da se bomo po sprejetju sprememb prostorskih planov na Občinskem svetu lotili asfaltiranja ceste skozi Račo, kjer imamo pridobljena vsa potrebna soglasja ter v proračunu 2 mio SIT, 3 mio SIT ter gradbeno dovoljenje pa nam omogoča tudi modernizacijo ceste Brezje-Vesevka-Gorjuša. Obe bosta asfaltirani še letos, če se pri dokumentaciji ne bo preveč zataknilo. Naročili pa smo tudi projekte za modernizacijo ceste Račni vrh-gostišče Kaveljc ter ceste od Aleša (most) do Pirnata.

Ob modernizaciji cest ne pozabljajte tudi na javno razsvetljavo?

Res je, na vseh cestah tudi zaradi finančnih prispevkov krajanov urejamo javno razsvetljavo, zato se lahko pohvalim, da imajo prižigališča skoraj vse vasi. Pogrešajo ga le v delu Krtine Vesevka, vendar upam, da ne dolgo. Ob tem naj povem, da postopoma starejšo JR moderniziramo.

Gradnja kanalizacije bo eden izmed največjih »zalogajev« vaše KS v zadnjih letih?

Že dlje časa si vodstvo KS prizadeva, da bi končno začeli gradnjo kanalizacije, saj je nujno potrebna. Za območje Krtine je izdelana lokacijska dokumentacija, PGD in PGI, pridobljeni so izračuni propustnosti za glavne kanale, ki omogočajo, da se bodo na ta sistem kasneje lahko priključila tudi naselja Dolenje, Brezje, Studenec in Škocjan. Skupaj sta tako obdelana 102 hišna priključka, dolžina fekalnih vodov je blizu 4000 metrov, dolžina meteornih kanalov pa 1800 metrov. Pristojna služba je na Upravno enoto Domžale že vložila vlogo za enotno gradbeno dovoljenje za ožje območje Krtine, takoj po njegovi pridobitvi pa bomo pričeli gradnjo kanalizacijskega sistema v Zgornji Krtini. Vrednost investicije, ki jo bomo razdelili v posamezne faze, je po projektantskem predračunu 154 mio SIT, kompletni stroški (projekti, dovoljenja, odškodnine, vodenja in nadzor) pa 178 mio SIT. Letošnji občinski proračun za kanalizacijo zagotavlja 18 mio SIT, del denarja naj bi prispevala republika, del pa naj bi že letos zbrali tudi krajani. KS je pridobila vsa soglasja lastnikov zemljišč in se jim za njihovo pripravljenost v imenu vodstva KS iskreno zahvaljujem.

Premika se tudi na področju telefonije?

Naročili smo projekte za nove prostore za potrebe krajevne skupnosti, ki naj bi bili zgrajeni na temeljih sedanje drvarnice oz. garaže ob OŠ Krtina. V tem okviru bomo pridobili tudi prostore za novo telefonsko centralo, kar bo omogočilo pridobitev potrebnih telefonskih priključkov.

Šolsko igrišče je končno dobilo zaščitno ograjo.

Brez pomoči in prostovoljnega dela krajanov zaščitne žične ograje še precej časa ne bi bilo, zato iskrena hvala vsem, ki so nam pomagali. Uredili smo tudi dva koša, tako da je Krtina dobila lepo urejeno športno-rekreativno površino. Pričakujem, da se bomo vsi potrudili, da bo takšna tudi ostala.

Znana so številna prizadevanja vodstva KS za zagotovitev prometne varnosti na območju KS.

Najbrž bi težko preštel vse pobude, ki smo jih že podali na različne naslove v želji, da bodo naše ceste varne - predvsem za naše šolarje. Ko se je namreč naša KS v letu 1970 ob dokončanju regionalne ceste do Moravč razdelila, se je zelo poslabšala varnost naših šolarjev, ki vsakodnevno prečkajo zelo obremenjeno cesto, na kateri ni nobenega prehoda za pešce. Letos nam je uspelo, da bo Komisija za varnost v cestnem prometu Občine Domžale promet po stari moravški cesti od odcepa proti cerkvi mimo »Kovačeve domačije« in mimo šole umirala z označbo omejitve hitrosti s 40 na 30 km/h, naročili pa bodo tudi projekt za umiritev z grbinami. Hkrati bodo postavili vse potrebne znake, talne označbe in vertikalno signalizacijo. Skrb za varno pot v šolo pa ostaja in vsi člani sveta KS se sprašujemo, koliko časa bodo imeli vsi naši otroci, ki prečkajo regionalno cesto, srečo, da se bodo k svojim mamicam, očetom, sestram in bratom, dedkom in babicam vračali brez posledic. Kljub našim zahtevam, zahtevam staršev, pa tudi občine, pristojne republiške institucije odgovarjajo, da prometa za ureditev prehoda za pešce ni dovolj, k drugačnemu mnenju niso pomagale niti naše utemeljitve s številnimi nesrečami na tej cesti. Kolikor ima kdo od bralcev možnost prepričati omenjene institucije, da končno uredijo prehod za pešce, ga bomo zanesljivo vsi podprli, najbolj pa starši otrok in otroci sami. Velik problem je hodnik za pešce, saj ga ni. Del od Studenca do Brezja bomo dobili ob gradnji avtoceste, ostaja pa še precejšen del, kjer hodnika ne bo, cesta pa najbrž še bolj obremenjena...

Cerkev je prekrita, na vrsti je popravilo zvonika.

Škrilj za prekritje zvonika je že kupljen, v prvih septembrskih dneh pa so izbrali tudi izvajalca zidarskih in tesarskih del. Obnova zvonika bo zaradi višine investicije cca 20 mio SIT (pol sredstev država, pol občina) poteka po fazah, pri katerih bomo upoštevali vse zahteve zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine iz Kranja. Načrtujemo tudi širitev pokopališča Krtina, s čimer bomo pridobili 60 novih grobov. Tudi za to investicijo je v proračunu že zagotovljen del denarja, v kratkem pa bomo sklenili pisni dogovor z lastnikom zemljišča.

Dela veliko za svet, za krajane, za vse, ki želijo, da bo KS Krtina jutri bolj urejena. Bi želeli še na kaj opozoriti?

Večina krajanov si prizadeva, da bi bili vsi naši kraji in vasi urejeni, trudijo se ob svojih domačijah, pomagajo, ko je treba. Samo za pohvaliti! Žal pa je tudi na našem območju že kar nekaj vandalizma, saj nekateri mislijo, da za javne objekte, kot so: avtobusna postaja, javna razsvetljava, igrišča, prometni znaki, pa tudi letno gledališče, ni treba nobene skrbi in prav na njih povzročajo škodo. Pri tem pa se ne zavedajo, da razbiti objekti niso lepa razglednica kraja, katerega prebivalci so. Zato bi na kratko rekel: če za objekt že ne skrbite, ga pustite urejenega, kot je. Pa še na nekaj bi rad opozoril: lepo urejene asfaltirane ceste ne smejo in ne morejo biti poligon za divje vožnje avtomobilistov in motoristov, katerih posledica so vse prevečkrat hude nesreče. Naj ostanejo ceste do naših domačij, ne pa dirkalne steze!

Čeprav je knjižica Krtina Dole izdana pred leti, je primerna za vse čase.

Prav presenečeni smo bili ob povabilu, da kupimo večje število 140. zvezka zbirke vodnikov kulturni in naravni spomeniki Slovenije, v kateri Zavod RS za varstvo naravne in kulturne dediščine pod naslovom Krtina-Dole predstavlja tudi zgodovino cerkve sv. Lenarta. V drobni knjižici je avtor pregledno nanizal veliko podatkov o naši krtinski cerkvi in jo tako ohranil tudi prihodnjim rodovom. Knjižica je še na voljo v KS.

Morda še nekaj besed za konec?

Hvala vsem krajanom, ki so pripravljeni in z velikim razumevanjem sodelujejo pri delu Krajevne skupnosti Krtina.

Pogovarjala se je VERA VOJSKA.

Naslovnica drobne knjižice, v kateri boste našli prav vse o cerkvi sv. Lenarta na krtinskem griču.

Napredek v Preserjah že gradi novo trgovino

Napredkova samopostrežna trgovina na križišču v Preserjah, zgrajena leta 1964, je bila ena prvih »tipskih« samopostrežnih trgovin, ki so se v šestdesetih letih gradile po Sloveniji. V svoji več kot tridesetletni zgodovini so trgovino nekajkrat posodobili, vendar v zadnjih letih - predvsem zaradi utesnjenosti in nefunkcionalnosti ni več ustrezno zadovoljevala potreb kupcev iz Preserijh in bližnje okolice. Na problematiko v zvezi s trgovino je vodilne v Napredku večkrat opozarjala tudi Krajevna skupnost Preserje.

Zato so se v podjetju Napredek Domžale v začetku letošnjega leta odločili, da še do konca leta 1997 zgradijo novo, večjo in modernejšo trgovino.

Dela so se pričela 8. septembra 97 z rušitvijo stare trgovine, trajala pa bodo predvidoma 3 mesece. Stara trgovina je imela le približno 80 m² uporabne površine, nova pa jih bo imela kar 260 m² Načrti za novogradnjo predvidevajo širitev na sever in zahod za 4 m - po celotni dolžini - ter 4 m na jug - za polovico dolžine. Po novem naj bi trgovina merila 21 m v dolžino in 18,8 m v širino; objekt bo približno enako visok kot prej. Ves skladiščni oz. »servisni« del nove trgovine naj bi bil v kletnih prostorih in delno na južni strani, kjer bo tudi tovorno dvigalo. Po novem naj bi bil vhod za kupce na severozahodni strani objekta. Na zahodni strani - proti Kamniški cesti bo predvidoma tudi 8 novih parkirnih mest za kupce, saj pred trgovino (severna stran) zaradi širitve ne bo več mogoče parkirati.

OTVORITEV NOVE TRGOVINE JE PREDVIDENA ZA 6. DECEMBER 1997!

MARTIN GROŠELJ

Presersko križišče 10. septembra 97 - stare Napredkove trgovine ni več. Na njenem mestu bo predvidoma 6. decembra 97 Napredek odprl novo - sodobno in večjo samopostrežno trgovino.

Foto: Martin Grošelj

BUS VESELJA

PRIHAJA 9. OKTOBRA V DOMŽALE

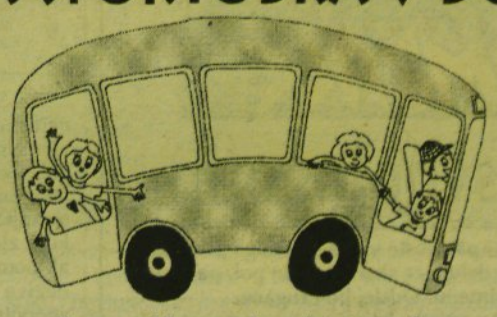

Bile so sanje. Bilo je veliko truda, zbiranja denarnih sredstev, zelo obiskan koncert "SKUPAJ NA POTI" v Domžalah in končno je BUSU VESELJA posvetila zelena luč.

V ČETRTEK, 9. OKTOBRA 1997 BO OD 16.00 PA DO VEČERNIH UR NA PLOŠČADI PRED VELEBLAGOVNICO PREDSTAVLJEN BUS VESELJA.

PROGRAM PRIREDITVE:

- predstavitev in ogled BUSA VESELJA
- glasbena skupina
- čarovnik
- različne družabne igre
- in veliko presenečenj

BUS VESELJA BO ZA OTROKE IN MLADE VSAK ČETRTEK V DOMŽALAH.

Za program bodo skrbeli: SKALA, MIC - LUKA, CM DOMŽALE, SKAVTI.

VABLJENI MLADI OD 4. - 94. LETA!

PO DOMAČE PRI REPANŠKU

12. tekmovanje ljudskih godcev

Konec avgusta je PRI REPANŠKU na Homcu potekalo že 12. tekmovanje ljudskih godcev. Zaradi slabega vremena so morali tekmovanje sicer za teden dni prestaviti, vendar zato pravih ljubiteljev domače glasbe, predvsem pa harmonike, na prijetnem dvorišču znane gostine na Homcu ni bilo nič manj. V organizaciji Zveze kulturnih organizacij občin Domžale in Kamnik je PO DOMAČE v kategoriji do 15 let zaigralo 11 godcev, v kategoriji nad 15 let je svoj »meh« razširilo kar 23 godcev, z navdušenim ploskanjem pa je bilo pozdravljeno tudi devet gostov iz cele Slovenije.

Med mlajšimi je najboljši Uroš ŠUBELJ s Križa pri Kamniku, za njim pa sta se uvrstila Marko TOMC in Jože VIDERGAR. Med harmonikarji nad 15 let je zmagal Simon CERAR iz Preserij pri Radomljah pred Borutom ŽAGARJEM in Urošem KRIŽMANOM. Organizatorji pa niso pozabiti niti na pozornosti do najstarejšega godca kjer je bil posebej toplega aplavza deležen 83-letni Jože OPLAK iz Mengša, od koder je prišla k Repanšku tudi vedno dobrodošla najboljša godčevka Pepca BLEJC.

V celoti je tradicionalna prireditev zelo lepo uspela in pomenila novo potrditev potrebnosti srečanj godcev, ki so vselej lepo sprejeti. Hkrati pa je to še en dokaz veš, da je prav, da se podobna tekmovanja organizirajo v vseh občinah, saj je mladih godcev, ki si želijo nastopati, vse več, to pa pomeni tudi dobro osnovo za uspešna tekmovanja ljudskih godcev tudi v prihodnje. Zato dobrodošli tudi na 13. tekmovanje PO DOMAČE pri Repanšku.

Foto: V. R.

Mladi v Parizu

Milijon mladih iz celega sveta se je zbralo na Svetovnem kongresu mladih v Parizu, ki je potekal od 13. 8. do 25. 8. 1997. Na pobudo in pomoč gospoda Janeza Kvaternika sta bila med mladimi tudi mladinca Florjan Bevc, strojni tehnik 4. letnika in Bider Andrej, ekonomski tehnik 4. letnika, ki sta predstavljala mlade iz Jarš inRodice. Iz Slovenije je bilo 12 avtobusov oz. 600 mladincev in mladink. Čez dve leti bo takšno srečanje v Rimu. **B.**

Kako do prometnega znaka

Preprosto. Zavrtiš telefonsko številko s pravimi številkami in razložiš, da npr. okolica šole (štirirazrednica v Spodnjih Jaršah) zaradi gluhih ušes nekaterih v KS in OŠ še nima opozorilnega prometnega znaka, da so v bližini šolarji. Tako je storil g. Prašnikar iz Spodnjih Jarš v začetku zadnjega tedna v avgustu, ko je potelefoniral odgovornemu uredniku Slamnika. Že v sredo je še »topla prošnja« prišla na uho g. Simonu Mavsarju, podžupanu Občine Domžale, ki jo je kot vrli »občinar«, zadolžen tudi za reševanje takšnih in podobnih problemov, »toplo« sprejel in mi obljubil, da bo problem rešen še pred novim šolskim letom. No, in v petek se je zgodbica o opozorilni tabli in prometnem znaku res srečno končala, tako da so se mladi šolarji štirirazrednice OŠ Rodica v Spodnjih Jaršah v ponedeljek, 1. septembra 1997, na svoji poti v šolo počutili bolj varne. Upajmo, da jih bodo občutki varnosti spremljali skozi celo šolsko leto. **Besedilo in foto: BOGDAN OSOLIN**

TO NAS MOTI

Takoj za sabo pospravi!

Na koncu Cankarjeve ulice in tik pred izhodom na Savsko cesto je nastala ta »lepa« fotografija, ki kaže, kako čislan je bil prometni znak STOP in del cestišča ob njem, da so ga pridni delavci, ki so obnavljali obcestno hišo, preprosto zasuli z odvečnim »gradbenim« materialom, namesto da bi ga kot dobri gospodarji brž odstranili in odpeljali na primerno mesto - npr. na deponijo. To so sicer že storili (nekaj dni kasneje), vendar nekoliko prepozno, se vam ne zdi?

Besedilo in foto: BOGDAN OSOLIN

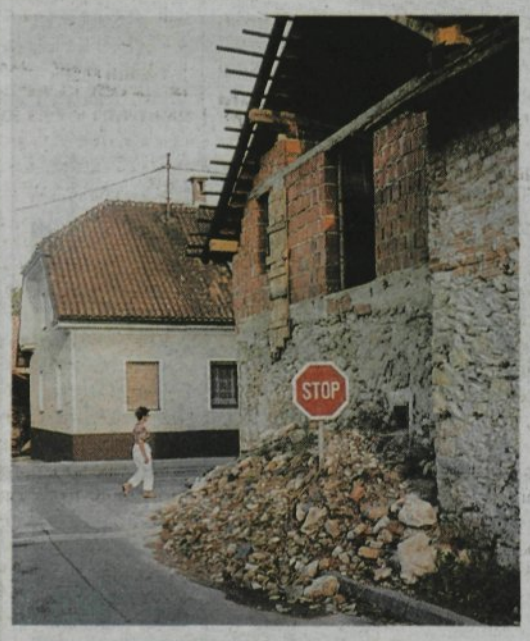

Rezervat v središču Domžal

Ob Slamnikarski ulici, natančneje med bloki na Miklošičevi ulici in Univerzalom v Domžalah, že dolgo sameva rezervat, po (osnovnem pomenu) Slovarju slovenskega knjižnega jezika je to področje, ki je zlasti zaradi prvotne narave ali pomembnih primerkov žive in nežive narave zavarovano pred »nepotrebnimi« posegi človeka.

Tam kljub ograji ni opaziti nobenih posebnih in pomembnih primerkov življenja, razen visokih dreves in bujne trave, sklepamo, da gre za tretji slovenski pomen, v kateri se skriva formulacija, ki pravi, da gre za področje, ki je »rezervirano za kaj«. Samo po sebi se zastavlja vprašanje, kdo, kdaj in za kaj je rezerviral tolikšen prostor v središču Domžal. Sliši se, da so odgovori že nekaj časa znani, čeprav jih je v tem trenutku najbrž težko preveriti.

SSKJ govori namreč tudi o gradbenem rezervatu. **Ali je park torej gradbeni rezervat?** Zakaj ga vsaj pred pozidavo ne odprejo za razigrane otroke iz Miklošičeve ulice, ki se sedaj prerivajo med številnimi parkiranimi avtomobili in vedno polnimi zabojniki smeti? To je vprašanje!

Tekst in foto: BOGDAN OSOLIN

Frizerski salon Sanda
Bistriška 1
1230 DOMŽALE
Tel.: 061 724-319

Delovni čas:

ponedeljek	8-12, 16-19
torek	11-16
sreda	8-14
četrtek	11-16
petek	8-12, 16-19
sobota	po naročilu

Upokojenci do 10. v mesecu še vedno 20% popust!

Šolarji pripeljite starše!
Oktober, november 50% družinski popust.

CENTER ZA MLADE DOMŽALE

Imamo svoj logotip

Končno smo ga dobili. Kaj pa? boste vprašali. Dolgo pričakovani logotip. Center za mlade deluje že skoraj leto in pol, pa vendar ste nas doslej poznali le po imenu. Odslej bo drugače.

Se še spomnite, ko smo vas v začetku leta z javnim natečajem v Slamniku povabili, da sodelujete pri izdelavo logotipa. Predložil naj bi nam predlog ali pa že končni izdelek, po katerem naj bi bil Center za mlade prepoznaven.

Dobili smo res nekaj predlogov in v maju se je sestala komisija z namenom, da med prispelimi izbere najbolj primernega. Priznati moram, da je imela težko delo, saj so bili predlogi zelo domiselni. Izbran je bil logotip, ki ga je izdelal Tadej Kokalj, vendar smo se z njegovim dovoljenjem odločili,da ga Sabina Bakula računalniško dodela. Ideja je ostala ista, nastal pa je znak, ki ga predstavljamo tudi vam. Potrebno se je bilo odločiti le še za barve. Izbrali smo rdečo, rumeno in modro, ki bodo odslej tudi prepoznavne barve Centra za mlade.

Logotip v celoti simbolizira svetlo prihodnost (sonce), v katero naj bi vstopala mladina, ki pa jo predstavljata deček in deklica. Sodelavci Centra za mlade želimo in poskušamo pomagati mladim, da bi bili na svoji poti k odraslosti kar se da srečni, ustvarjalni in zadovoljni s svetom okoli sebe ter samim s seboj.

Upam, da vam je naš logotip všeč, da ste si ga vtisnili v spomin in ga boste vedno povezali z nami, kajti KJERKOLI GA BOSTE VIDELI, VEDITE, DA PREDSTAVLJA CENTER ZA MLADE DOMŽALE.

NATAŠA LIMONI

DRUŠTVO SMO
Starši - Mladi - Otroci
(center ustvarjalnosti mladih)
Ljubljanska 58, Domžale (za knjižnico)
VABI K VPISU V DEJAVNOSTI DRUŠTVA
Dodatne informacije po tel. 711-875 in 727-947

CELOLETNE DEJAVNOSTI:	PRIMERNO:
LUTKOVNA DELAVNICA	predšolski in razredna stopnja OŠ
GLEDALIŠKA DELAVNICA	osnovnošolci in mladina
GLASBENA DELAVNICA	predšolski in razredna stopnja OŠ
IGRANJE INŠTRUMENTOV (kitara, synthesizer)	za vse starosti
MODELARSKA DELAVNICA	osnovnošolci in mladina
LIKOVNA DELAVNICA	osnovnošolci
CICIBANOVE URICE	predšolski otroci
TRENINGI UČINKOVITEGA UČENJA	osnovnošolci, srednješolci, študenti
PREVENTIVNA GIMNASTIKA	za mladino in odrasle

POLETNI SPOMINI

Letovanje rejniških družin na Krku

»Po 25. letih najinega zakona sva prvič odšla na dopust, saj si pri svojih in rejniških otrocih ter kmetiji težko privoščiš odhod od doma za več dni. Poleg tega tudi stroški niso prav majhni, če greš na morje in pelješ s seboj 6 ali 7 otrok. Letos se nam je prvič ponudila ustrezna in skromna možnost, da letujemo vsi skupaj,« sta dejala rejnika.

Druga rejnica je prav tako izrazila navdušenje: »Sem gospodinja in mati in že celo življenje skrbim za veliko družino. Prvič v življenju se mi je zgodilo, da so me kar več dni stregli drugi!«

V počitniškem domu na Krku letos niso letovali le otroci v spremstvu svojih tovarišic, pač se je tam en teden v juliju odvijala prav »posebna kolonija«. Letos je namreč Center za socialno delo Domžale prvič organiziral letovanje rejniških družin. Bili smo res velika družina, saj nas je bilo vseh udeležencev skoraj sto. Naše družine niso navadne majhne slovenske družine, pač pa so velike, razširjene družine in imajo vse najmanj 6 članov. Letovali so rejniki ali eden izmed njih s svojimi in rejniškimi otroci. Tako smo imeli zelo pestro zasedbo in živ žava ni manjkalo. Potruditi smo se morali, da je bilo zanimivo za vse, za najmlajše, predšolske otroke, do šolarjev in mladostnikov in nenazadnje tudi za rejnike in rejnice. Starostna struktura udeležencev kolonije je bila od enega leta pa tja do 70 let, torej res pestro in kar zahtevno je bilo usklajevati vse interese, želje in pričakovanja. Največ časa nam je seveda vzelo morje, sončenje, igre na plaži, čolnarjenje in učenje plavanja. Zelo prijetno pa je bilo ob večerih, ko smo vsi, starejši in mlajši, skupaj zaplesali, se šli družabne igre, še najbolj razburljivo pa je bilo na športnem igrišču. Organizirali smo tekmovanja med dvema ognjema med starši in otroci, med stanovalci pritličja in prvega nadstropja (»zgornji in spodnji«), imeli srčkov ples, piknik... Skratka, tudi družabnega večernega življenja ni manjkalo in včasih nam je bilo časa kar premalo, saj je bilo ob 10. uri zvečer, ko smo bili ravno najbolj razvneti in veseli, kar težko utihniti in se umiriti. Pa je žal tako zahteval hišni red. Seveda za starejše mlade in mlade po srcu tam nekako do 20 let so se pokazale še druge možnosti - odhod v mesto po zanimivi obmorski poti na sladoled, večer na plaži ob igranju saksofona...

Mislim, da je bilo vsem lepo, da je vsak našel zase nekaj užitkov in zanimivosti in bo imel prijetne spomine na ta poletni teden.

Vendarle naše druženje ni bilo namenjeno le prijetnemu dopustovanju, zlasti ne delavkam Centra, ki smo želele s tem letovanjem nekako ustvariti novo kakovost v rejništvu. Kot prvo vemo, da imamo v občini kar veliko rejnic, ki imajo status delavke, vendar po svoji naravi dela nimajo možnosti za dopust. Za otroka, ki ga starši ne vzamejo vsaj za nekaj dni na počitnice, je pač treba poskrbeti. Ni dopusta niti možnosti, da bi se predvsem ženske spočile in malo »obrnile ploščo«, kot pravimo, ter si vzele vsaj nekaj trenutkov zase. S tem letovanjem smo tem družinam letos prvič skušali omogočiti malo oddiha, čeprav z vsemi otroci. Letovanje je bilo sicer manj komfortno, vendar po primerni ceni in vsem dostopno. Organizirana je bila šola plavanja, razne večerne in popoldanske dejavnosti za otroke, tako da so bili rejniki in rejnice malce razbremenjeni. Vsaka družina se je lahko sama odločila, kako bodo preživeli prosti čas. Izkazalo pa se je, da je bilo kar prijetno in večinoma smo se držali skupaj.

Kot drugi namen pa je takšno letovanje tudi priložnost za nas, strokovne delavce, da ustvarimo res dober stik tako z otrokom rejencem, rejniki in tudi domačimi otroci, se bolje spoznamo in spoznamo tudi pravila funkcioniranja posameznih družin. Naša opažanja so prav spodbudna, saj smo preživeli teden brez zapletov, vsi zdravi, držali smo se dogovorov. Že iz družabnega življenja je bilo razvidno, da so se rejniki pripravljeni veliko angažirati pri otrocih, da ustvarjajo medsebojno dobro razpoloženje in povezavo med otroki - saj je bilo opaziti, da starejši rejenec pomaga mlajšemu, da fant pri sedemnajstih letih brez težav popazi dve leti starega rejenčka, da se rejenci sproščeno obešajo »rejniškim mamam za krila«, da se je zvečer vsa družina usedla skupaj in so igrali igro »iskanje črk na pravo začetnico.« ...da so rejniške mamice bile ves čas obkrožene s četico otrok...

Nenazadnje pa so bili naši otroci kljub skromnim rejninam opremljeni z rokavčki, blazinami in lepimi brisačami, s seboj so imeli igrače, igrala, karte itd. Nikomur ni ničesar primanjkovalo in za moj občutek so pojedli skoraj preveč sladoleda, saj je bil vsepovsod na voljo.

Rejniki in rejnice so imele tudi priložnost za izmenjavo izkušenj, daljša razmišljanja o svojem delu, načrtovanje dela na področju rejništva... Takšne izmenjave izkušenj so ravno v rejništvu velikega pomena, saj pri delu z otroki ni pravil, pač pa je vsakega potrebno osvojiti po svoje. Pri tem pa znanje o drugih izkušnjah lahko veliko pomaga.

Seveda je imelo prvo takšno letovanje še kakšne pomanjkljivosti, ki jih bomo morali v bodoče odpraviti, se bolje pripraviti. Vendar je bil pravi namen dosežen, mislim, da vsem v zadovoljstvo. Želimo, da bi takšno združevanje postalo tradicionalno. Pritegniti bi želeli morda še starše rejencev, saj bi takšno skupo letovanje lahko predstavljalo priložnost, da se obe družini spoznata in omogočita varen prostor za rejenca. Letos je bila z nami ena mamica, morda jih bo prihodnjič več, čeprav se zavedamo, da so to izredno zahtevne naloge, ki jih bo potrebno zelo previdno širiti.

Toda ledino smo zaorali, bili smo skupaj, prijetno nam je bilo po zaslugi vseh udeleženih. V domu na Krku se je osebje z g. Leštanom na čelu zelo potrudilo z nami, saj smo imeli včasih posebne zahteve, po svojih močeh smo delale delavke Centra za socialno delo in je šlo. Naši načrti so optimistični, vabimo pa vse, da nam jih pomagate izpolniti in nas podprete v naših prizadevanjih v skrbi za rejniške otroke in družine.

MAKSIMILJANA MALI, dipl. soc. del.

Srce nam vse pove, izpolni vse vaše želje

Gospa Tatjana Sivec Strmšek je direktorica podjetja za kulturo, izobraževanje in rekreacijo, poleg tega je tudi direktorica Združenja izobraževalnih inštitucij na področju Slovenije. Vsak program, ki ga na novo uvedejo v šolo, najprej preizkusi sama, šele nato ga zaupa učitelju.

Najprej bi vas prosil, da se predstavite bralcem našega časopisa?

Sem lastnica in direktorica družbe MI AMIGO. Letos praznujemo peto obletnico delovanja, ki jo bomo obeležili ob Tednu vseživljenjskega učenja. V torek, 7. oktobra, bomo odprli Izobraževalno središče za odrasle, v katerem bomo izvajali programe za pridobitev poklica na različnih stopnjah.

Kaj vas je nagnilo, da ste odprli šolo?

Da sem se za to odločila, so vplivali moji osebni interesi. Sem »prosvetarka«. Poučevala sem v osnovni in srednji šoli, vendar sem čutila izziv, da moram storiti nekaj drugačnega, kot je v rednem šolstvu. Zapustila sem državno šolsko kolesje, kar mi je dalo večje možnosti razvoja in proste roke.

Program, ki ga predstavljate letos, je precej pester. V začetku pa ni bilo tako.

V začetku smo poučevali zlasti otroke, predšolske in šolske, tuje jezike in ples. Kasneje so k nam začeli prihajati tudi odrasli, brezposelni...

Izvajamo usposabljanje za pridobitev poklica, poleg teh pa imamo v svojem programu tudi take, ki jih ni v rednih šolah za poslovne sekretarje, turistične delavce, gradbeništvo... oziroma so namenjeni predvsem odraslim.

V okviru vaše šole deluje tudi Center za mlajše odrasle. Kaj pokriva ta center?

V tem centru se usposabljajo tisti mladi, ki nimajo poklica niti službe. Za to smo še vedno edini izvajalci v Sloveniji, letos pa vpisujemo že tretje šolsko leto.

Kakšen vpliv ima nezaposlenost na vpis v CMO?

Povpraševanje po vključevanju v CMO se iz leta v leto veča. Vsi, ki smo zaposleni pri tem podjetju se zavedamo, da na tem področju orjemo debelo ledino. To pomeni, da moramo spreminjati in prilagajati projekte posamezni skupini. Sam program je kmalu prerasel svoje meje. V začetku smo želeli pokriti samo domžalsko-kamniško področje, kmalu pa so spraševali za možnost vpisa tudi iz drugih krajev.

Iskanje poklicnega in življenjskega cilja je za marsikoga velik osebni izziv. Ali pri tem usposabljanju namesto »učenca« sprejme odločitev šola?

Ne. Povprečna starost mladih v CMO je od 17 do 18 let. Tu z mladimi odkrivamo, kaj želijo v življenju doseči. Marsikdaj so se odločili za napačno šolo ali pa so prekinili šolanje zaradi različnih težav. V programu odkrivanje poklicnega cilja jim pomagamo to napako popraviti. Po zaključnem programu in opravljenih izpitih se mladina ponovno vključi v redno šolanje ali pa zasede delovno mesto, ki jim je bilo prej nedosegljivo.

Vsako tako usposabljanje od mentorja in udeležencev zahteva javni izkaz.

V okviru usposabljanja v Centru za mlajše odrasle gre za projektno delo. Ni klasičnega pouka po urniku, je pa vnaprej določen cilj, za katerega se sporazumemo vsi. V lanskem šolskem letu so udeleženci izdali svoje glasilo Naš, vaš, moj krik. V okviru tega so se soočili z različnimi oblikami pisanja, načini fotografiranja, spoznali so nove ljudi, poklice... Veste, koliko je dela, da izdamo svoj časopis...

Vaša šola vpisuje veliko ljudi, ki so željni znanja. Komu to znanje ponudite?

Tu gre za različne starostne skupine. Predšolskim in osnovnošolskim nudimo predvsem znanja tujih jezikov, plesa, ure pravljic... Za srednjo šolo naj izpostavim priprave za maturo, odraslim pa so namenjeni poleg jezikovnega tudi poklicna usposabljanja. V izobraževalnem središču za odrasle odpiramo preko dvajset verificiranih programov od I. do V. stopnje zahtevnosti, nekateri programi segajo celo preko V. stopnje.

V vaši šoli je tudi Središče za samostojno učenje.

To središče je namenjeno vsem ne glede na znanje in starost. S pomočjo multimedijske tehnike si obiskovalec pridobi in poglobi znanje tujih jezikov, podjetništva... Pri tem učenju mu je dana možnost, da se spozna z računalništvom, internetom...

Kakšen pristop ima vaša šola do učenja?

V načelu smo proti klasičnemu načinu pouka, zavzemamo se za sodobne in privlačnejše načine. Gre za zbliževanje med udeleženci in vodjem programa. Želimo doseči, da učitelj sam spozna, katera oblika učenja je tečajnikom bližja.

Srce nam vse pove, izpolni vaše vse želje, je slogan družbe MI AMIGO iz Mengša. Res so odprti ljudje in vedno pripravljeni na nove izzive.

ŠTEFAN ROZMAN

EPIGRAM

Oktobrski papagajčki

Smo brez zamisli? Nič na lastno pest?
Ko »plonkamo« ime, nas nič ne peče vest?!
Požvižgamo na čast se, narodno zavest
in v Jaršah priredimo si OKTOBERFEST.

FRANCE CERAR

Zdaj imaš kolo in veliko prostega časa

Veter čutiš na obrazu; vonj sveže pokošene ali napol suhe trave vznemirljivo draži nosnice; ptice radostno žgolijo v vejah dreves; pogled se potaplja v polja težkih, zrelih žitnih klasov; nad gorami beli, kopasti oblaki... ne, to je ostalo za nami. Danes valovi naš pogled prek pobočij, bogatih z vinogradi, tja dol do morja.

Okrog Jurjevega hriba se peljemo. Z nogami na pedalih kolesa. Popoldne, na svojem prvem ogrevalno - raziskovalnem potepu (z izletniško karto PRIMORJE IN KRAS, 1:50.000 v popotni torbici ali nahbrtniku) po najbližji okolici Ankarana (tu smo se začasno dopustniško zasidrali:) mejni prehod Lazaret, pred njim desno v breg proti Hrvatinom, 156 m nad morjem. Na začetku nas bega množica stranskih cest brez kažipotov. Prva pomoč: razgrinjanje zemljevida. Če ti še kaj ni jasno, je druga pomoč: pogovor z domačini. Najprej te malce čudno premerijo od glave do pedala kolesa, kot da tu gori, na slemenastih vinorodnih gričih dvesto do štiristo metrov nad morjem, niso vajeni turistov, ki se namesto z avtomobili raje s kolesi prevažajo naokrog. Po nekaj besedah pa se razgovorijo še o vsem tistem, česar jih niti vprašal nisi. Da se moraš do svojega cilja držati te in te ceste, poreko in dodajo, kje te čaka dobra gostilna in kje nič manj slabša »osmica«. Zapeljati se mimo njih in ne poskusiti domače hrane ter odličnega refoška, bi bil neodpustljiv greh, pristavijo. Ob takih »kažipotih« zaideš s poti ravno toliko, kot je prav za dobro razpoloženje. Kolesarsko klobaso zašpilimo skozi Spodnje Škofije. Povprečna hitrost okrog 20 kilometrov dolgega izleta je približno 13 km na uro.

NASLEDNJI DAN - *»Hrastovlje... Meditaranska vasica, nad njo cerkev z visokim zvonikom, kot pastir nad gručo ovac. Pred petsto leti, v dobi turških vpadov, je bila ta prispodoba resnica. Cerkev je bila takrat spremenjena v utrjen tabor (castrum), čigar sledovi so vidni še dandanes. Sama zgradba priča o romanski arhitekturi (razen zakristije, dodane v 19. stol.), njen nastanek sega v čas od 12. do 14. stoletja.«* (Iz brošurice HRASTOVLJE)

Vsako leto znova si obljubljaš: »To pot pa si zagotovo pojdem ogledat znamenito fresko Mrtvaški ples.« In se z avtom, kot vsa leta poprej, spet prehitro zapelješ mimo odcepa za Hrastovlje. V Rižani bi se sicer lahko obrnil, pa te drveča pločevinasta reka vleče naprej.

Zdaj imaš kolo in veliko prostega časa. Iz Ankarana zapelješ na deloma luknjasto deloma gladko asfaltirano bližnjico proti Bertokom. Od tu zlagoma navzgor k sv. Antonu. Vzpon (14%) pokaže zobe šele na koncu vasi. Strmina se stopnjuje skozi naselje Dvori, nakloni ovinkov obljubljajo hipec oddiha, vendar klanec pojenja šele na višini okrog 400 metrov. Uživaško, lahkotno pelješ po slemenastem grebenu med dišečimi travami ob robeh ceste, med smolastim vonjem borovcev do odcepa proti Kubedu. Spust (17%), da kar »padeš dol« v naselje ob strmem skalnatem griču. O preteklosti pripovedujeta dobro ohranjeno obzidje s stolpi nekdanjega gradu in srednjeveška cerkev sv. Martina z zvonikom v obliki peterokotnega stožca na vrhu griča, z roba obzidja pa se oziraš po ožarjenih poljih sedanjosti.

Naprej in navzdol proti Hrastovljam pojejo kolesa. »Z vetrom v laseh« in v znoju obraza podoživljaš tihotnost istrske vasice s cerkvijo sv. Trojice. Prevzet strmiš v bogastvo podob na stenah in stropu, delo umetnika **Janeza iz Kastva** iz 15. stoletja. Za hip se ti zazdi, kot da so te vsesale v svoj svet čarobnosti in tesnobe. V ponižnost spreminjajo človekovo prevzetnost in ošabnost. Mrtvaški ples... Oskrbnica Marija Kocijančič ugasne razsvetljavo, ključ zaškrta v ključavnici, sonce pljuskne v oči, nebo je neskončno modro, pokrajina toplo zelena... sproščeno drsi kolo po tihotni dolini navzdol. Križišče. Glavna cesta. Glušeč ropot drvečih avtomobilov. Rižana, Dekani, Ankaran. Števec kaže 48 km, čas vožnje: 3 ure 45 minut.

TRETJI DAN - ostane kolo v kleti. Ni pokvarjeno in tudi s tvojim zdravjem ni nič narobe. Le dopoldne imaš neodložljivo pot... *»**Slavnik** se dviga v slovenskem delu Čičarije nad kakih 500 metrov visoko planoto Šavrinskega krasa. Njegov široki hrbet doseže v Malem Slavniku (Grmadi) višino 1001 m, v Velikem Slavniku pa 1028. Do višine 850 m je poraščen z grmovjem, na severni strani tudi z gozdovi, vrh sam pa pokrivajo pašniki. Znamenita je njegova flora.«* (VODNIK PO SLOVENSKI PLANINSKI POTI)... v blagem vetru trepetajo cvetoče bedenice, nad njimi rožnate potonike, vijolične perunike in irisi, še višje se je vzpel beli cvet črnega korena, v senci grmovja dehtijo šmarnice, v daljavi pa morje in gore, ko po uri hoda iz vasice Podgorje stopiš na pašniški vrh Slavnika.

ČETRTI DAN - te hočejo temačni jutranji oblaki prisiliti v lenarjenje. A jih veter kar kmalu pomete v celinsko ozadje, ti pa veselo na kolo. *»Tinjanski hrib je eno od najlepših razgledišč Slovenske Istre. Pogled obsega širok Tržaški zaliv, Podgorski kras, velik del Istre, predvsem pa okoliška Šavrinska brda, ki bujno zelena izpolnjujejo zaledje slovenske morske obale... Vas Tinjan (371 m) leži vrh razglednega hrbta, ki se na drugo stran polagoma spušča do Škofij.«* (VODNIK PO...) Kjer gredo izletniški pešpotniki »zlagoma« navzgor ali navzdol, veljajo za kolesarje drugačna merila: pri vzponu iz Škofij na Tinijan v visoki prestavi, pri spustu po 12% klancu pa brzdanje, z zavorami kajpak, užitka »prostega pada«. A se splača: samotna je cesta, komaj kakšen avto zaropota po njej, o rekreativnih kolesarjih ne duha ne sluha, razgled z vrha enak opisu. Le oblaki in grmenje znova prihajajo vse bliže in bliže in...

PETI DAN - *»Svežina jutra je kot čarobni napoj, ki ga srkaš po kapljicah, pa te ves dan drži rahlo nad tlemi, vendar ne na oblakih«.* Temu napoju pa moraš dodati vsaj nekaj žlahtnih vinskih kapljic, saj se vendar potepaš po »deželi refoška«. Krmilo kolesa je obrnjeno v smer: Ankaran - Bertoki - sv. Anton, tu obrat desno po valoviti cesti na razgledni hrbet (od vasic na nasprotnih bregovih ga loči dolina) s sončnimi vinogradi do Marezig. Če ujameš čas »osmic«, gre pri družini Štok »konjiček v štalico«, ti pa »za mizo v hladno senčico«. Od mize ne boš vstal ne lačen ne žejen in še kdaj se boš vrnil med prijazne ljudi. Za »sestop« z višine 283 m do ničelne morske gladine ponuja izletniška karta več različic. Če boš peljal v zavetju mojega kolesa, se bova spuščala skozi Babiče mimo jezera do Vanganela, skozi Bonine, Pobege, Bertoke in 32 km dolga tura se ustavi v Ankaranu.

ŠESTI DAN - in kar jih še ostane: popotniško-raziskovalna žlica je prebujena, noge razgibane, kolo utečeno, ideje vrisane na izletniški karti... Malija, Korte, Padna, Koštabona, Krkavče... srečno vožnjo!

HELENA GIACOMELLI

Večer prijetnih melodij

S polno glavo misli sem se odpravila po sobotnih nakupih in opravkih v center mesta. Prijetni zvoki na ploščadi pred »Vele« so mi pomagali, da je bilo sobotno dopoldne drugačno, meni, ki imam rada muziko, izredno lepo. Takih kot sem bila jaz, nas je bilo to soboto veliko, koraki so zastali, ušesa prisluhnila, usta so se raztegnila v nasmeh, roke so navdušeno ploskale. Godbeniki iz zamejstva, predstavniki slovenske manjšine v Italiji, pa so pihali in pihali ter iz svetlečih se inštrumentov izvabljali čudovite melodije.

Vse to se je ponovilo v soboto zvečer na reviji godb Območne zveze kulturnih organizacij Domžale, ko je poletno gledališče na Studencu dalo streho starim in mladim, poslušalcem in godbenim zanesenjakom. Na reviji so sodelovale moravška, domžalska in mengeška godba ter gosti iz zamejstva, vsi z zelo kvalitetnim sporedom.

Prepričana sem, da bo revija tudi prihodnje leto, število godbenih skupin bo še enkrat večje, muzika pa taka, da podaljša poletje tudi v čas, ko mala maša že za suknjo vpraša.

Da bomo še lahko poslušali prijetne melodije, nam zagotavljajo vsa nastopajoča godbena društva prav s tem, da je v Godbah vedno več mladih; da starejši godbeniki skrbijo za mlajše, mladi pa si ob podpori bolj izkušenih nabirajo nova spoznanja. Pričara jih posebna muzika, ki se ji reče godba. Tovrstna glasba nam bo še popestrila in krasila večere, razveseljevala na dopoldanskih, sobotnih in nedeljskih muziciranjih.

Domžalskim godbenikom bomo ljubitelji glasbe lahko prisluhnili tudi v paviljonu v parku ob Godbenem domu; v naše mesto bodo pripeljali svoje godbene znance. Godbe bodo »godle«, meščani poslušali in ploskali; Povodni mož pa bo gotovo našel svojo Urško in se z njo zavrtel v valove novega življenja.

In življenje se bo pričelo znova in nikoli se ne bo končalo, vedno znova bo zanimivo, za posameznika, za narod, za državo.

M. K.

FESTIVAL V MESTU FANO 26. 6.-29. 6. 1997

Domžalski komorni zbor v Italiji

Pred kratkim je Domžalski komorni zbor dobil povabilo, da kot predstavnik Slovenije sodeluje na festivalu pevskih zborov v italijanskem mestu Fano. Organizatorji festivala z imenom »INCONTRO INTERNAZIONALE POLIFONICO CITTA DI FANO« vsako leto izberejo 4 ali 5 kvalitetnih zborov iz različnih koncev sveta. Tokrat so se odločili za predstavnike Evrope.

Zbor Slavjansky lik, vodi ga Andrei Chatski iz Moskve v Rusiji, je mednarodno uveljavljen zbor, ki daje, med drugim, veliko poudarek ortodoksni cerkveni glasbi. Španijo so zatopali Baski in zbor Tolosako Hodeiertza Abesbaza, tega vodi Enrique Azurza Aramburu. Zbor je sodeloval na mnogih mednarodnih festivalih in tekmovanjih (Tolosa, Gorica) ter prejemal visoka priznanja. Dva italijanska zbora, Associazione corale »G. Verdi« iz Terama pod vodstvom Ennioa Vetuschinija ter coro polifonico Malatestiano iz Fana pod vodstvom Paola Petruccia, pa sta v svetu znana zaradi številnih turnej. Slovenijo pa je pod vodstvom Karla Leskovca zastopal Domžalski komorni zbor.

V petek, 27. junija 1997 smo imeli v dopoldanskih urah akustične vaje na obeh koncertnih mestih. Popoldne je bilo namenjeno oddihu, v poznih večerih urah, pa smo imeli koncert v atriju samostana S. Paterniano. Koncertirali smo skupaj z zborom Associazione corale »G. Verdi«. Predstavili pa smo se z naslednjim programom:

Anton Lajovic: Lan (Tekst: Dragotin M. Damjanić)

Karol Pahor: Oče naš (Tekst: Ivan Cankar)

Lojze Lebič: Tihi gaj (Tekst: Dragotin Kette)

Ubald Vrabec: Bratci veseli vsi (ljudska)

Anton Nedved: Nazaj v planinski raj (Tekst: Simon Gregorčič)

Lojze Lebič: Visoki rej (in druge pesmi iz Ziljske doline)

Slovenske narodne pesmi pa so tako navdušile poslušalce, da so nas nagradili z gromkim aplavzom in zahtevali dodatke. Kot so nam povedali kritiki, so bili presenečeni nad zvokovno usklajenostjo zbora.

V soboto, 28. junija 1997 dopoldne, so organizatorji povabili predstavnike zborov v staro in bogato mestno knjižnico na uradni sprejem k županu, kjer smo si izmenjali priložnostna darila. Gostoljubni zelo prijazni gostitelji so nas povabili na kosilo, kjer so nam ponudili številne ribje specialitete. To pa je bila tudi priložnost, da se spoznamo med seboj in se pogovorimo o delovanju zborov in deželah, iz katerih prihajamo.

Sobotni večer je bil zelo zanimiv. Koncert, ki je v baziliki S. Pterniano prav tako potekal v poznih večernih urah, je številnim poslušalcem nudil pisano zbirko sakralne glasbe. Vsi gostujoči zbori so v enem večeru predstavili vrsto skladb. Poslušalec je tako lahko primerjal skladbe, kvaliteto petja in njihovo interpretacijo. Večer je bil zato pravo doživetje. Domžalski komorni zbor se je predstavil z naslednjimi deli:

Iacobus Gallus: Stetit Jesus

Iacobus Gallus: Pater Noster

Felix Mendelssohn Bartholdy: Warum toben die Heiden (Der zweite Psalm, o. p. 78. No. 1)

Matija Tomc: Hvalimo mi denes Buga

(Tekst: Primož Trubar)

Stevan Stojanović Mokranjac: Teba Boga hvalim

Ob tej priložnosti je umetniška komisija festivala zborom podelila tudi plakete in se zahvalila za uspešno nastopanje. Največja nagrada pa je bila vsekakor bučno ploskanje in navdušenje poslušalcev, ko so slišali dobro petje.

Zelo zanimivo srečanje smo zaključili v nedeljo 29. junija 1997. Po zajtrku nas je pot mimo Ravene vodila v Slovenijo. V Domžale smo prispeli v večernih urah. Z gostovanjem smo bili zelo zadovoljni. Prijazni gostitelji in zgledno organiziran festival, ki je nastopajočim dovolil tudi čas za oddih v morju in ob njem, ter uspel nastop, s katerim smo Slovenci poslušalce in organizatorje zelo presenetili, je v nas pustil čudovite občutke in lepe spomine. Festival v Fanu je postal še en biser v 10-letni zgodovini delovanja zbora, ki pa je hkrati tudi lepo zaznamoval letošnji jubilej.

POLONA GORŠE

Kalifornija in zlati ameriški zahod (1.)

AMERIKA - obljubljena dežela. AMERIKA - dežela zlata in izobilja. Živiš tako, kot bi bil v AMERIKI. Tu je tako kot v AMERIKI. To je le nekaj stavkov, ki jih dostikrat uporabljamo v naših pogovorih, kadar želimo dodatno podkrepiti naše trditve in tako prepričati sogovorca. Pa je v Ameriki res vse tako lepo, nas tam res čakata bogastvo in lahko življenje? Odločil sem se, da na lastni koži preizkusim navedene stavke.

Pogumna odločitev

Da, odšel bom v Ameriko. Sam. Imam dober razlog. Kajti ljubljena oseba me je po nekaj letih zapustila (še danes ne vem, zakaj), baje je odšla z nekim tipčkom, ločencem z otrokom. Verjetno ji je že žal, ampak... Pa so me prijatelji in znanci svarili pred njo, napovedali, da se bo nekaj takšnega zgodilo, da sem predober zanjo, da me ni vredna. Sedaj pa imam. Prav mi je, cepcu naivnemu, kaj sem ji pa verjel. Pa tako popolna sva bila. A verjetno je mislila, da se nebesa ne smejo uresničiti že na zemlji in me je zato zapustila. Ne, ne bom utapljal svoje žalosti v alkoholu, cigaretnem dimu ali mamilih, nisem takšen človek. Rajši grem. V neznano, kjer še nisem bil, v deželo, ki jo je daljnega leta 1492 povsem po naključju in spletu okoliščin odkril Krištof Kolumb (in nam je od tam prinesel med drugim tudi krompir in koloradskega hrošča). Kajti ko je Kolumb odplul s Kanarskih otokov, se je namenil v Indijo. Seveda bi tja tudi prišel, če ga ne bi vetrovi zanesli proti Ameriki. To zmoto je slavni Krištof odkril šele mnogo kasneje, ko se je izkazalo, da ta dežela ni Indija. Zaradi te zmote pa prvotnim prebivalcem Amerike še vedno pravimo INDIJANCI. Torej grem v deželo Indijancev. Kaj neki me čaka tam? Bom tam morebiti celo dobil službo, dekle, se oženil in živel srečno življenje, ki mi ga je doma preprečila moja ljubljena oseba? Poskusiti ni greh, pravijo. Zato grem.

Vstopna viza

A pred tem si moram urediti vse potrebno za odhod, med drugim tudi vstopno vizo. Odpravil sem se na ameriško ambasado v Ljubljano. Ti Američani so pa res čudni tiči. Kaj vse jih zanima, preden komu odobrijo vizo! Poleg podatka o redni zaposlitvi, koriščenju rednega dopusta ter višini plače jih zanima tudi barva oči, las in polti. Zanimivo. Pa še nekaj. Zahtevajo tudi podatek o tem, ali je bil prosilec kdaj član zveze komunistov. Komunisti - vi torej ne boste videli Amerike. No, ker jaz nisem nikoli bil član te organizacije (sedaj se imenuje ZLSD) niti nisem bil aktivist komunističnega podmladka (prej ZSMS, sedaj LDS), saj izhajam iz verne, krščansko vzgojene družine (po svojih močeh sem celo pomagal, da se je zrušil komunizem v Sloveniji), nisem imel nobenih težav pri pridobitvi vizuma. Kljub temu pa me je to stalo 20 USD. Tako, vizo imam, letalsko karto tudi, ravno tako tudi vse potrebne rezervacije hotelov v Ameriki, ovir ni več. Odločil sem se, da grem v zahodni del Amerike. Upošteval sem namreč nasvet, ki ga je pred dobrim stoletjem znani Horace Greely dal novim priseljencem v Ameriki: »Go West, young man!« Grem torej v Kalifornijo, ki je svoj razcvet doživela v 19. stoletju z iskalci zlata, v 60. letih tega stoletja z duhovnim razsvetljenjem, sedaj pa je ta dežela znana predvsem po visokem tehnološkem razvoju (*računalniška industrija*) in filmski industriji (Hollywood). Kdor spremlja POP TV, pa si del življenja v Kaliforniji lahko ogleda tudi v najrazličnejših nadaljevankah (Santa Barbara, Obalna straža, Beverly Hills 90210, Melrose Place,...). Gospodarsko najpomembnejše mesto v Kaliforniji, Los Angeles, znano tudi po glasbenih skupinah The Doors, Bon Jovi in Guns 'n' Roses - pripravi se, kajti prihajam.

Dan, dolg 33 ur

Zgodaj zjutraj sem se odpravil na pot. Najprej na Brnik, od tam sem letel do Frankfurta, nato pa dalje do Los Angelesa. Oddal sem prtljago, pri kateri sem močno pazil, da ni presegla dovoljenih 20 kg. Kajti za vsak dodatni kilogram plačaš 30 USD. Kar nekam žalostno sem pogledal za svojim kovčkom, katerega bom ponovno lahko videl šele v Los Angelesu. Ko sta se od mene na Brniku poslovila brat ter odgovorni urednik Slamnika, mi je slednji zabičal, da moram nekaj vrstic o tem svojem potovanju napisati tudi za Slamnik. Tako, sedaj vsaj veste, zakaj lahko berete ta potopis. Vstopil sem v mednarodni del letališča. Ostal sem sam, brez znancev, prijateljev. Povsem odvisen od samega sebe, last-

ne iznajdljivosti in dobre volje. Kajti v Ameriki me ne bo pričakal nihče, nihče ne bo poskrbel za moj prevoz do hotela, nihče ne bo reševal mojih težav, če bi izgubil kakšne dokumente. Rekel sem si: »Janez, od sedaj naprej si John in govoril boš samo še po angleško.« O. K., sem dejal sebi. I'm ready. Pred seboj sem namreč imel izredno dolg in naporen dan, dan, dolg kar 33 ur. Letel bom namreč proti zahodu in tako sonce zlepa ne bo zašlo. Ko bom ob 20.30 pristal v Los Angelesu, bo v Sloveniji ura že 5.30 zjutraj in bo sonce ravno pričelo vzhajati, jaz pa bom lahko isti trenutek opazoval sončni zahod v Kaliforniji.

Vkrcal sem se v Adriino letalo, ki je letelo na redni liniji do Frankfurta. Še zadnjič sem pogledal na razgledno ploščad, ker sta mi v slovo mahala brat in odgovorni urednik Slamnika. Bog ve, kdaj se bomo ponovno videli, sem zavzdihnil in napravil še zadnji posnetek, na katerem sem ju lahko ujel v objektiv. Poleteli smo. Preleteli smo Karavanke in še zadnjič sem se ozrl na Slovenijo, ki se je kopala v nizki oblačnosti. Kako si lepa, sem si mislil. Zamislil sem se. Kaj neki počenja ta mladi, prikupni fant v tem letalu. A kar v Ameriko gre? V neznano in povsem sam. A ne bi bilo bolje, ko bi ostal doma, z znanci in prijatelji. Saj bi si tudi v Sloveniji lahko našel kakšno prijazno dekle, ki bi ga v sicer redkih trenutkih slabe volje znalo potolažiti in objeti. Hitro sem potlačil ta izbruh domotožja ter se osredotočil na vožnjo z letalom, v kateri vedo uživam.

Slaba ura poleta je hitro minila in že smo pristali na letališču v Frankfurtu. Po carinskih postopkih sem se znašel v ogromni letališki zgradbi. Kaj pa sedaj? Po prvotnem planu, ki sem si ga zamisil že doma, sem si nameraval ogledati katedralo v središču mesta. Vendar pa mi je slabo vreme z močnim vetrom in dežjem preprečilo to namero. Zato sem se odločil, da dodobra raziščem letališče ter ljudi na njem. Kajti izredno rad opazujem ljudi in skušam ugotoviti, kakšni so, kakšen značaj imajo. Če kdaj ne veste, kaj bi počeli, naredite isto. Opazujte ljudi okrog sebe. Presenečeni boste. S seboj sem imel tudi nekaj knjig in revij, tako da mi tistih osem ur čakanja do nadaljevanja poti do Los Angelesa ne bi smelo povzročati težav. Ko sem se malo potepal po letališču, sem odkril tudi kapelo. No, lepo, sem si rekel. Odšel sem v kapelo, zadržal sem se več kot eno uro. Zmolil sem nekaj molitev ter v miru razmišljal o vzrokih in posledicah svojega odhoda v Ameriko.

Odhod v Los Angeles

Kmalu so napovedali (v nemščini in angleščini) polet mojega letala, Air New Zealand št. 18 od Frankfurta do Lod Angelesa. Takoj sem odhitel na prijavno mesto, kajti želel sem imeti sedež poleg okna in čimbolj spredaj. Sedeže poleg okna sem dobil, bil pa je šele v 30. vrsti. Rahlo sem bil razočaran. Pri vkrcavanju na letalo pa sem postal boljše volje. Kajti ugotovil sem, da je 30. vrsta kar bolj na začetku. Letalo je bilo namreč velikanski Boeing 747, kar je pomenilo, da bo v letalu več kot 400 potnikov. Udobno sem se namestil na sedežu in že smo poleteli. Kmalu po vzletu sem si nadel slušalke ter užival v poslušanju svoje priljubljene glasbe. V letalu sem imel možnost izbire kar med 12 različnimi zvrstmi glasbe, poleg tega pa sem lahko gledal tudi televizijo ter njen zvok spremljal v nemškem ali angleškem jeziku. Letalsko osebje nam je kmalu postreglo s hrano in pijačo, jaz pa sem se povsem prepustil užitkom letenja. Iz Frankfurta smo poleteli nad Nizozemsko, Veliko Britanijo, Irsko, Islandijo in Grenlandijo ter se nato bližali ZDA prek Kanade (preleteli smo Labrador, Quebec, Ontario, Manitobo). Preleteli smo Minnesoto (to je že država v ZDA), Severno in Južno Dakoto, Nebrasko, Wyoming, Kolorado, Utah, Nevado in končno prileteli do zvezne države Kalifornije. Največja potovalna hitrost je znašala 1083 km/uro, najvišje smo leteli 11.800 metrov nad zemljo, temperatura zraka na tej višini pa je bila -67°C. Prepričan sem bil, da mi bo več kot 11 ur poleta do Los Angelesa še prehitro minilo. Vendar priznam, da sem vseeno pogrešal kakšno ljubeznivo in nežno žensko, s katero bi se držal za roko in bi se skupaj pogovarjala ter delila užitke potovanja. Sem kar sem. Tega niti ne znam niti ne nameravam skrivati.

Carinske formalnosti v Los Angelesu

Malo pred pristankom v Los Angelesu smo morali potniki izpolniti posebne formularje za vstop v Ameriko. Takoj ko smo pristali, sem začutil značilno ameriško klimo in govorico. Kako drugačna je ameriška angleščina. In kamorkoli sem se ozrl, povsod so ljudje govorili angleško (ameriško). Kaj res nihče ne zna govoriti slovensko? Vprašal sem se: »Kam neki sem prišel, kje sem se znašel, kdo mi je kriv, da sem tu?« A časa za razmišljanje ni bilo, kajti že sem bil na vrsti, da inšpektorju pokažem svoje dokumente. Nisem bil povsem prepričan, ali sem zadovoljivo odgvoril na vsa vprašanja na formularju. Inšpektor (ime mu je bilo Jim) je pregledal mojo dokumentacijo in me povprašal poč namenu mojega prihoda v ZDA (ker sem bil pač sam). Naj mu povem, da me je zapustila punca, da bi si rad ogledal ta del ZDA, morebiti celo našel službo in dekle? Bolje, da ne. Odgovoril sem mu, da sem pač popotnik in da sem si zaželel ogledati Kalifornijo, kajti doslej sem jo poznal samo iz filmov in dokumentarnih oddaj. Vpašal me je, čemu imam potem vizo v potnem listu. Sprva sem ga začudeno pogledal (imel sem občutek, da kar s »ta belim«), vendar sem se hitro zbral in odgovoril, da je pač takšna zahteva prišla od ZDA. Še enkrat je pogledal moj potni list in se mi z nasmehom opravičil. Kajti potni list je pogledal bolj površno in je mislil, da prihajam iz Švedske. No, ta je pa dobra, sem si mislil. Mar res zgledam kot kakšen Skandinavec? Povprašal me je še, če morda prinašam kaj sveže zelenjave, sadja in mesnih izdelkov (salame ipd.). To je namreč zaradi izredno strogih pravil vnosa hrane v ZDA prepovedano. Odvrnil sem mu, da ne, čeprav bi verjetno kar nekaj dolarjev dal za pristno domačo klobaso z zeljem ali kislo repo. Jim je hitro prišel do ugotovitve, da je z mojimi dokumenti vse v najlepšem redu, in zapletla sva se v pogovor, kot da sva že stara znanca. Pohvalil je mojo angleščino, jaz pa mu nisem želel povedati, da sem se na letalu dve uri »matral« s slovarjem v roki in se pripravljal na ta razgovor, kajti nekaj takšnega sem kar pričakoval. Opazil je, da so drugi potniki že kar malo nestrpni, zato mi je za slovo zaželel prijetno bivanje v Kaliforniji ter se posvetil ostalim potnikom iz letala. Odšel sem po svoj kovček, katerega sem nazadnje videl pred slabimi 25 urami. Je še cel, so kaj vzeli iz njega, so ga sploh naložili na pravo letalo? Da ni odpotoval kam v Sibirijo, mi je kljuvalo skozi možgane. Olajšano sem opazil, da me čaka, nepoškodovan in neodprt. Poiskal sem izhod iz letališča stavbe in znašel sem se v Los Angelesu. Ker je bila letališka zgradba klimatizirana, sem šele sedaj začutil tisti pravi, vroči kalifornijski zrak, pomešan z vetrovi, ki so pihali s Tihega oceana. Vročina je kar puhnila v mene in takoj mi je postalo vroče.

Prva noč v Los Angelesu

Ker sem se zaklepetal z Jimom, je bila zunaj že trda tema in tako ni bilo nič z opazovanjem sončnega zahoda. Ura je bila namreč že skoraj 22 (v Sloveniji pa 7 zjutraj). Poiskati sem moral brezplačni avtobus (Shuttle bus), ki bi me pripeljal v moj hotel. A kje ga naj iščem? V trdi temi, obkrožen s samimi tujimi ljudmi, s prtljago v roki. Takšen sem izredno lahek plen lopovov in zmikavtov. Ker sem bolj računalniško usmerjen človek, sem kmalu našel terminal s turističnimi in prometnimi informacijami. A imel sem smolo, kajti bil je pokvarjen. Poleg mene se je znašel črnec in me pričel ogovarjati. Izkazalo se je, da je bil taksist. Opazil je, da potrebujem prevoz. Dal mi je tudi svojo vizitko. Takoj sem postal tarča črnih taksistov. Okoli mene se jih je v trenutku zbralo šest ali sedem in vsi so mi v roke potiskali svoje vizitke. Ko sem le uspel priti do besede, sem jim pojasnil, da iščem samo avtobus do hotela, da pa se bom na njih obrnil kdaj drugič, ko bom pač potreboval taksi. Pospravil sem vizitke, a so jih vsi zahtevali nazaj. No, lepa reč, najprej ti jih ponujajo, potem pa, ko se odločiš, da ne greš z njimi, jih pa zahtevajo nazaj. Naj jim bo, pa naj jih imajo, te kartončke, sem si mislil in jim vrnil njihove vizitke. Pričel sem sistematično iskati prostor, kjer naj bi stal avtobus za prevoz do hotela. Sicer hotel verjetno ni mogel biti daleč stran od letališča, kajti tik pred pristankom smo ga preleteli. Kljub temu da sem vedel približno smer, kjer naj bi bil hotel, nisem tvegal, da bi se s prtljago peš v temi napotil do njega. Pozorneje sem pričel opazovati promet pred letališko zgradbo. Kmalu sem videl, da na nekem delu pred letališkim terminalom ustavljajo mali avtobusi (Shuttle busi). Preden sem preštel do tri, sem že videl tistega, ki me bo odpeljal v moj hotel - Hilton Los Angeles Airport hotel. Prijazni voznik mi je odnesel kovček na prtljažni prostor in že smo se odpeljali. Po slabih petih minutah vožnje sem zagledal hotel, katerega napis sem opazil že iz letala. Takoj sem se napotil v recepcijo (v Ameriki pravijo temu prostor Lobby), kjer so mi dali ključ (v bistvu je bila to magnetna kartica) moje sobe - št. 6027. To je pomenilo, da imam sobo v šestem nadstropju (od 23, kolikor jih premore ta hotel, v katerem je 1200 sob). Napotil sem se k enemu od številnih dvigal. Vstopim, hočem pritisniti na št. 6, a je ni bilo. Bile so samo številke od 1 do 5. Kaj pa sedaj? V redu, sem si rekel, grem pa do 5. nadstropja, eno nadstropje bom pa že zmogel peš, saj sem ja športnik. Pritisnem torej na številko 5 in kaj se zgodi? Dvigalo gre NAVZDOL. To pa nekaj ne bo v redu, si mislim. Kmalu ugotovim, za kaj je sploh šlo. Vstopil sem v napačno dvigalo, ki je namenjeno prevozu obiskovalcev do podzemnih garaž tega hotela. Ker imajo te garaže razporejene v 5 nadstropjih pod zemljo, tudi nisem mogel iti v 6. nadstropje. Hitro sem se z dvigalom vrnil nazaj v Lobby ter poiskal pravo dvigalo. Tu je seveda bila napisana tudi šestica in odšel sem do svoje sobe. Potisnil sem ključ (*magnetno kartico*) v *režo in že* sem se znašel v sobi. Bila je okusno opremljena, s televizorjem, radiom, klima napravo itd. Ker je bila ura že malo čez 23 (v Sloveniji pa malo čez 8 zjutraj), sem se stuširal, poiskali eno izmed več kot 60 radijskih postaj v Los Angelesu in ob zvokih Beatlov hitro zaspal.

(se nadaljuje)

JANEZ STIBRIČ

SLAVJE V NOVEM MESTU

Kompare zlati

Te dni smo prejeli razveseljive novice. Simona Weiss s prijatelji je v dveh mesecih nastopala na šestih koncertih v športnih dvoranah od Murske Sobote, Maribora Celja, Slovenske Bistrice, Ptuja do Novega mesta. Prav tam pa je bilo posebej praznično. Franc Kompare, znan slovenski glasbenik in trobentar iz Mengša, je konec maja 1997 v Novem mestu prejel zlato CD-ploščo z naslovom PESMI PRIJATELJSTVA IN LJUBEZNI, ki mu jo je v imenu založbe Megaton iz Trzina izročila predstavnica firme ga. Simona Weiss.

Redko se zgodi, da glasbenik kot solist instrumentalne glasbe doseže tak uspeh. V današnjem času je uspeh založbe in glasbenika toliko večji, ker kupna moč upada. Franca Kompareta poznamo kot glasbenika z novimi idejami in prijemi. Poleg ansambla Marele, katerega je bil ustanovitelj in vodja, idejni oče stila in načina igranja s povečanim kvintetom s pozavno in saksofonistom, igra kot solist različne stile.

Sedaj je spet pokazal novo pot v glasbenem ustvarjanju, kar je bilo med ljudmi lepo sprejeto. Dobili smo slovenskega trobentača, ki posebno občuteno igra na krilnico in trobento. Kaseta in zgoščenke z naslovom *PESMI PRIJATELJSTVA IN LJUBEZNI* kot vse druge skladbe so bile posnete v studiu NAPOLEON v Kamniku pod producentskim vodstvom Dušana Zoreta v njegovem studiu. Glasba, ki jo med drugim komponira Slavko Avsenik ml., je poleg svetovnih uspešnic lepo dopolnilo k programu, ki ga snema in izvaja Kompare.

Nov prijem v marketingu pa je tudi to, da podjetja ali privatne ustanove lahko pri založniški hiši Megaton - Trzin naročijo zgoščenke, ki ga slikovno (prva stran - naslovnica) opremljajo po želji firme in je čudovito darilo ob obletnici ali darilo poslovnim partnerjem.

Tako lepa glasba pomirja in daje človeku novih moči in volje še posebno v času, ko smo pod stresom in živčno obremenjeni.

KEPIC

KULTURNI KONEC TEDNA OD 5. DO 7. SEPTEMBRA 1997 V JARŠAH

Vinska trgatev

Kulturno društvo Groblje je v začetku septembra že tretjič zapored priredilo Vinsko trgatev, velik zabavno-kulturni dogodek.

Prireditve so se začele v petek zvečer s komedijo Frana Žižka »Jezični dohtar Petelin«. Šotor pri gasilskem domu v Jaršah se je napolnil z občinstvom, ki je radovedno spremljalo advokata Petelina, kako se rešuje iz zagate. Odlični igralci kulturnega društva Groblje z režiserjem Danielom Potočanom so pri gledalcih sprožili obilo smeha in na koncu so jih nagradili z bučnim aplavzom.

V soboto zvečer se je na istem mestu zbralo šest zborov domžalske in mengeške občine (ženski in moški pevski zbor DU Janez Cerar Domžale, Oktet Tosama, Oktet bratov Pirnat, Mengeški zvon in domači MePZ kulturnega društva Groblje) na prireditvi Družno zapojmo v Jaršah. S povezovanjem Toneta Ftičarja so se krajanom predstavili z narodnimi pesmimi. Vse je potekalo v domačem duhu, kajti zbori svojih pesmi niso prepevali na odru, ampak kar za mizami, kjer so sedeli. Kot gostje so nastopili Kvartet Jutro - Smrtnikovi z Jezerskega in Kamniški koledniki.

Vrhunec prireditve je bila nedeljska Vinska trgatev z ansamblom Viharniki,

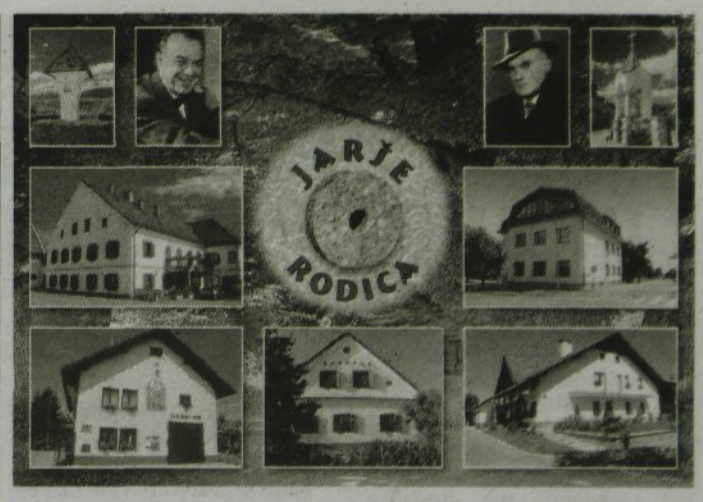

Mengeško godbo, bogatim srečelovom, dobrotami z žara, dobro kapljico in svežim pecivom vaških gospodinj. Popoldan in večer je minil v sproščenem klepetu številnih obiskovalcev, plesu in družabnih igrah.

Celotni izkupiček vseh prireditev je namenjen dograditvi Kulturnega doma v Grobljah.

M. R. in M. K.

AKADEMSKI SLIKAR DANIJEL FUGGER (5)

S prijatelji bom Domžalam dal nekaj dobrega

V drugem letniku slikarske Akademije v letu 1952 sem doživel največji pretres v življenju, ko sem se moral nasilno odreči študiju glasbe in se posloviti od violončela.

Še do danes nisem prebolel usodnega dne, ko me je rektor Akademije Božidar Jakac dal poklicati k sebi v rektorat in mi ultimativno vsilil odločitev: »Če želiš študirati slikarstvo, se moraš takoj odpovedati študiju glasbe. Če pa želiš študirati glasbo, pa na slikarski akademiji nimaš kaj več iskati (Znano je, da je rektor vse študente tikal). Časa za odločitev imaš tri tedne,« mi je rekel. Odšel sem nem in zmeden.

Moja prva pot je bila na Ljubljansko Glasbeno šolo k svojemu profesorju violončela Čendi Šedlbauerju. Ko sem stopil v njegovo učilnico, mi je rekel: »Zakaj ste tako bledi?«

Povedal sem mu, kaj sem doživel in da se moram nasilno odločati: glasba ali slikarstvo. Z mirnim glasom - kot bi mi bil oče - je dejal: »Če želite življenje mirno preživeti, izberite glasbo. Poglejte, z bratom Milanom bosta sedela v orkestru - ali vama ne bo lepo. Violončelo vam zelo leži in lepo napredujete.«

Poslovil sem se od profesorja in odšel naravnost v Tivoli, kjer me je čakal mir, steze, po katerih sem dolgo, dolgo hodil, kot žival, ki je ranjena in se opoteka.

Deset dni je tako minevalo, čudno brez moje krivde. Kriv sem bil samo zato, ker sem poleg slikarstva študiral tudi instrument. Tudi violončelo ne bi moglo vedeti, zakaj ga vsak dan ne igram več in zakaj je moral onemeti.

Po štirinajstih dneh sem šele začel premišljevati in se odločati.

Na slikarsko akademijo nisem smel več priti, dokler se ne odločim: violončelist ali slikar.

In te besede mi je izrekel človek - umetnik, ki je študentom pri pouku grafike vedno govoril, da vleče črto, kot bi z lokom igral na violino. Bolj pritisne, debelejša je črta, ali če violinist bolj pritisne lok na strune, močnejše zvenijo - rahlejše vleče lok po strunah, bolj blago zvenijo - in če slikar manj pritisne s peresom, tanjša in finejša je črta.

V teh temnih dnevih sem začutil, da je bilo vse, kar nam je Božidar Jakac govoril, v njegovem srcu neresnično in da nikdar ni občutil, kako občutljiv je človek, ki igra in se ob tem pogovarja s strunami.

Težko pišem naslednji stavek, toda želim povedati: Ko je Božidar Jakac umrl, nisem šel na njegov pogreb. Prevelika je bila v meni sila spomina.

Bil je dve leti moj rektor in dve leti sem bil v njegovem grafičnem kabinetu. Čudovito sva se pri grafiki razumela. Vseskozi sem občudoval njegovo mojstrsko risbo in sem bil srečen, da sem bil učenec Božidarja Jakca. Ravno zato je bilo moje razočaranje nad njim tako silovito in brez konca.

Dvanajsti dan premišljevanja sem se usedel za mizo in napisal svoj življenjepis, kot je zahteval rektor.

Natančno sem moral pojasniti, kako sem prišel do glasbe in kako do risanja. Na osmih pisarniških straneh sem ročno napisal, da so bili instrumenti in petje že od mojih rosnih let pri nas doma. Vsi moji bratje so igrali in tudi jaz sem se jim pridružil.

Še danes ne vem, kdaj sem se naučil na klavir igrati bas ključ. Tako mlad sem še bil.

Risati sem pa začel s štirimi leti in vedno več in več. V sebi sem spoznal, da je risanje tisto, kar ne dam več iz rok.

In odločil sem se. Na koncu življenjepisa sem napisal: »Odločil sem se za poklic slikarja.«

Takoj sem odšel na Akademijo in rektorju izročil svoje napisane strani. Ko me je zagledal, mi je rekel: »Saj sem vedel, da prideš. Marš v učilnico!«

Še danes ne vem, kako sem prehodil stopnice v četrto nadstropje.

Moji sošolci v letniku so me nemo gledali. In tudi zanje je za vedno utihnil moj violončelo.

Na Likovni akademiji v Ljubljani sem diplomiral 1954. leta. Ker sem bil kot diplomant najboljši v slikarskem oddelku, sem prejel še denarno nagrado. S tem so se mi takoj odprla vrata za slikarsko specializacijo ali dve leti podiplomskega študija na Akademiji likovnih umetnosti v Ljubljani, v specialki mojstrske šole akademika Gojmira Antona Kosa.

Po štirih semestrih sem junija 1956 prejel še eno diplomo in tako sem v domovini končal ves možen slikarski študij.

Takoj v jeseni sem šel na enoletno služenje vojaškega roka v Petrovaradinsko trdnjavo nad Novim Sadom.

Po odsluženju vojaščine sem dve leti pripravljal svojo slikarsko razstavo, ker sem se takoj po študiju odločil za samostojni poklic svobodnega ustvarjalca.

To svojo prvo samostojno slikarsko razstavo sem še imel v Jakopičevem paviljonu v Tivoliju v Ljubljani skupaj z akademskim kiparjem Jožetom Pohlenom 1959. leta.

Bil sem sprejet v Društvo slovenskih likovnih umetnikov. Dobil sem status samostojnega umetnika.

V tistem času je umrl naš oče. V letu 1961 sem se začel pripravljati na odhod v tujino, da bi se še bolj izpopolnil in našel svojo slikarsko pot v evropskem svetu umetnosti.

(se nadaljuje)

RDEČI KRIŽ SLOVENIJE

OBMOČNA ORGANIZACIJA RK DOMŽALE

Rdeči križ ponovil uspeh akcije »Nikoli sami«

Rdečemu križu Slovenije je v letošnji akciji zbiranja finančnih prispevkov za podporo humanitarnih programov RKS, do danes, 5. 9. 1997, uspelo zbrati 59.000.000,00 SIT.

V akcijo se je vključilo 30.588 donatorjev, pravnih in fizičnih oseb, ki so svoja sredstva, po dosedanjih podatkih, namenjali predvsem za pomoč socialno ogroženim ter bolnim in ostarelim osebam.

Na Rdečem križu Slovenije ugotavljamo, da smo ponovili uspeh lanskoletne akcije oz. predvidevamo, da bo rezultat celo boljši, saj finančni prispevki darovalcev še vedno dnevno pritekajo na žiro račun Rdečega križa Slovenije.

V preteklem letu smo ob zaključku akcije »NIKOLI SAMI«, v vse območne organizacije RK razdelili 14.000 enotnih prehrambnih paketov, tretjino sredstev pa namenili enkratnim denarnim pomočem.

Glede na dosedanje rezultate in zmanjšanje stroškov letošnje akcije predvidevamo, da nam bo uspelo zagotoviti večjo količino pomoči kot lansko leto.

Vsem darovalcem, ki so se do sedaj s svojimi prispevki že vključili v akcijo, se iskreno zahvaljujemo, zahvaljujemo se tudi vsem slovenskim medijem, ki so z brezplačnim oglaševanjem in veliko medijsko podporo tudi tokrat pripomogli k velikemu odzivu javnosti.

Vse, ki se še nameravajo vključiti v akcijo »NIKOLI SAMI« in podpreti humanitarni progam RKS, prosimo, da nakažejo svoje prispevke na žiro račun RKS, številka 50101-678-51579, sklic na številko 018.

Etno rock festival v Domžalah

V organizaciji Občine Domžale ter Kulturno umetniškega društva Kontrabant je v petek, 12. septembra od 18. ure dalje v Domžalah pred blagovnico Vele potekal prvi Etno rock festival v Domžalah. Udeležilo se ga je 5 glasbenih skupin, organizator pa je zatrdil, da bo Etno rock festival na sporedu tudi naslednje leto oz. naj bi postal kar tradicionalen. Odvijal naj bi se vsako leto prvi konec tedna v septembru. Če bo vreme lepo, na ploščadi pred blagovnico Vele, drugače pa v Hali komunalnega centra Domžale.

Kot prvi so pred sicer maloštevilnim občinstvom (v večini primerov so bili to kupci, ki so se za nekaj trenutkov ustavili na ploščadi pred trgovino, kjer se je odvijal festival), nastopili gosti iz Istre - **MUSICANTI ISTRIANI.** S svojo tipično etnoglasbeno predstavo so mimoidočim obiskovalcem predstavili nekaj etno (ljudske) glasbe iz Istre, seveda s pomočjo značilnih istrskih instrumentov (trieština, dvostrunski bas, istrski meh, doma izdelan klarinet, violina, diatonična harmonika). Njihov nastop je trajal približno 40 minut, obiskovalci pa so jih očitno kar hitro pozabili.

Naslednja skupina, ki se je predstavila, je bila skupina z imenom **ANA PUPEDAN.** Predstavili so se kot etno skupina, ki nastopa po celi Sloveniji ob najrazličnejših priložnostih, pa tudi na Novem Rocku v Križankah. Ob povprečnem zvoku in dokaj bledi predstavi so bili deležni tudi zgraženja dela občinstva, saj so v svoj nastop med drugim vpletli venček nekdaj tako popularnih komunističnih in partizanskih pesmi ter s tem poskusili občinstvo prepričati o tem, da v nekdanji Jugoslaviji pod komunizmom morebiti niti ni bilo tako slabo (oziroma, da je bila vsaj glasba dobra, če je že v gospodarstvu in politiki škripalo). Po dobri uri igranja so končali svoj nastop, s katerim so delno ogreli majhen del obiskovalcev.

Povsem drugačen vtis pa je zapustila naslednja skupina z nekoliko nenavadnim imenom - **POSODI MI JURJA.** Imeli so precej dolge tonske

priprave, kajti Posodi mi jurja (takšno ime imajo baje zato, ker so v skupini sami študenti, za katere pa vemo, da so vedno brez denarja) so prišli naravnost iz Prekmurja in se seveda niso mogli pravočasno in v miru pripraviti na svoj nastop. Pričeli s priredbo znamenite pesmi iz šestdesetih let, The Ballad of Bonnie & Clyde. Nasploh je bila njihova glasba že bolj dodelana od prvih dveh skupin, svoje pa sta verjetno naredila tudi light show (medtem se je namreč že stemnilo) ter malo bolj rockovsko kot etno obarvana glasba, tako da so v dobri uri in pol nastopanja dodobra ogreli obiskovalce, ki so se zbrali že v nekoliko večjem številu (okoli 300).

Po prepričanju večine obiskovalcev so za njimi nastopili zvezde festivala - skupina **ORLEKI** iz Zasavja. S svojim precej profesionalnim in dokaj dolgim nastopom so nedvomno potrdili svoj sloves ene redkih (če ne celo edine) popularnih rock skupin v Sloveniji, ki v svoji rock glasbeni interpretaciji združuje tudi prvine etno glasbe. Poslušalci so jih navdušeno pozdravili in treba je priznati, da so dodobra razmigali publiko.

Kot zadnji so nastopili domačini, soorganizatorji tega festivala - skupina **KONTRABANT,** ki jo sestavljajo Bela Somi - Ceza, Janez Vrenjak, Urh Vrenjak - Cof, Janko Prelog in Vid Klančičar. Kljub temu da je kar precej poslušalcev zapustilo prizorišče festivala po koncu nastopa skupine Orlek, so Kontrabantovci vseeno uspeli »naredili žur« ter preostale poslušalce prepričati, da so z njimi peti in se zabavali. Ko so domačini končali nastop, je bila uradno že sobota, nekaj obiskovalcev pa je še kar vztrajalo in so seveda želeli podaljšati »etno žur« vse do jutranjih ur.

Kaj lahko zapišemo po tem festivalu o tem festivalu? Domžalam primanjkuje podobnih prireditev na prostem, še posebno, če so brezplačne (mladi so vedno brez denarja). Imel sem občutek, da bi na takšni (brezplačni) prireditvi lahko igral kateriko-li, tudi povsem neznan ansambel, pa bi se obiskovalcev verjetno kar trlo. Povsem druga pesem pa je seveda izbor izvajalcev in kvaliteta njihovega nastopa. Če naj bi festival zaživel, si nikakor ne sme privoščiti takšnih spodrsljajev, kot je bilo to opazno letos - posiljevanje obiskovalcev s parolami iz preteklega režima, četudi s pomočjo takšne ali drugačne glasbe. Upam le, da to ni bilo namerno in da bo naslednje leto, če bo spet, organizator nekaj pozornosti namenil tudi selekciji in predposlušanju glasbenih skupin, ki bi na festivalu nastopile. Da pa so takšne in podobne prireditve v Domžalah še kako potrebne, pa je jasno vsem, ki smo tako ali drugače bili prisotni na tem festivalu. In s te plati dam organizatorjem lahko samo priznanje za trud, ki so ga vložili v to, da se tudi v Domžalah nekaj dogaja na glasbeni rock sceni, tako privlačni za mlade.

JANEZ STIBRIČ

Foto: ROK MAJHENIČ

IZ ZAKLADNICE PREGOVOROV

O lakoti in tujem kruhu

»Človek ne živi samo od kruha«, pravi Jezus (Mt 4,4) in s tem opozarja, da moramo poskrbeti tudi za svoje duhovne potrebe. Seveda pa brez kruha tudi ne more živeti in zato nas Jezus uči vsak dan moliti: Daj nam danes naš vsakdanji kruh. Besedica »vsakdanji« tu pomeni »nujno potrebni«, »sprotni«, in vključuje naše zaupanje v božjo očetovsko skrb.

Skromnost in zadovoljnost sta dve pozabljeni kreposti našega časa. Včasih so ju merili tudi s tem, kakšen odnos ima kdo do vsakdanjega kruha in ugotavljali:

Tudi drobtine so kruh.

Bolje je suha skorja kot prazen lonec.

Boljši je kruh z vodo kot pogača z nevoljo.

Kdor se mlad belega kruha brani (tj. kdor ni z ničimer zadovoljen), bo star rad črnega hrustal.

Naši očetje in matere še vedo iz izkušnje, kaj pomeni lakota, povojni rod - hvala Bogu - tega ni doživel. Zato komaj slutimo bridko resničnost naslednjih pregovorov:

Kdor je lačen, mu noben kruh ni prečrn (ali: preoster).

V trdih časih velja črn kruh za pogačo.

Če ni denarja, je kruh drag.

Ko bi bilo le kaj kruha! Zobje bi se že dobili.

Sneden kruh je težko zaslužiti.

Ko je beseda o »tujem kruhu«, mi prihajajo na misel naši izseljenci, sezonski in začasni delavci na tujem, ki so v prejšnjem in našem stoletju odhajali **»s trebuhom za kruhom«** v Ameriko in Zahodno Evropo. Morda so prav oni svojo izkušnjo povzeli v naslednje izreke:

Tuja peka nima teka.

Tuj kruh je grenak (ali: ima sedem skorij).

Če človek pol sveta obteče, najboljši kruh doma se peče.

Lasten kruh najbolj nahrani.

Boljši je lasten kruh kot tuja pečenka.

Mnogi naši ljudje so utonili v tujem morju in pozabili na svoj jezik, kulturo in vero svojih očetov. Takim polagajo na usta besede:

Čigar kruh jem, njega pesem pojem.

Rek »dober kot kruh« pove, da je kruh postal simbol dobrote, dobrohotnosti, radodarnosti. O tem govorita tudi naslednja pregovora:

Kdor rad kruh deli, se mu v roki množi.

Kdor tebe s kamenjem, ti njega s kruhom.

Navedimo še nekaj duhovitih pregovorov o kruhu:

Kar je preveč, še s kruhom ni dobro.

Kakršno testo, takšen kruh.

Testo še ni kruh (tj. vsak talent potrebuje še izobrazbe).

Zarečenega kruha se veliko sne (nekateri dodajo: ...več, kakor zapečenega).

Iz zrna resnice zna laž speči cel hleb kruha.

V knjigi Etbina Bojca Pregovori in reki na Slovenskem lahko preberemo še nekaj znanih rekov ali rekel o kruhu:

Iz te moke ne bo kruha.

Kaj boš ti, ki še ne veš, zakaj kruh ješ.

Še bo moral požuliti nekaj hlebov kruha, preden bo kaj iz njega.

BOGDAN DOLENC

SEZONA 1997-1998

Košarkarski klub Helios Domžale

Začenja se nova košarkarska sezona, ki bo za domžalski klub ena najpomembnejših, a hkrati tudi najbolj zanimivih do sedaj. Domžalčani bodo namreč poleg nastopanja v državnem prvenstvu zastopali Slovenijo v mednarodnem Pokalu Radivoja Koača, kar so si priborili z odlično uvrstitvijo v minulem prvenstvu.

Ekipa je sicer glede na prejšnjo sezono ostala praktično nespremenjena, saj so pogodbe podaljšali prav vsi ki jim je potekla (Genjac, Belina, Žitnik, Košak, Tomažin, D. Trifunović), R. Trifunović in Šetina pa sta jo še imela. Edini novinec je mladi 19-letni Mirko Buljubašić, ki ga je za eno sezono odstopila Union Olimpija in bo s svojimi 212 cm prav gotovo dobrodošla okrepitev. Nikakor pa ne smemo pozabiti tudi na mlade domžalske igralce, ki počasi dobivajo vse več priložnosti; tu mislimo na Repanška, Zalokarja, Žeraka, Šagra, Tomiča, Porento...

V pripravljalnem obdobju se je trener Lado Gorjan spopadal s precejšnjimi težavami, saj so poškodbe kar precej otežkočale normalno delo; še posebej zoprno poškodbo je imel Jakub Genjac, saj zaradi nje praktično pred začetkom prvenstva ni opravil niti enega treninga. Vseeno pa ekipa pripravljena pričakuje začetek tekmovanj, tako da tudi dobri rezultati ne bi smeli izostati.

Razpored 1. dela državnega prvenstva je naslednji:

14. 9. Pivovarna Laško : Helios
20. 9. Krško : Helios
27. 9. Helios : Maribor Branik
4. 10. Kov. Sav. Polzela : Helios
11. 10. Helios : Krka
15. 10. Litostroj : Helios
25. 10 Helios : Idrija
29. 10. Maribor Ovni : Helios
2. 11. Helios : Postojna
8. 11. Kraški zidar : Helios
15. 11. Helios : Union Olimpija

Že 30. 9. pa se začenja tudi tekmovanje v Pokalu R. Koača. Na to se v *klubu že pospešeno organizacijsko* pripravljajo, saj želijo tako klub kot tudi Domžale predstaviti v čim lepši luči. Skupina, v kateri igrajo Domžalčani, je izjemno močna, a hkrati tudi zelo atraktivna, saj so nasprotniki Heliosa zveneča imena - Banca di Roma iz Italije, Maccabi Rishon iz Izraela ter Vojvodina iz Novega Sada ali Strumica iz Makedonije.

Razpored tekem v Koračevem pokalu je naslednji:

30. 9. Maccabi Rishon : Helios
8. 10. Helios : Banca di Roma
22. 9. Vojvodina/Strumica : Helios
5. 11. Helios : Maccabi Rishon
12. 11. Banca di Roma : Helios
19. 11. Helios : Vojvodina/Strumica

Tekme državnega prvenstva bo ekipa Heliosa v Dvorani Komunalnega centra igrala ob 19.00, tekme Koračevega pokala pa ob 20.00.

Dvorana Komunalnega centra bo novo sezono dočakala precej prenovljena; tako je bil obnovljen parket, dodatno osvetljena dvorana, v delu pa je tudi prenova male dvorane, kjer bodo nove garderobe ter še nekaj novih prostorov, ki jih dvorana nujno potrebuje. S tem bo Dvorana KC vsaj nekoliko izboljšala svoj videz, pripravljajo pa se že načrti o še nadaljnji prenovi.

Vsi ljubitelji dobre košarke ste vabljeni na ogled tekem domžalskega kluba, sezonske vstopnice po 10.000 SIT pa vsi, ki to želijo, lahko kupijo v Napredku.

ŠOLA KOŠARKE

Vse mlajše ljubitelje košarke obveščamo, da se je v ponedeljek, 15. 9., začela košarkarska šola domžalskega kluba. Tudi letos ste v njo vabljeni vsi, ki si želite pridobiti nove prijatelje, se dvakrat tedensko eno uro in pol sproščeno zabavati ter se hkrati naučiti osnov košarke, za katero mnogi pravijo, da je najzanimivejša igra na svetu. Vodja košarkarske šole bo letos članski trener Lado Gorjan. Temu bodo pomagali klubski trenerji ter tudi igralci. Vpis je možen med treningi, ki bodo vsak dan v več skupinah od 15.30 do 17. ure, v dvorani KC, mesečna članarina pa bo 3.000 SIT, za kar boste poleg strokovnega vodstva prejeli tudi košarkarsko žogo.

A. P.

Nove knjige v domžalski Knjižnici

Poleti smo v domžalski Knjižnici vpisali manj novih knjig, videokaset knjižničnega gradiva, saj sta julij in avgust meseca, ko so na dopustu tudi založniki in tiskarji. Stalne težave pa nam seveda povzročajo naše finančne zmožnosti oziroma nezmožnosti, saj naši financerji očitno niso najbolj pripravljeni sodelovati z nami in nam zagotoviti primerne višine sredstev za nabavo novega gradiva. V zadnjem času nam s številnimi darovi pomagajo kar naši bralci, toda knjige, ki jih podarijo, v večini niso najnovejše, zato z njimi lahko zakrpamo le največje luknje v nabavi. V knjižnici verjamemo, da se bo v bližnji prihodnosti našel denar tudi za knjige, saj vemo, da so le te nujno potrebne za doseganje določenega nivoja zavesti in kulture, ki se potem izraža na celotnem narodu.

Kljub težavam, ki jih imamo pri nakupu novih knjig, smo nekaj novega gradiva vseeno vpisali in pripravili pregled tistih novosti, ki so najbolj iskane in ki bi naše obiskovalce utegnile najbolj zanimati.

Področje filozofije je v preteklih mesecih dobilo novo knjigo *Petra Mlakarja* **Uvod v Boga.** Avtor, sicer član Neue Slowenische Kunst, predstavlja alternativno kulturo, estetiko, etiko, deontologijo in Boga.

Etnologija in folklora sta pridobili zanimivo delo *Polone Šege* **Slovenski kostanjarji na Dunaju: prebivalci nekdanjega velikolaškega okraja kot kostanjarji v cesarskem mestu,** v katerem lahko zvemo veliko o slovenski ljudski kulturi, Slovencih na Dunaju in trgovini. Na področju matematike je *Vilko Domajnko* izdal novo knjigo **Grafi v kombinatoriki;** ta bo prišal prav vsem tistim, ki kombinatoriko potrebujete v šoli, pa tudi tistim, ki bi radi le osvežili svoje znanje matematike.

Gospodinjstvo je zopet dobilo novo *knigo o kuhinji na Slovenskem, tokrat* je to delo *Uroša Mencingerja* **Kje v Mariboru rad in dobro jem,** ki predstavlja štajersko kuhinjo. Področje jezikoslovja je bogatejše za delo *Bronislave Aubelj* **Antična imena po slovensko,** ki opisuje grška in latinska imena ter njihov pomen in prevod v slovenskem jeziku. Geografija je poleti pridobila nova vodnika v slovenskem jeziku, in sicer po **Londonu** in **Parizu,** ki ju je izdala Mladinska knjiga. Vpisali smo tudi nekaj vodnikov v angleškem jeziku, ki bodo prišli prav tistim, ki se odpravljajo na jesenska potepanja.

Izmed 120 novih naslovov smo vpisali tudi knjige na področju leposlovja in nekaj videokaset, ki si jih lahko ogledate ali izposodite na dom med uradnimi urami Knjižnice Domžale. Od 1. septembra dalje je odprta po svojem stalnem urniku, od ponedeljka do petka od 7. do 19. ure in v soboto od 8. do 12. ure.

V mesecu septembru knjižnica prehaja tudi na novo izposojo s pomočjo programa Cobiss, ki je enoten za vse knjižnice v Sloveniji, zato jih med seboj tesneje povezuje, predvsem pa svojim bralcem z novim programom omogočamo informacije o gradivu v *drugih knjižnicah. Pomembna novost,* ki jo prinaša nov program, je tudi možnost preverjanja gradiva kar doma s pomočjo OPACA-a. Uporabniki, ki imajo doma internet, bodo tako lahko že doma preverili, ali določeno knjigo v knjižnici imamo in ali je trenutno izposojena ali prosta.

Najnovejše informacije o delu knjižnice, dejavnostih, ki jih izvaja, njenih novih knjigah in drugem gradivu pa lahko najdete tudi na straneh interneta na naslovu:

www2.arnes.si/@ljsikdo1/index.htm.

BZO

Novosti na mladinskem oddelku

Kljub poletnim mesecem smo tudi na mladinskem oddelku kupili kar nekaj novosti za otroke in mladino. Pa se pomudimo kar pri najmlajših otrocih, ki radi poslušajo pravljice in pregledujejo lepe ilustracije. Lahko si bodo izposodili naslednje nove slikanice: Mali hokuspokus pisateljice Mire Lobe z ilustracijami Winfrieda Opgenoartha, Pikec pisatelja Vincea Marsdena z ilustracijami Susan Neale in Osamljena Nana pisateljice Linde Jennings z ilustracijami Julie Malim. V novi preobleki je izšla slikanica Hansa Christiana Andresena Stanovitni kositrni vojak. Za mojstrski prevod je poskrbel Branko Gradišnik, sijajne ilustracije pa je prispeval že večkrat nagrajeni ilustrator P. J. Lynch. Mlajšim otrokom je namenjena tudi zbirka ekoloških zgodbic Pikapolonica na prašni cesti. Zgodbice so prispevali naši uveljavljeni ustvarjalci, med njimi Neža Maurer, Tone Pavček, Bina Štampe Žmavc, Majda Koren, Matea Reba... Zgodbice govorijo otroku o tem, kako pomemben je odnos do žive in nežive narave.

Vse tiste, ki so že prerasli pravljice in prisegajo na napeto branje, čaka v polici nova knjiga avstrijskega pisatelja Thomasa Brezine. To je njegova enajsta knjiga iz popularne zbirke Novohlačniki in ima naslov Mlin strahov. Nova knjiga je izšla tudi v zbirki Andersenovi nagrajenci. Andersenova nagrada je najvišje priznanje na področju mladinske književnosti. Gre za knjigo izpod peresa ameriškega pisatelja nizozemskega rodu Meinderta De Jonga. Pripoved govori o otrocih, ki se odločijo, da se bodo v njihovi vasi znova naselile štorklje, ki so tod nekdaj že živele. Zgodba je polna prijateljstva in otroških pričakovanj, knjigo pa krasijo tudi ilustracije Maurica Sendaka, prav tako dobitnika Andersenove nagrade za ilustracije.

Med poučnimi knjigami za otroke vam najprej ponujamo v branje dve domači deli iz serije zgodovinskih slikanic, ki so začele izhajati pri založbi Mladika. Prva z naslovom Prvi med junaki je naš kranjski Janez. Govori o prvi svetovni vojni, ki je hudo prizadela tudi naš narod. Napisala jo je Petra Svoljšak, ilustriral pa Rudi Skočir. Druga, V Ameriko, govori o izseljevanju Slovencev v Ameriko. Napisal jo je Marjan Drnovšek, ilustriral pa Matjaž Schmidt. Obe slikanici sta pisani dovolj poljudno, da govorita otroku dostopno o naši zgodovini.

O živalskem svetu tokrat malce drugače razlaga knjiga Christopherja Maynarda Zanimivosti o živalih. Naj naštejem nekaj naslovov: So kje na svetu zmaji? Kdo živi v oklepu? So krastače žabe?

Zelo razkošna in zanimiva je knjiga Philipa Steela Najlepša knjiga o piratih. Izčrpno in z mnogimi ilustracijami nas seznani s pirati v Evropi, ob afriških obalah, o piratskih ladjah in zakladih...

Bližajo se tudi bolj turobni dnevi, takrat si za preganjanje dolgčasa izposodite knjigo Šola oblikovanja avtorjev Micka Manninga in Brite Granstrom. Knjiga nas ne uči le risati in slikati, ampak nas vabi v eksperimentiranje z barvami, izdelovanje mask, skulptur, razloži nam različne tehnike...

Obiščite nas na mladinskem oddelku in pomagali vam bomo poiskati želene knjige!

STANKA ZANOŠKAR

NOVA KNJIGA

Dan za dnem jih gre na stotine

Izseljeniško društvo Slovenija v svetu je pred kratkim založilo knigo Prvih sto let Kranjsko slovenske katoliške jednote - KSKJ v Združenih državah Amerike. Delo obsega zgodovino oziroma obširen pregled te za slovenske izseljence tako pomembne bratske podporne organizacije v njihovi novi domovini. Za bralce Slamnika je knjiga zanimiva zato, ker so v njej omenjeni izseljenci tudi iz naših krajev.

V spremni besedi je nadškof dr. Alojzij Šuštar zapisal: »Slovenska narodna zgodovina je globoko zaznamovana s pojavom izseljevanja. Vso drugo polovico 19. stoletja in naše stoletje so naši rojaki odhajali v različne dele sveta, da bi tam našli boljši kos kruha ali ugodnejše razmere za svobodno izražanje lastnega prepričanja ter osebno svobodo.«

Knjiga obsega 294 strani. V uvodnem delu je na kratko prikazan razvoj in problem izseljevanja v 19. in 20. stoletju v ZDA in Kanado. Iz našega prostora so se posamezniki v Ameriko izselili že v 17. stoletju. V 19. stoletju so se iz sedanje Slovenije v Ameriki prvi naselili misijonarji, na primer Friderik Baraga, Franc Pirc in drugi. Nekako do leta 1870 so se tja izseljevali le posamezniki. Nato je sledilo množično priseljevanje tudi iz naših krajev, in sicer vse do leta 1924, ko je ameriška vlada priseljevanje omejila z zakonom.

Natančnejše podatke o številu slovenskih izseljencev v Ameriki daje šele popis prebivalstva v ZDA iz leta 1910. V Združenih državah je takrat živelo 117.780 v Avstriji rojenih Slovencev, 174.943 pa je bilo Slovencev vseh generacij. Kako velik razmah je izseljevanje iz slovenskih dežel doseglo, je slikovito opisal pisatelj Ivan Cankar z besedami, ki smo si jih nekaj izposodili za naslov tega prispevka: »Dan za dnem jih gre na stotine. Kakor pred kugo beže.«

Izseljevanje je močno zaznamovalo tudi Domžale in bližnjo okolico. Leta 1923, to je tik pred ameriško omejitveno zakonodajo o priseljevanju, je bilo v ZDA v glavnem v slamnikarski industriji zaposlenih kar 384 Domžalčank in Domžalčanov.

Glavni namen delovanja bratskih podpornih organizacij, ki so jih po zgledu drugih priseljencev v Ameriki začeli ustanavljati tudi slovenski priseljenci, je bil zagotoviti vsaj majhno socialno varnost slovenskega delavca in njegove družine ob nesreči pri delu ali ob smrti. Da bi svojim rojakom pomagali iz stisk ter pri ohranjanju katoliške vere in slovenstva, so slovenski duhovniki ustanovili KSKJ.

V prvem delu knjige je avtor, dr. Darko Friš, prikazal zgodovino jednote od ustanovitve leta 1894 do leta 1924.

Dr. Bogdan Kolar je pripravil pregled delovanja te, za naše ljudi v tujini tako pomembne bratske organizacije od leta 1924 do leta 1994, ko je praznovala stoletni jubilej. Največji razmah je organizacija doživela po drugi svetovni vojni. V letu 1946 je KSKJ imela prek 40.000 članov. Ob šestdesetletnici, leta 1964, je organizacija združevala prek 45.000 članov v 176 krajevnih društev, in sicer v devetnajstih državah ZDA.

V drugi svetovni vojni je bilo v aktivni vojaški službi nad 4500 mladih članov in članic KSKJ, 126 pa je bilo v vojaških akcijah ubitih.

V tretjem delu, ki je kot nekakšen dodatek, je dr. Andrej Vovko podrobno osvetlil ustanovitev in delovanje Društva Kristusa Kralja KSKJ v Clevelandu v letih 1928 do 1945. V matično organizacijo KSKJ je bilo društvo leta 1928 *vpisano pod zaporedno številko 226.*

Med drugim so prikazane: športna dejavnost društva, dramatika, razne zabavne prireditve in veselice. Nekako tako kot clevelandsko društvo so delovala tudi društva v drugih krajih ZDA, kjer so v večjih skupinah živeli Slovenci.

V sejnih zapisnikih je večkrat omenjen Janez Sušnik iz Doba, in sicer kot blagajnik, tajnik in podpredsednik društva, dejaven pa je bil tudi na drugih področjih.

STANE STRAŽAR

Drugi o nas

DR. VOJKO FLIS: DNEVNIK

Od postelje do postelje bi se peljal
Delo, Sobotna priloga, 13. september 1997, str. 38

govorimo ...

Iz tiskarne zavijem na desno, proti miklavški cerkvi. Vsa bela je. Obnovljena je. Ne vem, kako je mojemu prijatelju župniku Tonetu to uspelo. Miklavž je bogato naselje. Najprimernejša bi bila primerjava z Domžalami. Domžalčani so po bogastvu proti Ljubljani nekaj takega kot Miklavžčani proti Mariboru. Toda v teh krajih ni veliko ljudi tako vernih, da bi bili pripravljeni pomagati pri obnovi cerkve. A cerkev je le obnovljena. Stoji na prelepem kraju. Sončni žarki se preko zvonika spuščajo na majhno, a lepo urejeno pokopališče, ki obkroža cerkev. Cerkev je zaklenjena. Na pokopališču je popoln mir. Nikjer ni videti ali slutiti niti kančka človeške duše. Če seveda odmislimo vse tiste, ki ležijo pod zemljo. Toda počivajo na tako lepem in neobremenjenem kraju, da bi jim človek skorajda zavidal. Rumena svetloba se cepi nad zvonikom. Prelepo je, da bi bilo res. Zložim se na travo ob cerkvi in se prepustim sončnim žarkom. Toneta ni doma. Le kje se potika? Ah, kar zaspal bi na tem prelepem kraju in ob tem soncu.

Mednarodni knjižni kviz 1997 v Knjižnici Domžale

Slovenija se je letos že šestič vključila v mednarodni knjižni kviz, ki ga vsako leto pripravlja nemška ustanova za pospeševanje branja Stiftung Lesen. Akcija je potekala po vsej Sloveniji, vodile pa so jo občinske splošnoizobraževalne knjižnice, v povezavi s šolskimi knjižnicami. Lani smo v knjižnici Domžale zbrali 399 rešitev, letos pa kar 523, kar dokazuje, da zanimanje za kviz iz leta v leto narašča.

Osrednja zaključna prireditev bo 6. 10. 1997 v Ljubljani, pripravlja pa jo Zveza bralnih značk pri ZPMS skupaj s Pionirsko knjižnico. Iz naše občine se bo te prireditve udeležila izžrebanka Bojana Kenda, Matije Tomca 1, učenka Osnovne šole Domžale. V knjižnici Domžale pa smo se odločili, da bomo izžrebali 40 otrok, ki jih bomo popeljali na izlet po Sloveniji. Izlet bo literarno obarvan, cilj pa naj za zdaj ostane še skrivnost.

Najlepše se zahvaljujemo za finančno pomoč Občini Domžale Oddelku za družbene dejavosti, šolskim knjižničarkam, ki so zelo uspešno vodile reševanje kviza v svojih okoljih in seveda vsem reševalcem, ki so spet dokazali, da so pravi knjižni molji in da so knjige, kljub drugim medijem, še vedno njihove dobre prijateljice.

STANKA ZANOŠKAR

PLANINSKO DRUŠTVO DOMŽALE

5. tradicionalno srečanje gornic in gornikov na Veliki planini

»Zato, da boste imeli razlog več za počitek pri Domžalskem domu na Mali planini, priporočamo vzpon iz doline: mimo sv. Primoža čez Pasje peči, od Jurčka čez Podkrajnik ali od Kopišč čez Dolski graben. Še posebej bomo veseli vseh, ki bodo do Doma prišli čez Konja, Dol in Konjščice«, so v povabilu na peto tradicionalno srečanje DOMŽALSKIH GORNIKOV IN GORNIC napisali člani Planinskega društva Domžale in hkrati priporočili: »Če so vaši gojzarji že zdelani, noge pa utrujene, potem izkoristite gondolsko žičnico in se od Šimnovca peš spustite z Velike na Malo.« Pa to še ni bilo vse, saj »če res ne gre drugače, vsem ljubiteljem planin ostane še vožnja na Štajersko in lep sprehod od Kosovca, Marjaninih njiv ali Ušivca.«

V nedeljo, 24. avgusta 1997, so bile poti na Veliki in Mali planini pa tudi vse druge polne obiskovalcev, ki jim ni bilo treba iskati razlogov za počitek pri Domžalskem domu na Mali planini. Tu se je zbralo veliko gornikov in gornic, članov Planinskega društva Domžale, drugih društev, pa tudi veliko njihovih sorodnikov, prijateljev in znancev, tako da je bilo prostora na številnih klopeh, posejanih ob domu, kar premalo. Pa je vsak našel svojo klop ter mizo in na njih so se iz manjših in večjih nahrbtnikov našle različne dobrote, katerim so se pridružile tudi pijače in jedila iz Domžalskega doma, kjer so planinci vedno dobrodošli. Kot že štiri leta doslej je vse zbrane ob 11. uri pozdravil g. Peter Primožič, predsednik Planinskega društva Domžale. Na kratko je predstavil letošnje pridobitve, med katerimi je največja nova streha, ki bo naslednja desetletja varovala planince, kadar bodo v domu iskali zavetje. Posebej je pozdravil g. Staneta Šmona, starosto med planinci, ki kljub skoraj devetim »križem« nikoli ne pozabi priti na tradicionalno srečanje.

Mešani pevski zbor Svežina iz Radomelj med nastopom na petem tradicionalnem srečanju domžalskih gornic in gornikov.

G. Peter Primožič, predsednik Planinskega društva Domžale, g. Stane Šmon, starosta domžalskih planincev, ter. g. Janez Birk - stalni obiskovalci Domžalskega doma na Mali planini.

TEKST IN FOTO: V. V.

Kulturni program je bil ob prvi petletnici še bogatejši kot doslej. *Poslušalcii so namreč lahko prisluhnili kar dvema pevskima zboroma:* najprej je bil to mešani pevski zbor Svežina iz Radomelj, ki ga vodi mladi Primož Leskovec, vedno dobrodošli gostje pa so tudi pevci Moškega pevskega zbora Kulturnega društva Janko Kersnik Brdo, ki so zapeli nekaj planinskih pesmi. *Med številnimi obiskovalci je bil tudi* planšar, pozdravili pa smo lahko tudi znanega Podokničarja, ki je predstavil mladi ansambel Veseli planšarji in na veliko veselje vseh prisotnih obudil spomine na poroko najbolj znane slovenske Helene. Čeprav je bilo za večino obiskovalcev tradicionalno srečanje ob Domžalskem *domu le ena izmed postaj* sprehoda po Veliki planini, so najbolj veseli tudi zaplesali in zapeli, saj Veseli planšarji nadaljujejo tradicijo nekdanjih Veselih planšarjev, tako da smo slišali kar nekaj nepozabnih planšarskih pesmi.

Domžalski dom na Mali planini vabi vse ljubitelje planin in gora, da ga obiščejo tudi v septembru, oktobru... Velika planina je namreč privlačna v vseh letnih časih, saj nudi veliko možnosti za sprehode, za izhodišča za večje planinske ture, posebej je poznana zaradi pastirjev, ki tod bivajo poleti in je mogoče pri *njih dobiti sir, kislo mleko in skuto,* pozimi je raj za smučarje, v zadnjem času pa nudi veliko možnosti tudi zmajarjem, letalcem s padali ter gorskim kolesarjem.

Zato vas Planinsko društvo Domžale skupaj z oskrbnikoma zakonca Sušnik vabi, da obiščete Domžalski dom na Mali planini. Rezervacije sprejemajo tudi po tel. 0609/647-523 ali 061/713-523. Dobrodošli!

SKRB ZA ČISTO OKOLJE

Komunalni nadzor vse dni v tednu

Občina Domžale namenja skrbi za ohranitev čistega in zdravega okolja precej finančnih sredstev. Tako se najbrž še spominjate, da smo v lanskem letu popisali in sanirali vsa črna odlagališča, ki so bila raztresena po celotnem območju naše občine. Seveda pa je sanacija le del skrbi za čisto okolje, ki ga v številnih primerih onesnažujemo tudi sami, ko različne odpadke ne odpeljemo na deponijo, pač pa jih odlagamo na neprimernih mestih.

Občina ima komunalnega nadzornika, del njegovih skrbi je namenjen tudi temu, da opozarja na črna odlagališča, jih popiše, skuša ugotoviti njihove povzročitelje ter poskrbi za to, da nepravilno odložene odpadke prepeljejo na primerna mesta. Med temi so bili v zadnjem času tudi odsluženi avtomobili, različni kosovni odpadki in še marsikaj.

Občina Domžale namerava, da bi nadzor na tem področju okrepili. Zato je z VARNOST Mengeš sklenila pogodbo, na osnovi katere delavci Varnosti opravljajo nekatera dejanja komunalnega nadzora, in sicer:

- obhode posameznih območij občine Domžale z namenom preverjati, kje nastajajo nova črna odlagališča;
- nadzorovati nepravilno parkiranje na zelenicah ter nadzirati mirujoč promet.

Tako je poleg komunalnega nadzornika, ki je zaposlen v občinski upravi in nadzira predvsem v delovnem času, na osnovi omenjene pogodbe komunalni nadzor zagotovljen vse dni v tednu. **V.**

SHRANITE NA PRIMERNA MESTA

Akcije zbiranja posebnih odpadkov bodo tudi v prihodnje

Zbiranje posebnih odpadkov je v Občini trajalo od 16. do 24. julija ter je zajelo vseh 14 krajevnih skupnosti; to pomeni, da je bilo o njej seznanjenih 6260 gospodinjstev. Za akcijo je Komunalno stanovanjsko podjetje Domžale kupilo zbiralni kontejner s pripadajočo opremo, pri odlaganju in strokovnem sortiranju posebnih odpadkov v prirejene zabojnike pa je sodelovala firma KEMIS, d. o. o. Ta je v skladu s podpisano pogodbo poskrbela za prevzem in predelavo zbranih odpadkov.

Zbiralni kontejner je bil namenjen zbiranju posebnih odpadkov, ki nastajajo v gospodinjstvih, in za varen prevoz odpadkov od mesta zbiranja do mesta deponiranja. Odpadke so zbirali ločeno v posebne iz nerjaveče pločevine narejene zabojnike. Posebne odpadke so v skladu s predpisi (ADR) selektivno zbirali v okviru treh razredov:

1. razred - vnetljive tekočine: laki, barve, lepila, topila, redčila, pršila

2. razred - zdravila (ampule, posipi, sirupi, tablete) pesticidi (insekticidi, ostanki škropil, zaščitna sredstva),

3. razred - jedke snovi: akumulatorji, baterije, odpadne kemikalije iz gospodinjstev.

Skupaj je bilo zbranih 7259 kg posebnih odpadkov, in sicer:

akumulatorji	3820 kg
laki, barve, topila, olja	2864 kg
zdravila, škropiva, pesticidi	505 kg
baterije	70 kg

Stroški akcije priprave, zbiranja in predelave posebnih odpadkov v občini Domžale so znašali 6.224.745,50 mio SIT, in sicer:

nabava zbiralnega kontejnerja s pripadajočo opremo, namestitev nalepk in tablic za označevanje nevarnih snovi	2.335143,50
obveščanje o akciji (letaki, mediji)	628.788,00
prevoz kontejnerja po posameznih KS	390.7544,00
strošek firme KEMIS d. o. o. za sortiranje, zbiranje, sprejem in predelavo posebnih odpadkov	2.870.060,00

To je bila prva tovrstna akcija v Občini Domžale (tudi med prvimi v Sloveniji), ki je upoštevala vse sanitarne in higienske predpise. Kaže, da je bila uspešna, čeprav morda čas (dopusti) ni bil najprimernejše izbran. Zamudo je povzročil proizvajalec zbiralnega kontejnerja.

Občina bo proučila predlog Komunalno stanovanjskega podjetja Domžale, da bi podobne akcije izvedli ob vsakoletnem odvozu kosovnih odpadkov.

Joga v vsakdanjem življenju

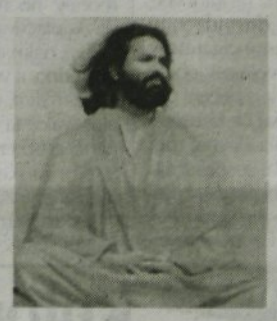

je sistem vadbe, ki je zaradi svoje postopnosti, enostavnosti in *učinkovitosti* priznan in sprejet v celem svetu. Zajema poučevanje vseh glavnih vej joge (RAJA, GYANA, GHAKTI, KARMA), prilagojenih razumevanju in potrebam zahodnjakov.

Izoblikoval ga je indijski učitelj Paramhans Swami Mahehwarananda na podlagi izvornih indijskih učenj ter praktičnih izkušenj v dolgoletnem delu z učenci po svetu. Vadba po sistemu »Joga v vsakdanjem življenju« vam tako omogoča postopen in zanesljiv razvoj, ne glede na to, kateri aspekti joge vas zanimajo.

Rezultati redne vadbe so:

*sposobnost, da si pomagamo v vseh življenjskih okoliščinah

*izboljšanje zdravja in počutja

*povečana sposobnost koncentracije

*samozavest in spokojnost

*osvoboditev nezaželenih navad in vezanosti

*samospoznanje

V začetni stopnji je vadba preprosta in enostavna, primerna za vse generacije in priporočljiva za vse tiste, ki imajo težave s hrbtenico in se težko zberejo.

Zato, če želite pričeti z vadbo joge, vas društvo »Joga v vsakdanjem življenju« vabi k vpisu v začetni tečaj.

DOMŽALE: STARA OŠ VENCLJA PERKA (za knjižnico)

PONEDELJEK IN SREDA OD 18. DO 20. URE

informacije popoldan tel.: 061/721-403, Miljana

KAMNIK: OŠ 27. JULIJ (zraven policije), Tomšičeva ul. 9

PONEDELJEK IN SREDA OD 19. DO 20. URE

informacije popoldan tel.: 061/811-191, Andreja

VPIS OD 29. 9. DO 15. 10. 1997

HUMOR

Matematika po kmečko
Učenec: Naša krava da vsak dan deset litrov mleka.
Učitelj: In kaj naredite z njim?
Učenec: Pet litrov porabijo doma, iz petih naredimo maslo, kakšnih šest pa prodamo.

Španščina
- Znaš kaj po špansko?
- Seveda!
- Pa povej nekaj.
- Buon giorno.
- To je italijansko!
- Glej, glej. Tega, da znam po italijansko, pa sploh nisem vedel.

Rešitev
Mama daje nasvete hčerki, ki gre v Maribor na študij:
- In glej, da ne boš v sobo, ki jo boš dobila, spustila nobenega fanta!
- Nič ne skrbi mama, s fantom bom šla v njegovo sobo, pa naj si njegovi starši s tem belijo glavo...

Pravljice
Mož srednjih let stopi v knjigarno in vpraša prodajalca:
- Imate morda knjigo Mož, poglavar družine?
- Ne, žal, pri nas pravljic ne držimo.

Nabiralnik
Hčerka se je v večernih urah izmuznila iz hiše, ko jo zaloti oče:
- Kam pa kam, lisička, v teh nočnih urah?
- Nikamor, samo pismo nesem v nabiralnik.
- Le pohiti, nabiralnik je že dvakrat zažvižgal.

Topli napitek
Gost: Natakar, ali imate razen piva še kakšen topel napitek?

Modrost:
Mnoge bi že srečala pamet, če se je ne bi izogibali.

uredil: SIMON STIBRIČ

GODBA NA PIHALA DOMŽALE

Uspešno gostovanje v Italiji

Godba na pihala Domžale pod vodstvom kapelnika g. Frančka Kuhariča, ki je zlasti v poletnem času često gost različnih prireditev, se je v juniju 1997 vrnila z gostovanja pri zamejski godbi Trebče v Italiji; ta deluje v okviru Kulturnega društva »Viktor Parma« iz Trebč.

»Krivca« za povabilo Domžalske godbe sta znanca g. Tone Juvan in g. Leander Pegan, kapelnik zamejske godbe, ki se je prijazno odzvala povabilu Domžalčanov in jo bomo lahko 13. septembra 1997 pozdravili v Domžalah.

V juniju so v Trebčah praznovali krajevni praznik in ob tej priložnosti pripravili tudi srečanje godbenikov. Godba na pihala iz Domžal je nastopila v večernem promenadnem koncertu v Športnem parku Trebče in se predstavila predvsem s programom slovenskih skladb in med drugimi zaigrala tudi uverturo »Rokovnjači« Viktorja Parme. Številni poslušalci iz širše tržaške okolice so godbenike navdušeno pozdravili.

Godbeniki so gostovanje pri naših rojakih izkoristili tudi za ogled Trebč in njihovega kulturnega doma, obiskali so botanični vrt Carsiana v občini Zgonik pri Trstu ter si ogledali grajski kompleks MIRAMAR v Trstu, kjer so številnim turistom tudi zaigrali.

»Prisrčen sprejem in celodnevno gostoljubje bo domžalskim godbenikom ostalo v prijetnem in lepem spominu,« pravi predsednik Godbe na pihala Domžale g. Drago Tavčar.

Uredništvo glasila Slamnik obvešča vse bralce, da lahko oddajo svoje prispevke najkasneje do 10. dne v mesecu.

Skupinska slika Godbe na pihala Domžale pred grajskim kompleksom Miramare.

Pisma bralcev

SLAMNIK 714-599, 721-022

Spoštovane bralke in bralce prosimo, da svoje prispevke podpišete s polnim imenom in navedete točen naslov. Prispevkov brez točnega naslova ne bomo objavili. Pisem bralcev, ki bodo daljša od 32 vrstic, zaradi pomanjkanja prostora prav tako ne bomo mogli objaviti.

Sovražniki in kritiki - naši najboljši učitelji (2)

Od naše domžalske županje sem prek Slamnika v Pismih bracev zopet prejel eno njeno cvetko. Tokrat me obtožuje, da lažem. Ni kaj, pogumna trditev, a kaj, ko je (*ponovno*) *privlečena za lase in* spretno skrita pod pajčolan izogibanja pravega odgovora in resnice. Kajti, če bi bil njen odgovor resnično vsaj poizkus resničnega odgovora ali bolje rečeno, odgovora brez sprenevedanja, potem bi še nekako prezrl njeno »žaljivko«, da sem njen stalni kritik. Glede na to, da se relativno dobro poznava, se čudim temu, kako hitro je pozabila, da se jaz oglasim le, kadar menim, da je to nujno potrebno, da so stvari že prišle predaleč in da je potrebno nekaj ukreniti.

Tako je bilo tudi v primeru vašega kajenja, za katerega mi očitate, da vas (neupravičeno) napadam. Vendar, ali je možno brez trohice slabe vesti govoriti po televiziji, da je kajenje škodljivo in trditi, da ta oseba ne kadi več, hkrati pa isti trenutek lahko vidimo to osebo na seji s (prižgano) cigareto v ustih. Je to pošteno do volivcev, občanov - ali pa je to le poizkus poceni političnega licemerstva. Saj če ta oseba (konkretno vi) ne bi bila slavna, tudi televizijskega spota ne bi posneli z njo (z vami) - spota, ki naj bi povečal njeno (vašo) popularnost - saj vemo, kako gredo te reči, kajne. Podobno je bilo tudi s »podjetniškimi krediti«, ki ste jih podelili nekaterim podjetjem, mimo vednosti Občinskega sveta, mimo javnega razpisa, da ne naštevam dalje. Sem tudi tu lagal in ta podjetja niso prejela »podjetniškega kredita«? Očitno nisem.

Pa vaše »potovanje« na Mauricius, kamor naj bi šli predvidoma sami, kar naenkrat pa se je izvedelo, da je šel z vami tudi vaš mož. V vašem odgovoru z debelim tiskom piše, citiram: »Proračun Občine Domžale in domžalski davkoplačevalci niso bili zaradi udeležbe obremenjeni niti za en sam tolar.«, konec citata. Kakšna očitna laž, sem takoj pomislil, ko sem prebral ta del vašega odgovora. Kako morete trditi, da domžalski davkoplačevalci za ta vaš »turistično-delovni izlet« niso prispevali niti tolarja. Morebiti posredno ne, neposredno pa gotovo, kajti če je Občina Domžale članica Stalne konference lokalnih skupnosti Slovenije (baje ste celo podpredsednica te organizacije, prek katere je potekalo plačilo za vaš obisk Mauriciusa), potem mora Občina Domžale vsaj nekaj tolarčkov iz občinskega proračuna prispevati za delovanje te organizacije. Saj veste, kako gre tisti pregovor - No money, no funny. Torej domžalske davkoplačevalce JE ta vaša udeležba STALA najmanj kakšen tolar, sicer neposredno, a vendarle. Kdo sedaj laže? Jaz, ki trdim, da je domžalske davkoplačevalce ta vaš obisk nepotrebno finančno obremenil, ali vi, ki trdite, da iz domžalskega proračuna ni odšlo nič denarja za Mauricius?

Opazil sem tudi vašo jezno reakcijo, ker sem v članku, ki opisuje obisk našega rojaka, Rodičana, nadškofa in slovenskega metropolita, dr. Rodeta, v rojstnem kraju, izpustil vaše cenjeno ime oz. sem vse, ki so ga prišli pozdravit, omenil na splošno in samo v enem stavku. In kaj vse bi dali, da bi bila v Slamniku objavljena tudi vaša fotografija z dr. Rodetom. Kako to, da drugi niso poslali nobenega protesta? Izkazalo se je, da očitno edino vi niste prišli pozdravit dr. Rodeta zaradi vašega spoštovanja do te veličastne in poštene osebe, ampak ste ta obisk želeli (ponovno) izkoristiti samo v političnem smislu. Torej niste prišli zaradi nekoga, pač pa ZARADI NEČESA. Nekako tako, kot to sedaj počenja g. Kučan, ki se pripravlja, da bi ponovno postal predsednik in s tem poudaril komunistično usmerjenost naše države - saj se nam celo vrabci smejijo, ko na eni strani govorimo, da smo demokratična, kapitalistična država, po drugi strani pa imamo na čelu komunistične voditelje in župan(j)e, ki se ne udeležujejo niti proslav ob državnih praznikih mlade slovenske države, »stare« komunistične praznike pa na veliko praznujejo. Le kako bomo prišli tako v Evropo? Pa tako polna usta te magične besede imajo nekateri starorežimski veljaki?

Ko sem malo prebiral zadnjo številko Slamnika, sem se dobesedno začudil, kolikokrat ste navedeni v njem. Kaj odgovorni urednik res ne vidi, da je Slamnik postal kar vaš promocijski časopis? Če se spomnim nekaj let nazaj, ko je bil domžalski »župan« g. Schwarzbartl (takrat se je ta funkcija imenovala še Predsednik Skupščine Občine Domžale), ste na seji Uredniškega odbora Slamnika (katerega člana sva bila v tistem času tudi midva) ostro kritizirali vse članke, v katerih se je pojavil g. Schwarzbartl, češ Slamnik ne sme biti »županov« časopis, res ni potrebno, da se on pojavlja v njem. Kje so sedaj te vaše besede, so se razblinile v vetru? Se boste prenehali pojavljati v Slamniku? Ponavadi ne stavim, ampak tokrat bi lahko stavil vse, kar imam, na to, da se temu ne bi odpovedali (seveda to velja tudi za Domžalske novice, ki pa so očitno zgodba zase, kar se tiče vaše promocije). In dobil bi to stavo, verjemite mi na besedo.

Obregnili ste se tudi ob moje razglednice, ki vam jih pošiljam - kot znak, da proti vam kot človeku nimam nič, proti vam kot županji pa precej, saj ga precej »biksate in krasite«. Zato sem vam sedaj iz Amerike poslal kar dve razglednici. Sicer imam še marsikaj na jeziku (peresu), a se bom o teh stvareh razpisal, ko bo čas za to. Kajti zdi se mi, da nekaterim beseda demokracija ne pomeni skoraj nič, da je zanje to le prazna beseda, na papirju (ste morebiti že kdaj videli komunističnega demokrata?!). Zaključil pa bom z mislijo, ki sem si jo sposodil od g. Lea F. Buscaglia. Takole pravi: ***»Če hočemo biti človeški, moramo spoznati pomen demokracije - to je pot k boljšemu.«.***

JANEZ STIBRIČ

Kaj ima krščanska etika povedati ob splavu?

»Ali se po Auschwitzu sploh še da živeti?« se sprašuje mislec Adorno. To vprašanje muči današnje človeštvo. Tudi naše ljudstvo: kako živeti ob pogledu na razmesarjene otroke v Bosni, na tudi več tisočkrat posiljevane ženske, celo deklice. Pa na Gulag in Kočevski Rog, na Kambodžo in Somalijo in še in še. Že Srečko Kosovel je pel o zlatih stolpih Evrope, ki se pogrezajo v zadnjo ekstazo - ekstazo smrti.

Adorno sluti odgovor v luči nekake odrešitve. Se pravi ljubezni, kar je isto kot - etika. V ospredje danes stopa klic po etiki.[1]

Ljudstvo brez etike je ljudstvo z zlomljeno hrbtenico.

»Brezvestni zdravnik je najhujše, kar more doživeti kakšna družba,« trdi dr. Anton Dolenc. Seveda tudi brezvestni državnik, vojak, atomski fizik, kemik, genski inženir...

Si lahko zamislimo svet brez gravitacije? To ne bi bil več svet, kozmos, urejenost, temveč kaos, nerešljiva zmešnjava.

Gravitacija duha je etika. Etika - to je smisel, cilj, naloga. Naloga - to je nekaj nad nami. Nekaj, kar ni odvisno od naše samovolje. Kdor svojo voljo postavlja za zadnje merilo življenja, poriva svet v kaotičnost.

Ne ustvarjamo mi etike, etika ustvarja nas. Po etiki smo *ljudje, brez nje zdrsnemo milijon let nazaj - v zoologijo.*

To ve človeštvo od začetka. Vsaj od Antigone naprej je to tudi zapisano.

Ni najprej država, njen zakon. Tudi ne civilna družba. Najprej je človek, ki se s sočlovekom dogovori za skupno reševanje - moč dogovora pa počiva na etiki, ki obstaja že pred dogovorom! Zato je zakonodaja lahko ne-etična, država zločinska, aziatska, nacistična, komunistična, velikosrbska... Tudi če jo podpira znatna večina prebivalstva! Izraz tega prepričanja je bil Nürnberg. Etika je nad vsem!

Tudi nad Cerkvijo. Vsi presojamo njeno pot skozi zgodovino - vključno z delovanjem papežev - skozi prizmo človekovih pravic. Vsakdo od nas nosi v sebi jasna merila, po katerih presojamo - če ne svojih dejanj, vsaj tuja, pa ta tem ostreje.

Ne rojeva se etika iz krščanstva, prej bi rekli, da etika poraja krščanstvo, čeprav tudi ta misel potrebuje še pojasnitve.

Smemo potem sploh še govoriti o krščanski etiki?

Janez Janžekovič naglaša obratno smer. Etika je izvorna danost, vsaj v nastavku navzoča v človeštvu že davno pred krščanstvom in zunaj njega. Je danost vsakega človeškega duha. Starogrški klic k uporu proti krivični zakonodaji, celo proti ne-etičnim bogovom. Kantov kategorični imperativ. Dostojevskega Karamazovi, Besi in Raskolnikovi, ki se skušajo prepričati, da lahko shajajo tudi proti etiki, a jih poskus dokončno zmečka. Cankarjev napisani evangelij srca.

Janžekovič trdi: Od Boga lahko izvajamo etiko, lahko pa od etike Boga! Misel zaostri v izrek: Lahko je kdo dober človek, ne da bi bil kristjan, ne more pa biti kristjan, kdor ni dober človek.

Cerkev je zato vezana na etiko. Nobeno kričanje pouličnega časopisja je pri tem ne sme razmajati. To je njeno poslanstvo, preroštvo. Cerkev, ki bi se obračala po vsakem vetru časa, ni nikomur potrebna.

*

To velja tudi za področje bioetike. Tudi tu je potrebna Arhimedova točka, trdna opora v majavem svetu. Ta točka nosi ime: človekove pravice. Človek je nedotakljivo bitje. Vsa zakonodaja, kultura, religija - vse mora biti v službi človeka. Seveda ne le njegove individualnosti, tudi njegove družbenosti.

Pred človekovimi pravicami se mora umakniti vsaka znanost: »Noben biolog ali zdravnik si po pameti ne more domišljati, da ima v moči svoje znanstvene pristojnosti pravico odločati glede izvora ali cilja ljudi.«

Nevralgična točka bioetike je splav. Vse je odvisno od vprašanja: kdaj je človeški zarodek že človeško bitje. Ko je človek, je nedotakljiv. Če pohodimo to načelo, smo pohodili vsa načela. Logika življenja je neustavljiva. Po liberalizaciji splava lahko z gotovostjo pričakujemo legalizacijo evtanazije: leto 1993 bo odšlo v zgodovino kot žalosten mejnik prve legalizirane evtanazije (Nizozemska). Naslednji korak bo odstranjevanje mongoloidov, manjvrednih, nezaželenih... Odpira se pot v Auschwitz, Gulag, Huxleyev Čarobni novi svet... Res »najhujše, kar more doživeti kaka družba«.

Nihče od nas ni za to, vsi odklanjamo te strahote. Toda dobro je premisliti o premisah, ki jih pa sprejemamo - da morda ne vodijo prav v te prepade?

MIHA ŽUŽEK

(Nadaljevanje in konec v prihodnji številki)

PREJELI SMO

Kolonija tako ali drugače

Kolonija... Veselje, ki se porodi ob misli na morje, na nova srečanja in nova doživetja, je upravičeno. Zagotovo nihče od staršev niti pomislil ni, da bi lahko bilo drugače. Kaj je možno, da so otroci doživeli kaj drugega? Je možno, da je bilo kako drugače?

Po prvi izmeni letovanja na Debelem rtiču so starši razkrivali svoje razočaranje nad pričakovanji. Želeli so svojim otrokom najboljše. Ob nepravilnostih, ki so jih starši navedli, sem želela slišati tudi odgovore z druge strani. Na pogovor sem povabila g. Kosmača (RK Domžale).

Kaj je bilo tisto, kar je bilo obljubljeno na letovanju?

Starši so dobili predloženo po členih pogoje plačila in v 3. členu, kaj vse jim je nudeno: (citat).. bivalne prostore, prehrano kot polni penzion ter dvakrat malico, vzgojiteljski kader, plavalni učitelj, prevoz in organizacijo, zdravstveno oskrbo na Debelem rtiču.

Omenjeni so objekti, prehrana, kader, nikjer pa način izvajanja, nad katerim so bili otroci razočarani. Staršem so potožili, da je verjetno samo v taboriščih tako.

Na tej lokaciji je vsak dan okrog 900 mladih iz vse Slovenije. Verjetno je lokacija premajhna za tolikšno število otrok. Poleg tega imajo tam tudi svojega vodjo, ki organizira zanimive večere. Potreben pa je določen red. Sicer pa imajo tam tudi varnostnika.

Kljub vsemu se mi zdi preveč, da otrokom ob taki prireditvi, kot je nastop Vilija Resnika, prepovedo glasno ploskati. Na vsakem pevskem nastopu so nastopajoči in organizatorji veseli, če jim publika pokaže, kako jih je doživela, domžalski otroci pa tega niso smeli...

Za to ne vem. Mislim, da so bili v dobrih rokah, saj smo letos postavili starejše vodje. Gledali smo tudi, da so bila v spremstvu večinoma dekleta iz vzgojiteljske šole. Mi nismo imeli pritožb. Nam se starši niso pritoževali.

Starši niso mogli razumeti, da se jim otroci niso smeli telefonično javljati. Čakali so toliko časa, dokler niso prišla pisma razočarnih otrok. Potem so prišli tudi k otrokom v kolonijo.

Samo en primer je bil, da so prišli po otroka, ker je imel nastop in so ga čez dva dni tudi pripeljali nazaj. Vsekakor bi bil obveščen, če bi bilo še kaj drugega, vendar mi starši niso potožili.

Otroci so želeli biti v skupini glede na prejšnja poznanstva. Mislim, da to ne bi smel biti prevelik organizacijski zalogaj.

Skupine smo formirali po starosti. Sicer pa so imeli vse možnosti, da bi lahko šli skupaj. Vesel sem, da so se vsi zdravi in nepoškodovani vrnili.

Se vam ob tolikem poudarku na prijetnih šolah in dobrem počutju v šoli, kjer je potrebno vliti tudi znanje, zdi to dovolj? Saj so vam vendar plačali, da bi se imeli otroci lepo in smeli biti otroci.

Se vam zdi 19.000 SIT v treh obrokih veliko?

Ne, znesek ni velik. Znesek je prevelik za tiste starše, ki jim otrok po vrnitvi iz kolonije ni mogel nehati jokati ob spominu na pretekle dni. Ni mi žal, da sem prepozno prijavila sina v kolonijo. Žal mi je le, da nisem bila spremljevalka v koloniji. Tako bi lahko otroci nosili kape z obrnjenim šiltom, hodili na svoje potrebe tudi izven umika, poklicali svoje starše in se jim javili, ploskali in se smejali, bili s svojimi prijateljicami... Upam, da sem dovolj stara, da bi jim to smela dovoliti. Prepričana sem, da se zaradi tega nikomur ne bi nič zgodilo.

DARINKA GRUM

Miklošičeva dirkalni poligon?

Stanovalci Miklošičeve ulice v Domžalah v poletnem času ugotavljamo, da smo očividci nenavadnih dirkalnih podvigov mladih. Dan za dnem, ponoči in podnevi se po naši ulici, ki je strnjeno naselje več sto družin, odvijajo hrupne dirke z mopedi, motorji in avtomobili. Ulica je zelo primerna za takšno početje, ker nima talnih ovir kot sosednji ulici. Bojimo se, da se bo poleg nemogočega hrupa zgodila kakšna nesreča, ker so tu štirje prehodi za pešce, po njih pa tekajo razposajeni malčki iz bližnje trgovine, zatopljeni v lizanje sladoleda na igrišče na nasprotni strani.

Mladci se ne zavedajo, kakšne bodo posledice, če nastane nesreča, seveda pa se zavedajo, da zbujajo pozornost stanovalcev z vožnjo po zadnjem kolesu in zato še bolj pritiskajo na plin. Res lep cirkus! Samo za kakšno ceno?

Ne vemo, kakšen je postopek, da bi tudi naša ulica dobila talne ovire. Ali se mora za to zgoditi nesreča ali kaj drugega?

Stanovalci naselja
ob Miklošičevi

Spoštovani

Na vas se obračam s prošnjo, da bi mi z objavo v Slamniku pomagali najti lastnika izgubljenega kužka, ki ga sama hranim že približno 4 mesece. Kužek mešanček se je zatekel na eno izmed kmetij v Dobu. S kmetom imava že oba po dva psa, zato izgubljenčka ne moreva obdržati. Tudi azil odpade, ker ga v Sloveniji sploh ni! Zato upam, da z vašo pomočjo najdemo lastnika oziroma dobre ljudi, ki bi ga bili pripravljeni vzeti za svojega.

Kuža je mlad, srednje rasti (prej majhen kot velik) in izredno prijazen, tako do ljudi kot tudi do drugih živali. Po hrbtu je črn, po trebuščku in tačkah svetlo rjav, po vratu pa bele barve. Majhno glavo z izrazito kratkim gobčkom ima črno rjave barve in nad vsakim očesom po eno rjavo piko. Ima ovratnico proti bolham, katere odvečni del je povezan z žičko. Ravno zaradi ovratnice sklepam, da se je kuža izgubil in da se ga ni lastnik namerno odkrižal, tako da se bo po objavi verjetno javil. Lastnik lahko pokliče Silvano (hči) na tel.: 712-852. Sama ne slišim, ker sem oglušela.

Prosim, pomagajte!

Že vnaprej hvala in lep pozdrav.

Ali je res cerkev ena sama politika?

Politik mora biti transparenten, saj je oznaka takšna, če oseba jasno in jedrnato govori. Pri domala vsakem politiku gre za to, da ne misli tako, kot pripoveduje. Ljubljanski nadškof pa je v velikošmarnski pridigi 15. avgusta na Brezjah govoril tako, kakor je tudi mislil in v tem je razlika med njim in »profanim« politikom.

In v čem je razlika med dr. Rodetom in njegovim predhodnikom dr. Šuštarjem? Dr. Šuštar je pošiljal »v strelce« druge, kot na primer dr. Stresa, dr. Ocvirka..., da so povedali tisto, kar je sam mislil, dr. Rode pa veliko tega, kar misli, pove sam... in prav tu se začne naša zgodba.

Glede večno aktualnega splava cerkveni učitelj nima kaj »misliti«, ker je KATEKIZEMSKA STALNICA v vsebinskosti dostojanstva človekove osebe in obrambi človeškega življenja od spočetja do naravne smrti. In če splav ne bi bil, čeprav implicite, uzakonjen v »sramotnem« 55. členu, dr. Rode na veliki šmaren gotovo ne bi govoril o tej temi.

Ker je dr. Rode Rodičan, zato je slednji zapis v domžalskem Slamniku toliko bolj upravičen. Glede 55. člena gre predvsem zato, da je zadeva okrog splava moralne narave (vest, Bog) in zatorej ne spada v ustavo. Tu gre za **njegovo** mnenje in ne za mnenje o vprašljivosti splava: določeni *krogi namreč ne želijo razumeti, da* dr. Rode v svoji sloviti pridigi ni izražal svojega mnenja do katekizemske stalnice, pač pa do vnesenosti splava v slovensko ustavo. Smo namreč edina evropska država, ki ima »splav« v ustavi, hkrati pa na vse pretege, na vse mile viže hočemo zdrveti v Evropo. Ali ni to contradictio in terminis?

Čeprav sem moški in (še) neporočen, torej imam dvakrat manjšo pravico govoriti o problematiki splava, vendar sodim, da »splav« ne spada v ustavo. Ker pa problemi obstajajo, je treba to zadevo urejati s posebnim zakonom. Znani so nam primeri posilstva, incesta in še mnogo drugih, socialni problemi so lahko tudi izgovor, rekel sem: lahko.

Neka moja inštruiranka, (skoraj) prijateljica mi je pripovedovala: »Ko smo se vračali z nočne zabave, se je zgodilo in zanosila sem..., naredila sem splav, ker sem se bala domačih. Vendar moram reči, da to danes visi nad menoj kot Damoklov meč in veliko bolje bi bilo prestati nekaj dni domačega rohnenja, kot pa...«

Skratka: problemi so in problemi bodo, vendar je pomembno, kako jih rešujemo. Ker 55. člen oziroma gre pri njem za nekakšno tiho propagando za splav, za cementirano pravico, sem proti njegovi ustavni uvrstitvi, in zaradi gornjih razlogov. Sapienti sat.

IVAN KEPIC

Pismo

Spoštovani g. urednik

prav iskreno se vam zahvalim za redno letalsko pošiljanje glasila Slamnik, v katerem najdem vedno kaj zanimivega.

Tele vrstice so namenjene prošnji za spremembo naslova. Do sedaj ste pošiljali mesečnik na naslov V. Cardoso 2377, Lomas del Mirador, od sedaj *naprej pa prosim, da ga pošiljate na* moj novi naslov: Marjan Hribar, Maipu 363 (1704) Ramos Meija, Pcia, Buenos Aires, R. Argentina.

Zahvaljujem se vam za vašo pozornost in vas prisrčno pozdravljam.

MARJAN HRIBAR

Javna pohvala policistom iz Domžal

To, kar smo starši že dolgo želeli, se je zgodilo 11. 09. 1997. Ob 8. uri sem se peljala po Ljubljanski cesti v Trzinu in obstala od začudenja, saj so policisti ustavljali brezvestne voznike, ki dan za dnem ogrožajo življenja naših osnovnošolcev na poti v šolo v ulici ZA HRIBOM v Trzinu. Bravo in še enkrat vsa zahvala za to akcijo.

Žal pa smo ljudje pač taki, če jim nekdo pokaže prst, radi zagrabimo za roko. Zato bi predlagala v imenu mnogih staršev otrok, ki jim brezvestni vozniki ogrožajo življenja na poti v šolo in domov, da policisti ponavljajo to akcijo dan za dnem toliko časa, da se bodo ti brezvestneži začeli zavedati, da se jim bolj splača zjutraj »dvigniti svojo zaspano rit« petnajst minut prej in bodo ravno tako pravi, čas prišli v službo. Vam, dragi policisti pa svetujem, da vsakega brezvestneža zadržujete toliko časa, da bo sigurno zamudil v službo. Upam, da ga bo poleg denarne kazni spametovalo tudi to.

Še enkrat vam hvala in želim si, da ta akcija ni bila osamljena in se bo čimvečkrat ponovila!

Čim več uspehov pri delu vam želi mamica že več let ogrožanih otrok na poti v šolo Trzin, moj najmlajši pa je letos prvič prestopil šolski prag.

(Naslov v uredništvu)

Kritika zapisa o novi maši v Radomljah

Vedno se najde kak kritik, ki mu kakšen članek v Slamniku ni všeč. Tako se je zgodilo tudi z zapisom o novi maši. Po vsem svetu je navada, da je na pisano ali tiskano besedo v naslednji številki istega časopisa natisnjena kritika ali pripomba. Seveda pa je žalostno, če se kritik tega ne drži, pač pa za stvari, ki so vredne debate, celo uporabi svoj privilegij govora. Še bolj zanimivo pa je to, da je namen kritike »zletel« v prazno, saj je prav le to, kar je bilo zapisano v omenjenem članku; torej: »... na zvoniku pa je bila izobešena papeška zastava.« Pojma cerkvena zastava slovenski knjižni jezik namreč ne pozna.

FRANCE CERAR

Za tržnico v Domžalah ni posluha

Že mnogo županov sem poslušal, ko so na ves glas in s polno zanosa Domžalčanom (prazno) obljubljali lastno TRŽNICO. Ko so začeli s polno paro pred kratkim riti gradbeni stroji okoli občine, sem si mislil; »ta Cvetka jih bo pa nadkrilila«.

Na mestu, kjer je bila namreč že desetletja (po ZN-zazidalnem načrtu CENTER) pedvidena prava domžalska tržnica, so uspešno postavili en sam velik kiosk vsem kmetom v posmeh. Goljufali so jih vsi po vrsti, župani, mislim reči, pa ne bom, in kakor vidim, tudi naša »fejst« županja, ki bi ji človek najbolj zaupal. Domžalčani bodo še naprej lahko kupovali, razen domače, bio-neoporečne hrane, vse iz uvoza.

Kmetje bodo namreč iz srednjeevropske skupnosti izpadli, kdo bo pa za poceni evropsko robo še garal v potu obraza po njivah. Začeli se bodo ukvarjati morda z grmovjem, ki zarašča njive, ali pa, no saj mi je zmanjkalo kaj!

Kdo jim bo pokazal pot do preživetja, tisti, ki silijo v evropski trg, si ne najdejo toliko časa, da bi jim pojasnili prednosti, ki jih čakajo. Očitno bo resnica prišla na dan šele »post festum« in potem doletela tolíko bolj nepripravljene.

Vendar kljub vsem neprijetnostim zaradi ignoriranja kmetijstva in kmetov v naši občini se bo potrebno pravi čas soočiti s kmetijstvom v dobi EU. Veliko smo si obetali od (pri nas z veliko večino izvoljenega) ministra za te zadeve, naše gorę list bi rekli. Še vedno čakamo na rezultate in bo najbrž pri čakanju ostalo, saj tako smo že navajeni.

Pa k stvari, ali je mogoče pričakovati tržno usmerjanje naših kmetov in kako to narediti, saj vemo, da so kmetje pač kmetje in gospodarstveniki naj bi se zavedali, da si kmetje sami ne bodo znali pomagati pa so lahko še tako dobri gospodarji. Ali je mogoče pričakovati pojasnila tako po domače, da bo vsak kmet razumel, kaj je in kaj pomeni dobrega EU v kmetijstvu.

Sem skeptik, ker kjerkoli je bil trg tako nezaščiten, je pomenilo to propad domačega blaga. Za primerjavo ni potrebnih podatkov statistike, ampak le ugotoviti, da je tisti, ki ima velike obdelovalne površine v enem kosu, lahko mnogo cenejši od naših pridelkov iz hribovskih kmetij, ki pri nas prevladujejo. Tudi količinsko smo neprimerljivi in srečo ima tisti, ki kakorkoli na evropskem trgu prodre, namesto da bi bilo to po pravilu. Tudi dobra kvaliteta često ni dovolj za prodor, če ni koga, ki to blago plasira.

Tržnica bi sicer pomenila le omogočiti našim kmetom, da svoje blago pripeljejo na tržnico, kako bi trgovali, je pa drugo vprašanje v tej hudi konkurenci malih grosistov.

Nekaj pa pomeni tudi odprtost trgovanja, ne zapiranje, kot je to še vedno pri nas, saj se kmet nima možnosti niti predstaviti in kako naj se potem sploh uveljavi. Važno je, da plačuje davke, od kod pa denar, pa nikomur nič mar. Tako so kmetje prisiljeni hoditi v tovarne, da lahko preživijo kmetijo. Paradoksalno in, da se s tem problemom nihče ne ukvarja, pa še bolj.

Povsem potihem (strogo v (ne)skladu z zakonom, da se za javne objekte pridobi rešitve po natečaju) se okoli občine gradi nekaj skrivnostnega, kaj bo to? Nekaj se sliši, da bo to paviljon za godbenike ali oder za slavnostne govornike, kot ga še ni bilo? Ne vem, bo pa dosti denarja davkoplačevalcev porabljenega, da se postavi spomenik dobe.

Ne vem, če ste imeli priliko videti projekte velikih urbanistov pretekle dobe kot Benita Mussolinija ali pa na primer Adolfa Hitlerja. Zelo impozantna arhitektura, katero sem med študijem na univerzi spoznal in je v zgodovini zelo razširjena ter udomačena prav do današnjih dni. Urbanizem je namreč najljubše početje tistih laičnih oblastnikov, ki gradijo z davki občanov suvereno. Nekateri imajo to za odsev neizmeme moči, drugi pa za zidanje gradov v oblakih, kjer se jim zaradi volitev podrejo v sanje.

Če bo v Domžalah kdaj tržnica, ostane skrivnost do naslednjih volitev župana, ki bo zopet na široko obljubljal volilcem moderno tržnico, če bo izvoljen.

Arhitekt IVO KRANJC

Retex d.o.o.
Količevo 43
1230 Domžale
Tel.: 714-706

opravlja v celoti ali delno **računovodske in knjigovodske storitve za male družbe in s.p.**

Za vse ostale informacije, glede načina sodelovanja, pokličite med 7. in 15. uro.

ZDRAVSTVENI DOM DOMŽALE

Novo v urgentni službi

»V Zdravstvenem domu Domžale smo se že od pričetka privatizacije v zdravstvu odločili, da je potrebno sredstva vlagati v opremo ter dejavnosti. Te bodo ostale v javnem zavodu in so življenjsko pomembne za občane vseh štirih občin (Domžale, Lukovica, Mengeš in Moravče), ki jih pokrivajo službe javnega zavoda Zdravstveni dom Domžale,« pravi njegov direktor Janez Svoljšak, dr. med. spec., ko ga povprašam o letošnjih novostih v našem zdravstvenem domu, kjer vsak dan iščejo pomoč številni pacienti. Nato nadaljuje: »Prednostni red pa so nam določile tudi vsakodnevne razmere na cestah, ki jih je naš zdravstveni dom dolžan pokrivati. Pri tem smo imeli v mislih zlasti magistralno cesto od Trojan do Trzina, kjer se zlasti na območju naših občin dogajajo številne zelo hude prometne nesreče.

Tako je Zdravstveni dom Domžale v obdobju od leta 1993-1995 zamenjal stara reševalna vozila s sodobnimi z vgrajeno dodatno medicinsko opremo, primerno za nudenje nujne zdravniške pomoči. Vsa urgentna vozila so opremljena s sodobnim defibrilatorjem tipa Life pak 10; ta ima poleg možnosti defibrilacije tudi možnost zunanje stimulacije srca.

Lotili so se tudi posodobitve urgentne ordinacije. Tako so lani kupili nov EKG aparat, ki omogoča hitro diagnostiko srčnih obolenj. Pri hudo ogroženih bolnikih in poškodovancih je tudi med transportom potreben neprestan nadzor nad življenjskimi funkcijami. Prav v ta namen je Zdravstveni dom Domžale s finančno pomočjo Občine Domžale kupil nov prenosni monitor tipa Da Protocol Systems Inc. izdelek Propaq. Njegovo delovanje je kljub tresljajem pri prenašanju ali prevozu pacientov zelo stabilno, rokovanje z njim pa hitro in enostavno.

Dr. Janez Svoljšak podrobneje razlaga tudi delovanje nove aparature: »Vse parametre merimo kontinuirano in na določene časovne odseke, ki jih sami odmerimo. Pri nadzoru osnovnih vitalnih funkcij uporabljamo naslednje parametre: EKG krivuljo v treh odvodih, frekvenco utripa, stalno neinvazivno merjenje krvnega tlaka, transkutano pulzno oksimetrijo. Uporaba osnovnih hemodinamskih parametrov (EKG, utrip in krvni tlak) je razumljiva. Uporaba transkutane pulzne oksimetrije nam omogoča kontinuirano merjenje vsebnosti kisika v tkivih in tako lahko preprečimo hipoksična stanja, lahko pa tudi med prevozom določimo količino kisika, ki ga potrebuje bolnik. Tako je posamezna jeklenka kisika dalj časa v uporabi, to pa je posebno pri prevozu zelo pomembno.«

Čeprav ima Zdravstveni dom Domžale Protocol Propaq šele kratek čas, so ga pri številnih posegih že koristno uporabili. Dr. Svoljšak se pohvali, da je Zdravstveni dom Domžale eden redkih v Sloveniji, katerega urgentna ekipa ima možnosti uporabljati te sodobne aparature.

To pa še ni vse. Poleg posodabljanja urgentne službe so v letošnjem letu v ambulanti uvedli tudi možnost zmrzovanja bradavice s tekočim dušikom. Pacienti se lahko prijavijo po telefonu.

»Veseli nas, da dobro sodelovanje med Zdravstvenim domom Domžale in Občino Domžale pomeni hkrati tudi boljše in hitrejše nudenje pomoči bolnim in poškodovanim«, pravi ob koncu najinega razgovora dr. Janez Svoljšak ter upa, da se bo podobno sodelovanje nadaljevalo tudi v prihodnje.

V. VOJSKA

Novo na Centru za socialno delo Domžale

Center za socialno delo je javen socialnovarstveni zavod. Ustanovila ga je Vlada Republike Slovenije. Domžalski center pokriva področje Upravne enote Domžale oz. vseh štirih bivših domžalskih občin.

Z osamosvojitvijo smo tudi na socialnovarstvenem področju doživeli bistvene spremembe. Naraščajoča brezposelnost, vse večji razkorak v standardu med prebivalstvom ter večja odprtost mej, ki je prinesla tudi negativne vplive iz razvitih držav. Vse to se je pokazalo tudi v povečani socialni problematiki oz. pojavu drugačnih problemov, kot smo jih bili vajeni v preteklem obdobju. Na drugi strani pa sta odprtost mej ter usmerjenost k razvitim zahodnoevropskim državam pripomogli k skokovitemu razvoju stroke. Tudi pri nas so se razvile nove, sodobne metode dela, vse bolj pa prodira na naše področje tudi pluralizem - uporabnikom je na voljo vse več različnih vrst pomoči, ki jih nudi javni sektor, dobrodelne organizacije in tudi zasebniki.

Spremenjenim odnosom v naši družbi je sledila zakonodaja na socialno varstvenem področju pa tudi druga zakonodaja, ki prav tako vpliva na socialno stanje v družbi (delovna razmerja, zaposlovanje, zdravstvo, davki...). Sprejeti so bili tudi novi standardi in normativi na našem področju, ki pa zahtevajo temeljito reorganizacijo dela oz. povsem nov koncept dela na centrih za socialno delo.

Več kot leto dni smo pripravljali novo organizacijsko shemo in delo ni bilo lahko. Težave so nam povzročali zlasti še vedno manjkajoči nekateri podzakonski akti, ki jih Vlada še ni sprejela, čeprav so roki zanje že davno potekli. Pogrešali smo tudi bolj določna navodila našega pristojnega Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, kako nove standarde in normative uvesti v praksi. Zgledovati pa se tudi nismo imeli kje, saj so centri za socialno delo v Sloveniji zelo različni tako po velikosti, še bolj pa po organizaciji dela. Imamo kadrovski primanjkljaj glede na sprejete standarde in normative, še bolj pa nas pesti prostorska stiska.

S 1. septembrom smo kljub težavam prešli na novo organiziranost, novosti pa lahko strnem v naslednje točke:

- razmejitev med javnimi pooblastili ter svetovalnim delom
- uvedba specializiranih svetovalnic
- obravnava zahtevnejših primerov v parih in timih
- uvedba službe za pomoč na domu
- sprememba uradnih ur

Vsaj polovica dela na centru za socialno delo so naloge, ki jih nalagajo centrom različni zakoni in ki jih lahko opravljajo edino in samo centri za socialno delo. Med te naloge sodijo uveljavljanje materialnih pravic, priznanje očetovstva, podaljšanje roditeljskih pravic, razvrščanje otrok in mladostnikov, skrbništvo otrok in odraslih, posvojitve, rejništvo, odvzemi otrok, urejanje stikov med starši in otroki, izvrševanje roditeljske pravice, spori, pri katerem od staršev bo otrok živel, zavarovanje otrokovih premoženjskih koristi, obravnava otrok in mladostnikov s težavami v odraščanju, pa tudi razna mnenja, ocene, soglasja in potrdila. Pri izvajanju teh nalog mora center delati po določilih Zakona o upravnem postopku.

Druga vrsta nalog na centru pa je svetovalno terapevtsko delo po metodah socialnega dela s posamezniki, družinami, mladostniki ter razne skupinske akcije s posameznimi kategorijami občanov, kako preprečevati in odpravljati socialne stike in težave.

Doslej so strokovne delavke opravljale vsa dela v zvezi z javnimi pooblastili ter svetovalno terapevtsko delo na določenem področju oz. določenih KS, kar je mnogokrat povzročalo slabo voljo pri uporabnikih ter osebne stiske pri strokovnih delavkah. Če je bil dan večji poudarek zakonitemu postopku, so se stranke pogosto pritoževale nad birokratskim in brezosebnim odnosom, če pa je bil dan poudarek svetovalno terapevtskemu delu, pa je bila vprašljiva zakonitost postopka in odgovornost v zvezi s tem.

Sedaj smo ta dela razmejili. Javna pooblastila opravlja pet svetovalk in vodja v oddelku za socialno delo v KS, svetovalno terapevtsko delo pa opravljajo štiri svetovalke in vodja v svetovalnem oddelku.

V okviru svetovalnega oddelka na novo uvajamo zakonsko svetovalnico, ki jo bosta vodili v sredah popoldne Nataša Banko, dipl. psih. in Maja Pintar-Čebulj, dipl. soc. delavka, svetovalnico za mladostnike in starše pa bo vodila Maksimiljana Mali, dipl. soc. delavka, v ponedeljkih popoldne. Nov način dela predstavlja tudi svetovalnica za prvo socialno pomoč, ki bo odprta vsak dan od 8. do 12. ure in v sredah tudi od 14. do 18. ure, v njej pa bosta izmenično delali Anka Zdovc ter Maja Pintar-Čebulj, obe tudi diplomirani socialni delavki.

Z urejanjem obravnave zahtevnejših primerov v parih in timih uvajamo interdisciplinarni pristop. Mnogih socialnih težav namreč ne more razrešiti le socialni delavec, so mnogo bolj kompleksna in jih je možno razrešiti le s sočasnim strokovnim delom tudi pravnikov, psihologov, pedagogov, zdravstvenih delavcev... Doslej smo tako obravnavali le posamezne primere, in to le zgolj na pobudo pristojne strokovne delavke, sedaj pa smo v aktu o sistemizaciji zapisali, v katerih primerih je tovrstna obravnava obvezna. To so predvsem zadeve v zvezi z obravnavo otrok in mladostnikov, ko se mora center odločati o ukrepih, bistvenih za otrokov nadaljnji razvoj in življenje.

S sprejemom Odloka o organiziranju pomoči na dom in merilih za določanje plačila storitev, ki ga je sprejel Svet Občine Domžale, so dani pogoji tudi za organizirano službo na domu za gospodinjsko pomoč, pomoč pri vzdrževanju osebne higiene ter pri ohranjanju socialnih stikov starostnikom nad 65 let, invalidom ter družinam s kronično bolnimi otroki in otroki z motnjami v telesnem in duševnem razvoju.

Žal je tak Odlok sprejela le Občina Domžale in nudenje tovrstnih storitev in pomoči ne velja za Moravče, Mengeš in Lukovico.

V želji, da približamo uradovanje našega centra strankam in preprečimo velik naval strank zlasti v sredah popoldne, smo se odločili za razširitev uradnih ur in v nekaterih primerih za individualno določitev uradnih ur. Tako lahko v svetovalnico za prvo socialno pomoč pridejo stranke prvič vsak dan dopoldne ter v sredah tudi popoldne, svetovalnica za mladostnike in starše deluje v ponedeljkih popoldne, svetovalnica za rejništvo deluje v torkih ves dan, zakonska svetovalnica pa je odprta v sredah popoldne. Druge strokovne delavke imajo uradne ure po starem, torej v ponedeljkih in petkih dopoldne, ob sredah pa ves dan. Uvedli smo tudi naročanje strank, ki pa seveda ne velja za prvi obisk in za nujne primere.

Mogoče bo pri urejanju nove organiziranosti na začetku nekaj težav, zato se cenjenim strankam že vnaprej opravičujemo, če ne bodo več našli »svoje« socialne delavke v isti pisarni in ob istem času, kot ste bili navajeni doslej:

Uradne ure Centra za socialno delo Domžale

- ODDELEK ZA SOCIALNO DELO V KS pon. 8. - 12. ure
- ODDELEK ZA DRUŽINSKE PREJEMKE sreda 8. - 12. in 14. - 17. ure
- PRAVNA SLUŽBA petek 8. - 12. ure
- SVETOVALNICA ZA PRVO SOCIALNO POMOČ pon. 8. - 12. ure
  torek 8. - 12. ure
  sreda 8. - 12. in 14. - 18. ure
  četrtek 8. - 12. ure
  petek 8. - 12. ure
- SVETOVALNICA ZA REJNIŠTVO torek 8. - 13. in 14. - 17. ure
- SVETOVALNICA ZA MLADOSTNIKE IN STARŠE pon. 14. - 18. ure
- ZAKONSKA SVETOVALNICA sreda 14. - 18. ure

ZA SVETOVALNICE SMO ODPRLI NOVO TELEFONSKO LINIJO ŠTEV. 716-714.

Zakonska svetovalnica v Domžalah

Življenje v dvoje je tisto, po čemer hrepeni večina ljudi. Če je to življenje srečno in uspešno, nas bogati, zadovoljuje, varuje in osrečuje.

Obstaja pa veliko ljudi, katerih zakon oz. partnerski odnos nista osrečujoča. Ne morejo dalje, nimajo moči, da bi kaj spremenili. Prestrašijo se razveze zakona, njenih posledic, dvomijo o pravilnosti odločitve. Ta dvom spodbuja nekatere zakonce, da se začno prizadevati, kako bi izboljšali svoj položaj. Včasih ta cilj dosežejo sami, ali pa poiščejo strokovno pomoč.

V ta namen je bila s 1. 9. 1997 v Domžalah ustanovljena Zakonska svetovalnica s sedežem na Ljubljanski 70a v I. nadstropju. Vodita jo strokovnjakinji Nataša Banko, dipl. psih., in Maja Pintar, dipl. soc. delavka. Svetovalnica je odprta vsako sredo med 14. in 18. uro popoldne, telefonično pa se lahko na razgovor naročite vsak delavnik med 8. in 14. uro, na številko————.

NATAŠA BANKO, dipl. psih.
MAJA PINTAR, dipl. soc. delavka

Svetovalnica za mladostnike in starše

Mladi, tudi vi imate verjetno vrsto vprašanj, ki se vam zastavljajo v vsakdanjem življenju - morda imate težave v družini, v odnosih s starši, morda kakšen oseben problem, ki ga ne morete zaupati komurkoli ali pa težave v ljubezni in pri odnosih s prijatelji? Tudi razmere v šoli mlade ljudi lahko privedajo v hude stiske, pa nezaposlenost, iskanje zaposlitve...

Starši, se vam je že kdaj zgodilo, da ste se znašli v dilemi, katera je prava pot pri usmerjanju in vzgoji vašega otroka ali mladostnika?

Gotovo se kot starši kdaj znajdemo v okoliščinah, ko potrebujemo pogovor, kako pomagati svojemu otroku, če ima težave v družini, v šoli ali med prijatelji, kako pripraviti otroka na spremembe v družini - rojstvo bratca ali sestrice, razveza, če ustvarjamo novo družino...

Odgovore na vsa ta vprašanja lahko poiščemo skupaj v **Svetovalnici za mladostnike in starše, ki od 1. 9. 1997 deluje vsak ponedeljek od 14. - 18. ure v Domžalah, na Ljubljanski 70, II. nadst., soba 18, tel. 716-714.**

MAKSIMILJANA MALI, dipl. soc. del.

AUDIO VIDEO TV SERVIS GORJUP

Nudimo vam:

- ekspres popravila vseh vrst TV aparatov na domu
- montažo in prodajo SAT in klasičnih anten, možnost plačila na obroke.

Telefon: 061/727-042
Mobitel: 0609/637-971

PRAVLJIČNE URICE V KNJIŽNICI DOMŽALE

S plimo pravljic bodo vaši otroci potovali v čudežni svet vsak torek in sredo ob 17. uri. Pravljice bodo potekale od oktobra do maja, namenjene pa so otrokom od četrtega leta dalje.

Skupini boste stalni, zato je potrebno otroke vpisati v to obliko knjižne vzgoje. Število otrok v skupini bo omejeno, zato pohitite s prijavami. Vpis bo potekal do zasedbe prostih mest.

VABLJENI!

S sredstvi Evropske komisije do rekreativnih površin

Občina Domžale si zelo prizadeva, da bi občanom zagotovila čimveč urejenih rekreativnih površin. Ena izmed večjih možnosti, na katero opozarjajo tako občani kot krajevne skupnosti ob njenem toku, je tudi ureditev površin ob Kamniški Bistrici.

Z namenom, da pridobimo čimveč sredstev tudi iz drugih virov, se je občina udeležila razpisa Evropske komisije ECOS-OUVERTURE 1997-99, ko je razpisala natečaj za pridobitev finančnih sredstev za urejanje rekreacijskih površin. Občina bi tako želela pridobiti sredstva za izdelavo ureditvenega načrta rekreacijskega območja ob Kamniški Bistrici, del iz natečaja pridobljenih sredstev pa bi porabili tudi za uresničitev omenjenega projekta. Z njim bi opredelili oz. določili območje ob Kamniški Bistrici za rekreacijo občanov v Občini Domžale. Na osnovi projekta bi ob celotnem toku Kamniške Bistrice uredili peš in kolesarsko povezavo, hkrati pa bi zagotovili tudi celovito povezavo sedaj ločenih rekreativnih površin ob reki in povezavo severnega in južnega dela rekreacijskih površin v Športnem parku.

V primeru, da bo vloga naše občine ugodno rešena, lahko pričakujemo nepovratna sredstva v znesku ca 100.000 ekujev. Občina Domžale pa bi morala zagotoviti sodelovanje strokovne službe, ki bo vodila organizacijo in izvedbo projekta.

Člana ZŠAM Domžale Štefan Starbek, lanski državni prvak med poklicnimi vozniki, ter Peter Šarc, letos drugi na enakem tekmovanju.

ZVEZA ŠOFERJEV IN AVTOMEHANIKOV DOMŽALE

Uspešen nastop na državnem prvenstvu

V letošnjem letu Zveza združenj šoferjev in avtomehanikov Slovenije praznuje tričetrt stoletja uspešnega dela, katerega pomemben del je vzgoja in izobraževanje bodočih šoferjev. V njenem okviru je organizirana tudi ZŠAM Domžale, ki se uspešno vključuje v vse dejavnosti, hkrati pa s svojimi dejavnostmi pomembno vpliva na to področje v naši občini.

Poleg vsestranske skrbi za področje prometne varnosti se lahko pohvalijo, da so doslej vzgojili že vrsto dobrih šoferjev tako osebnih kot tovornih vozil, njihovi tekmovalci pa uspešno nastopajo na državnih delovnih tekmovanjih poklicnih voznikov, kjer uspešno nastopajo na državnih delovnih tekmovanjih poklicnih voznikov, kjer je lani Štefan Starbek osvojil naslov državnega prvaka. Tekmovanj se člani ZŠAM Domžale zelo radi udeležujejo in pri tem njihov cilj ni le poseganje po najboljših uvrstitvah, temveč predvsem, da svoje znanje dopolnjujejo, utrjujejo in preizkušajo, hkrati pa si nabirajo strokovne izkušnje in znanja ter jih posredujejo svojim učencem - bodočim šoferjem in poklicnim voznikom.

Letošnje tekmovanje v Češči vasi pri Novem mestu je bilo zaradi 75-letnice šoferske organiziranosti v Sloveniji še posebej slovesno. Ekipo ZŠAM Domžale so sestavljali: Štefan Starbek iz Sela pri Ihanu, zaposlen pri MNZ, Salih Velič, zaposlen v Jata Zalog, ter Peter Šarc, doma iz Preserij, zaposlen v ZŠAM Domžale, funkcijo kontrolorja sojenja pa je opravljal Milan Šinkovec, tudi član ZŠAM Domžale. Čeprav se domžalska ekipa ni posebej pripravljala na tekmovanje, je glede na dosedanje uvrstitve pričakovala uspešno nastopanje. Vsi trije fantje so se skupaj s 144 sotekmovalci, ki so sestavljali 27 ekip, najprej pomerili v teoretičnem delu tekmovanja, ki je podobno teoretičnemu delu vozniškega izpita za poklicne voznike, nato pa je bil na vrsti praktični del, ta pa je bil precej zahtevnejši. Vsi trije domžalski tekmovalci so se odlično odrezali, pokazali veliko spretnosti in natančnosti in le zelo majhna, skoraj nepomembna napaka jim je preprečila, da se niso uvrstili na sam vrh.

Tako pa je bila ekipa ZŠAM Domžale, v kateri so posrečeno združili mladost (Starbek, Šarc) in izkušenost (Velič), druga, njen član, PETER ŠARC, pa je osvojil drugo mesto. Njihovega uspešnega nastopa se je veselilo tako vodstvo ZŠAM kot tudi več kot 50 navijačev, ki so navdušeno navijali za svoje tri tekmovalce. Vsi so bili ponosni na dosežene uspehe, saj tudi ti potrjujejo dobro delo Zveze šoferjev in avtomehanikov Domžale, ki je na svoje tekmovalce še posebej ponosna, saj so vzgojeni v »domači« avtošoli, kjer bodo tudi v prihodnje posebno skrb namenjali vzgoji in izobraževanju mladih šoferjev. Njihovi inštruktorji pa bodo tudi v prihodnje pridobili nova znanja in izkušnje, saj kot pravi predsednik G. Jeglič, če sam ne znaš, ne moreš učiti drugega.

Več kot 50 udeležencev, članov ZŠAM Domžale, je lep dan izkoristilo za obisk Baze 20 v Kočevskem Rogu, za ogled tekmovanja in proslavo, s katero so počastili 75-letnico šoferske organiziranosti v Sloveniji ter prijeten piknik.

Tekmovalcem ter vodstvu ZŠAM Domžale iskrene čestitke za doseženo ekipno drugo mesto na 16. državnem delovnem tekmovanju poklicnih voznikov, enako pa čestitke tudi g. Petru Šarcu za osvojeno drugo mesto!

V. V.

Pot novejše zgodovine

V nedeljo, 21. septembra, je območno Združenje veteranov vojne za Slovenijo Domžale organiziralo pohod po 1. etapi »spominske poti vojne za Slovenijo« na našem območju.

V prekrasnem sončnem vremenu se je pohoda udeležilo 23 pohodnikov, od katerih je bil najstarejši **Ivan Leban**, roj. leta 1921, in najmlajša udeleženca 9-letni **Grega Ocepek** in 11-letna **Tamara Senica.**

Pot je potekala od Radomelj, preko Rudnika, domačije Čeh, Kolovca, Preserij, Obrš do Male Lašne na nadmorski višini 695 m, ter nato preko Brezovice pri Zlatem Polju, Korena do Sp. Lok v dolini Črnega grabna.

Naslednji, drugi pohod bo organiziran v nedeljo, 5. oktobra 1997 in vodi ga sekcija ZVVS občine Mengeš, s startom ob 8. uri, pred gostilno Kralj v Mostah pri Komendi in ciljem na Pšati pri Dragomlju ob 15. uri.

Ta etapa pohoda bo izredno zanimiva, saj poteka v prostoru in na smereh, kjer so enote jugovojske prodirale s tanki proti letališču Brnik, ogledali si bomo raketiran radijski oddajnik idr., zato obveščamo vse zainteresirane občane, da se nam pridružijo.

Po zaključeni tretji etapi, ki pa bo v nedeljo, 19. oktobra, s startom v Sp. Lokah pri Krašnji in prispetju na cilj na Gorjušo pri Dobu, bodo vsi pohodniki prejeli ustrezno pisno priznanje, odvisno od tega, koliko etap pohoda se bo posameznik udeležil.

Na ta dan ob 15. uri vabimo tudi vse člane združenja veteranov vojne za Slovenijo, da se zberejo pri Jamarskem domu na Gorjuši, kjer bo družabno srečanje članov ZVVS Domžale in podelitev priznanj vsem pohodnikom »spominske poti vojne za Slovenijo«.

Domačini v vasi Mala Lašna so pohodnike tudi postregli

Tabor OEAV Jugend v Weisbachu pri Loferju

Tekmovanje »Mladina in gore« je potekalo v prostorih OŠ Trzin novembra lani, mladi člani MO PD Onger Trzin smo ga ohranili v zelo lepem spominu. In ker je zmaga ostala doma, smo letos sredi julija odšli na zasluženo nagradno taborjenje v Avstrijo. Naš cilj je bil prav tak koto lani Veißbach pri Loferju.

Z vlakom smo se 13. julija odpeljali do mesteca Saalfelden. Tu so nas že čakali organizatorji s svojim »busom«, za katerega se je kasneje izkazalo, da je v resnici samo kombi. Z njim smo se odpeljali do 14 km oddaljenega Weißbacha. Ker smo bili tam že lansko leto, smo doživeli veselo snidenje z vodstvom tabora.

Letos je bila v Weißbachu še bolj pisana množica udeležencev kot lani, saj so bili tu udeleženci iz Romunije, Ukrajine, Švice, Italije, južne Tirolske, Francije, Avstrije in seveda mi, ki smo zastopali Slovenijo.

Žal letos vreme ni držalo, tako da so organizatorji bili v resnih škripcih, saj programa tudi približno niso mogli v celoti izpolniti.

Prvi večer smo si z baklami ogledali sotesko Seisenbergklamm. Ta je precej bolj divja kot recimo naš blejski Vintgar. Naslednji dan smo se odpravili do Peter Wiechenthaler - Hütte (1752 m). Sestop je bil dokaj divji, saj smo se vračali po poti, ki je vodila čez zelo drobljive pečine. Bilo je dovolj jeklenic, toda skala, ki se drobi, človeku vendarle ne daje občutka varnosti.

Potem pa je sledilo še plezanje po umetni plezalni steni, bivak na planini Almbergalm, kratek kanjoning (soteskanje!) po koritih reke Schoberweißbach (glavni hec je tu 30-metrski spust po vrvi z mostu v korita) in rafting po reki Saalach.

Potem pa je nastopilo obdobje izredno slabega vremena, ko je Avstrijo kar zalilo z vodo. Doma ste spremljali poročila, kako je Poljska pod vodo, mi pa za to niti nismo vedeli. Nas je skrbelo, kaj bo, če se doslej miroljubna Saalach, ki teče le streljaj od tabora, odloči, da prestopi bregove.

No ja, po svoje zanimiv konec tabora. Tega so se udeležile članice mladinskega odseka PD Onger Trzin, ki so zmagale na lanskoletnem državnem tekmovanju »Mladina in gore«: Katja Šenk, Urša Štremfel, Nika Tomažič, Jerneja Kostevc ter mentorja Irena Mučibabić in Emil Pevec.

Mladinski planinski tabor Planinskega društva Onger Trzin

Tabor bo v vsakem primeru! je znani optimist z našega mladinskega odseka izjavil tako kot vsako leto, ko se je nekaterim črnogledim zdelo, da vse ne gre kot po maslu. Pa je šlo. In tako smo mladi iz PD Onger Trzin spet preživeli del poletja skupaj, tokrat v Trenti, na devetdnevnem taborjenju. Vreme nam je bilo letos kar naklonjeno.

Z gojzarji na nogah smo prehodili pot z Vršiča v Trento, na prelaz Čez Dol in nekateri na Zadnjiški Ozebnik, na Kriške pode, pravo doživetje pa je bilo bivakiranje na planini Berebici, kamor so se pogumno odpravili tudi najmlajši. V celem tednu smo si ogledali veliko zanimivega: alpski botanični vrt, pokopališče iz I. svetovne vojne, ajdovsko deklico v Prisojniku, INFO center Triglavskega narodnega parka, malo hidroelektrarno Krajcarca, staro žago in še kaj. Katja nam je z diapozitivi predstavila svoje potepanje po Mehiki in Kubi. Vsak dan smo skrbeli, da se je dolgčas dolgočasil, mi pa smo se razgibavali pri športnih igrah, pripravili tekmovanje ladjic in drugih plavajočih stvari, delali smo broške; pletli zapestnice, tekmovali v metu gojzarja in se šli že tradicionalne Igre brez meja. Menda je bil pravi »bum« lov za zakladom, kjer so se tekmovalci spretno rešili iz zank tete Pehte, črne vdove, gozda duhov in povodnega moža in za nameček prebrodili Sočo. Sprehajanje čez ledeno mrzlo Sočo je bilo potem hit popoldneva. Emilu, ki je skrbel za varnost, pa se po zadnjih informacijah noge še niso odtajale. Da smo na taboru ostali krepki in zdravi je skrbel naš Dr. Oetker - kuhar Brane. In ker nam ni prav ničesar manjkalo, smo se po devetih dneh kar težko poslovili od prelepe doline in gora nad njo. Na koncu pa naj se zahvalimo še vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da smo tabor laže in ceneje izpeljali. Pomagali so nam: Občina Domžale - Oddelek za družbene dejavnosti, Uprava za obrambo - Izpostava Domžale, Konta d. o. o., OŠ Trzin Grafiti d. o. o., Igor Bavčar, Frenk Smrke in Marko Ravnikar.

KRONIKA 113 ● KRONIKA 113 ● KRONIKA 113 ● KRONIKA 113 ● KRONIKA 113 ● KRONIKA 113 ● KRONIKA 113 ●

Poletje - čas dopustov, sproščenosti, zabave. Ob vsem tem nam popusti pozornost in glej ga zlomka, že nam ukradejo motorno kolo, vlomijo v hišo ali avtomobil, pride do poškodbe na delovnem mestu. Drži, da je poletje čas dopustov, a ne za lopove. Ne verjamete? Pred vami je izbor nekaterih takšnih in drugačnih dejanj, ki sodijo v to kroniko, primerile pa so se preko poletja.

Kraje in vlomi v avtomobile

Na cesti M-10 so ponoči domžalski policisti skupaj s policisti s še nekaterih bližnjih policijskih postaj in kriminalistov ustavili voznika, ki se je prevažal z mercedesom. Po krajšem poizvedovanju so ugotovili, da je ta avtomobil ukraden, njegova »matična luka« pa naj bi bila Ljubljana. Zato so policisti zadržali B. D., Ž. B. in H. S. (vsi iz Domžal) ter P. J. iz Ljubljane. Zoper vse so napisali kazensko ovadbo ter jih izročili preiskovalnemu sodniku. Ta pa je zanje odredil pripor. V isti noči pa je izginil iz okolice Medvod tudi avtomobil znamke golf. Našli so ga na področju, ki ga pokriva domžalska policija. Seveda so ga takoj vrnili presrečnemu lastniku.

V avtomobile lahko vlamljajo tudi na pokopališču. To se je primerilo voznici P. V., ki je svoj avto pustila neposredno pred domžalskim pokopališčem. Neznani zmikavt, katerega policija še išče, je razbil stransko šipo na avtomobilu ter iz njega odnesel torbico, ki je bila očitno postavljena na preveč vidnem mestu. Na pokopališču je bilo vlomljeno tudi v avtomobil, last M. M. Tega vlomilca so policisti že prijeli. Šlo je za enaindvajsetletnega K. B., zanj policisti sumijo, da je storil več takšnih kaznivih dejanj.

Vlomi, goljufije in tatvine

Vlomljeno je bilo v prodajalno trgovine Metalka v Domžalah. Neznanec je razbil izložbeno okno ter odnesel enojno vodovodno pipo in korito. Na delu pa ga je zasačil občan, ki je postal pozoren na ropot, vendar se mu je vlomilec izvil iz prijema. Policisti bodo verjetno kmalu prišli na sled temu »vodovodnemu« vlomilcu.

Policisti so v Domžalah prišli na sled pogumnemu goljufu, ki se je »preživljal« s tem, da je na podlagi ponarejenih kreditnih pol v tehničnih trgovinah na področju Ljubljane, Kamnika, Kranja in Domžal kupoval različne artikle ter jih nato preko oglasnika prodajal s popustom. Policisti so mu torej prišli na sled ravno pri enem izmed svojih goljufij v Domžalah ter ga odpeljali s seboj na policijsko postajo. Po natančni preiskavi in izpraševanju so policisti ugotovili, da je ta goljuf G. B., doma iz Trbovelj. Pri svojih kupčijah se je predstavljal z lažnimi imeni, še največkrat kot Bočko Robert iz Kamnika. Ker je pri tovrstnih poslih seveda potrebna identifikacija, si jo je seveda priskrbel. Kar doma je namreč ponaredil osebno izkaznico. Policisti so pri hišni preiskavi našli tudi ustrezno orodje za ponarejanje osebnih izkaznic, poleg tega pa tudi precej ukradene robe. Zoper G. B. so policisti napisali kazensko ovadbo zaradi ponarejanja in uporabe ponarejenih dokumentov ter seveda tudi zaradi kaznivih dejanj goljufij. Teh goljufij je bilo preko 20. G. B. se torej ne piše prav nič dobrega.

Neznanec je v prodajalni Isabelle na Ljuljanski ulici v Domžalah izvedel drzno tatvino v času, ko je bila trgovina uradno sicer zaprta. Odprl je okno ter s svojimi (pre)dolgimi rokami »slekel« izložbeno lutko ter jo dobesedno slekel - oblečena je bila namreč v pulover in jakno, oboje vredno okrog 70 tisoč tolarjev. Nič novega ne bomo zapisali, če rečemo, da tega zmikavta policisti še iščejo.

V poletnih mesecih se tatovi radi spravijo nad torbice in denarnice. Tako je neznanec v blagovnici Vele v Domžalah izmaknil denarnico, ki jo je imela M. B. v posebnem prostoru za zaposlene. Denarnico ji je naslednji dan prinesel nazaj v službo neznanec, iz nje pa je nekdo ukradel dve kreditni kartici in nekaj tisočakov (seveda slovenskih).

Brez denarnice pa je ostal L. M. Neznanec mu jo je ukradel, ko je bil v športni hali komunalnega centra v Domžalah. L. M. je policistom povedal, da je imel v njej nekaj osebnih dokumentov, kartic ter nekaj drugih predmetov. Policisti denarnice še niso našli, ravno tako pa tudi ne predznega zmikavta.

Podobno se je primerilo tudi S. M., kajti iz pisarne na Oddelku za gospodarstvo in finance v občinski stavbi ji je nekdo izmaknil denarnico. Poleg denarja je imela v njej še nekaj osebnih dokumentov ter plačilne kartice. Da, tudi v občinski stavbi se najde kakšen »pogumnež«, ki na samosvoj način postane bogatejši - s pomočjo tujega denarja. Torej ne bo odveč opozorilo - pazite na svoje osebne stvari, kadar ste na sprehodu, nakupovanju ali kakšni predstavi.

Vlomljeno pa je bilo (ponovno) v prostore vrtca Urša na Slamnikarski ulici v Domžalah. Prejšnji vlomi so bili v nočnih urah, ta pa je bil podnevi, a prek vikenda. Vlomilec se je sprehodil po igralnicah ter naredil nekaj škode, ukradel pa naj ne bi nič, vsaj po doslej znanih podatkih. Policisti pa so nam sporočili, da so vlomilcu, ki je ponoči vlamljal v ta vrtec, že na sledi, kajti pri njegovem zadnjem podvigu ga je zalotil varnostnik. Vlomilec mu je sicer pobegnil, vendar ga policisti zasledujejo.

Vlomili so tudi v Karitasov vrtec, ki stoji na Krakovski ulici v Domžalah. Iz njegovih prostorov je bilo odtujeno nekaj telefonskih aparatov ter videorekorder v vrednosti približno 50 tisoč tolarjev. Vlomilca policisti še niso odkrili.

Še ena goljufijska. V poslovne prostore podjetja PC Hand v Trzinu je prišel neznanec in se takoj zanimal za nakup večje količine računalniške opreme. Šlo naj bi za tako imenovane računalniške trde diske. Neznanec je prodajalcu predložil tudi naročilnico podjetja Studio Teo iz Maribora, kot jamstvo pa tudi akceptni nalog. »Nakup«, vreden 220 tisočakov, se mu je posrečil, prodajalcu pa se ni posrečilo vnovčiti tega računa, kajti naročilnica je bila last podjetja, ki je že dolgo časa v blokadi, ima pa tudi precej zajeten šopek neporavnanih računov - dolgov, tudi pri drugih prodajalcih. Za tem »kupcem« policisti še poizvedujejo.

Alkohol in pretepi

Seveda sta ti dve stvari v večini primerov povezani med seboj, kajti nekatere takoj, ko začutijo »dobro voljo«, ki je nastala kot posledica prevelike količine alkohola v krvi, zasrbijo pesti in pretep je tu. Nekaj podobnega se je primerilo v Preserjah pri Radomljah. Tam je namreč pijani D. M. v zasebnem stanovanju na Pelechovi ulici razbijal inventar, znesel pa se je tudi nad svojo ženo in sinom. Ko so policisti prvič intervenirali, so D. M. opozorili in kmalu se je umiril. Vendar se je izkazalo, da ne dovolj. Ponovno je znašal svoj bes nad inventarjem ter ženo in sinom. Pri drugi intervenciji policistov, ki je bila že slabe pol ure za prvo, se je D. M. policistov ustrašil in pobegnil pred njimi, še preden so prišli do stanovanja. Po slabi uri pa so policisti še tretjič intervenirali. Tokrat je moral pijani D. M. z njimi na policijsko postajo. Napisali so mu predlog sodniku za prekrške, preostanek noči pa je moral prebiti v prostorih za streznitev.

Tam je nekaj časa zaradi razgrajanja prebil tudi S. Z. iz Loke pri Mengšu. V gostinskem lokalu Rothmans v Mengšu so se namreč sprli in stepli štirje gosti tega lokala. Po intervenciji policistov so se trije umirili, S. Z. pa ne in ne. Zato so ga policisti odpeljali v izredno hladne in ne preveč udobne prostore na policijski postaji v Domžalah, zaradi kršitve javnega reda in miru pa so policisti zoper četverico napisali predloge za obisk pri sodniku za prekrške.

V Zoranimovi ulici sta se stepla brata, D. M. in D. B. Policisti so ju z intervencijo nekako pomirili, vendar za D. M.-ja to očitno ni bilo dovolj. Ker ni upošteval navodil policistov, so le ti v ponovni intervenciji odvzeli D. M.-ju prostost ter ga odpeljali s seboj na policijsko postajo, kjer je lahko v miru in v ne preveč toplem prostoru razmišljal o svojem početju. Oba z bratom pa se bosta morala zaradi kršitve javnega reda in miru zagovarjati pri sodniku za prekrške.

Zaradi prevelike količine alkohola je v parku pred občinsko stavbo v Domžalah močno zaspal sedemindvajsetletni R. M. iz Zaborška, drugače že kar stari znanec policistov. Zdravnik je ugotovil, da pijani R. M. ne potrebuje zdravniške pomoči, zato so policisti zoper njega napisali samo predlog za uvedbo postopka o prekršku. R. M. se bo moral zagovarjati pri sodniku za prekrške.

Zdravniško pomoč pa je potrebovala pijana najstnica, Ž. K. V zapuščeni starejši hiši na Šolski ulici v Mengšu je na veliko žurirala in razgrajala skupina mladoletnikov. Ko so policisti na podlagi telefonske prijave »zmotili« žurko, so pri pregledu naleteli na pijano Ž. K. Ko so izvedeli, da je pred tem omenjena najstnica v bližnjem gozdu popila celo steklenico žgane pijače, so ugotovili, da potrebuje zdravniško pomoč. Odpeljali so jo na urgentni blok UKC Ljubljana, kjer so ji zdravniki izprali želodec.

Janez Jeglič s Kamničani na Pumori in Nuptse

10. septembra so v Himalajo odpotovali člani letošnje najzahtevnejše alpinistične odprave v najvišje gore sveta. Člani odprave so: Janez Jeglič, prekaljeni domžalski alpinist, ki že vrsto let sodi med najboljše svetovne alpiniste, Tomaž Humar iz Šmarce pri Kamniku, ki je lani osvojil naziv najboljšega slovenskega alpinista, francosko Združenje gorskih vodnikov pa mu je podelilo prestižno nagrado Zlati cepin za najzahtevnejši svetovni alpinistični podvig lansskega leta, Mehičan Carlos Carsolino, četrti izmed petih ljudi, ki so se že povzpeli na vseh 14 vrhov, višjih od 8.000 m, kolikor jih je na Zemlji, Cene Berčič, je z domžalsko odpravo pred leti prišel na vzhodni vrh najvišjega vrha Hindukuša Tirič Mir, z legendarnim Stanetom Belakom Šraufom pa je preplezal eno najzahtevnejših smeri na Daulagiri ter Marjan Kovač, član mengeškega alpinističnega odseka, ki se je že izkazal v Andih, Himalaji in stenah Severne Amerike.

Vse to govori, da cilji, ki so si jih zadali, niso kar tako.

Gre za dve odpravi v eni. Člani alpinističnega odseka Kamnik so ob 60- obletnici svojega odseka pripravili odpravo na Pumori (7165 m), štirje od članov odprave pa bodo po vzponu na Pumori poskusili preplezati še nepreplezano zahodno steno Nuptseja (7961 m).

Pred odhodom so člani odprave na tiskovni konferenci pri enem glavnih sponzorjev, servisu Debevc, v Mengšu pojasnili, kako so odpravo pripravili in kako bo potekala. Lastnik servisa Debevc, Franc Debevc, je ob tej priložnosti vodji obeh delov odprave, Tomažu Humarju, izročil ključe novega vozila Volkswagen. Servis Debevc je namreč že več let glavni sponzor Tomaža Humarja, podpira pa tudi druge slovenske športnike. Odpravo je podprla še vrsta sponzorjev, saj gre tudi finančno za zelo zahteven projekt, pri organizaciji pa sta pomagali tudi Komisija za alpinizem pri PZS in Komisija za odprave v tuja gorstva.

Ideja je zorela več let

Janez Jeglič nam je pojasnil, kako je do odprave sploh prišlo. »Leta 1990, ko sem plezal na Everest, sem si ogledal tudi zahodno steno Nuptseja, ki leži v neposredni bližini Everesta. Vrh je bil sicer že osvojen, stena pa se je doslej obranila vseh, in to kar precej številnih poskusov, da bi jo preplezali. Zaradi takšne nedostopnosti se uvršča med največje še nerešene alpinistične probleme v Himalaji in priteguje pozornost vseh najboljših odpravarjev. Stena me je že takrat izzvala. Razmišljal sem, da bi se je lotil sam, zato sem že takrat prijavil svoj načrt in zaprosil za dovoljenje. Poskusil sem zbrati denar, vendar sem kaj kmalu spoznal, da sam finančnim težavam ne bom kos. Leta 1995 se je za mojo zamisel navdušil tudi Marjan Kovač z AO Mengeš in supaj sva odpravo prijavila pri PZS, vendar tudi dvema zbiranje denarja ni šlo dobro od rok. Nekako v tistem času se je za Nuptse, neodvisno od naju, začel zanimati Tomaž Humar.

Tudi on je pri PZS prijavil svoj načrt, tako da je bilo treba zamisel uskladiti. Lani smo po tehtnem premisleku spoznali, da je najbolje, če se problema lotimo skupaj. Ker je AO Kamnik v počastitev svojega jubileja pripravljal odpravo v Himalajo in vodenje ponudil Tomažu, smo se dogovorili, da bi poskusili vse združiti, saj bi to naša prizadevanja precej pocenilo. Imeli bi skupne nosače, bazno taborišče, zdravnika itn., hkrati pa smo se dogovorili, naj bi bil vzpon na Pumori, ki so si ga izbrali Kamničani, za nas aklimatizacijski vrh, kjer bi se pripravili na višino Nuptseja. Lani pa je meni in Tomažu poslal telefaks sporočilo znani mehiški alpinist Carlos Carsolino, ki je že večkrat plezal s Slovenci. Predlagal nama je, da bi skupaj plezali v Patagoniji, v skupini Paine. Ko sva mu odgovorila, da sva žal takrat odločena iti v Himalajo, naju je prosil, če se nama lahko pridruži. Po temeljitem premisleku smo se odločili, da v moštvo vključimo še njega. Za zdravnika smo izbrali dr. Francija Kokalja, brata pred kratkim tragično umrlega gorskega reševalca in zdravnika iz Kranjske Gore Janija Kokalja. Franci ima že odpravarske izkušnje, med drugim je bil že v Andih, Himalaji in na Mt. Kilimadžaru, zato odločitev ni bila pretežka.

Kako bo odprava potekala

Člani odprave so 10. septembra odleteli proti Katmanduju, njihova oprema pa je na pot krenila že nekaj dni prej.

Računajo, da bi vse formalnosti v Katmanduju opravili v petih dneh, nato pa bi se z letalom ali helikopterjem odpeljali do Lukhle, letališča pod vznožjem najvišjih gora. Od tam naj bi jih čakalo 5. do 6. dni hoje do baznega taborišča.

Za aklimatizacijo se bodo najprej povzpeli na Lobuche Peak (6.550 m), potem pa se bodo poskusili s strminami Pumorija. Kamničani, med njimi tudi Tomaž Humar, sicer razmišljajo o prvenstvenem vzponu prek 2.000 m visoke jugovzhodne stene, Janez Jeglič pa pravi, da bo verjetno dal prednost vzponu po normalni in manj tvegani smeri, saj naj bi mu Pumori služil le za dodatno aklimatizacijo pred glavnim ciljem. Če bodo razmere ugodne in bo šlo vse po načrtih, naj bi Pumori osvojili nekje okrog 10. oktobra.

Po tem, ko bodo obnovili moči, bodo poskusili v alpskem stilu, se pravi, da bodo s seboj vzeli vso potrebno opremo in plezali v enem zamahu od vznoža do vrha, preplezati 2.600 m še deviške stene. Spodnja tretjina stene je izpostavljena plazovom in padajočemu kamenju in ledu,

Glavni sponzorji Janeza Jegliča so: *T. E. R. R. A. Mammut, Charlet Moser, CA-SKB Leasing, Radio HIT Domžale, Kemplast Domžale, Krekova banka, LB Domžale, Metal Profil Juhant, Pro MONTANA, Salewa, Lowa, AS ALU, Signa, Tosama Domžale, AO Domžale, KA pri PZS, KOTG pri PZS, Občina Domžale, Slovenska vojska, AS Servis, Foto studio Klemenc, Montana Vidali, Foto Senica, Vistra.*

zato je precej nevarna. Da bi se kar najbolj izognili nevarnosti, bodo skušali plezati ponoči, ko se stene zaradi mraza ne otresajo odvečnega bremena. V srednjem delu jih čakata plezanje v skalah in iskanje najprimernejših prehodov, nato pa jih do vrha čaka pretežno ledeno pobočje. Sploh računajo, da bo kar 70% stene treba premagati z ledeno tehniko, kakih 30% pa s plezanjem po skalah.

Sestopili naj bi po isti smeri. Če pa bodo razmere ugodne, se bodo mogoče povzpeli še na glavni vrh Nuptseja preko vrha W 1 (7784 m), nato pa naj bi sestopili po Boningtonovi smeri na južno stran gore. Ker je vrh W 1 še neosvojen, bi uspešen vzpon nanj predstavljal najvišji neosvojeni vrh za Slovenijo. Na vrhu Nuptseja naj bi stali nekje okrog 20. oktobra.

Glavni sponzorji odprave so: Servis Debevc, Mengeš, Iglu, Beal, Camp, Svetina - Lazar d. o. o., TIRING d. o. o., Mercator Grmada, SKB Kamnik, 3 ZNA, ITU d. o. o., Calcit Kamnik, Delo Revije, Elektro Ljubljana, Emona krmila, GALMA, Gimpex, Hidrotehnik, JATA, Kemis, Kolinska, Krka Novo mesto, MAP - TRADE, Sport Market, AO Kamnik, AO Mengeš, PD Mengeš, Občina Novo mesto in drugi.

MIRO ŠTEBE

PRVI SREDNJEŠOLEC ŠPORTNIK

Florijan Bevc z Vira

FLORJAN BEVC je obiskoval Osnovno šolo Rodica, sedaj pa hodi v 4. letnik Srednje strojne šole v Ljubljani. Je prvi srednješolec za leto 96/97, ki je osvojil ljubljansko srednješolsko športno značko, majico in medaljo s številko 2. Medaljo številko 1 pa je osvojilo dekle, prav tako iz Srednje strojne šole. Pri dijakih je sodelovalo 378 ekip, pri dijakinjah pa 208 ekip. Na vseh tekmovanjih je nastopilo 5600 srednješolcev in srednješolk. Florjan je dober učenec, je zelo športno usmerjen dijak - trenira karate, rad teče, kolesari in je redni obiskovalec Fitnes centra v Jaršah. Povedal je, da je bilo najtežje na Cooperjevem testu. 2400 m dolgo progo je opravil v 9 minutah in 31 sekundah - vsekakor mu za ta dosežek lahko čestitamo. »Naloge za značko Srednješolec športnik so dobro izbrane in dovolj pestre. Zanimivo je bilo tudi na pohodu, prav prijetna naloga za razvedrilo«, je povedal prihodnji strojnik, ki je izbral planinski točki Menino planino in Malo planino (na Triglavu je bil štirikrat), 100 m

pa je plaval v času 1:54,22. Velike pohvale gredo tudi profesorjema Dakskoblerju in Roglu, saj sta mu pomagala pri nalogah, kjer je potreben kronometer. Florjan, želimo ti veliko šolskih in športnih uspehov v letu 97/98.

B.

Uredništvo glasila Slamnik obvešča vse bralce, da lahko oddajo svoje prispevke najkasneje do 10. dne v mesecu.

KRONIKA 113 ● KRONIKA

Vlak v kolesarko, ponarejene nemške marke in uničenje nasadov indijske konoplje

Na Rodici je D. M. s kolesom prečkala železniško progo, ravno v tistem trenutku pa je po tej progi pripeljal vlak. Kljub zaviranju strojevodje se je zgodila nesreča, vendar se je na srečo vse skupaj končalo le s prebitim strahom in nekaj praskami, kajti prednji del lokomotive je zadel samo krmilo kolesa, kolesarko pa je pri tem odbilo na tla.

Očitno je »posel« s ponarejenimi nemškimi markami še vedno »in«. V ekspozituri Ljubljanske banke - Banke Domžale na Viru so namreč odkrili ponarejen bankovec za 100 nemških mark. O tem svojem odkritju so takoj poročali domžalskim policistom. Ti so ponarejeni bankovec poslali v strokovno ekspertizo, sami pa so krenili na poizvedovanje o izvoru tega ponarejenega bankovca.

Na Viru so policisti onemogočili zaslužek z mamili devetnajstletnemu S. R. Ta je namreč sadike indijske konoplje zasadil kar na vrtu, bilo jih je štirinajst. Policisti so sumili, da gre za indijsko konopljo. Po analizi se je sum izkazal za utemeljen. S. R. pa je policistom izročil tudi kartonsko vrečo, v kateri je bilo že nekaj posušenih delov mamila - marihuane. Zaradi neupravičene proizvodnje mamila so policisti zoper S. R. napisali kazensko ovadbo, čaka ga torej obisk pri sodniku za prekrške.

Na polju med koruzo pa je v bližini gostišča Čep v Trzinu indijsko konopljo zasadil petindvajsetletni T. D. iz Ljubljane. Policisti so ga odkrili, ko je ponoči kolovratil okoli omenjenega polja in očitno žel nedovoljeno zel. Zaradi suma kaznivega dejanja pridobivanja mamil so mu odvzeli prostost, takoj pa so mu zasegli tudi osebni avtomobil, kajti v njem oz. v prikolici so našli sadike indijske konoplje. Zaradi tega kaznivega dejanja v zvezi z mamili bo T. D. lahko v zaporu prebil tudi od enega do desetih let, tolikšna je namreč kazen za takšno početje. Policisti so zasegli vse bilke indijske konoplje in jih uničili. Enako so storili z indijsko konopljo, ki so jo našli ob podobnih intervencijah - in sicer v gozdu pri kraju Trnovče in Imovica ter med Vrhovljami in Dupeljnami.

JANEZ STIBRIČ

na ČRNO BELIH poljih

Šahovske novice

Novo mesto

Pod pokroviteljstvom mestne občine Novo mesto je bilo konec drugega tedna v septembru v dolenjski metropoli državno prvenstvo v pospešenem šahu za fante in dekleta do 12 in 14 let. Na njem so sodelovali tudi najboljši mladi šahisti **ŠD Napredek Domžale.** Med fanti do 12 let je v 9. krogih med 59 šahisti je **Aleksander Nadj** iz Trzina zasedel s 6,5 t. zelo dobro 3. mesto. Med fanti ŠD Napredek Domžale so se dobro odrezali še **Luka Pavlič** (6 t., 6. mesto), **Andrej Mihorič** (5,5 t., 7. mesto) in **Žiga Podgoršek** (5 t., 29. mesto). Zmagal je **Blaž Bratovič** iz Litije z 8,5 točke. Med dekleti do 14 let se je na odlično 3. mesto uvrstila **Domžalčanka Lucija Rovtar,** ki je v 13. krogih zbrala 8 točk (6 zmag, 4 remiji, 2 poraza). Zelo dobro 6. mesto je s 7 točkami dosegla tudi **Petra Brezovšček** iz Domžal. Med trinajstimi šahistkami do 14 let je z vsemi možnimi točkami slavila 1. mesto **Ana Srebrnič** (ŠD Nova Gorica). Med fanti do 14. let sta na DP igrala brata **Klemen in Rok Zabret** iz Krtine, ki pa v močni konkurenci 32 udeležencev te turnirske skupine nista mogla doseči vidnejšega rezultata. Zmagal je **Borut Kukovec** iz Maribora. Najbolši mladi šahisti v vseh starostnih skupinah so se z zmago na DP v pospešenem šahu zagotovili udeležbo na svetovnem prvenstvu, ki bo prihodnje leto od 4. do 8. februarja v Parizu (Evrodisneyland).

Zagorje ob Savi

23. avgusta je na Odprtem mednarodnem šahovskem turnirju Zagorje 1997 v pospešenem šahu presenetljivo zmagal FIDE mojster **Vojko Mencinger,** 8 točk. Za polovico točke je za njim zaostal novi slovenski velemojster **Georg Mohr,** 3. mesto pa je osvojil večkratni državni prvak, poslanec Državnega zbora in mednarodni mojster **Leon Gostiša,** 7 točk. Na zelo dobro 5. mesto se je uvrstil mojster **Vladimir Ivačič,** 7 točk, član ŠD Napredek Domžale. Dobro 10. mesto je zasedel mojstrski kandidat ŠD Napredek Domžale **Vide Vavpetič,** 6,5 točke. Na solidno 30. mesto se je med 91 udeleženci uvrstil Moravčan **Alojz Cerar,** 5 točk.

Aleksanders Smirnous
Aleksander Nadj
Evropsko šah. prv. za mlade, Tallin, Estonija

1. e4 c5, 2. d3 Sc6, 3. g3 9 g6, 4. Sc3 Lg7, 5. Sge2 d5, 6. Lg2 e6, 7. Lf4 Sge7, 8. Dd2 Sd4, 9. Sxd4? cxd4, 10. Se2 Db6, 11. 0-0-0? e5, 12. Lh6 Lxh6, 13. Dxh6 Le6, 14. a3 Tc8, 15. Kb1 Kd7!, 16. Lh3 f5, 17. exf5 Lxf5, 18. Lxf5+ Sxf5, 19. Dd2 Tc5, 20. Ka2 Thc8, 21. Kb1 Dc6, 22. Tc1 Dg2, 23. Tcf1 Tf8!, 24. Sc1?? Se3!!

(Glej diagram!)

0-1

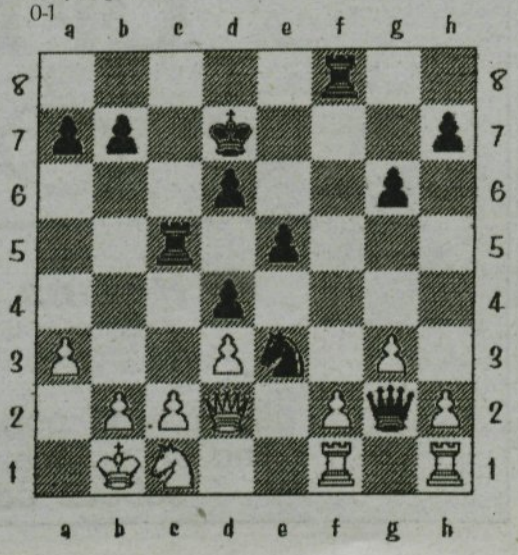

Novo mesto

Na Odprtem hitropoteznem državnem šahovskem prvenstvu, ki ga je 24. avgusta 1997 organiziralo ŠD Novo mesto, je naslov državnega prvaka pobral FM **Darko Supančič,** ki je v 13. krogih med 78 šahisti zbral kar 10,5 točke. Med sodelujočimi šahisti ŠD Napredek Domžale je bil najboljši M **Vladimir Ivačič,** ki je zasedel z 8 točkami 17. mesto, isto število točk je zbrla tudi MK **Boris Skok,** ki pa se je uvrstil na 20. mesto.

Zelše pri Cerknici

V prvi polovici avgusta se je v Zelšah po štirih kvalifikacijskih turnirjih končal finalni 2. poletni šahovski turnir, na katerem je sodelovalo 44 udeležencev, med njimi po pet mednarodnih in pet FIDE mojstrov. Zmagovalec finalne skupine poletnega turnirja v naravi je postal slovenski reprezentant, mednarodni mojster **Aljoša Grosar** s 6,5 točke. V finalno skupino se je uvrstil tudi mojster **Vladimir Ivačič,** prva deska ŠD Napredek Domžale. S 5 točkami je v hudi konkurenci (pred njim so bili Bašagić, Pavasović, Črepan, Podlesnik, Kastelic in Antonijevič) zasedel solidno 8. mesto. Turnir je organiziralo Slovensko ekološko gibanje.

Domžale

Najboljši šahist na avgustovskih hitropoteznih šahovskih turnirjih **ŠD Napredek Domžale** je bil Kamničan **Tone Ribič,** ki je zbral 30 točk (trikrat prvi). Na drugem mestu je z eno točko zaostanka za zmagovalcem pristal **Bogdan Osolin,** ki je v skupnem seštevku zbral 29 točk. Tretje mesto je osvojil **Boris Skok** s 25 t., četrti je bil **Vitomir Janjić** 22 točk, peti **Artur Jack** 20 točk itn.

Na petih tedenskih turnirjih v avgustu, ki jih je vodil Peter Zupančič, je sodelovalo 14 šahistov.

• • •• •

Še skupni vrstni red hitropoteznih šahovskih turnirjev po letošnjih osmih mesecih: **1. Bogdan Osolin 211,5 t., 2. Artur Jack 205,5 t., 3. Boris Skok 199,5 t., 4. Vitomir Janjić 195,5 t., 5. Peter Zupančič 146,5 t. itn**

EVROPSKO PRVENSTVO V ŠAHU ZA MLADE V ESTONIJI

Mladi šahist ŠD Napredek Domžale Aleksander Nadj v Tallinnu

Od 8. do 19. avgusta 1997 je bilo v Tallinnu, prestolnici Estonije, EP v šahu za mlade. Na velikem evropskem šahovskem prvenstvu je prvič med najboljšimi mladimi slovenskimi predstavniki sodeloval tudi najobetavnejši mladi šahist ŠD Napredek Domžale.

Za Aleksandra Nadja je bilo EP za mlade v šahu uspešno, saj se je z eno zmago, dvema porazoma in s šestimi remiji zavihtel v zlato sredino končne lestvice. V prvem krogu je sicer začel s porazom, z belimi figurami ga je v Laskerjevi varianti sicilijanke premagal ruski FIDE mojster Zarazenko, kasnejši evropski prvak. (Svojemu prvemu nasprotniku je Aleksander Nadj pred partijo podaril majico ŠD Napredek Domžale, ki se je je mladi ruski šahist zelo razveselil.) V drugem krogu je s »pomočjo« Kraljevo-indijske obrambe A. Nadju uspelo po sedmih urah in 88. potezah remizirati kljub vnovičnim črnim figuram z Belorusom Gluzinom. Z remijem se je končala tudi njegova tretja partija na EP, in sicer z belimi figurami v Grünfeldovi indijski obrambi z Jeitzem Christianom iz Luksemburga. V naslednjem krogu je A. Nadj v Slovanski obrambi spregledal figuro in nesrečno izgubil z Mikhailom Kantarijem iz Gruzije. Proti Škotu Danielu McGowanu si je v »Laskerci« kot črni ustvaril dobljen položaj, vendar se mu je škotski nasprotnik izvil v remi z večnim šahom. V naslednjem krogu Aleksander ni smel izgubiti proti Hrvatu Igorju Rožiću! V Sämischevi varianti Kraljevo-indijski obrambe je z njim brez večjih težav spet remiziral. Po tej partiji je sledil t. i. prosti dan. Aleksandru Nadju je tisti dan oddiha zelo koristil, kajti v 7. krogu je prvič (in žal tudi zadnjič) zmagal. Z učinkovito žrtvijo konja v 24. potezi je Aleksandersa Smirnousa iz Latvije postavil pred neubranljive materialne izgube in slavil prvo zmago na evropskem prvenstvu. V predzadnjem krogu je A. Nadj s Slovakom Petrom Kalatom v izenačeni poziciji (Sicilijanka z 2. potezo belega c3) remiziral v 28. potezi. Čeprav v zadnjem kolu EP mladi, še ne 12-letni trzinski šahist v partiji z domačinom Robertom Dubrovinom ni bil miroljubno razpoložen, je pot k zmagi zaustavila v Nimcovičevi indijski obrambi njegova nekoliko slabša zbranost, zato je moral še enkrat remizirati.

Zagotovo ni bilo EP v Tallinu poslednje veliko šahovsko tekmovanje Aleksandra Nadja, vendar je prav, da zapišemo še, da mu je udeležbo na največjem evropskem tekmovanju denarno omogočilo ŠD Napredek Domžale. Tam pa mu je bil v veliko pomoč tudi njegov oče Vladimir, ki ga je kot uradnega spremljevalca vseh mladih šahistov in šahistk na EP izbrala Šahovska zveza Slovenije. Med štiridesetimi zastavami udeleženk je bila po Aleksandrovih besedah slovenska zastava, ki je visela na stropu šahovskega tekmovališča, najlepša.

BOGDAN OSOLIN

ŠAHOVSKI PROBLEM

Mat v dveh potezah
JANEZ NASTRAN
Častno priznanje
Šachové umĕní 1996, Praga

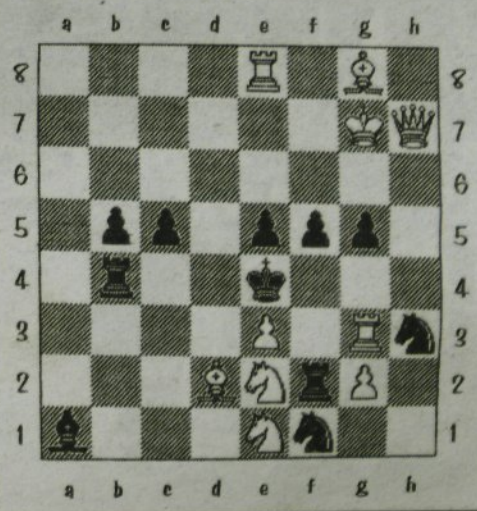

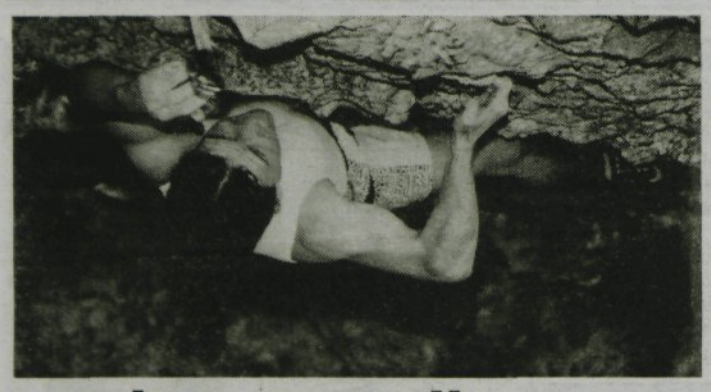

Klemen Vodlan po stopinjah Janeza Jegliča in Silva Kara

Vrhunski domžalski alpinist Silvo Karo se je v teh dneh spet odpravil čez Atlantik, v ZDA, kjer namerava v tamkajšnjih stenah preplezati kako dobro smer. Prepričani smo lahko, da bo dal Silvo vse od sebe, še zlasti, ker je imel med spomladanskim plezanjem na Aljaski smolo. Ko sta s soplezalcem plezala eno tamkajšnjih najzahtevnejših sten, ju je iz stene skoraj zbrisal plaz. Le srečnemu naključju se lahko zahvalita za preživetje, še zlasti Silvov soplezalec, saj ga je padajoče kamenje poškodovalo.

Silvo je prepričan, da bo tokrat v vročih, kopnih stenah Severne Amerike drugače. Na poti mu družbo dela 16-letni Klemen Vodlan iz Rodice, ki v zadnjem času s svojimi uspehi vse bolj priteguje pozornost ljubiteljev plezanja. Klemen, izhaja iz prave alpinistične družine, saj sta plezala tudi njegov oče Janez in mati Violeta. Zdaj se lahko pohvali, da je ob Janezu Jegliču edini plezalec iz domžalske občine, ki mu je uspelo preplezati smer z oceno - X. Še več, Klemen ima v svoji zbirki kar dva vzpona prek smeri, ki sta ocenjeni s spodnjo deseto stopnjo.

Kako zahtevna sta ta dva vzpona, si lahko predstavljajo le plezalci. Za ponazorilo je treba reči, da so še pred desetimi leti alpinisti v glavnem ocenjevali, da so smeri z oceno VI+ na meji človeških zmogljivosti in da česa težjega ni mogoče preplezati. Z novimi spoznanji, predvsem pa načrtnim vsakdanjim treningom, so plezalci težavnostno stopnjo premaknili krepko navzgor, tako da je zdaj nekaj najtežavnejših smeri na svetu ocenjenih že s težavnostno oceno XI; vendar gre pri tem za smeri, ki jih je mogoče prešteti na prste, zmogli pa so jih najboljši in najbolj znani plezalci, v glavnem pa skoraj nimajo ponovitev. Pri nas tako težavne smeri še niso preplezali.

Klemen je z vzponi nase opozoril že lani, saj mu je najprej uspelo preplezati smer Preobrazba, ki je ocenjena z IX/IX+(7c/c+), zatem pa na prvi pogled še smer Ribalton z oceno VI-II+/IX-(7a+b). Gre za izjemno težavni smeri, ki ju zmorejo le dobro trenirani športni plezalci.

Klemen pa je letos svoj vzpon med najboljše slovenske plezalce še nadaljeval. Začel je s smerjo Tortuga 7b (VI-II+/IX-), ki jo je zmogel na pogled. To pomeni, da je uspel v prvem poskusu, čeprav prej o smeri ni imel podatkov in tudi ni opazoval kakega drugega plezalca, kako pleza v njej. Kmalu za tem je dodal vzpon Twin Peaks z oceno 7c+(IX+), trinajstega aprila pa mu je po 19. poskusih uspelo premagati prvo smer z oceno deset minut. Preplezal je smer Samsara 8a+(X).

Plezalci običajno takšne smeri dolgo študirajo - plezajo po njih, dokler ne najdejo pravega zaporedja prijemov, podprijemov in drugih obremenitev. Za vsak centimeter smeri morajo točno vedeti, kako bodo razporedili svojo težo, kako bodo zagvozdili ali obremenili noge in kako naj primejo posamezen oprimek. Gibanje mora biti usklajeno, ritmično in brez zastojev, saj vsako zadrževanje na istem mestu »popije« preveč energije in lahko pripelje do palca. Padci v takšnih smereh niso nevarni, saj je dobro poskrbljeno za varnost - plezalec se mora osredotočiti le na premagovanje težav in ne sme biti obremenjen s strahom pred padcem. Če plezalec pade, vzpon ponavlja, pri tem pa mu pomaga to, da že pozna pravilno zaporedje prijemov in da ve, kje in kakšni oprimki ga čakajo.

Drugega julija je Klemenu uspelo v 17. poskusu preplezati še drugo desetko - Sonce v očeh, ocena: 8a+(X-). Ob tem pa je letos preplezal še več zahtevnih smeri, med drugimi J.S.F.K. 7c+(IX), Rock'n'roll 7c/(IX/IX+), Hugo 7c/c+(IX/IX+)... Na Boulder tekmi Ljubljana 97 za pokal športne kartice pa je osvojil odlično četrto mesto.

V primerjavi s Silvom Karom in Janezom Jegličem, ki sta univerzalna alpinista in plezata tako v visokih gorah in dolgih stenah kot v plezališčih, se je Klemen Vodlan osredotočil samo na športno plezanje najtežavnejših smeri. Takšna opredelitev zahteva izredno marljiv in vztrajen trening, saj plezalec, ki hoče uspeti, potrebuje izredno moč rok, predvsem prstov. Ni potrebna mišična moč, prevelika mišična masa je lahko celo ovira, potrebna je tudi moč kit, ki vežejo mišice na kosti, za kar pa je potreben precej dolgotrajnejši trening. Plezalci morajo biti sposobni obdržati svoje telo na izjemno majhnih oprimkih, kjer je dostikrat prostora le za konice prstov, oprimki so večkrat okrogli ali obrnjeni nazvdol, to pa vse krepko oteži napredovanje in zahteva prav posebne prijeme in podprijeme. Plezalec mora biti sposoben na eni roki obdržati svojo težo in se celo dvigniti na enem prstu. Za takšno početje pa je treba res dosti vaje in volje ter kar prilagoditev življenja temu. Plezalci morajo trenirati po večkrat dnevno, paziti morajo na prehrano in celo vrsto drugih podrobnosti.

Klemen si je za cilj zadal plezanje v najtežjih stenah, in to je zdaj njegov stil življenja. Prepričan je, da mu bo obisk ameriških plezališč pri tem razvoju precej pomagal, poznavalci pa že napovedujejo, da bomo o Klemenu še slišali in da tudi njegov vzpon prek čiste desetke ni več daleč.

M. Š.

ATLETSKI KLUB DOMŽALE

V finalu pokala APS

Čeprav je atletska sezona že skoraj končana, nova pa se šele pripravlja, lahko tudi tokrat pišemo o dobrih rezultatih domžalskih atletov, od teh se jih je kar 14 uvrstilo v finale tekmovanja za Atletski pokal Slovenije, katerega gostitelja sta bila atletska kluba iz Celja in Velenja.

S svojima uspešnima nastopoma je na obeh finalih izstopal Gregor Breznik, saj je na najkrajših progah (v teku na 100 in 200 m) osvojil drugo mesto ter tako še enkrat dokazal, da spada v vrh slovenskih sprinterjev. To je potrdil tudi z uspešnim nastopom na univerziadi, kjer se je v teku na 200 metrov uvrstil v četrtfinale.

Z drugim mestom se lahko pohvalijo tudi članice štafete Atletskega kluba Domžale: Bojana Vojska, Jasna Paladin, Anja Završnik ter Meta Pungerčar, saj so v štafeti 4 X 400 metrov zaostajale le za štafeto Nove Gorice in ponovno dokazale dobro uigranost. Izmed boljših uvrstitev je potrebno omeniti še tretje mesto metalca Jožeta Pirnata ter četrto mesto tekačice čez ovire Bojane Vojska.

V.

Nogometna ekipa veteranov Domžal in gostujoča ekipa Zlatega polja

Zlatopoljci v Domžalah

Že pred meseci je bila ob neki priložnosti podana zamisel, da bi odigrali nogometno tekmo z veterani Domžal. S predsednikom NK Domžale, g. Stanetom Oražmom, smo se dogovorili za to prijateljsko srečanje; potekalo je v deževnem nedeljskem dopoldnevu. Ob borbeni igri obeh ekip je korektno sodil sodnik Bolarič. Sicer pa smo morali priznati premoč gostiteljev, saj so slavili zmago kar s 6:0.

To pa nas ni prav nič motilo po končani igri ob veselem druženju obeh ekip. Skratka, bilo je prijetno, vsem v veliko zadovoljstvo. Izrazili so željo, da se drugo leto ponovno srečamo.

T. HABJANIČ

Na EP kotalkarji KDK Domžale spet jedro reprezentance

Konec poletja so se najboljši evropski kotalkarji pomerili na evropskem prvenstvu; tokrat je bilo to razdeljeno na dve starostni kategoriji. Tekmovalci mlajših kategorij so se za kar najvišje uvrstitve potegovali avgtusta v Bordeauxu v Franciji, na začetku septembra pa so se v Riminiju v Italiji zbrali še tekmovalci v mladinski in članski konkurenci. V Bordeauxu je slovenska reprezentanca štela 8 tekmovalcev, od tega so bili trije člani KDK Domžale, v Riminiju pa so nastopili le trije Slovenci - vsi Domžalčani, od tega dva tekmovalca KDK Domžale; to pomeni, da je med 11 reprezentanti slovenske barve branilo kar 5 članov KDK.

Skupino je na tekmovanje v Bordeaux spremljala tudi glavna trenerka KDK, Domžale Violeta Mordej. Nad organizacijo in pogoji tekmovanja je bilo razočarana. »Tekmovalni pogoji so bili, če jih primerjam z drugimi evropskimi prvenstvi in mednarodnimi tekmovanji, zelo slabi. Tudi podlaga, na kateri so tekmovalci nastopili, je bila povsem neustrezna, čeprav smo imeli s seboj po več kompletov koleščkov, ni bilo mogoče dobiti takšnih, da bi se prilegali plošči. Povrhu vsega je bilo takrat tam tudi prav pasje vroče,« je potarnala glavna trenerka Violeta Mordej, in dodala: »Za naslove so se potegovali tekmovalci iz 14 držav. Konkurenca je bila solidna, naši tekmovalci pa so z uvrstitvami izpolnili pričakovanja in si zaslužijo vse pohvale. Nastopali so v vseh treh disciplinah in pri obveznih likih so bili najslabši. To je glede na pogoje, kakršne imajo za trening, tudi povsem razumljivo. Vtis so popravili v kratkem in prostem programu, kjer so pokazali vso svojo vrednost. Ob tem pa celo tisti, ki so kasneje dosegli naslove prvakov, niso svojih nastopov izpeljali povsem brez napak. Menim, da bi bili naši tekmovalci lahko naslednje leto precej boljši, če bi dobil boljše pogoje za trening, seveda pa bi se morali izboljšati tudi pogoji v klubu.«

Saša Slanc je bila letos že četrtič na evropskem prvenstvu in je na koncu v svoji kategoriji v kombinaciji osvojila 13. mesto. Pravi, da je glede na konkurenco z uvrstitvijo zadovoljna, čeprav je bila že tudi boljša in bi bila tudi tokrat lahko, če bi bili pogoji boljši. Letos je več pozornosti med letom posvečala tudi šoli, saj zdaj obiskuje že drugi razred gimnazije.

Za Alenko Ivančič je bil to tretji nastop na evropskem prvenstvu in je na koncu pristala na odličnem 9. mestu v kombinaciji. V prostem programu je bila sedma. Z nastopom v prostem programu je zadovoljna, za prihodnje leto pa je napovedala višjo uvrstitev tudi v obveznih likih. Pravi, da se ji je prvi nastop na evropskem prvenstvu zdel res nekaj posebnega, tokrat pa ni bilo posebej navdušena. Izdala nam je, da si želi tudi kdaj stopiti na zmagovalne stopničke na EP in tudi kdaj nastopiti na svetovnem prvenstvu. Alenkin brat Matjaž je bil tokrat prvič na EP, vendar prvenstvo nanj ni naredilo posebnega vtista. Pravi, da sicer rad hodi na mednarodna tekmovanja, kjer je zaradi večje konkurence bolj razburljivo, pa tudi potuje rad. Tokrat je bil v prostem programu 8, v dolgem šesti, na koncu pa je pristal v kombinaciji na zelo dobrem 7. mestu. Sašina mama Helena je ob tem potožila nad slabimi pogoji za nastopanje mladih kotalkarjev na mednarodnih tekmovanjih, saj je udeležba skoraj v celoti prepuščena skrbi in stroškem staršev. Tu ima še največ masla na glavi Kotalkarska zveza. Ko je bilo v Ljubljani tekmovanje za Evropski pokal, so videli, kako druge zveze poskrbijo za svoje tekmovalce - nudijo jim enotno opremo, prevoze, poskrbijo za vadbene prostore in še druge stvari. Pri nas pa tega ni. Tudi v klubu bi se dalo izboljšati nekatere stvari, vse pa se začenja pri denarju. Ta je v glavnem le iz žepov staršev.

Od 1. do 6. septembra pa sta od članov KDK v Riminiju nastopala Dragana Vujoviž in Miha Arvaj. Za medalje se je potegovalo kakih 100 tekmovalcev iz 9 držav, zato je bila konkurenca kar ostra. V dvorani je bilo precej soparno, drugače pa so bili pogoji za tekmovanje solidni. Zadnje priprave na prvenstvo sta doma opravila kar sama, zato pravita, da sta šla na tekmovanje povsem sproščeno. Dragana je na koncu v kombinaciji osvojilo 12. mesto in je z uvrstitvijo zelo zadovoljna. To je bila doslej njena najboljša uvrstitev na evropskih prvenstvih, čeprav je bila tokrat že četrtič na tovrstnem prvenstvu. Njena tako dobra uvrstitev je presenetila nekatere v domovini, saj so dodatno preverjali, če je bila res dvanajsta. Dragana se temu smeje in napoveduje, da bo v prihodnje še boljša, čeprav bo nastopala že v članski konkurenci.

Tudi Miha je bil na koncu v kombinaciji 12., vendar z uvrstitvijo ni zadovoljen, saj pravi, da je šel na tekmo kar preveč samozavesten in mu je to na koncu škodovalo. Prepričan je, da bi bil lahko na koncu tudi boljši.

Uvrstitve kotalkarjev so potrdile, da v Evropi sodijo v zlato sredino, če bi doma imeli boljše pogoje pa bi lahko posegali po še višjih uvrstitvah. Še zlasti Kotalkarska zveza Slovenije bi morala svojo funkcijo opravljati bolje, kot jo.

M. Š.

Mladinski nogometni center

V okviru NK Domžale so organizirani treningi za naslednje kategorije mladih nogometašev:

cicibani v starosti od 8-10 let
mlajši dečki v starosti od 10-12 let
starejši dečki v starosti od 12-14 let
kadeti v starosti od 14-16 let
mladinci v starosti od 16-18 let

Vabimo vse mlade fante, da se nam pridružijo. Prijavite se lahko vsak dan od 18. do 19. ure v klubskih prostorih na Kopališki 4 (od bazenu) v Domžalah.

V okviru NK Domžale so zagotovljeni strokovno vodeni treningi, igrišča, garderobe, pripomočki za treninge in organizacija tekmovanja. Najboljši se bodo udeležili tudi tekem in turnirjev v tujini.

NK DOMŽALE

Uspešni tudi mladi nogometaši NK Domžale

Poleg članov v različnih ligah sodelujejo vse generacije domžalskih nogometašev (mladinci, kadeti, starejši in mlajši dečki), pridno trenirajo in dosegajo lepe rezultate.

Z zmagama proti svojim vrstnikom iz Dobra (4:0) ter iz Radomelj (6:0) so tudi mladinci Nogometnega kluba Domžale uspešno začeli letošnjo nogometno sezono. Nanjo so se dobro pripravili, saj zelo zavzeto in pridno trenirajo pod vodstvom japonskega trenerja Masandri HIMAYOSHI; ta je na podiplomskem študiju v Ljubljani pri selektorju slovenske nogometne reprezentance, dr. Zdenku Verdeniku; svoja bogata teoretična znanja prenaša na mlade domžalske nogometaše.

Mlajši dečki, fantje, stari od 10 do 12 let, so bili v pretekli sezoni prvaki druge lige v okviru Medobčinske nogometne zveze Ljubljana. Letos nastopajo v prvi ligi, za njimi pa je že prijateljska tekma s selekcijo Koroške v Avstriji. Z nestrpnostjo pričakujemo tudi njihove prve tekme v Športnem parku; tja ste vabljeni, da si pogledate njihovo dobro in požrtvovalno igro.

V.

KOMUNALNO STANOVANJSKO PODJETJE DOMŽALE p. o.
1230 Domžale, Matije Tomca 4

ODVOZ KOSOVNIH ODPADKOV

Komunalno stanovanjsko podjetje Domžale bo v mesecu oktobru odvažalo kosovne odpadke iz gospodinjstev po naslednjem razporedu:

OBČINA DOMŽALE
od 6. 10. do 10. 10. 1997

OBČINA MORAVČE
21. 10. 1997

OBČINA LUKOVICA
27. in 28. 10. 1997

OBČINA MENGEŠ
15. in 16. 10. 1997

Med kosovne odpadke iz gospodinjstev ne sodijo: odpadni gradbeni material, veje in posebni, oziroma nevarni odpadki.

Odvozi bodo opravljeni na dan rednega odvoza komunalnih odpadkov v okviru navedenega termina.

NOVO V DOMŽALAH
V NAKUPOVALNEM CENTRU **BREZA**

OPTIKA

Helena Dolinšek
Breznikova 15, 1230 Domžale
Telefon: 061/716-436

odprto - od ponedeljka do petka:
od 9h do 12h, od 16h do 19h
sobota: od 9h do 12h

PET MINUT ZA USPEŠNEGA ŠPORTNIKA

Tenisač Igor Ogrinc

Najbrž ni treba posebej poudarjati, da je med mladimi veliko takih, ki bi želeli postati vrhunski tenisači, igrati na velikih turnirjih, videti ves svet in zraven še dobro zaslužiti. Tenis namreč postaja eden izmed najpriljubljenejših športov, v katerem zlasti mladi vidijo priložnost za koristno preživetje prostega časa, za uvrstitev med najboljše, pa tudi samo za rekreacijo in druženje.

Tenis pa za sedemnajstletnega Domžalčana Igorja Ogrinca, dijaka Ekonomske srednje šole v Kamniku, že dolgo ni več samo veselje in rekreacija, temveč zanj pomeni tenis trdo delo in vrhunske uspehe, po katerih poti stopa. Začel je kot večina njegovih vrstnikov v tečaju, ki ga je za sedemletnike pripravil Teniški klub Domžale. Zlom noge po tečaju je bil kriv, da ni takoj nadaljeval s tem športom, in kar nekaj časa je preteklo, da se mu je ponovno posvetil. Od devetega leta dalje ga spremlja trener g. Aleš Bergelj, ki budno načrtuje njegovo športno pot. Najprej so bili to trije treningi v tednu, različne tekme konec tedna, nato pa se je po prvih uspehih začelo zares. Trening je postal vsakodneven, naporen in različen glede na letne čase, pa tudi razpored tekem, ki jih je iz leta v leto več. Veliko časa namenja Igor kondiciji, katere del so skoki, teki, vaje za moč, ki jih opravlja na stadionu, v zimskem času pa v dvoranah, velikokrat tudi v fitness studiu.

Uspehov več ne šteje, niti medalj in pokalov ne. Za vsakim posebej je prijetno doživetje, uspeh posamezno ali v dvojicah. Prvega uspeha se z očetom komaj spomnita, najbrž pa je bila to zmaga na turnirju Maksimarketa, posebej vesel je bil zmage v Rogaški Slatini, ki jo je dosegel kot dvanajstletnik. Tedaj so bili starši tisti, zlasti je bil to oči, ki so ga vozili s turnirja na turnir, skrbeli za njegovo garderobo, loparje, hrano, pa tudi za to, da je pravočasno prihajal na turnirje in jih usklajeval z osnovno in sedaj srednjo šolo. Z uspehi pa je prišla tudi pogodba za opremo (Dunlop Universale), ki mu zagotavlja kompletna oblačila, loparji pa so znamke HEAD.

Danes majhnih in velikih turnirjev ni več, so turnirji za svetovno serijo, ki potekajo v različnih državah sveta, tako da se Igor lahko pohvali, da je bil že v Španiji, Maleziji, Indoneziji, Angliji, Švedski, Tuniziji, Franciji, v zadnjem obdobju v Kostariki (finalist), v Maroku (četrtfinale in polfinale posamezno, dvakrat zmagovalec v dvojicah), tako da med mladinci že trka na vrata dvestotih najboljših v svetu, v dvojicah pa je že v klubu stotih najboljših. Predvsem mu ustreza igra na hitrih podlagah, zato mu pesek ni tako domač, a ima tudi uspehe s peščenih igrišč. Igor je član Teniškega kluba Standox Domžale, v katerega vrstah je veliko mladih uspešnih tekmovalcev, ki se skupaj z njim borijo za točke svetovne serije.

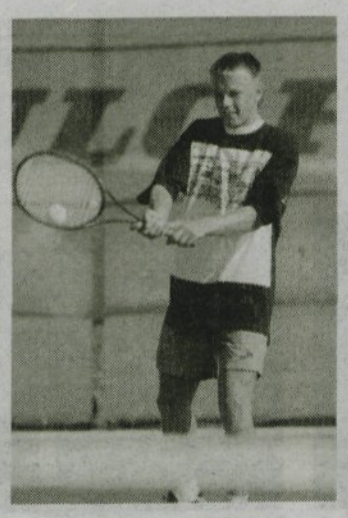

Uspešni pa so tudi kot državni reprezentanti. Igor je bil tako že finalist državnega prvenstva do 18 let, kjer je bil uspešen tudi v dvojicah. Državni reprezentant je že 2 leti in je bil z državno reprezentanco do 16 let ekipno na evropskem prvenstvu tretji, uspešno pa je igral tudi kot posameznik in v dvojicah, kjer običajno igra z Markom Dolečkom iz TK Branik Maribor, s katerim sta tudi državna prvaka v dvojicah do 18 leta. Na zadnjem turnirju v Maroku pa je dvakrat zmagal v paru z enim od grških igralcev.

Vse dosedanje obdobje igranja sta starša zagotavljala finančna sredstva, pomagali pa so tudi vsi prijatelji - moji in ženini, ki se jim iskreno zahvaljujem, pravi njegov oči, in oba potrdita, da je tenis drag šport, ki se mu mora podrediti vsa družina, saj denarja v tenisu ni nikoli dovolj. Domači so največ naredili za to, da je Igor lahko uspešno šel po poti do vrhunskega mladega športnika, pred katerim se odpirajo vrata, za katerimi so tudi sponzorji in možnosti dodatnih finančnih sredstev. Danes se domači skupaj veselijo Igorjevih uspehov; ti bodo še večji, ko bo Igor, ki nima težav s kondicijo, spremenil tudi nekaj »v glavi«, kot sam pravi, in bo še uspešnejši. Njegov vzornik je Goran Ivanišević, vendar ne v vsem, poudarja eden najboljših mladih tenisačev v Sloveniji Igor Ogrinc. Sam v Sloveniji zlasti pogreša teniške kampe, ki so v svetu že tradicija, v katerih bi najboljši lahko opravljali skupne priprave in pridobivali dodatna znanja.

V prostem času, kolikor ga pač ostane, igra košarko, posluša Oasis in Texax, pohiti v kino, ali pa si dober film ogleda po televiziji. Za knjige skoraj ni časa, vendar si ga za obvezno branje vselej vzame. V srednji šoli nima problemov. K temu prispeva tudi razumevanje kamniške ekonomske šole, posebej razredničarke Vite Vavpetič, ki se ji ob tej priliki za razumevanje zahvaljuje.

Igorjev cilj je jasen: postati profesionalni igralec ali trener, najprej pa čimvišje na mladinski lestvici in kasneje na članski, kjer bo najbrž potrebnih še več treningov, ki jih sedaj glede na dvoizmenski pouk v Kamniku opravlja dopoldne oz. popoldne. Tudi v prihodnje ga bo na turnirjih v tujini spremljal trener, doma pa bodo zanj navijali domači in mu enako kot mi želeli, da bi čimprej dosegel cilj vsakega mladega športnika - priti v svetovni vrh in tam tudi ostati. Glede na njegovo odločenost, da premaga vse ovire, to zanj zanesljivo ni nedosegljiv cilj!

V. V.

EVROPSKO PRVENSTVO V FEDERICII

Janez Škrlep uspešen v triatlonskem peklu

Bi si privoščili 3.800 m plavanja v 19 stopinj toplem morju z močnim tokom in v spremstvu meduz, nato pa skočili na dirklano kolo, prevozili 180 km, za posladek pa pretekli že 42 km?

Večina »normalnih« Zemljanov bi se krepko zamislila že pred prvo nalogo, Anton Škrlep iz Trzina pa je za to tekmovanje živel skoraj celo leto. Praktično ni bilo dneva, da se ne bi pripravljal in ne bi razmišljal o udeležbi na letošnjem evropskem prvenstvu v triatlonu jeklenih mož, ki je bilo v začetku avgusta v danskem mestu Federicia. Čeprav je 48-letni Anton redno zaposlen in vsak delovnik po 8 ur prebije v službi, je vsak dan posvečal pripravam na veliko tekmo. Med člani naše reprezentance, ki se je udeležila prvenstva, je bil le Anton resnično pravi amater, vsi drugi - to pa še zlasti velja tudi za tekmovalce iz drugih držav, se s triatlonom ukvarjajo profesionalno.

Anton se je s tem športom začel ukvarjati sorazmerno pozno, svoj cilj je izpolnil več kot odlično. Preden se je slovenska reprezentanca odpeljala na Dansko, je Anton trdil, da bo zanj pomembno predvsem to, da bo tekmovanje končal in da mu ne bo treba prej odstopiti. Skozi končni cilj pa je Anton v svoji kategoriji pritekel kot odličen 6. Vse tri naloge je opravil v desetih urah in 19 minutah, kar je izjemen dosežek.

Slovenska reprezentanca je bila na koncu med 520 tekmovalci iz 20 držav četrta, vse preizkušnje pa je med našimi najbolje opravil Igor Kogoj, ki je s časom 7 ur in 42 minut na koncu zasedel 7. mesto, Jani Tomšič je bil 12., Miro Kregar 17., Grega Janežič pa 22. Uroš Velepec je zaradi obnovljene poškodbe odstopil.

Edini predstavnik naše občine, Anton Škrlep, pravi, da je imel na koncu še nekaj rezerve in bi s progami lahko opravil hitreje, vendar je ves čas hranil moči, ker ni želel nič tvegati. Predvsem je želel priti na cilj, nekaj smole pa je imel tudi, ker je moral med kolesarsko tekmo menjati zračnico, ki mu je počila. Menjanje zračnice pa je bilo všteto v končni čas.

Sicer pa ima Anton v svojih vitrinah veliko zbirko pokalov, medalj in drugih priznanj s tekmovanj jeklenih mož. Osvojil je že celo vrsto naslovov državnega prvaka v njegovi kategoriji. V zadnjih treh letih je med veterani od 45. do 50. leta praktično brez konkurence, saj je državni in tudi pokalni prvak. Za svoj največji uspeh, poleg letošnjega 6. mesta na EP na Danskem, šteje tudi 3. mesto na evropskem prvenstvu v srednjem triatlonu leta 1994 v Novem mestu. Letos je bil na državnem prvenstvu v kratkem triatlonu drugi, saj se je hranil za Dansko. Po vrnitvi z Danske pa je na več domačih triatlonih že spet stopal na zmagovalno stopničko. Zdaj je star 48 let in upa, da bo čez dve leti, pri 50-ih izpolnil normo za udeležbo na svetovnem prvenstvu v triatlonu na Havajih, kar je sen vseh triatloncev.

Ta naloga je precej zahtevna, saj je v Evropi zelo močna konkurenca in premalo tekmovanj, da bi bilo mogoče kar tako izpolniti zahtevano normo. Drugi triatlonci, ki imajo več časa, predvsem pa sponzorje in več denarja, si privoščijo nastope na triatlonih na Japonskem, v Koreji, Avstraliji in Kanadi, Antonu pa ostajajo le domače in bližnje tekme.

Anton je športnik, že od kar pomni. Pravi, da se je s triatlonom začel ukvarjati šele na »stara leta«, saj se je prej bolj posvečal atletiki, nogometu, hokeju, dviganju uteži in podobnem. Pravi, da je to predvsem šport, kjer je potrebna vztrajnost, načrtno treniranje in premišljenost. Mladi, ki imajo mogoče večjo moč, običajno na štartu kar eksplodirajo, a pred koncem tekme »pregorijo«, pokurijo svojo energijo in niso sposobni priti na cilj. Anton pa skoraj ne pomni tekmovanja, ko ne bi prišel do konca. Ve, kako mora razporediti svojo moč, vendar nepredvidene okoliščine na tako dolgih tekmovanjih lahko kaj hitro krojijo usodo tekmovalcev.

Anton trenira praktično vse dni v tednu, le da je kakšen dan namenjen tudi sprostitvi. Tedensko preplava od 9 do 10 km, prekolesari po 300 km in preteče

po 70 km. Ob tem pa je treba za takšno dejavnost tudi povsem specializirano, drago opremo in skrbno paziti na hrano. Prehranjevanje triatloncev je prava znanost, saj na takih tekmovanjih porabijo izredno veliko energije. Triatlonci v svojih telesih nimajo maščob, zato njihovi organizmi nimajo zalog, ki bi jih črpali med tekmovanjem. Energijo črpajo le iz ogljikovih hidratov, ki jih tekmovalci pred tekmo použijejo. Zdaj pripravljajo že tudi posebno zdrizasto hrano z okusom po sadežih, ki je pakirana v plastičnih vrečkah. To hrano si tekmovalci med tekmovanjem, v glavnem je to med kolesarjenjem, ko je telo v najugodnejšem položaju, stisnejo v usta in s tem dobijo dodaten vir energije. Posebno pomembna pa je tekočina. Če tekmovalci niso pozorni, kaj hitro pride do dehidracije, ki jih pripelje k odstopu. Na uživanje tekočin morajo paziti že nekaj dni pred tekmovanje, saj je že prepozno, če začno piti šele, ko so žejni.

Vse to terja od triatloncev izjemno premišljeno ravnanje, veliko izkušenj in seveda stroškov. Anton nima posebnega sponzorja in večino stroškov trpi sam, pri udeležbi na evropskem prvenstu pa so mu pomagali podjetje **Hyundai - Avtotrade, Marjan Tekavec, Tone Lagoja in Anton Horjak, za kar se jim prisrčno zahvaljuje.**

M. Š.

TEKMOVALCI KDK DOMŽALE

Na državnem prvenstvu zadržali primat

Lanska sezona je bila za kotalkarje Kotalkarsko drsalnega kluba Domžale po doseženih uspehih sanjska. Pokazali so, da so med slovenskimi kotalkarji klub številka ena, saj so osvojili kar šest naslovov državnih prvakov in še celo vrsto drugih zavidljivih uvrstitev. Težko je bilo pričakovati, da bodo uspeh ponovili tudi letos, vendar so se mladi tekmovalci tudi z letošnjega državnega prvenstva vrnili kot najuspešnejši klub s prav tako šestimi zlatimi odličji.

Letošnje državno prvenstvo je potekalo od 17. do 20. julija v Novi Gorici. Naslove državnih prvakov so osvojili: Grega Sabol pri pionirjih A, Matjaž Ivanič pri kadetih, v skupini Jeunesse pri dečkih Matej Drašček, pri dekletih pa Alenka Ivančič, medtem ko je bila Saša Slanc v tej skupini, kjer je nastopila le v prostem programu, druga. V skupini Junior je prvak Miha Arvaj, pri dekletih pa je Dragana Vujović dosegla drugo mesto, Tatjana Vrhovšek pa tretje. Za nameček sta naslov državnih prvakov v disciplini športnih parov pri pionirjih A, kar je novost za člane KDK, osvojila še Nika Pengal in Grega Sabol.

Člani KDK Domžale so lahko s svojim nastopom na državnem prvenstvu več kot zadovoljni, še zlasti, ker je bilo pri organizaciji prvenstva nekaj težav in je tekmovanje zaradi prekinitev, ki jih je vsilil dež, trajalo kar štiri dni. Spet so potrdili svojo vrednost in dokazali, da so še naprej najboljši kotalkarski klub v Sloveniji in hkrati eden najuspešnejših športnih kolektivov v naši občini.

Čeprav v nekaterih kategorijah, še zlasti deških, konkurenca ni bila tako ostra, ali je sploh ni bilo, pa o kakovosti posameznih tekmovalcev govorijo tudi sodniške ocene. Te najbolje potrjujejo vrednost posameznih tekmovalcev in za člane KDK Domžale lahko zapišemo, da so se odrezali izredno dobro. Še zlasti velja pohvaliti zmagovalko pri dekletih v skupini jeunesse Alenko Ivančič, saj je s skupno oceno 193,60 točk dosegla zelo velik napredek v primerjavi z lanskim letom, čeprav se je že tudi lani okitila z zlatom. Napredek je bil očiten tudi pri nekaterih fantih, pri katerih pa velja tudi poudariti, da imajo sodniki v njihovih kategorijah strožje kriterije in od njih zahtevajo zahtevnejše nastope. Zelo dobro se je tako odrezal tudi Alenkin brat Matjaž. Letos nastopa v višji kategoriji s starejšimi in močnejšimi tekmeci, vendar jim lahko vsaj enakovredno stopi ob bok. Do zdaj najuspešnejši kotalkar KDK Matej Drašček je spet potrdil svoje mojstrstvo, čeprav je imel letos nekaj zdrav-

stvenih težav, tudi Miha Arvaj ni razočaral svojih pristašev, Grega Sabol pa je prijetno presenetil, saj je v svoj repertoar uvrstil tudi nastop v športnem paru, kjer sta z Niko Pengal prikotalkala naslov državnih prvakov. Pohvaliti pa velja še druge tekmovalce KDK: Sašo Slanc, Dragano in Ivano Vujović, Tatjano Vrhovšek, Tejo Pretnar in druge mlajše perspektivne kotalkarice in kotalkarje pa čeprav niso stali na zmagovalni stopnički. Le oni vedo, koliko truda in koliko ur treningov je bilo treba za uvrstitve. Nenazadnje pa o njihovi kakovosti govorijo številni uspehi tudi na mednarodnih evropskih tekmovanjih, kjer se povsem enakovredno kosajo z vrstniki iz drugih dežel in se tudi s tistih tekmovanj vračajo z odličji in lepimi uvrstitvami.

V KDK so z uspehom svojih tekmovalcev nadvse zadovoljni, zavedajo pa se tudi, kakšno breme jim takšne uvrstitve na državnem prvenstvu prinašajo. Podobno kot v prejšnjih letih bodo njihovi tekmovalci še naprej jedro slovenske reprezentance, zato jih čaka vrsta zahtevnih nastopov doma in v tujini, kjer bodo morali braniti slovenske barve. Kljub večjim organizacijskim in finančnim obveznostim so prepričani, da bodo tudi to nalogo dobro opravili, čeprav ji bi bili laže kos ob večji podpori Kotalkarske zveze Slovenije, Zveze športnih organizacij in mogoče tudi občine. V KDK pa želijo vzgojiti tudi dostojne naslednike sedanjim prvakom, zato bodo jeseni začeli z začetniškim tečaj za mlade nadobudne kotalkarje.

Uvrstitve članov KDK na državnem prvenstvu v Novi Gorici:

cicibanke: 5. Maja - Ivona Pretnar, 11. Neja Pengal, 14. Živa Sabol; **pionirji C:** 5. Andrej Frangež; **pionirke C:** 16. Sara Pustotnik, 22. Ajda Vodlan; **pionirji A:** 1. Grega Sabol; **pionirke A:** 13. Nika Pengal; **kadeti:** 1. Matjaž Ivančič, **kadetinje:** prosti program: 8. Ivana Vujović (kombinacija 11.), 15. Tina Vodlan; **jeunesse - fantje:** 1. Matej Drašček, **dekleta;** 1. Alenka Ivančič, samo prosti program: 2. Saša Slanc, 7. Teja Pretnar; **juniorji:** 1. Miha Arvaj; **juniorke:** 2. Dragana Vujović, 3. Tatjana Vrhovšek; **športni pari:** 1. Nikja Pengal - Grega Sabol.

MIRO ŠTEBE

RODEX® PEUGEOT
SERVIS, PRODAJA
Rova 3a
1235 Radomlje
Pooblaščeni prodajalec in serviser vozil PEUGEOT
prodaja (061) 727-798
servis (061) 727-010
faks (061) 727-319
UGODNI KREDITNI POGOJI: TOM +5%
KOMPLET PROGRAM PEUGEOT

P-106	od 14.800 DEM
BOXER	od 28.000 DEM
P-406	od 32.900 DEM
P-406 COUPE NA ZALOGI	od 55.000 DEM
NA ZALOGI SKUTER PEUGEOT	od 3.500 DEM
P-306 NOVI MODEL	od 24.000 DEM
P-PARTNER	od 18.700 DEM

SKUTER PEUGEOT

P-PARTNER

NOVI MODEL PEUGEOT 306
VSA VOZILA IZ PROGRAMA PEUGEOT SI LAHKO OGLEDATE IN KUPITE PRI RODEX-U RADOMLJE

2. SLOVENSKA NOGOMETNA LIGA

Pridite in navijajte za Domžalčane!

Prvi letošnji nastopi domžalskih nogometašev so pokazali, da so se dobro pripravili na svoj nastop v 2. slovenski nogometni ligi. Njihove priprave so obsegale veliko pretečenih kilometrov, da o litrih znoja ne pišemo posebej. Na vseh dosedanjih srečanjih pa zagnanost in resnost obetata, da bodo najmanj ponovili lanske dobre rezultate. Še posebej jih spodbuja veliko njihovih navijačev, ki so jih hrabrili na prijateljskih tekmah, in se radi vračajo v Športni park Domžale ter navijajo za mlado ekipo BS TEHNIK.

Andraž DIVJAK je mlad nogometaš iz Lukovice, ki veliko obeta.

Mlada ekipa

Avguštin Boštjan, Tomaž Marinšek, Marko Završan, Janez Mrak, Darko Birjukov, Mile Stanokovič, Robert Lah, Peter Mesesnel in še nekateri igralci so jedro mlade ekipe, saj vsi že dlje časa igrajo pri moštvu BS TEHNIK. Letos so se jim pridružili predvsem mladi igralci iz Domžal, Lukovice, Komende in Ljubljane, in sicer: Andraž Divjak, Tomaž Uršič, Sašo Antič, Matjaž Škof, Damijan Pipan in Roman Us. Vsa ta imena najbrž strastnim poznavalcem nogometa ne pomenijo veliko, prepričani pa smo, da bo čez nekaj let to povsem drugače. Ljubitelji nogometa pa so se razveselili tudi prihoda Domžalčana Pavleta Koncilija, ki je v prejšnji sezoni nastopal za ekipo Belinke. Njegovi nastopi so že pokazali, da bo strah in trepet tudi za drugoligaške golmane.

Uspešen prvi nastop

Prva prvenstvena tekma v drugi ligi v letošnji sezoni se je v Zagorju končala z rezultatom 11. Dobra igra Domžalčanov kljub nervozi, ki se je lotevala tako mlade ekipe kot trenerja Sreča Avblja, je napovedala uspešno pot BS Tehnika v 2. SNL. Po mnenju g. Staneta Oražma, predsednika kluba, je bil to pravi ognjeni krst, saj so igralci Zagorja vseskozi dokazovali, da so pravi »knapi«, svoje pa je dodal še glavni sodnik. Po njegovem mnenju je zelo pomembno, da je ekipa BS TEHNIK dokazala, kako zna igrati nogomet, tako da bo vredno priti vsako drugo soboto v Športni park Domžale ter navijati za »naše«.

Razpored tekem

13. 9. 1997 BS TEHNIK	: ČRNUČE	ob 16.30
4. 10. 1997 BS TEHNIK	: RUDAR TRBOVLJE	ob 15.30
18. 10. 1997 BS TEHNIK	: KOPER	ob 15.30
31. 10. 1997 BS TEHNIK	: NAFTA LENDAVA	ob 13.30
15. 11. 1997 BS TEHNIK	: DRAVOGRAD	ob 13.30

Pavle KANCILIJA, »Pekov Pavle«, pomeni veliko pridobitev za NK Domžale.

Zmaga, neodločeno, poraz

V nadaljevanju prvenstva so domžalski nogometaši premagali ekipo ALUMINIJA iz Kidričevega in igrali neodločeno z ekipo JADRAN-ŠEPIČA iz Krvavega potoka, doživeli pa so tudi že poraz, saj so v četrtem kolu izgubili proti Mariboru.

V. V.

KK PIRUETA IN UMETNOSTNI KOTALKARJI

Odlični na številnih preizkušnjah

Spomladansko obdobje zahteva od tekmovalcev v umetnostnem kotalkanju zelo veliko napora. Po eni strani je to čas, ko je treba pošteno stisniti v šoli, saj teče zadnja konferenca, po drugi strani pa je v umetnostnem kotalkanju višek tekem, ki se vrstijo iz tedna v teden. Predstavniki KK Pirueta so se udeležili vseh razpisanih tekem in s svojo uvrstijo dokazali, da so se v zimskem obdobju dobro pripravljali. Seveda pa bodo do bližnjega državnega prvenstva v mesecu juliju morali delati na odpravljanju treme, ki je zlasti pri mlajših tekmovalcih še močno prisotna in bi bila škoda, da ne bi na tekmah pokazali vsega tehničnega znanja, ki so ga osvojili. Kljub temu moramo pohvaliti vse udeležence na posameznih tekmah, saj so dosegali odlične rezultate, nekateri pa so celo presenetili same sebe.

24. 5. so se tekme **Slamnik '97** udeležili tudi tekmovalci KK Pirueta ter dosegli naslednje rezultate: pri skupini pionirk C je velik napredek pokazala Maxi CERAR, saj je v močni konkurenci osvojila 4. mesto, na odlično 8. mesto pa se je uvrstila Alja MAROLT. V skupini B je svoj program dobro odvozila Sonja CERAR in pristala na 16. mestu. V skupini A se je Maruša RAVNIKAR uvrstila na 9. mesto. Pri kadetih je znova presenetil Blaž RAVNIKAR in osvojil bronasto medaljo, Tina LEVIČNIK pa se je uvrstila na 6. mesto.

Konec maja je bila **v Renčah** pregledna tekma v obveznih likih. Pri deklicah v skupini C se je izkazala Petra VIDALI; uvrščena je bila na šesto mesto, Maxi CERAR je bila 9. Na šesto mesto se je uvrstila tudi Sonja CERAR pri deklicah skupine B.

Mednarodna tekma **Goriška vrtnica** je bila na sporedu **14. junija v Novi Gorici** za vse kategorije. Z močno udeležbo italijanskih in slovenskih ter hrvaških klubov je tekma pokazala predvsem pregled znanja slovenskih tekmovalcev v odnosu do italijanskih. Predstavniki KK Pirueta so s svojimi nastopi pokazali, da se glede na pokazano znanje lahko mirno kosajo z mnogo bolj zvenečimi imeni. V skupini C je v konkurenci 24 tekmovalk Maxi CERAR pristala na nehvaležnem 4. mestu, 15. in 16. mesto sta delili Petra VIDALI in Alja MAROLT. V skupini B je bila Sonja CERAR 24. Pri pionirkah A se je dobro zbrala Maruša RAVNIKAR in osvojila srebro. Pri kadetih, ki so nasploh pokazali največ, je pri fantih s 1. mestom slavil Blaž RAVNIKAR, pri dekletih pa so bile Teja RUS 5., Andreja RUČMAN 8. in Tina LEVIČNIK 9.

Že naslednji dan, **15. junija,** so se predstavniki našega kluba udeležili tekme v obveznih likih in prostem programu v **Mantovi v Italiji.** Pri obveznih likih jih je z osvojenim 4. mestom Petra VIDALI pokazala, da ji ta disciplina zelo ustreza, Maxi Cerar in Alja Marolt sta se uvrstili na 7. oziroma 9. mesto. Like je odlično odpeljala tudi Maruša Ravnikar in osvojila 1. mesto. V prostem programu se je dobro izkazala Maxi Cerar in kljub tremi ubranila 1. mesto, Alja Marolt in Petra Vidali sta pristali na 6. oziroma 8. mestu. V skupini B je bila Sonja Cerar na 4. mestu, pri pionirkah A pa je bila Maruša Ravnikar sedma.

R. E.

Nina je bila prva

Jernej, Bernarda, Matjaž

Odlični rezultati hitrostnih kotalkarjev KK Pirueta

O zelo dobrih uspehih in uvrstitvah hitrostnih kotalkarjev, članov KK PIRUETA, smo v letošnjem letu že poročali. Številne domače in mednarodne tekmovalne preizkušnje ne dopuščajo, da bi počivali. Kljub temu da so skoraj vsi vikendi namenjeni tekmam, pa smo lahko zelo zadovoljni, da jim uspeva vzdrževati dobro formo. Dokaz temu so njihovi rezultati na posameznih tekmah v zadnjem času.

Dne **18. maja je v Kranju potekalo 4. prvenstvo radia Kranj.** Udeležili so se ga tekmovalci vseh slovenskih rolarskih klubov, med njimi tudi predstavniki KK Pirueta, ki so barve kluba uspešno zastopali, saj so zasedli skoraj vsa prva tri mesta. V kategoriji najmlajših je Gašper STIPANIČ zasedel 2. mesto, Ana STIPANIČ je bila v kategoriji mlajših deklic tretja. Pri starejših pionirjih je slavil s prvim mestom Matej STIPANIČ, Bernarda LAGOJE je osvojila bron, Blaž ABRAMOVIČ je bil četrti. Pri kadetih pa je Jernej STIPANIČ pristal na drugem mestu, prav tako tudi Andreja ABRAMOVIČ pri mladinkah.

Mednarodna tekma v **LENDAVI konec maja** je potekala predvsem v znamenju merjenja moči med slovenskimi in madžarskimi klubi. Pri najmlajših sta Gašper STIPANIČ in Ana STIPANIČ pristala na nehvaležnem 4. mestu, v skupini starejših pionirjev je bil Matej STIPANIČ četrti, Blaž ABRAMOVIČ in Bernard LAGOJE pa sta bila peta. Pri kadetih je slavil Jernej STIPANIČ s prvim mestom, pri mladinkah pa je Andreja ABRAMOVIČ osvojial bron.

8. junija je bila v mestu Pordenone v Italiji reprezentančna tekma **Alpe-Adria,** ki so se je udeležili vsi boljši hitrostniki našega kluba. V močni konkurenci slovenskih, italijanskih, hrvaških in avstrijskih tekmovalcev so se naši predstavniki odlično držali in osvojili naslednja mesta: Andreja ABRAMOVIČ srebrno medaljo, Jernej STIPANIČ 4., Ana STIPANIČ šesto, Matej STIPANIČ 10., Bernarda LAGOJE 11. in Gašper STIPANIČ 12. mesto.

Že **15. junija** so se tekmovalci udeležili mednarodne tekme v **Murski Soboti** in s svojimi rezultati pokazali, da se jim forma vidno dviga. Dosegli so naslednje rezultate v svojih kategorijah: Bernarda LAGOJE in Matej STIPANIČ sta zasedla prvi mesti, Jernej STIPANIČ in Andreja ABRAMOVIČ sta osvojila srebrno oziroma drugo mesto, Gašper STIPANIČ in Ana STIPANIČ sta bila tretja, Blaž ABRAMOVIČ pa je pristal na nehvaležnem 4. mestu.

Ob tem zapisu je potrebno posebej pohvalil Lagojo, ki kaže viden napredek in upamo samo, da bo do državnega prvenstva lahko izkoristila ves potencial, ki ga skriva v sebi.

ELA RUS

ŠCRM

Šolski center Rudolf Maister Kamnik z dovoljenjem Ministrstva za šolstvo in šport R Slovenije, objavlja prodajo uporabnih in ohranjenih šolskih klopi in stolov po orientacijski ceni (ki se glede na ponudbo lahko zviša ali zniža):

1.800 SIT za šolsko klop in
900 SIT za šolski stol.

Pisne ponudbe pošljite na naslov Šolski center Rudolf Maister Kamnik, Novi trg 41/a.

Objava velja do razprodaje.

DOMŽALČANI PRVIČ V NOVIH DRESIH

III. Super kolesarski maraton »200 km alpskih cest«

V organizaciji Intersporta d.o.o. iz Kranja in v sodelovanju z občinami Kranj, Škofja Loka, Medvode, Mengeš, Domžale, Gornji grad, Ljubno, Cerklje, Šenčur in Mozirje je v soboto, 23. avgusta, kolona 350 kolesarjev iz vse Slovenije ob 8.00 startala na 200 km dolgo promocijsko kolesarjenje, ki je karavano popeljalo tudi skozi Domžale.

Slaba polovica domžalskih kolesarjev »pozira v novih majicah z občinskim grbom« pred Veleblagovnico Napredek v Domžalah! (Foto. D. G.)

Vsakoletni udeleženec super maratona, Dominik Grmek, je tokrat s pomočjo Občine Domžale in Leko sporta iz Domžal preskrbel kolesarjem iz Domžal živo rumene kolesarske majice z natiskanim občinskim grbom in napisom Domžale; zaradi tega so bili vsi Domžalčani še posebno opazni.

Karavana kolesarjev, oblečena v kolesarske hlače z napisom »Slovenija« in v raznobarvnih slikovitih dresih, je v prekrasnem sončnem vremenu startala s Kokrice in nadaljevala pot preko Kranja, Škofje Loke, Medvod, Mengša proti Domžalam.

Ob prihodu kolesarske karavane v center mesta Domžale ob 10.15 so spredaj na čelu prikolesarili »Domžalčani«. Letos je bilo v karavani 15 kolesarjev iz naše občine, med njimi tudi predstavnica nežnejšega spola ga. Mojca Kališnik.

V polurnem počitku na ploščadi pred Veleblagovnico Napredek so kolesarje pričakali številni občani, spregovoril pa jim je tudi tajnik občine Domžale mag. Milan Pirman. V imenu županje je pozdravil vse udeležence maratona in jim zaželel čimveč športnih užitkov ter srečno nadaljevanje vožnje proti Mozirju in nazaj proti končnemu cilju na Kokrici ter jih povabil, da tudi naslednje leto obiščejo Domžale.

Kolesarjem so domžalski organizatorji, med katerimi so bili tudi člani Atletskega kluba Domžale ter Centra za mlade Domžale, priskrbeli »napredkove krofe« in osvežilne pijače ter druge vitaminske dodatke, te so kolesarji kar hitro pokurili, saj je bilo v nadaljevanju potrebno prikolesariti na Črnivec, na nadmorski višini 902 m. Na kratki slovesnosti je spregovoril tudi organizator super maratona, g. Lojze Dežman; ta je tudi tokrat pohvalil gostoljubnost občine in v spomin na postanek v Domžalah izročil mag. Pirmanu spominsko plaketo in obljubil, da supermaratonci tudi prihodnje leto prikolesarijo v Domžale.

Po vzponu na Černivec je karavana s hitrostjo ca 50-60 km/h ali tudi več vozila do Gornjega Grada in naprej proti Mozirju v Savinjski gaj. Tam so kolesarji zajeli daljšo sapo in se tudi podprli s hrano in pijačo ter po uri počitka krenili nazaj v smeri proti Črnivcu, na katerem je bil cilj tekmovalnega gorskega vzpona od Gornjega Grada do vrha Črnivca; rezultate so šteli za POKAL KARAVANK.

Od tu navzdol skozi Kamnik in naprej proti Mengšu pa je bila vožnja najlažja, saj se je vsak zavedal, da je najtežje za njim in je samo še 52 km do cilja. Tudi Mengšani so kot vsako leto ustavili kolesarje, jim ponudili pivo in sendviče; te so kolesarji ob taktih mengeške godbe hitro pospravili.

Na cilju na Kokrici ob 18. uri pri gostišču Dežman pa je vsak kolesar, ki je prikolesaril do cilja III. super kolesarskega maratona »200 km Alpskih cest«, prejel medaljo, najštevilnejše ekipe in najhitrejši kolesarji v posameznih kategorijah na gorskem vzponu na Črnivec pa pokale.

Ob koncu pa še krata izjava Dominika Grmeka, enega izmed Domžalčanov, ki je tradicionalni udeleženec te rekreativne prireditve: »Moja želja je, da se v naslednjem letu Domžalčani še v večjem številu udeležimo IV. SUPER MARATONA in videli boste, da kljub naporom in času, ki ga potrebujete za 200 km dolgo pot, ob takšni gostoljubnosti v posameznih krajih ali mestih takoj pozabite na vse najtežje, pa čeprav bi imeli tudi kakšno okvaro na kolesu, kajti tudi za to je organizator odlično poskrbel.«

Vsem udeležencem čestitke za uspešno premagano pot in nasvidenje na IV. super kolesarskem maratonu »200 km ALPSKIH CEST« 1998.

razvojni zavod
podjetje za poslovne storitve, d.d.
Blatnica 1, 1236 Trzin

POSLOVNO STANOVANJSKI OBJEKT
"MALIN" v Radomljah

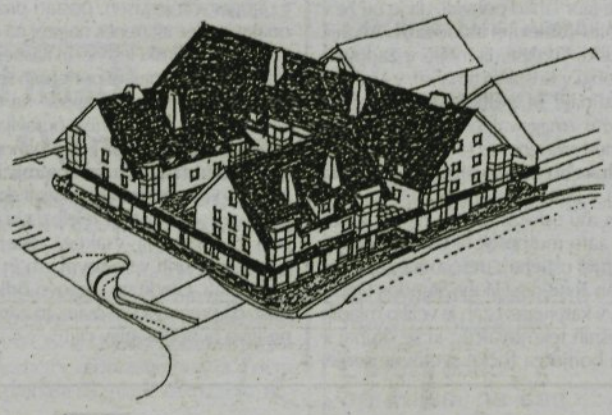

Naprodaj stanovanja
od 30,00 m² - 90,00 m² (tudi duplex)

Na voljo še nekaj prostih površin v:

POSLOVNO PRODAJNEM CENTRU v DOMŽALAH
in
POSLOVNEM CENTRU PIRAMIDA v TRZINU

Informacije 061/ 16-21-030

PUČKO
Vrba 7
1225
Lukovica
CEMENTNI IZDELKI

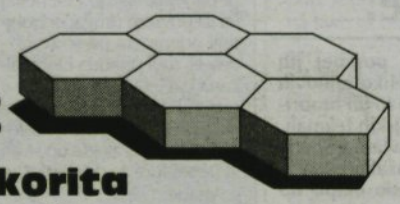

IZDELUJEMO:
- cvetlična korita
- kamine, fontane
- ograjne elemente
- tlakovce, plošče, robnike
- tople grede, kompostnike
- škarpne elemente
- vinogradniške stebre
- kanalske jaške z mrežo
- peskolove

MOŽNOST ODLOŽENEGA PLAČILA
PRI NAKUPU NAD 20.000 SIT

tel.: 061/735-408 od 8.-16. ure

OPEL V DOMŽALAH

avtotehna VIS in KOSEC d.o.o.
SALON, LJUBLJANSKA 110, DOMŽALE, tel.: 061/716-092
SERVIS, KAMNIŠKA 19, DOMŽALE, tel.: 061/715-333

PRODAJA VSEH MODELOV OPEL, SERVIS IN NADOMESTNI DELI, AVTOELEKTRIKARSKE STORITVE

VABIMO VAS NA DNEVE ODPRTIH VRAT 17., 18. in 19. OKTOBRA 1997

UGODNI KREDITI za vse modele OPLOV:
Corsa, Astra, Vectra, Frontera, Sintra
z dobo odplačevanja
TOM + 5% do 4 let

OB NAKUPU VOZIL OPEL VAM NUDIMO POSEBNO PRESENEČENJE
Avtotehna VIS KOSEC - tehtna odločitev
OPEL MOJ NASLEDNJI AVTO

Šolski center Rudolf Maister
enota Izobraževanje odraslih
Kamnik, Novi trg 41 /a
Tel.: 817-210, 817-516, 817-538, 817-494

vabi
k vpisu v naslednje izobraževalne oblike:

1. **Osnovna šola za odrasle** - 6., 7. in 8. razred (za osnovno šolo je šolanje brezplačno)
2. Za pridobitev **IZOBRAZBE IV. In V. stopnje** pa vas vabimo k vpisu v smeri:
   - PRODAJALEC (za dokončanje šole)
   - EKONOMSKO-KOMERCIALNI TEHNIK
   - POSLOVODJA (pogoj za vpis je končana trgovska šola in 2 leti delovne prakse)
3. **Gimnazija za odrasle** (vodeno samoizobraževanje)
4. **Priprava na maturo**
   - samostojni program posameznih predmetov ali poglabljanje znanja za dijake
5. **Tečaje tujih jezikov**
   - nemščine I., II. in III. stopnja - 60-urni
   - angleščine I. stopnja in konverzacije - 60- ali 40-urni
   - francoščina za otroke do 12. leta - začetni 30-urni
6. **Računalniške tečaje**
   - osnovni tečaj DOS in WS - 15-urni
   - urejevalnik besedil Windows-Word 6.0 - 20-urni
7. **Tečaj higienskega minimuma**
   - osnovni in obnovitveni tečaj (s pričetkom predvidoma v septembru)

Prijavite se do 20. septembra 1997, vsak dan, razen petka, od 10. do 16. ure.

Če želite pridobiti izobrazbo v navedenih programih, vam bomo upoštevali vaše dosedanje šolanje, vam izdelali program in vam svetovali. Naša spričevala se na zunaj ne bodo razlikovala od spričeval v redni šoli.

BALOH
INTERNATIONAL CRAFT&DESIGN DOMŽALE

vabi k sodelovanju **dinamične in inovativne** sodelavce na delovna mesta:

1. ***KOMERCIALIST (2 mesti)***
   - končana V. ali VI. stopnja izobrazbe
2. ***KOMERCIALNO-ADMINISTRATIVNI REFERENT (2 mesti)***
   - končana V. stopnja izobrazbe
3. ***ROBILEC TALNIH OBLOG (1 mesto)***
   - končana osnovna ali poklicna šola ustrezne smeri

Od kandidatov pričakujemo znanje uporabe računalnika (Word, Excel), znanje angleškega jezika in vozniški izpit. Prednost pri izbiri bodo imeli kandidati z delovnimi izkušnjami na podobnih delovnih mestih in v starostni skupini od 22 do 35 let (moški) in od 27 do 35 let (ženske).

Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas s polnim delovnim časom ter tri- do šestmesečnim poskusnim delom.

Ponudbe z dokazili o izobrazbi in kratkim življenjepisom in opisom dosedanjega dela sprejemamo na naslov: BALOH d.o.o., Domžale, Kajuhova 14, 1230 DOMŽALE s pripisom »oglas«.

Vabilo velja do zasedbe delovnih mest.

VARILSTVO
Vido OPARA, s.p.
C. Radomeljske čete 33, 1235 RADOMLJE
tel.: (061) 727-255

VARJENJE:
- *nerjavnih materialov*
- *barvnih kovin (Al, Cu, medenina, bron)*
- *lotanje (mehko, trdo)*
- *spajkanje*
- *raznovrstna popravila in obnova avtomobilskih in strojnih delov*

FCT FIZIO CENTER TRZIN
I.O.C. Trzin, Hrastovec 10
tel.:162 18 37

bolečine v vratu, glavoboli, vrtoglavice, mravljinčenje v rokah ..?

občutek bolečin pri srcu, v želodcu, pljučih ..?

bolečine v križu, nogah in mravljinčenje ..?

IZKUŠNJE RUSKIH ZDRAVNIKOV, FIZIOTERAPEVTOV IN MASERJEV

Brez bolečin nad bolečine!

CLIP RAČUNALNIŠKO IZOBRAŽEVALNI CENTER
Ljubljanska 80 (SPB1), Domžale, tel./faks 713-660
E-pošta: clip@clip-domzale.si

STROJEPISJE NA RAČUNALNIKU (60 ur)
- 12 ur računalništva z urejevalnikom besedil WORD
- 48 ur vaj iz strojepisja

TEČAJ ZA ZAČETNIKE (25 ur): WINDOWS 95, WORD

EXCEL (20 ur)

ACCESS (20 ur)

INTERNET (16 ur)

AUTOCAD, TANGO, CORELDRAW, PHOTOSHOP...

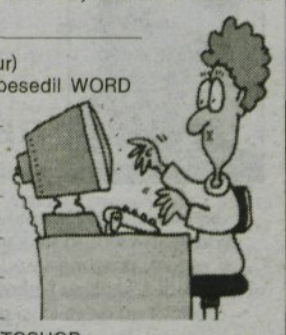

V Ihanu pri Domžalah, v neposredni bližini priključka na bodočo avtocesto v gradnji
POSLOVNO STANOVANJSKI OBJEKT
s 14 stanovanji in 10 lokali.
Cene stanovanj od 1.490 do 1.950 DEM za m².

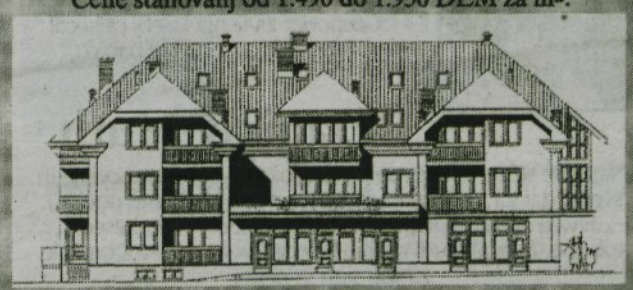

Informacije in prodaja:
KARO INŽENIRING - PE. NEPREMIČNINE
Slovenska c. 35, 1234 Mengeš
Telefon: 061/738-036, 738-015

SUZUKI KAMNIK
MIŠA d.o.o.
POOBLAŠČENI PRODAJALEC

- ALTO	od 13.990 DEM
- SWIFT	od 15.990 DEM
- BALENO 1,6 GL/3V 4x4	od 24.990 DEM
- BALENO 1,6 GLX/4V 4x4	od 26.990 DEM
- BALENO WAGON 1,6 GLX/5V 4x4	od 31.990 DEM
- BALENO 1,3 GL	od 20.990 DEM
- BALENO WAGON 1,6 GLX	od 25.990 DEM
- BALENO WAGON 1,3 GLX	od 25.490 DEM
- BALENO 1,6 GLX/4V	od 23.490 DEM
- BALENO WAGON 1,6 GS, ABS, SSCC	od 24.990 DEM
- BALENO WAGON 1,6 GLX, ABS, klima	od 27.990 DEM
- VITARA CABRIO - platnena in trda streha	od 29.900 DEM
- SAMURAI CABRIO	od 22.490 DEM
- VITARA V6	od 39.990 DEM
- VITARA TD	od 42.990 DEM

3-LETNA GARANCIJA

DOVOLJ MOŽNOSTI ZA VSAKOGAR!

Ob nakupu v septembru vas čakajo bogata darila.

AVTOSALON - TRGOVINA, KORENOVA POT 3, KAMNIK, TEL./FAKS: 815-057

GOZD LJUBLJANA

LASTNIKOM GOZDOV NUDIMO:

ODKUP LESA na kamionskih cestah in na panju

PLAČILO ZAGOTOVLJENO v sledečih rokih:

hlodovina listavcev in iglavcev	**30 dni**
celulozni les iglavcev in drva	60 dni

Kvalitetno in po konkurenčnih cenah opravljamo:
posek, spravilo, vsa gozdnogojitvena dela.

Informacije: Uprava podjetja - 12 53 130
telefaks: 210 729
Tržaška c. 2, 1001 Ljubljana

Lokalni odkupovalec: CENCELJ MARJAN, Laze pri Domžalah 3, DOB
Telefon: 723-203, mobitel: 0609 653-436
HOSTIČ ŠTEFAN, Besnica 9A, Ljubljana-Moste
Telefon: 485 872, mobitel: 0609 653-437

B badex d.o.o.
PRODAJALNA INŠTALACIJ ZA VODOVOD IN CENTRALNO OGREVANJE
RADIO CESTA I A, 1230 DOMŽALE,
tel. & fax: 061/713-001

UGODNA PONUDBA
- OLJNI GORILCI: LAMBORGHINI, RIELLO...
- PEČI: SIME, KALARD, JUNKERS, TVT
- CISTERNE: OD 1000 l - 3000 l

BREZPLAČNA DOSTAVA NA DOM

MOGY
MANUALNA MEDICINA
Proti bolečinam v hrbtenici

Izkušeni ruski zdravniki - specialisti manualne medicine Vam pomagajo pri odpravljanju glavobolov, vrtoglavic, bolečin v hrbtenici, sklepih, udih itd.

Informacije in naročila:
1. **Preserje pri Radomljah,** tel.: (061) 727-818
2. **Ljubljana - Črnuče,** Dunajska 433, tel.: 161-25-21

NOVAK
Trgovina za lov - ribolov - šport in puškarsko graviranje

Pri nas dobite lovsko in ribiško opremo ter konfekcijo domačih in tujih proizvajalcev.

Nudimo vam tudi vse kar potrebujete za oskrbo svojih malih živali.

Dobite nas vsak dan od 8. do 12. in od 15. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure, ali nas pokličite po telefonu, faksu na številko 716-797.

Sašo Novak, s.p.
Šaranovičeva 25/A, Vir - 1230 Domžale

KINOLOŠKO DRUŠTVO DOMŽALE FCI 1 KZS

KINOLOŠKO DRUŠTVO DOMŽALE

Kinološko društvo Domžale vabi vse lastnike mladih psov, starih od 8 tednov do 6 mesecev, ne glede na pasmo, da se udeležijo **srečanja** na društvenem vadbišču za Šumberkom.
Namen srečanja je, da se mladi psi navadijo drugih psov in se s tem **prepreči bojazljivost ali napadalnost do sovrstnikov.** Lastniki pa bodo lahko dobili informacije o vzgoji, prehrani in zdravstveni zaščiti psov.
Prvo srečanje bo v torek, 30. septembra, nato pa vsak torek v oktobru od 17. do 18. ure.
S seboj pripeljite svojega psa in njegovo najljubšo igračo. Srečanja so brezplačna.
V pričakovanju na srečanje z vami in vašim štirinožnim prijateljem vas pozdravljamo s
KINOLOŠKIM POZDRAVOM

Informacije: tel. 711-037, Hribar
KD Domžale
Komisija za šolanje

Tišina, tišina jesenska, tišina.
Ostala z menoj je samo bolečina,
ostale z menoj so besede slovesa,
ko listje rumeno, ki pada z drevesa.
(A. Gradnik)

Zahvala

Ob nenadomestljivi izgubi našega dragega

Sreča Hribarja

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izraze sožalja, darovano cvetje in sveče ter številno spremstvo na njegovi zadnji poti.

Havala gospodu župniku za lep pogrebni obred in pevcem Zupan iz Tržiča za občuteno zapete pesmi ob zadnjem slovesu od moža in očeta, ki ga nikoli ne bomo pozabili.

Vsi njegovi

V SPOMIN

Štefka Brodar

»Dotrpela si, tvoj srebrni glas je izzvenel za vedno. Ugasnil je tvoj pogled in utihnil tvoj prešerni vrisk v veseli družbi. Radi smo te imeli in spominjali se te bomo vedno, ko se bo oglasila partizanska ali narodna pesem,« je bila ena od iskrenih misli ge. Ivanke Brodar, ki se je v imenu Občinskega odbora ZB NOV Moravče poslovila od gospe Štefke Brodar, interniranke, članice Zveze borcev in Društva upokojencev Moravče ter pevke njihovega mešanega zbora, ljubeče mame in stare mame; gospe Štefke, katere življenjski moto je bil ljubezen do domovine, delo, tovarištvo in skromnost. Vedno v gibanju, vedno delavna, priljubljena bo manjkala povsod, kjer je pustila košček srca, kjer ostajajo sledovi njene pridnosti in predanosti, kjer brez nje ostajamo številni, ki smo imeli srečo, da smo jo poznali in jo v velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Ta se je začela na Limbarski gori, kjer se je 1919. leta rodila na prijazni domačiji. Njena mladost je bila trdo delo in skromnost, od začetka vojne delo za partizane, v katerega se je vključila vsa družina. Izdajstvo je bilo krivo, da so Štefko, ki je bila vestna obveščevalka, odpeljali v kamniške zapore. Kjub nečloveškemu trpljenju ni spregovorila, hudo pretepeno so odpeljali v nemško taborišče Aichah. Njene sotrpinke iz teh časov, ki so se ji ob odprtem grobu zahvalile za iskreno tovarištvo, so se spomnile, da kljub lakoti, udarcem in ponižanju ni klonila. Nepozabna je ostala njena zvestoba domovini, velika ljubezen do domačije na Limbarski gori, do domačih, tudi do slovenske pesmi, vse to pa ji je pomagalo, da je po vojni kljub bližini smrti srečno prišla domov, si ustvarila družino in znala vselej pomagati tistim, ki so si njene pomoči želeli in jo potrebovali.

Tudi za gospo Štefko je bila, za katero povsod, kjer so jo poznali, ostaja boleča praznina. Pogrešali jo bodo njeni soborci, dekleta iz aktiva kmečkih žena, kjer je rada sodelovala na različnih razstavah. Njeno vedrino, ki je vlivala vedno novih moči, ki jih ljudje na jesen življenja še kako potrebujejo, bodo pogrešali upokojenci, njeni pevci in pevke iz zbora moravških upokojencev, kjer je vedno rada zapela, pa naj je bilo to v krogu prijateljev ali na številnih slovesnostih, kjer ni nikoli manjkala. Predvsem pa jo bodo pogrešali njeni domači, sorodniki in prijatelji, za katere je vedno našla prijazno besedo. Pogrešala jo bo tudi njena sestra Angelca, ki mi je ob nekem srečanju dejala... ne bo več pesmi o trpljenju v taborišču. jaz pa pravim... bo, gospa Angelca, bo, v srcih vseh, ki smo radi prisluhnili vajini pesmi.

Dom gospe Štefke na sončnem gričku Zgornje Dobrave sameva, samevata njiva in vrt, kjer si je vedno znala najti delo, potok pa se še vedno tiho vije in s seboj nosi spomine. Spomine na zadnjo melodijo bogatega življenja naše Štefke, ki je izzvenela, skupaj z njo pa tudi njena predanost, delavnost in ljubezen. Ta bo grela vse, ki smo jo poznali. **V. V.**

ZAHVALA

Po hudi bolezni nas je zapustil dragi brat, nečak, svak in stric

Anton Cerar

iz Dol pri Kraščah

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in sveče. Zahvaljujemo se tudi zdravstvenemu osebju iz ZD Domžale za veliko pomoč med njegovo boleznijo. Hvala tudi moravškim gasilcem, govorniku za lepe poslovilne besede in gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred.
Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu spremljali na njegovi zadnji poti.

Brat Karel z družino

ZAHVALA

Z bolečino v srcih smo se poslovili od našega dragega

Janeza Karlovška

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste sočustvovali z nami, darovali cvetje, sveče in ga spremili na njegovi zadnji poti.
V naših srcih bo za vedno ostal z nami.

Vsi njegovi

Cvetličarna
OMERS
Ljubljanska 72, DOMŽALE
Tel./fax 714-875, tel. 721-726

OB ŽALNEM TRENUTKU VAM NUDIMO:

* DEKORACIJO VEŽICE
* VENCE
* ARANŽMAJE: IKEBANE IN ŠOPKE
* PAKETE SVEČ
* DOSTAVO

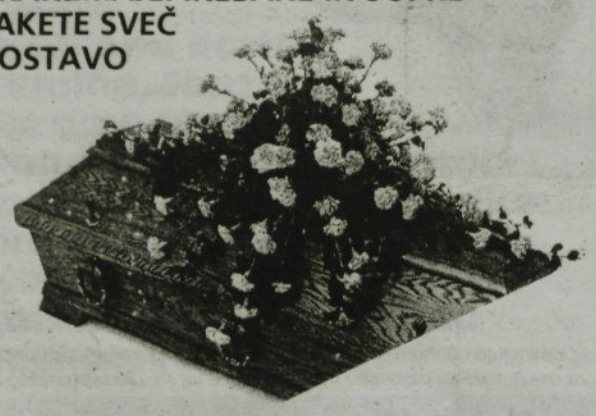

S KUPONOM KORISTITE 10% POPUST.

KUPON: 10% POPUST CVETLIČARNA OMERS

ZAHVALA

Prezgodaj in nenadoma me je zapustil prijatelj

Peter Mahnič

Mačkovci 3

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste mi ob nesreči in smrti pomagali, vsem, ki ste karkoli darovali, hvala za vsa izrečena sožalja, posebno sosedu Francu Golobu za vso pomoč.
Hvala tudi g. kaplanu Leskovarju, pevcem ter vsem, ki ste se prišli poslovit od njega in ga pospremili na njegovo zadnjo pot.
Vsem še enkrat hvala.

Joži

---

in v tvoji hiši bom prebirala,
o Gospod, zdaj in na veke.

ZAHVALA

V sedeminosemdesetem letu je Gospodar življenja k sebi poklical našo drago mamo in babico

Danico Huth

Najlepše se zahvaljujemo za vsa sožalja, darovano cvetje in sveče, dar za svete maše in spremstvo k večnemu počitku.
Hvala gospodu kaplanu za pogrebni obred in besede tolažbe. Zahvala tudi osebju Doma upokojencev Domžale za vso skrb in nego.

Hčerka in vnuki

Ugasnil zdaj je tvoj pogled,
za vedno se sklenile tvoje priden so roke
in po plačilo večno
odšlo tvoje dobro je srce!

ZAHVALA

V štiriindevetdesetem letu starosti je prenehalo biti srce našemu dragemu očetu, dedku, pradedku in bratu

Francu Trudnu

iz Domžal, Savska c. 43

Iskreno se zahvaljujemo za izrečena ustna in pisna sožalja, podarjeno cvetje in sveče ter spremstvo na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se osebju Doma upokojencev Domžale za nego in skrb in g. kaplanu za opravljeno pogrebno slovesnost. Vsem skupaj še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi

Tako lepe, prelepe roke!
Čeprav je bilo srce potrto in otožno,
so te potrpežljive roke še naprej garale,
da bi se otroci njeni radostili.

Zmeraj so se ozrli, preden so zavili okrog vogala,
kajti mati je vedno stala ob oknu, jim pokimala,
pomahala in se jim nasmehnila.

ZAHVALA

ob boleči izgubi naše mame, sestre, stare mame, prababice in tete

Marije Tič

iz Sp. Dobrave 3 pri Moravčah

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za podarjeno cvetje, sveče in izrečena sožalja. Zahvaljujemo se gospodu župniku za opravljen pogrebni obred in pevcem za zapete pesmi. Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

ZAHVALA

V 87. letu starosti nas je zapustila naša draga mama, tašča, stara mama in sestra

Ivanka Slatnar

roj. Dragar

Ob boleči izgubi se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sosedom in sodelavcem Heliosa in Univerzale Domžale za izrečene besede sožalja, za podarjeno cvetje in sveče ter vso izkazano pozornost. Hvala vsem, ki ste bili z nami na njeni poslednji poti. Posebno zahvalo dolgujemo gospodu župniku, Antonu Perčiču, za lepo opravljen pogrebni obred in ganljive besede ob slovesu, dr. Tomažu Mušiču in g. Deisingerju za hitro in nesebično zdravniško pomoč ter pevcem kvinteta Zupan iz Tržiča za prelepo petje in trobentačema za lepo poslovilno pesem.
Vsem in vsakomur še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: sin Marjan z družino, hčerka Silva Bevk z Darjo in ostalo sorodstvo

Domžale, 15. septembra 1997

ZAHVALA

V oseminsedemdesetem letu starosti nas je po dolgotrajni bolezni zapustila naša draga mama, stara mama, sestra in teta

Frančiška Klopčič

z Dvorij pri Moravčah

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in sveče in darovane sv. maše. Iskrena hvala g. župniku Vinku Čampi za lepo opravljen pogrebni obred. Hvala moravškim pevcem in g. Janku za zaigrano Tišino ob slovesu. Hvala vsem, ki ste izrekli sožalje in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

Če bi solza te zbudila,
bi te zemlja ne pokrila,
težka bila je ločitev,
grenko bilo je slovo,
a vedi, dragi ati,
v naših srcih vedno
prostor zate bo.

V SPOMIN

Trinajstega septembra je minilo leto dni, odkar nas je zapustil naš dragi mož, ati in stari ata

Jože Urbanija

iz Sela pri Ihanu

Iskrena hvala vsem, ki postojite ob njegovem grobu in prinašate sveče.

Vsi njegovi

Zaman je bil tvoj boj,
zaman vsi dnevi upanja, trpljenja,
bolezen je bila močnejša od življenja.

ZAHVALA

V petinpetdesetem letu nas je mnogo prezgodaj zapustil naš zlati mož, ati, sin, brat in stric

Anton Novak

iz Radomelj

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, sodelavcem NAPREDKA, d.d. Domžale in SARRIO Slovenija Količevo, za izrečena ustna in pisna sožalja, podarjeno cvetje, sveče, denarno pomoč, svete maše in drugo pomoč. Hvala tudi vsemu zdravstvenemu osebju za lajšanje bolečin, župniku Jarcu za lep pogrebni obred, pevcem »Kranjski kvintet« za ganljivo petje in g. Stoparju za zaigrano Tišino. Še enkrat hvala vsem, ki ste nam kakorkoli stali ob strani, nam nudili pomoč v teh težkih trenutkih ter ga v velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

V SPOMIN

Osemindvajsetega avgusta 1997 mineva žalostno leto, odkar nas je nenadoma tragično zapustila ljuba žena, mama, babica, prababica in tašča

Tončka Kokalj

iz Domžal, Rojska c. 9

Naj ji bo lahka slovenska zemljica.

Vsi njeni

Naš pravi grob ni v zemlji,
ampak v srcih ljudi.
In, ko ura nam odbije,
črna zemlja nas pokrije,
kdo bo še po nas povprašal?
Kdo se z nami bo ponašal?
(S. Jenko)

Antoniji Šubelj

V SPOMIN

Desetega septembra je minilo leto, odkar jo je Bog poklical v večnost.
Hvala vsem, ki jo še nosite v svojih srcih in spominu.

Njeni domači

V SPOMIN

Drugega oktobra bo minilo eno leto, odkar nas je zapustila in zatisnila oči draga mami, babica in prababica

Ivanka Brusnjai

Hvala, ker se je spominjate, prižigate sveče in postojite ob njenem ranem grobu.

Vsi njeni: hčerka Marija, mož Gustelj, vnuk Marjan in vnukinja Nataša z družino

Ljubil polno si življenje,
rad zahajal med ljudi,
zdaj ostala bolečina,
ker zapustil si nas ti.

ZAHVALA

V 91. letu starosti nas je za vedno zapustil naš dragi ata, stari ata, praded, brat, tast in stric

Ivan Slatnar

Voričev ata iz Radomelj

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem, prijateljem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče, darove za svete maše in za številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala g. župniku Jarcu in g. župniku Grčarju za lepo opravljen obred, pevcem in trobentačema za odigrano žalostinko. Zahvala tudi gasilskemu društvu Radomlje in osebju doma starejših občanov Kamnik.

Vsi njegovi

Radomlje, Šmarca, Kamnik, 12. 9. 1997

V naših srcih ti naprej živiš,
zato pot nas vodi tja,
kjer v tišini ti zdaj spiš.

V SPOMIN

Tretjega julija je minilo leto dni, odkar nas je zapustil naš dragi mož, oče in stari oče

Janez Vovk

Vsem, ki se ga spominjate, iskrena hvala.

Vsi njegovi

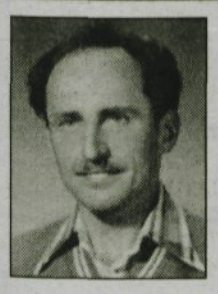

Utihnil je tvoj glas,
obstalo je tvoje srce.
Ostali so sledovi pridnih rok
in kruto spoznanje,
da se ne vrneš več.
Zdaj v grobu mirno spiš,
a v srcih naših še živiš.

V SPOMIN

Francu Levcu

po domače Jakčev ata
1928-1995

V tem mesecu sta minili dve leti, odkar je za vedno odšel od nas. Hvala vsem, ki se ga spomnite v molitvi, z lepo mislijo postojite ob njegovem preranem grobu in mu prižgete svečko.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, deda, brata in strica

Ladislava Korošca

z Vira

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, sodelavcem in znancem za izraze sožalja, podarjeno cvetje in sveče ter spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala Sarrio Slovenija d.o.o., Krajevni skupnosti Vir, g. kaplanu za lepo opravljeni pogrebni obred, kvartetu Gorenjski zvonček za zapete pesmi in praporščakom. Iskrena hvala dr. Banku za dolgoletno zdravljenje in patronažni sestri Miri za nego na domu. Še enkrat hvala vsem in vsakemu posebej.

Vsi njegovi

Oh, kjer si zdaj, naša ljuba žena in mami,
kje tvoj veseli in ljubeči glas,
oh kje so zdaj tvoje pridne roke,
ki skrbele so za nas.
Če tudi v hladnem grobu zdaj počivaš,
lučka ti v slovo gori,
s cvetjem ti tvoj grob krasimo,
v ljubezen trajno in spomin,
a v srcih naših je ostalo polno žalosti in bolečin.

V SPOMIN

Avgusta je minilo žalostno leto, odkar si za vedno odšla od nas, naša ljuba žena, mami, stara mama, sestra in teta

Kristina Ravnikar

iz Sp. Dobrave pri Moravčah

Iskrena hvala vsem, ki se je spominjate in postojite ob njenem preranem grobu.

Vsi njeni

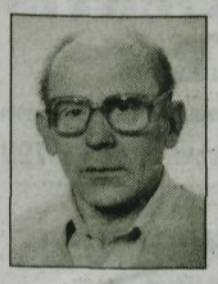

Zaman je bil tvoj boj,
zaman vsi dnevi upanja, trpljenja,
bolezen je bila močnejša od življenja.

ZAHVALA

V triinšestdesetem letu nas je zapustil dragi mož, ati, brat, stric, tast, svak in zet

Franc Koželj

iz Mengša

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, dobrim sosedom, prijateljem, znancem, delavcem Lipa in Tosame za podarjeno cvetje, sveče, denar za sv. maše in cerkev ter drugo pomoč. Zahvaljujemo se za pisna in ustna sožalja ter za številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala gospodu župniku Stanetu Kerinu za svečano opravljeno sveto mašo, oktetu Mengeški Zvon za odpete žalostinke ter g. Stoparju za odigrano Tišino. Še enkrat hvala vsem.

Vsi njegovi

S cvetjem grob ti tvoj krasimo,
v ljubezen trajno in spomin,
cvetje s solzami svežimo,
v srcu pa je polno bolečin.

V SPOMIN

Minilo je pet let, odkar nas je nepričakovano zapustil naš dragi, skrbni mož in dober ati

Janez Banko

iz Šentpavla

Vsem, ki se ga spominjate, prižigate sveče in postojite na njegovem grobu, iskrena hvala.

Njegova družina

Zaman je bil tvoj boj,
zaman vsi dnevi upanja, trpljenja,
bolezen je bila močnejša od življenja.

ZAHVALA

Ob prerani izgubi našega dragega moža, očeta, brata, strica, sorodnika in krajana ter prijatelja

Petra Pivca st.

iz Lukovice

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so njegove posmrtne ostanke pospremili na zadnjo pot. Posebno se zahvaljujemo sosedom za pomoč v težkih trenutkih, govornikoma Vinku Dragarju in Vinku Jerasu, zahvala tudi pevcem »Tosame« in izvajalcu zaigrane Tišine ter vsem praporščakom.

Žalujoči: žena Ivanka, sin Peter in tašča Lenčka

ZAHVALA

V devetdesetem letu starosti je po krajši bolezni sklenila svojo življenjsko pot naša mama, tašča, teta, babica in prababica

Ivana Kušar

roj. Steiner
iz Stoba v Domžalah

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so jo spremili na njeni zadnji poti, za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče v njeno slovo. Posebno se zahvaljujemo osebju Doma počitka v Mengšu za skrbno nego. Zahvaljujemo se gospodu župniku iz Domžal za opravljeni pogrebni obred in gospodu Juvanu za lepe poslovilne besede. Hvala tudi spremstvu gasilcev iz Stoba in pevcem.

Vsi njeni

Ni smrt tisto, kar nas loči
in življenje ni, kar druži nas,
so vezi močnejše, brez pomena
so razdalje kraj in čas.

ZAHVALA

Ob prerani izgubi dragega moža, očija, sina in brata

Marka Pavlija

iz Vira pri Domžalah

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena ustna in pisna sožalja, darovano cvetje, sveče, denarno pomoč in spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala tudi župniku Jožetu za lepo opravljen pogrebni obred, pevskemu zboru za zapete pesmi. Še enkrat hvala vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali in stali ob strani.

Vsi njegovi

Kakor večna lučka na tvojem grobu bo gorela,
podoba tvoja vedno v naših srcih bo živela.

V petinsedemdesetem letu starosti nas je po dolgi bolezni zapustila naša draga mama, stara mama, prababica, sestra, teta in tašča

Marija Dornik

roj. Dejak
iz Zg. Jarš pri Domžalah

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem za ustna in pisna sožalja, za podarjeno cvetje, sveče, maše in spremstvo na njeni zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo ZD Domžale, osebju bolnice Petra Držaja za ves trud in oskrbo med njeno boleznijo, g. župniku Janezu Kvaterniku za lepo opravljen obred, gospe Franci Žučko za vse proste trenutke, ki jih je preživela z njo, Oktetu bratov Pirnat in g. Majdi Černe. Vsem še enkrat hvala!

Vsi njeni

Utihnil je tvoj glas,
obstalo je tvoje srce.
Ostali so sledovi pridnih rok
in kruto spoznanje,
da se ne vrneš več.
Zdaj v grobu mirno spiš,
a v srcih naših še živiš.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, ata, dedka in tasta

Maksa Vesela

iz Gorice pri Moravčah

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje, sveče in darove za sv. maše. Najlepša hvala g. Vinku Čampi za lepo opravljen obred. Lepa hvala tudi vsem pevcem in Juretu za zaigrano Tišino. Še enkrat hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob 5. obletnici smrti našega očeta

Jožeta Avblja

predvsem pa ob boleči izgubi naše drage mame

Katarine Avbelj,

iz Vidma 5 pri Lukovici

se vam najlepše zahvaljujemo. Posebej velja zahvala gospodu župniku Andreju za pogrebni obred, lukovškim pevcem in govorniku, ko smo se poslavljali od ljube mame. Zahvaljujemo se še enkrat vsem, ki so naše starše pospremili na zadnji poti, nam stali ob strani, za darovane svete maše, cvetje in sveče in za mnoge tolažilne besede.

Njuni otroci

ZAHVALA

Ob težki izgubi našega sina in brata

Aljoša Kolenca

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in poslovnim partnerjem, ki ste ga tako veličastno pospremili na zadnji poti, darovali cvetje in nam izrazili sožalja. Govornikoma iskrena hvala za tople in čutne besede slovesa.

Pogrešamo ga vsi njegovi

ISCG, IZOBRAŽEVALNO SVETOVALNI CENTER IN GRAFIČNE DEJAVNOSTI d.o.o.
1230 Domžale, Kolodvorska 6

RAZPISUJE
programe za šolsko leto 97/98

*** SREDNJE IN STROKOVNE ŠOLE - VERIFICIRANI PROGRAMI:**
- poslovodska šola (V. st.)
- trgovska šola (IV. st.)
- usposabljanje računovodij (V/1) 400-urni program
- ekonomsko komercialna šola
- gostinska šola (kuhar, natakar)
- agroživilska šola (pek, slaščičar, mesar)

*** PROGRAMI ZA DOPOLNILNO IZOBRAŽEVANJE IN USPOSABLJANJE**

TUJI JEZIKI:
- nemščina in angleščina

RAČUNALNIŠKI TEČAJI:
- Windows 95, Word for Windows, Excel,...

*** USPOSABLJANJE ZA DELO**

EX SEMINAR - protieksplozijska zaščita električnih naprav (osnovni in obnovitveni tečaj)
seminar: računovodstvo malih podjetij
seminar za vodenje poslovnih knjig s.p.
varstvo pri delu in požarno varstvo
seminar: higienski minimum (osnovni in obnovitveni)
tečaj strojepisja
tečaj skladiščnega poslovanja
tečaj za voznike viličarjev
tečaj za traktoriste - varno delo s traktorjem in traktorskimi priključki

*** TEČAJ CESTNO PROMETNIH PREDPISOV**

*** PROGRAMI ZA PROSTI ČAS:**
- tečaj šivanja in krojenja
- kuharski tečaj

Prijave sprejemamo na Izobraževalno svetovalnem centru (prej Delavska univerza), vsak dan od 7. do 15. ure, ob ponedeljkih in sredah od 7. do 16. ure ali na telefonski številki (061) 711-082 in (061) 712-278.

SLAŠČIČARNA OGER
IZ STAREGA TRZINA

VAS VABI, DA POSKUSITE NAŠE SLAŠČICE. IZDELUJEMO VSE VRSTE TORT, POTICE IN DROBNO PECIVO. STALNO JE NA ZALOGI TORTA ZA DIABETIKE.

IMAMO VELIK IZBOR OTROŠKIH TORT, TUDI POPULARNEGA ***HUGA IN PUNČKO BARBI.***

ODPRTO IMAMO VSAK DAN OD 7.-22. URE, TUDI OB PRAZNIKIH IN NEDELJAH.

Mengeška 26, Trzin, 1236 Trzin
tel.: 715-699

GOSTILNA RIBN'ČAN
Miševa 14, 1230 DOMŽALE
Tel./faks: 061/713-875
SLOVENIJA

MALICE 450,00 SIT
MOŽNOST PLAČILA MALIC 1x MESEČNO
PIZZE 550,00 SIT
JEDI PO NAROČILU
SPREJEMAMO NAROČILA ZA ZAKLJUČENE DRUŽBE DO 30 OSEB
ODPRTO OD 7h-22h
NEDELJE IN PRAZNIKI ZAPRTO

Za boljše počutje in hojo vam

HEBA Selan in Selan, *Mengeš*
Slovenska 18, Mengeš
(ob glavni cesti Kamnik-Ljubljana)
Tel.: 739-839

nudi:
- *Celotno oskrbo vaših stopal: odstranjevanje otiščancev, kurjih očes, trde kože, vraščencev. Izdelava ortoz.*
- *Vsa kozmetična sredstva za nego stopal*
- *Sončenje v solariju Ergoline*
- *Depilacijo*

Pon., sre., pet., 15h-20h
tor., čet., 9h-13h

PLESNA ŠOLA MIKI

vpisuje v plesne tečaje
Kulturni dom Vir:
25. 9. in 26. 9. od 17.-19. ure
Fit-Top Mengeš:
26. 9. od 17.-19. ure
Kamnik - vrtec Rožle:
29. 9. od 16.-17. ure

AVDICIJA za skupini jazz-show dancea
Kulturni dom Vir: sobota, 20. 9., ob 10. uri
Fit-Top Mengeš: petek, 26. 9., ob 17.30

Informacije dobite na telefonu **0609 635 783.**

DIJAKI IN ŠTUDENTJE

EDINI PRAVI SERVIS

ŠTUDENTSKI SERVIS DOMŽALE

Posredovanje dela dijakom in študentom z rednim ali izrednim statusom
Ljubljanska 70, nasproti blagovnice Vele, tel.: 711-790

Vsem dijakom in študentom želimo veliko šolskih in študijskih uspehov v letu 97/98!

Vabimo vas k vpisu ali podaljšanju statusa za šol. leto 97/98!

Vaš študentski servis

VSE INFORMACIJE DOBITE TUDI NA INTERNETU
HOME PAGE: HTTP://www.studentski-s-domzale.si

ODPRTO:
pon.: 8-16, tor.: 8-16, sre.: 8-18, čet.: 8-16, pet.: 8-15, sob.: 9-12

JUS-SECURITY
LJUBLJANSKA 102, DOMŽALE
TEL: 061/715-776, 716-230
JUS-SECURITY d.o.o. Ljubljanska 102, DOMŽALE

JUS-SECURITY

VARNOSTNA, DETEKTIVSKA IN INTERVENCIJSKA SLUŽBA
Nudimo vam 24-urno intervencijsko službo, varovanje oseb in premoženja.
Mobitel: 0609/638-007

AVTOŠOLA-JUS
KATEGORIJE: A, B, C, E in H
Pričetek tečajev vsak torek ob 10. in ob 16. uri
Mobitel: 0609/615-159

JUS-SECURITY TRGOVINA
Prodaja, montaža in servis telefonskih aparatov, alarmnih naprav in video nadzornih sistemov

Zagotovite si varnost z JUS-SECURITY!

TEL - HAM 715 - 790

Dostava sveže pripravljene hrane na dom ali v službo v DOMŽALAH ali bližnjo okolico: Trzin, Mengeš, Radomlje, Vir, Dob, Ihan, itd.

Delovni čas: ponedeljek in petek od 9. -21. ure, sobota od 12. -21. ure.

NAŠA PONUDBA:
- ***7 vrst pizz (10 kuponov = 1 pizza gratis)***
- ***puranji zrezki: dunajski, pariški, naravni, z gobovo ali smetanovo omako)***
- ***TEL-HAM zrezek - hišna specialiteta***
- ***ocvrti piščanci, kalamari, osliči, sir***
- ***široki rezanci, drobnjakovi štruklji z gobovo omako***
- ***pomfri***
- ***solate: sestavljena, zelena, paradižnik***
- ***sladki štruklji: sirovi, ajdovi z orehi***

Po naročilu vam pripravimo hladne narezke, obložene kruhke in tople mesne plošče.

Za spremembo pokličite: **TEL - HAM 715 - 790**

in se prepričajte o okusnosti naše sveže pripravljene hrane.

ZASEBNA ZOBOZDRAVSTVENA ORDINACIJA

dr. JAGODA STREHOVEC
Potočnikova 15, Domžale

Obveščam cenjene stranke, da je delovni čas ordinacije:

PON., SRE., ČET.	13.00-19.00
TOR., PET.	8.00-13.00

Informacije po telefonu: 712-990 in 722-122.

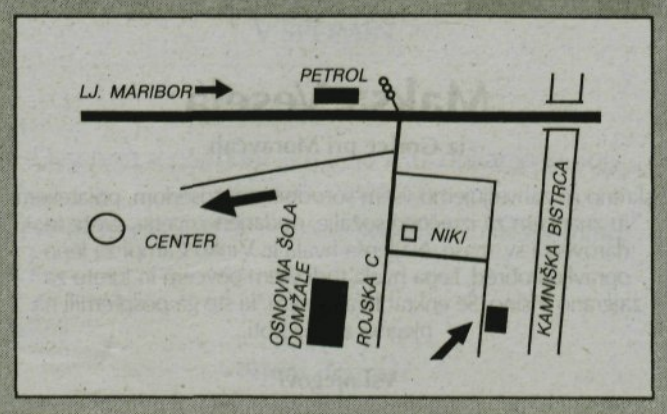

VSE LASTNIKE IN LJUBITELJE MALIH ŽIVALI OBVEŠČAMO, *da lahko pri nas cepite svoje* ***živali*** *proti* ***steklini*** *tudi v popoldanskih urah in ob sobotah.*

VET. AM. d.o.o.
Ambulanta za male živali
Slomškova 30, Domžale, Rodica
tel.: 714-247

Odprto: ob ponedeljka do petka od 10. do 17. ure
ob sobotah od 9. do 12. ure

ZA VAŠ OBISK SE PRIPOROČAMO!

OPTIK
Martina Škofic
Ljubljanska 87, Domžale,
tel.: 061/714-006

Slovenska 24, P.E. Mengeš,
tel.: 061/738-980

Mali oglasi

SLAMNIK
721-022

SERVIS šivalni stroj, Kajuhova 15, Preserje (v bližini Kemisa). Tel.: (061) 727-897. Delovni čas: od 9. do 12. ure in od 15. do 17. ure, sobota od 9. do 12. ure.

ASFALTERSTVO RORC d. o. o., vam poasfaltira dvorišče, dovozno pot, izvršimo tudi kompletne izkope z nasutjem tampona. Tel. sl.: (061) 883-265, dom.: (061) 873-156, mob.: 0609 613-186.

PESKAMO KOVINSKE, predmete, kmetijske stroje, ograje na terenu, itd. Praznimo greznice, kontejnerski odvozi, drobljenje kamenje na njivah in parcelah. Tel.: (061) 722-056.

INŠTRUIRAM matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Tel.: 738-662.

STRIŽEM kodre (pudlje) in višavske terierje. Tel.: (061) 714-189.

UGODNO PRODAMO lepo in prostorno 2-sobno stanovanje sredi Domžal. Tel.: 711-249, 714-080.

INŠTRUIRAM matematiko v centru Domžal. Tel.: (061) 722-225.

UGODNO PRODAM fiat 126 P, letnik 1987, registiran november, opečne barve. Cena 800 DEM. Tel. 722-248.

PROFESOR uspešno poučuje angleščino, italijanščino in nemščino za vse šole. Tel.: 722-281.

PRODAM avto renault express, 1,9 diesel, letnik 1993. Tel.: 714-875.

LIPA
• PAPIRNICA, VIDEOTEKA, SERVIS FOTOKOPIRNIH STROJEV FOTOKOPIRNICA
Preserje, Pelechova 15, 1235 Radomlje, ☎ 061/727-457, 728-018

NOVO V DOMŽALAH

Obrtniki, podjetniki, učenci in dijaki POZOR! • Papirnica LIPA je odprla svojo poslovalnico v PS pri gostilni Keber na Ljubljanski 110 v Domžalah.

Oskrbimo vas s pisarniškim materialom, šolskimi potrebščinami in ostalo papirno galanterijo.

Pri nas lahko tudi FOTOKOPIRATE dokumente in vsakršno gradivo za šolo ali poslovno dejavnost, kar vam pripravimo po vašem naročilu zloženo in zvezano. Kopiramo BARVNO ali ČRNOBELO.

Prepričajte se o naši kvaliteti in nas obiščite.

v Papirnici LIPA Ljubljanska 110 v DOMŽALAH ali Pelechova 15, Preserje pri Radomljah.

AST

AHAČIČ SERVIS TRGOVINA
Prešernova 1a, 1230 DOMŽALE
TELEFON: 722-107

PRODAJALNA ° IZDELKOV
gorenje

SUPER UGODNA PONUDBA:

* PRALNI STROJI GORENJE	ŽE OD 50.393,00 SIT NAPREJ
* ŠTEDLNIK S STEKLOKERAMIČNO PLOŠČO	OD 85.574,00 SIT NAPREJ
* RTV, EKRAN 55 CM, TTX, STEREO	SAMO 56.447,00 SIT
* KOVINSKI REZALNIK BOSCH	SAMO 17.437,00 SIT
* SESALEC SIEMENS, 1200 W	SAMO 20.885,00 SIT

NOVO:
- pralni stroji Gorenje simple&logical
- steklokeramična plošča - 2 raztegljivi kuhalni mesti

• **Bogata izbira bele tehnike:** pralni stroji, pomivalni stroji, štedilniki, hladilniki, zamrzovalne omare in skrinje...
• barvni televizorji
• sesalci, kovinski rezalniki, pomivalna korita

15% GOTOVINSKI POPUST
8% POPUSTA NA 3 OBROKE
5% POPUSTA NA 5 OBROKOV

BREZPLAČNA DOSTAVA

PRAVI NASLOV ZA NAKUP APARATOV
gorenje

Odprto od 8. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure

KONČNO

SLOVENIJALES

TUDI
V DOMŽALAH
PRAVA TRGOVINA ZA VAS !

- OKNA IN VRATA ✓
- LESNI REPROMATERIALI ✓
- KUHINJSKI PULTI ✓
- VELIKA IZBIRA LETEV ✓
- LEPLJENE PLOŠČE ✓
- REZAN LES ✓
- STENSKE IN STROPNE OBLOGE ✓
- LAMINATNE TALNE OBLOGE ✓
- VIJAKI IN SPONSKO OKOVJE ✓
- RAZREZ PO MERI ✓

PRIJAZEN SPREJEM, PRODAJA IN STROKOVNI NASVETI ZA IZDELAVE, POPRAVILA, ZAMENJAVE IN IZBOLJŠAVE

PE DOMŽALE, Antona Skoka 20/a, odprto: od 7h do 19h, sobota od 7h do 14h, tel.: 721-397 in 714-710, fax: 714-712

slamnik

Slamnik je glasilo občin Domžale, Lukovica in Moravče in je nadaljevalec tradicij časopisa Domžalec, ki je izhajal v letih 1925 (5 številk), 1929 (2 številki), 1934 (1 številka), 1935 (1 številka). Domžalec je izšel še v letu 1958 (1 številka), nato pa je 5. 11. 1962 pričel izhajati Občinski poročevalec in je redno izhajal vse do 21. marca 1991, ko se je preimenoval v Slamnik.

Odgovorni urednik
BOGDAN OSOLIN, tel.: 714-599, 721-022, (0609) 634505
Pomočnica odgovornega urednika
MARIJA KAVKA
Člani uredništva
FRANC CERAR, DADA BREJC, MARTIN GROŠELJ, VERA VOJSKA, dr. BOGDAN DOLENC

Urednica strani občine Lukovica
MONIKA DOMITROVIČ
Urednica strani občine Moravče
BERNARDA MAL
Uredništvo glasila **SLAMNIK** je na Ljubljanski cesti 69 v Domžalah.
Uredništvo
ERNA ŽABJEK-KOČAR, 714-599, 721-022
URADNE URE: vsako sredo od 15.-17. ure

Tehnični urednik
JANEZ DEMŠAR
Lektor
prof. AVGUŠTIN PIRNAT
Glasilo izhaja v nakladi 14.000 izvodov in ga prejemajo vsa gospodinjstva brezplačno.
Na podlagi zakona o prometnem davku in mnenja ministrstva za kulturo spada glasilo med proizvode, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov.
TISK: DELO - Tisk časopisov in revij, d.d, Ljubljana

Jesen v Napredkovih trgovinah

NAPREDEK
DOMŽALE

Blagovnica VELE

- nove kolekcije oblačil za jesen in zimo priznanih blagovnih znamk: Mura, Labod, Gorenjska oblačila, Elkroj, Kroj, Rio, Trikon, Lisca, Henriette, Cesare
- bogata ponudba pletenin in perila
- kakovostna otroška oblačila v modnih barvah
- velika izbira kompletov za dojenčke
- vse za jesenske športne aktivnosti, športna oblačila, obutev, oprema za pohodništvo, planinarjenje, lov, ribolov itd.
- modna jesenska obutev za vso družino

- za vaš dom in vrt
- bogata izbira odej in posteljnega perila
- že sedaj lahko poskrbite, da bo vaš vrt spomladi vzcvetel v vsej bujnosti, v cvetličarni lahko izbirate v pestri ponudbi čebuljnic

NAPREDEK

dobro ime med trgovci!

Trgovina za mlade - ČEŠMINKA

- drzna oblačila za mlade
- **jeans priznanih blagovnih znamk** Casucci, American Legend, Lee, Oil Company, Wampum, Carrera,
- program Nes

Oblikovanje: TA 2 TO

Trgovina ZARJA v Mengšu

Slovenska cesta 30

- **največja izbira spodnjega perila v Mengšu**
- **oblačila za vso družino**
- **NOVO oblačila za mlade**
- **NOVO v trgovini Zarja TV VIDEO HI-CENTER, kjer vas pričakuje bogata izbira TV sprejemnikov, glasbenih stolpov, HI-FI komponent, videorekorderjev, CD-playerjev, avtoradijev in malih gospodinjskih aparatov priznanih svetovnih proizvajalcev**